

சிவமயம்

அம்பாசமுத்திர மென்ற  
அப்பைத்தலபுராணம்.  
முமும் வசனச்சுருக்கமும்.

முனை

செ அம்பாசமுத்திரம் சிவன சீராய்  
கங்கை நெய்நீர்நாயகம் பிள்ளை யவர்கள்  
சுவரகம் சிவபு

செ நாராயண சுவரகம்  
அந்நேரலுள்ள கள்ளாநீர்  
இராமயாசார சிவபு  
அநிகரமையாவது. வியற்றப்பெற்று

சுவர

சுவர

சுவர சிவபு சிவபு சிவபு  
பதிபதிசுப்பெற்றன.

சுவர சிவபு சிவபு சிவபு

இதன் விலை கூட கடி

## சருக்க அகராதி.

		பாடற்சொகை
1 நாட்டுச்சருக்கம்	...	97
2 ககரச்சருக்கம்	...	117
3 லைமிச்ச்சருக்கம்	...	26
4 புரணவாலாற்றுச் சருக்கம்	...	28
5 தலவிசேடச்சருக்கம்	...	24
6 திர்த்த விசேடச் சருக்கம்	...	82
7 மூர்த்தவிசேடச்சருக்கம்	...	19
8 தேவிதிர்த்தச் சருக்கம்	...	164
9 சாலாதிர்த்தச் சருக்கம்	...	70
10 திபதிர்த்தச் சருக்கம்	...	70
11 காகிப திர்த்தச்சருக்கம்	...	40
12 கிருமிகர திர்த்தச்சருக்கம்	...	35
13 கோகிலதிர்த்தச் சருக்கம்	...	54
14 புருடோத்தம திர்த்தச்சருக்கம்	...	45
15 காகிபேச்சுரச்சருக்கம்	...	92
16 எரித்தாட்கொண்ட சருக்கம்	...	134
17 சிவசர்மா காகிபரையடைந்த சருக்கம்	...	28
18 சிவசர்மா முத்திபெற்ற சருக்கம்	...	10
19 அகதநியமுனிவருக்குக் காட்சியளித்த சருக்கம்		42
20 காகிபர் கபிலமுனிவரையவதரித்த சருக்கம்		21
பாயிரம்	...	19

ஆகத்திருவிருத்தம் 1221



சிவமயம்

இவை இந்துஸாசிரியரின மாணக்கரு னொருவராகிய

அம்பாசமுத்திரம்

எஸ். ஆதிமூலம்பிள்ளை இயற்றியன

அறுசீராடி யாசிரிய விருத்தம்.

சங்கக்குலங்க ளெறிதரங்கத் தடமும் வளங்கூர் தண்டலையும்  
பொருகும் புனல்சால பொருளையும்வெங் கோடை போகரும  
புகழமுனா, பங்கப்பழனத தரிகையெனும் பதிமா மறையோ  
ர் குலதிபந், துங்கப் பெருவேததவையோத மிதய மலர்த்து  
ரு சுடர்க்கதிரோன். (க)

நெஞ்சிற் பொருதுங் கோதிகந்த நேய மொழுக்கம் பொ  
றையருளின, செஞ்சொற கவிநாற நிறத்தியறறுந் திறலசோ  
செழுங்கற பகமெனறே, விஞ்சைபபுதுமா மலாவோடு மேவு  
மெனகரு மிலக்கணமோ, ரஞ்சிற நமிழககா நிகையுமகப் பொ  
ருளுமளியி னறைநதிடடோன. (உ)

முத்த முறுவ லாரணைய மொய்நீற் றேகை யிளமயின,  
டத்திற களிப்பாயத தருக்கடயி டத்திற கனிக ளளிக்கமந்தி,  
தத்திலிலக்கக் கரும்பதைமுத தததா லெறியம் பைப்பதியில,  
வித்தை பயிறறறுங் கிலப்பளளி விளங்குந தமிழா சிரியனென.

மனனிப் பொலிசெந் தமிழ்க்கடலின மருவி நிரம்ப வா  
யப்பெயது, மினனற புகழைப புடைபரப்பி மிழறறு மினியவி  
சைகருமுறல், துனனி யவையப பொழிற றலையிற சொரியுந்  
கவிமா மழைமுருகிலே, யெனனப புலவோ ரோததுமரி கரபாரதி  
யெம்மேந்தறனை- (ஈ)

கொண்ட நவமு மணிமாடங் குலவும் பொதிய வரைத்தெ  
ன்றல, வண்டுமுரறு மருமலரின மருவித்தினைத்து மணமெடுக  
ரும், பண்டைப் பதியவ வமபைநகாப் பைமபூங்குவளைத தொ  
டைகவிஞர், விண்ட பனுவற ரெடைபுனைதோண் மேலோன  
றெயவ நாயகமாள். (ஐ)

## சாற்றுக்கவி.

மழையத தரளங் குடிநீர் மலரு டிருளை யகற்றியொளி  
ர், தழையுற றுயாசநதனமலையத தயிழ முனியின நிருவுருவை  
ப, பழையபாவ நரசத்திற சிலையிற பணித்துப் பணி புரிவோ  
ன, விழைமுக களவோ னுலயததில விக்किநேசன றனையமை  
ததோன. (சு)

வள்ளற றகைநன் மாட்சியுளோன் வளருங் கங்கா குலம  
ணியா, யெள்ளற் கரிய வுயர்ருணங்க ளேயந்தோன காசிபேச  
சுரரைப், பிள்ளை மடமா னோககிமர கதப்பெண் ணுமையைப்  
பெரிதுளத்தி, ணுள்ளு நலத்தோ னவர்கோயி லோம்புந தரும  
கருததனிநநாள். (எ)

னயதவத்துச் சூதமுனி துகடர் நைமி சாரணியந் (தி  
தோயுமுனிவர்க கறைந்தருளுந் துதைபூம பொருநைமானமியத்  
லையுங்காசி பேசுந்திற னினியதமிழாற பாடுகென  
ஆயும் புலவாக கினித்திடமற தவனசெயமபைப் புராணமில்லே

சொல்லின்பமுநற் பொருளமைவுந் தூயவனப்பி நவ  
ரசமு, மலகி யணிகள் பலமலிந்தே மானை யொருபால்  
வைதத் குனற, விலலெம பெருமான மிளிரகாசி பேசனவிமல  
தநாடகனபு, கலலுங் களையும் படிக்கனிந்த கவியாய வழிந்தா  
லெனவுளதே. (க)





## சுவமயம்

திருநெல்வேலி தெற்குப் புதுத்தெரு  
மகா-ந-நஸீ சீ. பால்வண்ணமுதலியா ரவர்களால்

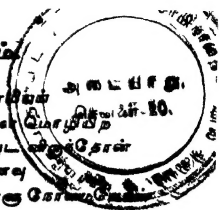
இயற்றப்பட்ட

சிறப்புப் பாயிரம்.

நேரிசையாகியப்பா.

பூவளர் பொன்வாழ் பொற்புறு பாண்டி  
காட்டினிற் சிறுகா னஸ்ருநற் பொதியந்  
தறஞுவெண் மதியந் தநதிடு மமிர்தம்  
பொங்கிலீழ் தரல்புறா புண்ணியப் பொருரை  
வடபாற் பொலியும் வளநக ரம்பையிற்  
பச்செனு மாணவ பநதமொன் திலலோன  
நிட்கள வடிவ நீங்கியே சுகள  
நிட்கள வருவா மிலிங்கமார பரனைக்  
காசறு மெய்த்தவக் காசிபர் பேரற்றலாற்  
காசிபேச் சுரொனுங் கவின்றிரு நாமம்  
பெற்றுமே பக்கல் பிரிந்திடா தென்று  
மொற்கமில் பஞ்ச கிருத்திய மியறறுந்  
தக்கபேர் வலியார் தாவினற் சத்தி  
மரகத வல்லி மருவவீற் திருந்தோன்  
கேவல நிலையிற் கெழுமிடு மலந்தான்  
ருவினல னுடம்பாயத தரித்திடு காலை  
வெம்மல நிகழ்ச்சி விரியும பலருணத்தாற்  
செம்மிடு வினையின செயலகனை நுகர  
மாயா தறுவுயிர மன்னிடவைத்து  
அறிவை விளக்கி யருமறை யறையும்  
புண்ணிய மெய்திப பொருகமின முத்தி  
நண்ணிடத் தண்ணருள் குழைத்து நலகிய  
தேவிதீர்த் தமமுதலேழுதீர்த தங்களும  
பிறங்கிடச் செயத பெமமா னுறையு  
மத்தல மானமிய மாரிய மொழியில  
வாதராயண வழுத்திடு புராண  
ருவா ததனுண் முனனுறுஞ்சைவ

## சிறப்புப்பாபிரம்



மார்த்திடி தாம்பிர பன்னி மான்மியம்  
 கூறலைக் குறுமுனி விளக்கு தென்மொழியிற்  
 கொணருத லெண்ணிக் குறிப்புட விருந்தோன்  
 பூசையும பகற் புண்ணிய நினைவு  
 செயற்பசு செயதுகைக் கொள்ளு நோணமுதேன்  
 குணுவின கோயிற றரும கர்த்தா  
 அம்பைவாழ கங்கைச் சுப்பிர மணிய  
 னீன்றநற் புதலவ னெழில்பெறு கங்கைத்  
 தெய்வநாயகப்பேர் திகழ்தரப் பூண்டோன்  
 வேண்டுகோட் கிணங்கியவ் வியனகர்ப் புராணம்  
 பாவினப் பண்பெலாம் பரிந்து நோக்கியே  
 செம்மை யார்தரச் செப்பியே யதனை  
 ஆயிரத தென்ப தாண்டெனும் குரோதி  
 வருடமார மகர மாதநம்பூசம்  
 கூடிய சுபதினம் கொள்ளுநல் லோரையிற்  
 காசியேச் சுராதஞ் சன்னிதிக் கண்ணமர்  
 அம்பைவாழ் மாநதர் யருங்கலை யுணர்ந்தோர்  
 போற்றவீற திருந்தரம் கேற்றினன் யானொனின்  
 மேதிமென் கரும்பினை மென்றிட வொழுஞ்ஞ்  
 சீதநம் றுனியினைச் செவ்விரால் பருகும்  
 வளைபுலார் தாமரை வாவிரூழ் பண்ணைச்  
 செந்நெலார் சேய்குழ திப்பிய பதியா  
 மாலயன் வந்தம் கருச்சனை புரியச்  
 சீலமா ரரனருள் செயய லாலரி  
 கேசநல் னுரொனும் கேடிலா வந்தகர்  
 அருமறையோது மந்தனர் குலத்தி  
 லான்றநற் செல்வ மமைந்த வாதுல  
 கோத்திரம் விளக்குநற் குணத்துரா மையர்த  
 மருந்தவத்துதித்த பெருந்தன் காண்முனை  
 யிலக்கண மிலக்கிய மெவற்றையுங் கற்றுப்  
 படிமிசைப் புலமைப் பண்பினைப் பெறறோன்  
 தருக்கமா யோகனால் தமிழ்மொழிக் கிலையால்  
 விருப்புடன் செயவெனை வேண்டியு நினறோன்  
 அம்பை யார்நதெழில்தரு மாங்கிலப்பன்னித்  
 தனிததமிழ்ப்பண்டிதத் தலைமடியு வாயந்தோன்

## சிறப்புப்பாயிரம்:

இனித்தபா தேன்மொழி மெவொடு மிமம்பி  
யான்மையுந் தகமையு மடக்கமுஞ்சாராநது  
கேண்மையிற் பெருமிதக் கிளர்ச்சியுந் கொளவோன்  
மாலொடு பரமன் மலாடியென்று  
மிருதய கமலத தினிதுபா சிப்போன்  
ஆரிகர பாரதி யாம்பெயர்  
பூண்டு நாவலர் புகழ்தகை யோனே.

---

## அம்பைத்தலபுராணம்.

பாயிரம்

விநாயகர் துதி.

கலவிநூதம்.

திவ்வா குடிய செஞ்சடைச் செய்வான்  
மவகை வேடக மருமலா துஇமுனாப  
பொங்கு ஈசை முறைசெயப பூண்டருள  
துங்க யாழைத் துணைமலா குடுவரம்.

(க)

ஸ்ரீகாசீபேசுவர.

பாச மோடு பசுவென வாகியோ  
ராசிலாத பதிமுத லாயினோ  
மாச பேச மகேசுவென தேததுதோ  
காசி பேசன கழறுதிப் பாமரோ.

(உ)

மாகதாய்பிகை.

திருவினை யுரத்திலணி கரியவன முதறபுடவி திகழ்தரு பொருட்  
குழுவெலாங், கருவினி லுயிர்த்தரிய கனியென நிலைத்தினிய க  
டவுளி னிடத் தனைஞவான, மருவினை யெடுத்தமல ரணிதர நிர  
பயிநிதம் வழிபடு மவர்க் கருவினா, விருவினை யகற்றியருண் மர  
கத மணிப்பெணுமை யிருபத மெமக்கொ ரரணே.

(ங)

எரித்தாட்கொண்டார்.

அரித்தாண்ட நெடுமாலோ மிலையுயத திரிபுரத்தோ டவுணர்  
மாயச, சிரித்தாண்ட வல்லோனை நல்லோனைத் திருமாலாருசின  
கந்தனை, யுரித்தாண்ட வுடையாளை விடையாளைப் பெரையு  
ணமை யுரைத்தான றனை, யெரித்தாண்ட பெமமாளை யெம்  
மாளை நாடோறு மேததுவோமே.

(ச)

ஸ்ரீ விசுவநாதர் விசாலாகுதியம்மை.

பசுவின் ஞான மகற்றிப் பராபரத்  
தொசிவின ஞானத் துணர்ச்சி யுறுததுதும்  
விசுவ நாதர் விசால விழிக்குயில  
வசவி ஞாகழற் சேவந் தனைகளே.

(ரு)

நடேசர்.

தொட்டவா ருயிர்த் தொகையினைத் தொடர்வினைக் கயிற்றின்  
மடக்கி னுட்டுவார்ன மன்றிடை யாடுவான மனமே

லெட்டி நாடுவா ரொவைபெற நாடுவா ரவையாந  
கிட்டி லாமலர் முடிமிசை யிடுமல மொமக்கே.

(கூ)

தேகடினாழ்த்தி.

முன்னோக்கி வணங்கியவ ணிருநதருளு மொருநானகு முனிவாக  
கெல்லாம், பின்னோக்கி யறிதலைப பெரிதவர்கண முகனோக்  
கிப பிறங்குஞ்சோதி, தன்னோக்கி நோக்காத தகைமை யெல்லாந்  
தாராது தநதனித்த, தென்னோக்கி யோராலி னடியிருகருந தே  
கினைச் சிந்தைசெயவாம.

(எ)

கோகிலிநாயகர்.

பாடியன் மறைகடேவா பண்ணவர் முனிவா சித்தா  
போகிமா வயனும் போறறும் புராணபுண னியனாயததேக  
தேகியா யுகமெல்லாஞ் சிறந்த சிறபரமாய நின்ற  
கோகிலக் கனிற்றின்பாத கோகன கவகள் போற்றி.

(அ)

முருகக்கடவுள்.

காப்பவனுங் காவானுங் கமகத்தோனுங் கனகமுடி முடிதரிப  
பக் கணககிற்றாய, பூப்பாந்த வுயிர்த் தொகையும் பொறைகூ  
நாக புயங்கமெல்லாந் தகையெடுப்பப் பொருளுொனனு, மாபபரு  
ந்து குக்குடமாய மஞ்ஞையாக வடிவெடுப்பக குஞ்சரியான் ம  
னமெடுப்பச், சேப்பதுமத் திருக்கரத்தில வேலெடுத்த சேநத  
னிரு பூவகமலஞ் சென்னி சேர்ப்பாம்.

(கூ)

ஐயனார்.

மையனாரா மொராயென்று மான்மழுக்  
கையனார்ப் பிதாவெனுங் காரணத்  
துயமனாரா யெந் தொல்குல தெயவமா  
மையனாரா யகத்திலைப் பாமரோ.

(ஐ)

நந்திகேகவார்.

சநதி ரக்கணிச் சங்கரன் சன்னிதி  
வநதி றைஞ்சயன் மான்முதல்வானவர்  
பந்தி யங்கு பருத்தருள் செயயுமெக்  
நந்தி யெந்தை பதங்களை காடுவாம்.

(கக)

திருநாவுசம்பந்தழர்த்தி.

மான் மணக்கு பூங்குழலி மனக்கருத்த நிறைவேறக்  
கான மணக்கு நாடச்சமணர் கழுவேறி நரகேறத்  
தேன மணக்கும் வேம்பனசிய நெறியேறத் திரையாற்றிற்  
பாண மணக்குவ கலியேறப் பணித்தானைப் பழிச்சுவிடிகு

(கஉ)

திருநாவுக்கரசு கவாமிகள்.

வெலலும யானையுந தொழுமபரில் வணங்கிட விழுங்கக்  
கொலலுநு கிங்கியுட் கொளுமமுதாயவிடக ருசமேற  
கலலுந தோணியின மிதநதிடக் கன்னியந தமிழவாய  
சொலலு நாயகன் றுணைமலரனுசின் துதிப்பாம். (௧௩)

சுந்தரமூர்த்தி

செங்கண்வெண் கரிமேலூரது செந்நிறுவாரா மேவிச்  
செங்கலபொன செயதுவெள்ளித திருமலை மேயதாலே  
பங்கமில் போகிபேரதன பச்சைமால பரமனென்ன  
வெங்கணும புகழ்ப்பெற்ற னிருபதங் கருதிவாழ்வாம். (௧௪)

மாணிக்கவாசகர்.

பண்சுமகரும் பரியனைத்தும் படுகரியா யடவிபு  
வ்ண்சுமக்கும புகழ்மாதன வெறுத்தியறதும் வேதையறப்  
பெண்சுமக்கு மொருபாகப் பெருமானே யருளோடு  
மண்சுமக்க வரகவிடைததான் மலர் சுமக்க வாயதததுவே. (1)

நூற்பயன்.

கருப்பினை நமனைக கடைபடு பிணியைக் கவலைமைக காமரங்க  
ணிகை, விருப்பினை விலக்கி விருத்தியு மகவு மெயமைசோ வீட்  
டையு மடைவார், பொருப்பினிற் பொதுவிற புருவ ரகத்தி  
விருகவினிற புகழ்பெறு மம்பைத், திருப்பதிக கொருவன் செய  
மறிதத் தொருசொல செப்பினா செவிகொடுத்தவரோ. (௧௫)

அவையடக்கம்.

ஒதுமாதவ ருளததுட னுடமபெலா முருகச்  
சூதமாதவ னரிதினிற நெருத்தவிக கதையை  
யேதுமில்லியான் சொலவெழ விரணிய மலைமைப்  
பாதமில்லிபேராய வலம்வரப் பற்றுபான் மையதே. (2)

குதுவுமது.

ஒசை நீண்ட விசைத்தமி மேராதிலா  
வாசி வீண்டவ னுயினு மியாவரும்  
பேச நீண்ட பிராண்புகழ் பேரலவென்  
னூசை நீண்டத னுலறைந் தேனரோ. (௧௬)

வாழி.

வாழிவானக மன்னுயி ரறங்கண்மா மறைகள்  
வாழியநதனர் மன்னவர் கோன்முறை மறரோர்  
வாழிகாசிபே சுரரோடு மரகதக் கன்னி  
வாழிசெநநி மும்பையிப் புராணமு மர்தோ. (1௭)

பாயிரம்முற்றிற்று.

முதலாவது; நாட்டுச்சருக்கம்.

—o—o—o—

பூவினில் கமலம் போலும் புலவரில் வலாரி போலும்  
மாவினில் கபிலை போலும் மசலத்துட் கைலை போலும்  
பூவினில் வெண்பாப போலும் படிவரிற் குறனோனபோலும்  
மூவருண் முதலே போலும் மொழிவது கனனி நாடு. (க)

செங்கய லுயர்த்தித் தாயபோற் றிரிபுல னனக ளெல்லா  
மங்கயற் கணணி காத்தற கமைந்தது மதிவா னோடு  
கங்கையஞ் சடை கரந்தி கனகமா முடிமேற் கொண்டு  
புங்கவ னொருகோ லோச்சப் பொலிந்ததிப் பாண்டி நாடு. (உ)

பெணசுமநதொருபாலவேணிப்பிறைசுமந தெயினன மாயோன்  
கண்சுமந தொருவன வேண்டக் கட்சுமந தருச்சுனை செய  
புண்சுமந துண மகிழநத புணணிய புராண மேலோன  
ஹணசுமந திடப்பெற றுண வகித்ததிக் கன்னி நாடு. (ங)

தச்சங்கண் டடங்கக் கண்ட நாட்டிய முதலோன் வேதன  
பச்சங்கத் தொருவன் காணப் பரமனும் புலவ னாக  
மெய்ச்சங்கப் புலவோடு வியன்றமிழ விளங்கச் செயத  
முச்சங்கத் தமிழ் முழக்க முதிர்ந்ததிக் கனனி நாடு. (ச)

மதியமா னெடுத்தான னூது வரவிடு தமிழ்க்கும் வானத்  
ததியமா நதிக்கு மேன்மையாம்பொரு ளைக்கும் யார்க்கு  
நிதியமாந கதியா மந்தா நிலத்திறகு மொருதா யான  
பொதியமா மலைமேற் கொண்ட புகழது பாண்டி நாடு (ரு)

சூலவாய திருவா டாண யாப்பனார் திருப்புன வாயில்  
சீலவார் திருநெல வேலி திருப்புடை மருது ரம்பை  
கோலமாரபாவ நாசன் குற்றூலமுதற்பல் கோடித  
தூலவார சிவால யங்க டொககதிப் பாண்டி நாடு. (க)

கன்னிவேக கடத்து ளாய கன்னியந் தமிழ் நாடாந்  
கன்னிமா வதன மேயக்குங் கன்னிநா டிதனின் வன்மை  
ஏன்னிநா வாயிராசே ரூகற்கு மெட்டா வேறு  
முன்னிநா னொன்று மாழிந் குரைக்கிற்ப னுவந்து கேண்மின். ()

வேறு.

அம்பை நாயக னமரர்க ளாயக னடியார்

அம்பை நாயக னூரதியி னனமக னூரதி

பம்ப வானிடைப பறந்தென ப பறக்கலை பருகிச்  
செம்பொ னேர்சுத ணூரதியிற் திருமபின் மேகம். (அ)

தனனை யெய்தினா தன்னுருத தாங்கிடற கருளுந்  
தனனை நேரிலான தகைமைபோற தரக்கடவ பொருநதித்  
தனனை யூபவன மருகனவாழ தடமதான முனைந்த  
தனன மேவிய தமிழவரை சாராதவப புயலகள். (க)

பொதியக குன்றினமேற புயற்குலம் பொழிதரு தோற்ற  
மதியக கண்ணியுங் கடுககைபச சிலைகளும் வளைந்த  
நதியக் கறறையஞ் சடிவனை நாகமே லொருமாண்  
விதியிற் கரூட்டபி டேகத்தின விளக்கத்தை விளக்கும. (ய)

தமிழக கார்வனாக் கோட்டினமேற சலதரம பொழித்  
லமிழதக கன்னியந தமிழககவி யறைந்தருள புலவ  
னிமிழதற கேற்றிமே லிருவகைச செலவத்தோர் வள்ளல்  
கமழ்ச் சென்னிமேற பொனசொரி தரலினைக் காட்டிம. (யச)

ஒளிது தன்சுடா வெஞ்சுடாக கவனநகருண்டு  
பிளிறி டுகருரல் பெயர்த்துவிட புலந்தழூஉ மேகக்  
கனிது காதலம்பிடியெனத் தமிழவரை கலந்து  
குளிர் முமமத்த தானாகள கொட்டின மாதேச. (யஉ)

நன்று பறறியே நல்வளர்க் கீந்தநல் லைமே  
லொன்று பததுனா ருயிர மாவபோ லும்பர்  
நின்றுபறறுகார்த தாரையொன றனந்தமசய சீரம்பி  
யெனறும வறறுறு தம்மலை யிழிவன வருவி. (யக)

சுவலையக்கனி முலைமுத்தக கோவையேயெனகோ  
தவமுயாத தவாசாலை சோதமிழ வரைசக தற்குத்  
திவளமுப புரினா ல்புயல சோததிய தெனகோ  
நிவருமோங்கலிற் றுங்குறு நீத்தவென் னருளி. (யச)

சின்தக் காரொணுங் கணவனை ஞெழுங்கமேற நியங்கிப்  
பந்தப் பைங்கொடி நரம்புவெண் பாணமுலைக் கோட்டின  
கந்தச் சீரலை யருவியாயக கவிஞ்ருதித் தடததாற  
சந்தச சைலபெண் பொருநையந தனமையையத் தந்தாள்.

கனறையுன்னியா மாமடி சொரிதரு கமழ்பால்  
கொன்றைசுநதனங் குங்குமங் கொம்பிறமேன மகிததுச்



செந்துசிற்சில சிலையிடைப் புருந்துரே ராடி  
 றின்று சென்றதக் கன்னியாம்பொருகைநன லீததம். (௮௬)  
 மன்றற்சாந்தினைக் குன்றுராய்வருகின்ற மனமுந்  
 குன்றக் கணவிய சிடித்தபொற் சுண்ணமுந் கொங்குந்  
 தென்றற் காற்றொடு தெய்வதத் தமிழதரு தேன  
 மொன்றக் காட்டவா றுயர்ந்தவ ரொழுக்கதி னொழுகும்.  
 கவனுடுத்தபூங் கொன்றையுஞ் மசோகமு மெறிந்தவ  
 குவணமுற்றியவலைக்கரத தேரச்சுமொண் முத்தா  
 வவனுடுத்தசெந் தினைப்புனக் கிளிகழித் தகற்றக்  
 கவனுடுத்தெறி கொடிசியர் கரஞ்சிறி தாறறம் (௮௭)

வேறு

பொன்னஞ்சிலையை முத்தலையைப் பொருகை நாகக்குழையோடு  
 மன்னம் புலியைச் செந்தணக்கை வனப்பச்சிலையை மருவுதலாற்  
 சுனவஞ் சுழித்து றுரைபோர்த்துத் தொலையாக களையை யெறி  
 (நதொழுகும்  
 வன்னப் பொருகை மழுவெடுத்தான் றன்னைப் பொருந்தம் வன்  
 மைத்தே. (௮௮)

வனத்தா ரகத்து மாவெடுத்த மால் மரவ மிகைகொளலாற்  
 சினத்தா றிசிறி றுவத்தி சிலையைப்பாணி சேர்ப்பதினாள்  
 மனத்தால் வாயா னினைததுரைப்ப வரும்புகழுவிக்கெயி னிக்குங்  
 கனத்தார்பொருகை கீருண்ட கனத்தார்வனத்தாரதமைக்கதுவும்.  
 தண்டனகொளலாற் பூப்பெரலிவாற் சாரக்கலைநாப் பன்கொள  
 லாற்  
 கொண்டதொருநாற் திசைமுகத்தாறருலவாரணங்கள்பாடுபுலா  
 லண்டர்கடைய வாராத வாரா வழுதப்பிரவாக  
 மண்டுபொருகை யுலகமெலாம் வகுத்த வயனை யியையுமால். ( )

கார்தன் வேங்கை கெடுவேரல் கடுக்கை கோற்கு சிந்துரஞ்  
 சார்த் நரதவ கரகாக தந்தகாகத தரனமெலா  
 மேந்து மலையி னெழுந்தமலை யெழுப்பு மலையி னெடுத்தாடிப்  
 போகது கெடுமா னிலாகாக்கும் பொற்பார் புறவும் புக்கதவே

வேறு.

சூச்சியர் கறந்த பாலை யனையினை நவசி தத்தைத்  
 காச்சிய பாலையனஞா கலைகளைக் கவர்தலாலே  
 நீச்சிலைப் பொருகை கீத்த கீனிற் கண்ண னென்றே  
 பூச்சியம் புரிந்தன ஞாயர் போற்றிடப் பொலிந்த மாதேர். ( )

முலையை வெற்றி கொண்ட வாச்சியா முதுவற் பத்திப்  
பலையென் திட்டமுததப பாற்றினைப் பொருந்த தன்னில்  
வலையென முலையை வெல்ல வருமெனக் குடவகா தம்மை  
மொல்லையிற் பயமுட் கொள்ள வுருற்றினா கொண்டு போவார்.

1. எண்ணிலா னிரைக் குண்ட வெறிதனைப் பொருளை வெள்ளா  
தண்ணிலா வமுதமாகித் தனைபடு தயிராய்ப் பினனா  
வெண்ணிலா வெண்ணெய் நெய்யா விததக் கடியாரா யாகரு  
முண்ணுநற பொருள தாகி யுயர்க்கிக் குயகரு மன்றே. (உரு)

நிலங்கிள ரமுத மனை நீடுறு பொருளை நீத்தம்  
வலம்புரி மிடறறுப பைம்பூண் வடமுலை யாச்சி யாக்குச்  
சலம்புரி மாயை காட்டித் தயிவெண்ணெய் பாக்கட் மிண்டங்  
கிலங்கிய கண்வன் செய்ய விதழிநு மினித்த தம்மா. (உசு)

வண்டிருந் திசைக்குந் தேனும் வடிதரு தேனுங் கொண்டு  
விண்டலா முல்லை பூவை விரிந்தபொற் கொன்றை யாதி  
கொண்டலை யெறிநது முததங் கொழிக்கின்ற பொருளை வெள்ள  
மண்டாகோ னுவநது காகரு மரியபூம் பழனஞ் சார்த்த. (உ௪)

பங்கய முகமாக கையாப் பதங்களைக் குமுதம் வாயாச்  
செங்கயல் விழியா மேனி செய்யமாந் தனிராக கூந்தல்  
தங்குசை வலமா மூர றரளமாப் பொருளைத் தெய்வ  
மங்கையினறெடுத்த தாயபோன மருதமே னுயிர்கள் போற்றும்.

பலபடு பொருளிருப்பப் பறித் துண்ணு மாக்கள் போல  
மலைபடு பொருளும் பாலை வனம்படு பொருளு முலை  
நிலைபடு பொருளுந் கொண்டு நில்லாது மருத வேலிக்  
கொலைபடு பொருளுந் கொள்ளை கொண்டது பொருளை வெள்  
ளம் (உ௬)

கிடைத்திடும் பொருளை மோலோரூ கிட்டினாக் கீவாரா போல  
மடத்திரு மாதர் கொங்கை மருவுசாக் தேல வேரி  
திடப்படு களைக்கு மீற்குஞ் செய்யதா மரை லக்கும்  
படப்பைபூம் பழனத் திற்கும் பருந்தினி தனிக்கு நீத்தம். (௩௦)

மருளரிற் கலங்கி நெருசந் தெருளரிற் நெளிநது வாடா  
தருளரிற் போலிநது மன்ன ராகலிற் பெருகா நினற  
பொருளையம் பெருக்க மம்பைப புரத்தொளிர் காசி பேசர்  
கருளையம் பெருக்கம் போலக் கலந்தது செயதல வேலி. (௩௧)

பெருக்கிய கடனை தெய்வச் சித்திரக கங்னகப் பெண்கள்  
செருக்கொடு மருவப் பூமேற நிருவெலாஞ் சீதனங் கொண்  
நிருக்கினா பொருந்தக் கணனி யுயர்தரு மலாக ளேந்தித்  
திருக்கிள ராழியென்னுஞ் செல்வனைக் கலந்தாண்மகனோ (௩௨)

### குறிஞ்சி

#### ளேறு

தூணநாகம் பிடியெனத் தூணாகூர்  
வானநாகந் தழுவுங் மாவடலாங்  
கூணநாகங் கிடப்பன காய்சின்  
மான்நாகம் மரநெடு வேவான். (௩௩)

நல்ல மாதவர் மாணி நவினநிடச  
சொல்லும வேதங் கிளிகளுஞ் சொல்லுத  
னெல்லிற பாய விடுநெடு நீர்கரைப்  
புல்லுங் கொண்டு பொலிவனபோலுமே. (௩௪)

கோடு கண்டு மயில்கள் குளிப்பன  
ஐடு கண்டு மகங்க ளொளிப்பன  
வாடுகின்ற நற்கூத்தாக் கனித்திடா  
தோடு கின்ற வுலோபனா யொகருமே. (௩௫)

பனிக்குப் பாதையிற பறறை நிழல்படக்  
களிக்கு மநதி கனியென வுன்னுதல்  
தெனிக்கி லாதவா சோந்த வுலகெலா  
நளிக்கி லாதென நன்னுதல் போலுமால். (௩௬)

தூண பிரிந்தவொர் கினனரந் தோனறியி  
னினா புகுந்திட லினனுயி ராகிய  
கணவன வியந்திடக் கற்புடை மங்கைசெந்  
தணலில விழந்திடு தன்மையைக் காட்டிமால். (௩௭)

கோட்டை முத்தினைக் கொள்கிலா குஞ்சர  
வேட்டை யொனதை விரும்பிடு குன்றவா  
வீட்டை வேண்டி விரிமறை தோகிலா  
தேட்டை யேந்தியி டம்பனா யொப்பரே. (௩௮)

அருவி யாடியும் பூஞ்சுனை யாடியும்  
கருவி கண்ணமயி லன்னக களிப்பவந்

நீருவு மேனற் புனத்தித ணிறபவ  
ருருவி யந்துனா யோதிலா யாவனோ (கூக)

கனத்த வேங்கை மலர்ந்தன காணுதீஇப்  
புனத்தி னேனற ருரலகொடி போங்குயெத்  
தினத்து மாவுஞ்செந் தேனுங் கலந்துவேட்  
கனைத்தும் பூசையி னூட்டி யந்நதுவாரா. (சு)

களவு சுறபெனுங் கைக்கோ னுயாந்துயிர்க்  
கினரு வேலயாக் கினனிடி மாய்தன  
களவி லாப்பொருட் காலய மாயது  
வளம வளரநதரு நிஞ்சியின வண்மையே (சுக)

பாலை

கொள்ளித் தீயிற கொழுநதிடு பாலையிற  
களளி யொன்று கதித்த விறுதியில  
வெள்ள வானுயிர் கீந்திட நினறருள்  
வெள்ளை நீற்றொரு வனநிலை விள்ளுமே. (சுஉ)

பதிக வானதிடு பைம்பொற ருவட்டினமேல  
வதியும் பசுசை வனத்தபல கோம்பிகண  
மதிய மேரு மலையிசை தங்நிய  
கதிகொள செஞ்சுடர்க் கநதுக மேயகருமே. (சுக)

வெப்பிற ரூபபெனும் வெவவனற காரகிற  
கப்பிற பற்றிவெண காடுசெய சாம்பாமேற  
செப்பிற பற்றுக்கண சோதுயில் கோமபிவெண  
பப்புப பாரகடற பைமபுய லொகருமே. (சுச)

கினந்து வேடர் தெறிகருங் கணைகணல்  
கன்னறு கானங் கடைபீடக் கீறலாற  
புனைநத பாலையிப பூமி பொறுத்தவோ  
ரனநத னுகருங்கம் மாயிர மானதே. (சுரு)

சோலை வெம்மை யிலெனிற சொல்லுமோ  
மாலை வண்பக லினறி வழுத்துமோ  
வேலை யில்லெனிற கேணியென விள்ளுமோ  
பாலை யில்லெனிற னுனிலம் பன்னுமோ. (சுக)

வேறு

செழுநகர் மறவா கவாரநத செம்பொனும்  
சமுஞ்செந் நாயகனும் கன்னியங் காயபல

தழுவுகு ராமுதற றருக்கடி துனனிய  
பழுவுது பாலையைப் பன்னற பாலதோ. (௯௭)

ழல்லை

தேடிடற கரியதாரு சிறந்த வாவினன  
காடிடைப பரந்தன கடிதிற கூடுற  
வாடிடை யிடைசசியா மயங்கி மஹாபுறக்  
கூடிடக கொன்றையன குழுவைத துதுவார் (௯௮)

நீல மேந்தலர்ப் பூவையு நின்மலக்  
கோல மேந்தபொற கொன்றையு மொன்றிய  
சீல மேந்த திருமறு மார்பரு  
மாலை யேந்த மழுவலனொக்குமே. (௯௯)

நேமித் தேவுமுன னினறு புரந்தவாப்  
பூமித் தேனுவி தென்னப பொலியுமாற்  
சாமி வேட கொருதையலைத தந்தருன  
மாமிசுறற மகிழநதன துளருமே. (100)

வடம் படர்ந்த முலைக்குற வள்ளியி  
னிடம படர்ந்தவாக கீந்தனம போதெனத்  
தடம் படர்ந்தவிட் டாருவை வெல்லுவான்  
கடம் படர்ந்ததுய ரோடுருவ காணெலாம. (101)

கயமு தறபல் விலங்குந கருநிலா  
னியலும வெண்மதி நம்மின மேந்தினு  
னயன மககினி யாவரா வாரென  
முயலி னங்குதி கொண்டு முழக்குமே. (102)

தட்டி லாயா செய சாமைக்கு வட்டின்மே  
லொட்டி வாழு மொருகலைக கோட்டிமா  
வெட்டி வெண்ணி யேந்த பிணையுத்தன  
பெட்டையெனறு மயங்கிப் பிறங்குமே. (103)

மானமு முக்கமு மாயாவேய் வாயிச்சத்  
தேன்மு முக்கமுஞ் செவ்விளங் கன்றுரு  
மானமு முக்கமு மாணின மடிசொரி  
பானமு முக்கமும பாடிமுழக்கமே. (104)

மருதம்  
பேறு

சொல்லெனுந தமிழி னோடு தொடர்ந்துடன் பிறநது நம்பன  
மல்லெனுந கருணைபோல மலகிய பொருளை வெள்ளம்  
பல்லெனு மவதானஞ்செய பாவலனுள்ள மேபோற  
சிலலெனப் பலகாலேகிச செழித்தன பழன மெனகும். (100)

அலைநிலை வெடிதா விப்போ யநதரப் புயலனேட்டேகிக்  
கலைமதி மீனோ டொனதிக கனகையோ டுறவரும் வானை  
மலைவற வறனகன செயது வானகத தினப் முறறி  
யிலையற மாகப்பூமே லிழிபவ றொககு மனதே. (101)

செயகரை நீரின மூழ்கிச சென்றவோர கண்டை யாங்கோர்  
பொயகையின மேலெழுநது பொலிவுதல பொதியக குன்றத  
துயயவன மொழியாற நீபச சுடாகொடி பொருளை மூழ்கித  
தெயவதம் விளங்குந கனகை சென்றவன செயலை கரட மிம். (102)  
கானிலை காணக கீழ்போங் கமடமுந கடுகு வெள்ள  
மேனிலை காணச செலது மீன்களு மான்கை யேநதி  
வானில வணினதான றுனை வளாசடை முடியைக கரண்பான்  
மானிலை கீழுமேலுநு சென்றமான மரையா னொக்கும். (103)

நல்லவா ணுதலா நெருசை நயனத்தைக் கயனுலாவு  
பல்லவாரு சேலினகன பங்கெலாந தெரியககாடமிம்  
புல்லவாம் பிறப்பினோடந கிறப்பினைப் பொருநதுமாறு  
மல்லவா நீரமேன மொக்குள வயினவயிற தெரிக்கு மாதோ (104)

புண்ணிய பலனகன மந்தைப் பிறப்பினும் பொருநது மாபோற  
பண்ணைக டோரு மளளர் பரநதனர் நெருங்குந காட்சி  
தண்ணிரீப பழன மெனனுஞ் சாகர மனைத்துஞ் சூழநத  
வெண்ணிலாக் கருமேகததி நிலைககணம விளக்குமனதே. (105)

பொசிப்பறுந கடற்கோர சேது புனைநதன விராம நென்னும  
பசிப்பிணிக் கடற்பல் சேது படைக்குது மியாமென பாபோ  
விசிக்கரு கருத்த மளளர் நீரிலைப் பழன மெல்லா  
மொசிப்பறும வரம்பனநத முருதறுவ ருவநது மாதோ (106)

வறெலா முகிலையொக்கு மிதன்குர விடியோ டொகருந்  
தாறுலா முழுவாகைக்கோ றடித்தினைப் பொருவு நாஞ்சில்  
வேறில் கார முகததை நேரும் வினைநிலை வான மேயககுரு  
சேறினா முத்தமெல்லாஞ் செறியும்விண் மீன்க ளநமால். (107)

அன்னிலை யரசன் கோலி னடித்தல நாஞ்சி னீதி  
நன்னிலை யரசன் கோலி னடுப்படு கானுகங்கள்  
கொன்னுதி யீட்டிபோலுங் கொழுவின்ம் வழுவில் தக்கோர்  
தன்னிலை தலைவனக்கந தகைவது மேழியாமே. (௬௩)

வண்ணத்தாற் குரலானீருண் வானத்தை யசனி தன்னைத்  
திண்ணத்தாற் கதியாற் காலன செலுத்திய ஐந்தி தன்னைக்  
கண்ணத்தாற் றீயைவாலாற் காலபாசத்தைக் காலகோ  
டண்ணயத் துணைமாகத் தணிவிலை யொககு மேறு. (௬௪)

நீலமே னியர்க்கள குஞ்சி நிறுவுகொண் டையாக னீறு  
பாலமே லணியேரா தியின பாவைய ராட்டின் கோட்டிற்  
கோலமேன் மீசையுள்ளோர் குலத்தினா வலத்தின மிககோ  
குலமேற் பழியைவைத்துத் தொகுத்துவி ருண்ணுமள ளா (௬௫)

கடாவடிக் கிரீவமியாதத கடைபபுழை றுகத்தி னுபபண்  
விடாவணம் பிணித்துக்காலை வியன்கொழு கீழ்பாறு னறிப்  
படாறுதி வளைந்த மேழி பற்றுபா னியராய மளளா  
கடாவுமேர் பழைமென்னுங் கன்னிபொன னூரமேயகமும். (௬௬)

உழுருந ரூப்புமோதை யுழுகடா வடிக்குமோதை  
கொழுமுனை நிலங்கீறோதைக் குவையெருப் படுப்ப ரோதை  
யொழுருபல் லலங்கண்மோதி யுமபரிற் கிளமயி வானை  
விழுருவ துகளுமோதை விரிகடன முழுககு மோதை. (௬௭)

ஒன்றின்பி னொன்றியோக னுலபயில நிலங்கீண்டேக்  
கின்றிடம் பெருதவானை நிலைதளா கென்னை மீனங்  
கனறியமனததவாங்க கடாவினமேற் புடைத்தலாலே  
துன்றிய மள்ளா கைக்கோற் சுமைவெறுஞ் சுமைமையாமே. (௬௮)

மண்டொடுங் கருவிதொட்ட மணியினைச் சங்கந்தன்னைப்  
பெணமுதந நகைகண்டக்குப் பெரிதுதோற் திழிந்த தென்னத்  
தண்டலைக் குரம்பிலிட்டித் தான்படத் துவைத்திருத்தி  
மண்டல நெறிமன கோலபோல் வரம்புநீ னெறியிற் செயவார்.

பூருவ பக்கத்துறற் பொருளெலாம் புகனறவாதி  
நேருமசு சித்தநாதத்தா னிசைனப் பண்ணெய் வானபோ  
லேருநக் கிளைத்தமள்ள ரிடுமரக் கருவி போக்கிச்  
சீருநப் பனைகளெல்லாஞ் செப்பஞ்செய திடுவர் மண்ணே. (௬௯)

கற்பகக் குலிசற் போற்றிக் காலத்திற் காணோர் கோக்கிப்  
பொற்புறு குலக் கெல்லாம் பெரலிவுறத் தனிகொண் மள்ளா

சுத்புடன கழனி தோறும் வித்துவ ரகாதி நித்தன  
சிறபரை தழுவல்போலச் சேறுறச் சேரும் விதது. (௭௧)

காவலற பரசி வித்த காரணத தாலவ லாரி  
யேவலி னமுத மெல்லா மீககெழுந் தரும்பிற் தேயாஞ்  
சேவனா நீறுபாசஞ் செருத்தல்போ லுலகத் தியார்க்குந  
தாவரும் பசிதவழ்க்குந் தவணவங் குரங்கண் மனனே. (௭௨)

அல்லெனுஞ் சேறறில் வெள்ளை யங்குரம் விளங்குங் காட்சி  
சொல்லுந மவுணா வாணோர் தொகிகடல் கடையப் பாகநன்  
பல்லினு வடித்தவால் காலத்தின பரப்பு மீதி  
னலவாரு சதைப்புரப்பி னயத்தினை விளக்கு மாலோ. (௭௩)

வெண்ணிறமுனையாயப் பொன்மை மேவிய குருத்தாய முதலின்  
தண்ணிரைத் துளிகடாங்கு தழைகளீ ரிரண்டாப் பசுகை  
வண்ணநீர் மணியிற புல்லாய வயனில நெருங்கற பூமிப்  
பெண்ணினை மடிமேன மாயோன பெறுதுயி தன்மைகாடும்.

முத்தெனும் விதைக லே வயிரத்தின முனைமேற் கொண்டு  
சுததமா ரரிசனத்தின நேறறமுஞ் சிறிதுகாட்டிப்  
பத்தியா மரகதத்தின படிவமும பெரிது நல்கி  
நித்தமோர வண்ணமாக நெருங்குவ புனனு றுனனி. (௭௮)

சொல்லு

தண்படைத்த தாமரையந்தவிசிறுககு நானமுக்கு  
ொண்படைத்த வுயிர்படைககு மெரிப்பசியைப் பறிப்பவாபோ  
பண்படைத்த காற்றைத்தும் பறித்ததுமுடிச் சமைபரிதது (௭௪)  
வண்படைத்த வயலிடத்தும் வரமபிடத்தும் போகட்டே. (௭௫)

முடியவிழ்த்துத் தமரமபெய கேவணத்தின் முழப்பசை  
படியவைத்த பான்மையென மன்னியாகன் பாருடறறு  
மிடியவிழக்கக கொடியெடுக்கும் வேநதர்முடி முடியெடுக்க  
வடியவிழ்க்குந் தமிழிலைக்க வகுத்தினிது நடுவாரால. (௭௬)

தேன்கவருந் தமிழ்நட்டார் திருநட்டார் மழுவோடு  
மானகவர்தார்க் கமுதுநட்டார் மனனவாகோலகொடிநட்டார்  
வானகவர்த வைகயத்தின மானிடாகுப் புருடாத்த  
நான்குநட்டா னென்னுது நாறுநட்டா னெல்லாமோ. (௭௭)

நடும்பயிராய் வேருனறி நடுப்பயிராம் பருவநி  
னடும்பழைய கூழருந்தி யடைக்காயு மலகொதுக்கிப்



படுங்கவட்டே சலிற்ருழவி தாலாட்டிப் பாயார்க்கு  
கடுமபிசியப் பறிப்பவாபோற் களைப்பறிப்பார் கடைசியாகள்.

முலைப்பகையைக் காலைக்கொயி முகப்பகையைவாயப்பகையைத்  
கொலைப்பரிய விழிப்பகையைக் கொடவாரிறகடைசியாக  
ணிலைப்பரிதா மரைமுக்கையோ டலரலியை நீலத்தைத்  
தொலைப்பவராயத் தலைக்கணையைத் தொகுத்தனாகள் பறிப்பா  
ரால.) (அய)

கண்ணாரு நிழலில் களையென்று கைதுழாஅய  
உண்ணாணுங் கடைசியாக னொருசாரான மலாமலதை  
தண்ணாரும வதநரிழ லெனத்தடியாரா சஞ்சரிசும  
பண்ணாடத் தடிந்துவெட்டு மன்னியரும் பலசாரால (அக)

தங்களைமுன வணங்கினரை மகிழ்நதனரைத் தடிந்திடுதல்  
பங்கமறு பெரியோர்தம பரிசிலையா மெனறோரா  
சுவகையறு மன்னியர்கள் தணவதன மதிகண்ட  
செங்கமலங் கருங்குவளை சோத்தினன களைகளைவார. (அஉ)

மந்திரத்தான் முனிமாற்றி மறறொருகான் மந்திரத்தி  
னெந்திரத்தை யாப்பவர்போ லிருமுறையிற் களைகடிவார  
சந்திரீனநண ணமுதெடுத்த சாலிவளா பயிரனைதந  
தொந்தியிடைக் கருவுறறாபொற்புற்றுக் கதித்தனவே. (அங)

வானியென முனையரும்பி மலைமகளபோ னனநிவாந்து  
கேணிமலா யவளபோலுங் கேழுகினாசென கதிரெடுத்துப்  
பேணிமறைப பொருளறிந்த பெரியோர்போற் றலையுடைக  
நாணிநர விசைத்தாரைத் தாழ்ந்தாரி னனிதாழ்ந்தே. (அச)

பூம்பழனப் பரப்பினத்திம பொன்முத்தப பரப்பிதென  
வாம்பருவத் தாணமுக்கத் தண்ணலையு மணங்கிணையுந்  
தாமபரவித் கூடிரும்பிற றடிநதனாக ளரிசேரத்  
தாம்பிணைத்துச் சுமைசெயது தாங்கினாபோயக் களத்திடுவார்,

பற்பகட்டாற்போரடித்துப் பலாலங்கு புறநீக்கிப்  
பிறபவனத் தெதிர்நூற்றிப் பிறங்கியபொன மலைகளென  
கெற்பகுத்துப் பலகுவித்துக் கானமுகந்து நெறியறங்கு  
சிறப்பாரா லயங்கட்கும வேண்டுவன சோப்பித்தே. (அட)

காவலாதங் கடனனித்துக் கழறுகவி வானாமறை  
காவலாக்கு நசையறமுன னயநதனித்து வியநதிடுமற்

ஶுவலாகு மனிததபினை ருநஞ்சகடமின் மிசையேறறிச  
செவலககு மிடத்துமிடமிச செலுத்தினாக ணகாசேர்வா! (௮௭)

பூங்கழனி வளமபெரிது சிறிதுதாத்தாம புனலவயல்குழ  
திங்கரும்புக காங்கரும்புஞ் செங்கதலிப பாங்குவனை  
நாங்கடாந்த பகமபூக மதுவனைகரும் விதுவனைகக  
வோங்கலரித்தடங்காவேவுரைப்பவுளத் தடங்காவே (௮௮)

கம்பொருந்த நீரலைகூ கம்பொருந்தநீராடி\*  
யம்பரத்தை நிகருமிடையம்பரத்தை யுடனாடி  
வெம்புமுலை யாருளா வெம்புமுலை யரககாக  
கம்பிவிருந தோடுதுவரா கம்பிவிருந திராரியொட்பார (௮௯)

## நெய்தல்

வேறு.

நத்தி வானவாக கிறைவனே நயந்துகாத தலிசுந  
தத்து நீரப்பனை வளம்பலச சிறிதுசாற்றினமேன  
முத்து நீரத்தினா முரசுடை முகுத்தனா மகற்குக்  
கத்தி யேந்திய கைதைய கெயத்துங் கழல்வாம். (௯௦)

அரிய ரீகையிற் பெரியொன் றதைதருங் கேணி  
பெரிய ரீகையிற் சிறியொன் றதைதரும் பெருநீர்  
கரிய ராயினு மொற்றுமை பெரிதெனுங் காகம  
பரிகொள் செலவமு நிலையறல் பயிற்றிடுந் தரங்கம். (௯௧)

துயமை யுப்பெனுங் குவரிருழ முடக கலின றேற்றம்  
பொய்மை கூறிய பிழையிறை புனைநில னிமலன்  
மெயமை கூாதவம் புரிவமேன மிசசுவ நென்னச  
செயமை வெண்கிரி சூழநதன் தவஞ்செயல் சிவனும. (௯௨)

மணிகு மூழ்கிய பரதவாமா னிலமெடுத்த  
பணிகு மேனமணி பறித்தன றொழவரு மொளியைத்  
தணிக் கருங்கதி நிருவருற றொனத் தளாந்து  
கணிக்கும் வல்லரு மயங்குவ ரிவா நிலை கருதார. (௯௩)

பாவி னப்பொருளாழ்ந்தினி துரைப்பாபேற பரதர்  
மூவி னீர்க்கடன் மூழ்கினா முதலின மெய்ப்பார  
பாவி னப்பொருளறிகிலா படிப்பவா பேரல  
மூவி னீர்க்கடன் மேலுற முயிருவ காவாய. (௯௪)

துப்பொடிப்பவா சும்மைநீள வலையெறி துழனி  
யிப்பிக்கமபலை புணக்குமீ னோசுவ ரிரட்டு .

பபபு வாயசக் கலகலவுகோட்பறைப பாடோ  
டுப்ப ளபபவ ரோதைகூர்ந னுத்திமே லொல்க்கும். (கரு)

வெள்ளைநித்திலந தண்டிலம் வெண்கல நத்தம  
வள்ளெரித்துவ ரடுப்பவர் சிறுமனை மடவார  
ஞெள்ளுகூடகைக் கவாரதலை பறிவன நிலத்திற  
கொள்ளையாக்கிகை சேயினா நோயினா கூறு. (கக)

மாறுவேண்டிலா துலகிடை யாவரு மடுகரு  
மாறுவானசுதை சுரநதரு ளருமுசில வளற்கும  
வீறுநீரரு நெய்தலின வளஞ்சில விரிததாங்  
கூறுவாஞ்சில வைநதினை மயக்கமுங் குறித்தே. (கங)

### திணை மயக்கம்

வேறு

மள்ளாராய் வழிந்தங்கோடு மதுவினை மடுதத நாரா  
வெள்ளைகோடு ருரண்டநதனை மெனசிறை யணைப்பககண்டு  
கள்ளலா முலகைகருங் கதிரொலாந தலைகவிழ்கருந்  
தள்ளுமிச் செயலென பார்போற றதைமலாக காந்தள்வீசும். (க)

செய்யதா மரையில்வீழந்த வோதிமநதியில் வீழந்த  
பொய்யிடை யென்னவெண்ணிப் பூவையங் கண்ணீர் சோருங்  
கயயிலோர பெண்ணையாணுங் கலத்தல்கல் யாணமென்று  
நெய்தலின கைதைசோறு நீடினையாம்பைக கீயும். (கக)

அண்ணிய முறைமைநீக்கி யயல்தழை மடவார போலக  
கண்ணி நீள் கறிகள் பாலைக் கள்ளிமேற்படாவராளு  
முண்ணுதற களித்தாராநிற்ப வொன்னலாக் குதவுவார போற  
பண்ணைமேல் வளாந்துகோணிப் படிபாக் குதவுந் தெவரு. (கங)

நிதிக்குலந் தழுவுமுந்நீர் நெறிகடந் திங்கண் மேவு  
மதிகொரு வடுவேயன்றி மற்றவோர் வடுவில்லாத  
துதிக்கரும் பாண்டி நாட்டின் வளஞ்சில தொருதநா மற்றைப்  
பதிக்கெலாம் பதியாமம்பைப் பதிவனங் கூறுவேமால். (கக)

நாட்டுச்சருக்கம்முற்றிற்று.

## இரண்டாவது நகரச்சருக்கம்.

புறநகர்.

உலகெலாம் புகழு மொருநுகல சிலையிற பிணித்தஞா ணுலக  
மோ யுதுச்சி, இலகொளி மே வினகாமோ விதனமார பிருப்ப  
வ ளிடங் கொளோ விவடன, வலமருகங்கு மணமக ளளித்தான  
உ சமோ மறறவற செயித்தான, குலமுகல வனறன பதிகொ  
லே கதிழின கெழுமேசே ரமபைமா நகரம் (நாஉ)

நாநுநிநச புந டு பாண்டி மண்டலசதி னலஞ்செறிமுள  
ளிநாடகணிந பேரமறிமா நகரம் வேழந பதியே புகழ்சதுர  
மே சமங் சலமே, பாறநலசே காச பேசுர பரமே உரிபுகு  
குயினக ரினன, வேழறபனனமம் பெற்றகாய நாளு மிலங்குவ  
ம பைமா நகரம் (நாங்)

நாடகாரோட்டி விகக வாழ புதுவை நாறுமபூ நாத சோ  
மருநா, புகழு புந சனஞவ வரக விளங்குது தளிகைமா  
ல ன, ச பகரங் கை நாநாவாழ பிரமத கடாசரி வறறினமே  
நாழ்ச, தாபக பஞ்ச குரோசகரி லொன்றாயத துலகணி  
க விட வா மமடை. (நாச)

நாடுலக துயி ிசா நாபெனப் புரககு நலமவெளி தெரி  
கர நகரந, நானிந நுகைவனைநரு ளெளியா வரகஞங் கா  
சிப முதலவா, லானிலிலங்கு துசபபருங் கனிவாய வரகத  
மணியிட மருவிந, கானிகுப களிபி னினிதுவீர திருக்கத் சவ  
மபல கழைத்தநா ம மபை (நாரு)

எண்ணருங் காலத கெழுநா நுநீராடி யிருசிறை பெயிறதும்  
லெழுநது, வண்ணருங் கனியு மலாகனும் பறிரது விதிமுறை  
பூசனை புரிநத, பண்ணருங் குயிறகு மாலயாக கரிய பதம்பெ  
ற வளித்தருள பரம, ணண்ணருந் தனியு முள்ளதே லம்பை நக  
ரக்கெதி நொநகா நவிலும். (நாசு)

கடவுளாக கிறைவன செலுத்திய மேகக் கரிகட்டுத் தரி  
கொலோ கனனற, திடவிலாரனங்கன றுணியோ காளந்தோ  
பரி நாணியை செறிநத, தடமதோ விளங்குந் தழறகதிரக கு  
டைநத தமக்குல மொளித்தன தழைக்கு, மிடமதோ விமையா  
ரிங்குவந் தங்க ணேகுமோ நெறிகொலோ சோலை. (நாஎ)

பாபதி கொளலாற பண்ணளி பெறலாற பலமலா தருத  
லாற கண்டங், காராபடி தரலான மஞ்சரி நெருங்கிக் கடிமண  
ம புரிதலாற கலை, டாபயிலசங்கக் குழைபுல வான வாறு

மேற கதித்தலா லகிலந், தோபரி மறையாச செயதினி னூர்  
தான செவவினே ரொவவுமுகுஞ் சோலை. (11அ)

அடைந்தவர் பவத்தை யழுக்கினேத் தகையை மாற்றலா ல  
முதினாறு குணத்தாற், படியவாக காலி யெனப்படுந் தாத்தாற  
படிகம்போற நெளிந்தக முகத்தா, நெடியபல ஹைசோ கா  
விய வேடு நீடுவா சிகஞ்சீர் மையினா, னாடியல பெரியோர தகை  
மையே போது நாலிடம விளங்குநீரத் தடங்கள். (11க)

ஆடுறுமடவார் முகமதி குவித்த வம்புய மலாதுநீண மணி  
கள், கோடு வெம்முலையிற் கழுவுசெங் கலவை குடைந்தெழு  
கொழுஞ்சிறைச சேவற, கூடுறு பெடைபாற பாணரிற் றாகு  
கோதுவ போனறளி யுலவிப, பாடுவ கரணடம பொய்யரிற்  
குளிப்ப பசுமணிச சிரலகுலாந் தடங்கள். (11ட)

வேறு.

நெல்லிபா திரிகடம்பு நேரிணாச செருநதிகொனறை  
மலலிகை குருந்தவ குருகு மம்மகிழ சாரதஞ் சங்கம்  
வில்லமா தனையே வனனி வலம்புரி வினாமந் தானா  
யல்லியார சண்பகத்தோ டடாநதநந் தனங்கள் பலல (11உ)

நின்றககாற சிறையிலாத் திகானமா மலையோடொகருஞ்  
செனறககாற பவனம்வாரிச செனறமா மேருவொகருந் (ம  
துன்றக்காற சுடர்களேயகருந் தோற்றமொன னாகனியாகரு  
பொனறககா னமனிற்றோற்றம் பொலம்பயி விரதம்பலல. (1)

கொட்டிழும் மதத்தவானங் கொள்பனைக் கையநீழல  
கட்டுவெந் தறியைசேறுங் கதனத்தத் தவளத்தாமப  
லெட்டிமண சுமக்கவெனற வெதிராறு வலத்தகுழி  
யொட்டிமத் தகச்செங்கண்ண வும்பலா லயங்கள் பல்ல. (11க)

கொள்ளைக்கால வெண்ணெருத்துக் கொழுஞ்சிறைப் பறவையுள்  
கொள்ளத்தான கதிகள்கற்றுக் கொடுத்தத்தநரிழற்கு மப்பாற  
முள்ளத்தான பாயவழுத்தோன்றொடாசிறு பருவப்பென்போ  
லெள்ளத்தான வதுவற்கொள்ளா விவுளிகள் பனைகள் பலல. (1)

மலையொக்கு மொய்ப்பரஃதே மனநிலை யொப்பர்யூழித்  
தலையொக்கு முரத்தர்வாடாத் தழலொக்கும் விழியருழி  
யலையொக்கும் குரலாபோரி லந்தகனொக்குந் கோனா  
கொலையொக்குஞ் சொல்லர்வேற்கை கொண்டவ ரணிகள் பல்ல.

மன்முறை படைகளெல்லாம் வழங்குந முறைமை சொன்னேர்  
வினமுறை பயிற்றுகின்ற வியாதகல ஊரியோராசர்  
வனமுன முனியாராகி மன்முறை புரிந்து தார்த்தஞ்  
சொனமுறை முடிக்குமவீரா தொகையெலா மொருசாராமால்.()

கோட்டுவா ரணத்தினோடு கோட்டுவா ரணத்தையுச்சிச  
சூட்டுவா ரணத்தினோடு சூட்டுவா ரணத்தைநூளு  
பூட்டுவா ரசத்தினோடு கூட்டுவா ரசத்தைப்போரின்  
மூட்டுவார் பொருதனோக்கி முழங்குவாரா குழுவுமோர்பால். ()

அருமைப்பல் லோவி யுத்தோ ரடும்படை கடைவோரா பநி  
சருமத்தின வினைஞா மற்றுந தக்கபல கருவிசெயவோர்  
பெருமைப்பன னிறங்கணுறகுப் பேயபவா மாசு தீர்க்குந  
கருமத்த ரின்னோர் வீதி கண்ககிடற கரியதாமால். (ாயிஅ)  
தொடைமலாச் செழுநதேன பூங்கா சதைநிகா தெண்ணீராவி  
நடைமலை யாதியாய நாற்பெருங் கடல்கள சூழநத  
கடைநகா வளத்திறசிலை கழறினா கழறறகெட்டா  
விடைநகா வளங்களும்மா லியனறவா றிசைக்கிறபாமால். 4)

புறநகர்முற்றிற்று.

நடுநகர்.

வேறு.

திருமனைக் குன்றமுஞ் செயமணிக குன்றமுங்  
குருமணிச செங்கனி மரகதக கொழுகுருத  
அருமணி நித்திலத் தொணமலாப பூகமுந  
தெருமணிக் கணியெனத தியங்கு மாடெலாம். (கஉஃ)

வாசனைக் குருமலா வளர்ந்த பூகமேற  
பாசமுற் றிருக்கினா பணிதத லுசலி  
னேசியிற பண்பல விசைத்தந காடுவார்  
காசுறு பிறப்பினோ டிறப்பைக் காட்டுவாரா. (கஉக)

மாடமேன மங்கையர் வதனந திங்களப்  
பாடுலாங் கந்தியின் பாளை பாம்பென  
நீடுலாங் கோளக நினைத்தமுங் குமாற  
பீடுலா மதியராப் பிறிதுண டென்னவே. (கஉஉ)

மறங்கவா மோகமேல் வளபபர் நெஞ்சுபோற்  
கறங்கெலா மொருபுடை கறங்க வாடுவா  
ரறங்கவ ரானறவ ரகத்தின வெள்ளியம  
பிறங்கனோ மாளிகை பிறங்கும வீதிகள். (401)

## செங்குந்தர்வீதி.

வேறு.

வல்லைப்போன் முலையார்தனகண மருங்குபோன மகிழ்நர்  
தம்வாயச, சொல்லைப்போற் பொருணூல கற்றா னுக்கைப  
போற பஞ்சினூற்ற, பல்லைப்போ லொளிநுடாலைப் பணிகள  
போற கழிகனெற்றி, வில்லைப்போல் வில்லிறசுற்றி மேயினா  
விழிபோற கொள்வாரா. (க௨௪)

கனிகழி விரிப்பார யாருந் கவிப்பொருள் விரிப்பா ரொப்பா  
ரளியிடைக கோல்கள பெயவா ரவையிலவா திப்போ ரொப்பா  
தனிமப்பா வாற்றல செயவாரா சமரசஞ் செயவா ரொப்பா (ர  
ரொளிபசை கொடுப்பார முனசொல லுணாககடை கொடுப  
பா ரொப்பா. (க௨௫)

பாறுக்கு மினிமைநல்கும் பசுநதமிழக் கவிகு நனமன  
கோலுக்கு நெடுமைநீரமை கொடுத்ததாய விளங்கா நின்ற  
நாறுக்கு கோட்டநீக்கிக் கொள்வோ னுலலாமோ  
நாறுக்கு நடுவனினனோர் நடைபெரு செவவிமாதோ. (க௨௬)

நா லுளே பழகலா லு துதம்பசை சோததலா லுந்  
கா லுறத் தையுஞ்சேருந் காட்டிட லா லுநா லுந்  
பா லுறப் பொருளுநீடப் பாவின் மாற்றலா லுந்  
சீலமார் புலவார்க்கேற்றுஞ் சிறப்பினிற் சிறந்தாராமே. (க௨௭)

நெஞ்சினற் ருயின்றபாகக ணித்தலுக் கணிவார போலப்  
பஞ்சினற் ருயினறநுசாற பரமனைப் போததலாலே  
யருடிகும் பூதத்தாய வகிலலோ கங்களெல்லா  
மெஞ்சிலாப் புகழுவெண்ணோ லினிதுபோத திட்டாரனறே (க௨௮)

தானன்காத் தாருமல்தாற சந்ததஞ் சுரநது நல்க  
வானன்காத் தாருநாடி வருவிருந் துபசரிக்கு  
நூனன்காத் தாருமிந்த நானிலத் தவாககெநராந்  
மானன்காத் தாருஞ்செங்குந் தவாலால் வழுத்தற குண்டோ.

பழுத்தொளி பரப்பும் பொன்னாற பவளததா லரதனத்தா  
லழுத்திய மாடகூடத் தணிநிலைத் தொடாகன வாரி (கற்றா  
கொழித்தொளிர் வெண்ணீர் முத்தக கோவையாந் தொன்னூல  
ொழுத்தொழுக் கணியாம்பாவாற் திடுமிவா வீதிபல்ல. (க௨௯)

பவமறு செயதைக்கைக்கோட்ப ணியினர் வதியும் ப ல்கேழு  
ரவமணி மாடமாலை நடுவனில் விளங்கா நின்ற

வுவமையின் மதாணிபோலு முவாகளாற குயின்ற தான  
தவமுயா ரும்பயோனி தனிவளஞ் சாற்றுகிற்பாம். (௧௩௧)

அகத்தியர்கோவில்.

விரதமுன னடக்கிவென்றான வின்மிசை யெழுந்தோமியாமுரு  
சிறதையின் முனிநது கீழுமை செயருவன் செய்யா வண்ணஞ்  
சுந்த தமவனைசுருநது தவமுருற ிறிடுவமென்ன  
வந்தமா மேருவாங்குண வுநாததா மதிலகணமாதோ. (௧௩௨)

இகத்திற்கும பரத்தி னுகரு மேற்றசா தனமேடாகிச  
செகததவாக கினிமைநல்கு தெய்வத தமிழை மேனான  
தருசசிவ மளிப்பககொண்டு தன்னயம் விளங்கச செயத  
வகத்திய நூலேபோலு மணிகளா விமானமாலோ (௧௩௩)

மாணிகக நெடுங்கா றுட்டி வயிரப்போ திகைமே லேற்றிப  
பாணிககும் புட்பராகப பருததவுத திரங்குள சோத்தி  
மாணிபபொன மரகதத்தோ டமைத்தமே விடமுந கொண்ட  
சேணிபபன மண்டபங்குள தேவரண்டங்க ளொகரும. (௧௩௪)

நாவார முதல்வன பொற்றா ணையநதிடத தொகுத்தலசெயத  
தேவார மெனவிடகருகு செந்தமிழ் மாலைபோலப  
பாவாரமுட புதவமயித்தி பன்னிலை விமானந துவி  
நாவாரந் தூணமெல்லாந் தூங்குவ முதத்தககோவை. (௧௩௫)

அருத்தமா வசந்தம்பாக மயிடேகம் லேசம நித்தந  
திருத்தமார கீதம்பாகந திகழநு டொலுவோ டேடும்  
பெருத்தமா மண்டபத்தின் பெருநாரா முராரபபா சேடன  
கருத்தினா கருத்தகெட்டா னென்னு கழறுமாறே. (௧௩௬)

அகத்திய முனிவனபோலு மாநாற்பார முனியரு தெய்வ  
மகத்தவத தமிழேபோல மறநெரு பாலுடநி நு  
மிருத்தசெநு ருந்தாபோல வேறெரு சாநிடாரு  
சகத்தினி லம்பைபோலு டகரமுரு சாற்றறகுண்டோ. (௧௩௭)

புண்ணியக் கைக்கோண மாககன பொருநதிவாழ் மறுதமற்றே  
விண்ணணி மணியிறசெயத விரிதமிழ் முனிவனாரு (௧௩௮)  
நண்ணிய கோயிலசொற்றா நாவிரு தொழிலா வாழு  
மெண்ணரும் வீதிக்கேற்றமியலபெலா மிசைப்பா மன்னே (௧௩௯)

கரும்பொன்வனைஞர்

தல்லொடு மரம்பொன் கஞ்சங் கருதுமிவ வினைஞருகரும்  
பலலவாந தொழிலாளாக்கும் பகருநால் வருணத்தாராக்குஞ்



சொல்லுமுன றோடொனருகத் தொடருமாச் சிரமத்தார்க்குங்  
கொல்லரை யனறிவேறு குயிலலாக் கருமமுண்டோ. (ககக)

தருவினைஞர்

கடமலை யுரித்துப் போர்த்த நாயக னமுது செயயத்  
தடமலாக கொருவன செயத தராதலத் துயிர்கட கெல்லாம  
படர்தருபபுரிக்கப் பருமரக் கருவினருந்  
திடமுது தருவினைஞளு செவ்விமே துயாரத்தாமே. (கசய)

வினக்குந் போலுமேவிக் கேட்டுந் போலுஞானம்  
வினக்குந் போலும் வானான் வீசவ் போலு மெல்லா  
மளக்குந் போலும்வாரி யனிப்பன போலு மாடி  
யினக்குந் போலும் பாவை யியறறுவ ரிமையோரா மாழக. (க)

சிலைவினைஞர்

இணங்காவந் நெஞ்சோனு மினனிசைத் தமிழான வல்லோர்  
பிணங்காதற் கிணக்குவாரப பெறறிபோல விடங்கத்தாலே  
வணங்காத சிலைகளெல்லாம் வணங்கிட வணக்கா நினற  
ருணங்காதற் கல்வினைஞளு திறமெவா கூறுகிறபார. (கச௨)

பூதமுள் ளளவுந் கல்லும் புல்லுமுள் ளளவு நான்கு  
வேதமுள் ளளவும் வேதம் விளம்பரு முதல்வனும்  
கீதமுள் ளளவுஞ்செயத சட்டகங் கினர்தலாலே  
நீதமுள் ளவருமானா ரிவர்நிலை யாவர் நினரார். (கச௩)

கஞ்சவினைஞர்

தாமிரங் கஞ்சமீயந் தராமுத லிரதி யாலே  
நேமியந் கரத்தான் மைந்த நிலைமனந் தளாநது கறபான  
காமுற மடவார் கொங்கை கலணகத் தடங்க நானும்  
வாமமார கடங்கனாதி வனைருவா சிறப்பார் சொல்லவா. (க)

செம்பொன்வினைஞர்

எவாபணி யுளதேற் றெயவ மாறுருவந் திருப்பதாரு  
மெவர்பணி யெறிநீர் வைப்பி லேந்தினா திரியாநிற்ப  
வெவர்பணி யாவருக்கு மெழிறருந் தன்மைத்தாரு  
மவர்செம்பொற கொல்லொன்ப ரவாபுகழ்க் கெல்லையுண்டோ.

தபதியர்.

தந்தங்க லோகங்கண்ட சருக்கரை தாருசெங்கல்  
வெந்தவெண் சதைமண் வன்ன மெழுகிவை கனிஞர்முர்த்தி  
யந்தவிச் சுவதர்மாதி யானபே தம்மீருய்ச்சொற  
பந்தியஞ் சிற்பனாழிற் பணிபவர் வீதிபல்ல. (கச௪)

காஃமும் வாக்குநெஞ்சங் கலந்திடம் கருமைத்தாய  
தூயதோர் ஞானநந்த சுயஞ்சுடர் தமையுமக்க  
னையமாய வணங்கிவேண்ட நிரூபிப்பா படிவமென்ற  
லாயவித் தபதியாக்கேற் றரும்புக ழுடவருமேயோ. (கசு)

ஐந்தினோ டொன்றாய்ச் சொற்ற வருநதொழி லவர்கடுத்திப்  
பைந்தலை யாவும் வேய்ந்த பராபரா ருயிலேசர்க்குத்  
தந்தமக கியன்ற வேலை சந்ததம புரிதலாலே  
மைந்தரும் பொருளும் வாழவு மகிழ்ந்தனா நீடுவாழ்வார். ( )

கருத்தினா படைக்கும் விச்சுவ கன்மாவின் மரபுதித்த  
ருந்ததினா ரொதமருமாமை கொடுப்பவ ரிவர்கள வாழார்  
திருத்தமார விதிக்குற்ற சிறப்பெலாந் தெளிய யானின்  
கொருததனே யொருவா யுள்ளே னுரைப்பதற கடங்குமேயோ.  
யாதவ ரிலைவினைஞ்ஞ ளென்வினை மாக்கள் கைக்கோ  
ளையதொழின் முதல்வர் விச்சுவ கன்மனி னெழிறகுலதேதோர்  
னா தொழிற துலாலராதி தொகுமிடை நகரஞ் சொற்றாஞ்  
சேபதரு தலைமையாய திருநகர்ச் சிறப்புஞ் சொல்வாம். (கரு)

நடுநகர் முற்றிற்று.

நலைநகர். வேறு.

தேற்ற நான்து மறைபயிலுந திசைமா முகத்தான் மரபில்வரு  
மாற்றல சான்ற காரரகக னமலன் விமல னுமைபாகன் (தோ  
தேற்றம் பிறையோ னினிதமாநத கிரியை யகழநது னேன்டெடுத்  
னாற்றக கிடங்கு னருருவைததா லொப்பாமெனப் மதிலகழி. ( )

உலையா செப்பி னுருக்கெரிநீ ருமிழ்வபடைக ளோச்சுவன  
நிலையார் பொறிகள் கற்படைகணிஞ்ஞமகப்பாமுதலேநதித் (ன்றி  
தொலையாப புலகக ளுறத்துறந்த தூயோ ருளம்போற சலிப்பி  
யலையார் கிடங்கின் புறத்துநிலை யரணத் தனியா ரறைவதுவே.

கெடுநீ ருலகின் மதிமயங்கி கெஞ்சந் தளாநது பிறந்திறக்கப்  
படுநீ ருயய வேண்டுமென்ற படருமறுகும் பாம்பணியுங்  
கடுநீர்த் துறையு மணிநதபிரான காகிபேச நகரிதில்வந் (கள்.  
திடுநீ றொன்ன வழைப்பனபோ லெழுந்தவ கசைவ துகிற்கொடி

பொற்குன் றனையவானியிர்ந்து புதுவெள் ளருவித் கொடி  
யெடுத்து, விநீகன் விடுக்கு மணிக்ருலங்கள் விளங்கு மாடத  
தொடர்முடியைப், பற்கணிவீப பரிகடந்துபுறிதலருமையெ

ன நினைந்து, செற்கும வடக்குஞ் செலவதனைத் தெரியா ரடன  
மிரண்டெனப் (கருசு)

தங்கமலையி னுயர்மதிவஞ் சாராதவகழிச் சாகரமுந்  
திருகனி ரவி மணி ளிளங்குஞ் செயயமாடத் தொடர்கெரடிந்  
ளிங்கனுரைதகா மியானோனு மிணங்கா திணக்கிப் பொருள கவ  
ராவான, கவரூலபகலு முறங்காத கடியின மடவாரா மறுசனா  
பபாம (கருரு)

பாத்தையர்விதி.

இவாதம் வடிவிற ருடைநதிட்டோ விவர்போலாகத் தவீமு  
றறே, விவாதம் வஞ்சத் தடங்கண்டோ விவாதங்கலவி யெழி  
லகண்டோ, விவாதம் பாடல் செவியுறறே விவாதம்மாணை  
குடபட்டோ, விவாதஞ் சுவாமே லோவியங்க ளிமையாதியங்  
கா திருப்பதுவே (கருசு)

விதிக கேருந் காணையரை விருமபியழைத்தன முலைமீது  
பாதித துக்கிலே நீதசலாகள் பார்க்கக் காட்டலவர்பவர்த்  
சோதியிறழைச் சுவைததிடுதல சூதலிலே விளைத்திடுத  
லாதிவிழைந்தா லோவியங்க ளாரோவிவாபான மயங்காரோ ( )

ஒருத்தன சென்றான மறறெருவ னுறுவா னென்னுந் தனை  
யுலகோர், கருத்திற கறிவு மறுதுநாபோற கரத்திலெடுத்தவ  
ராதனத்தின, கருத்திட்டெறியு மமமனைகள் சொணடுகொண்  
டங் கெறிந்தெறிந்து, பருத்திட்டிருத்த முலைக்கொதுங்கும ப  
ருசையிடைகதும் வருத்துறுவா (கருஅ)

பூண்ட வனைகை கலகலெனப் போதப் போத வடித்திடினுந்  
பாண்டியவாகை திணடுதலிற் சலியா தாருங் கந்துகங்கள்  
வேணடும பொருள்கொண்டடித்திடித்து வெறுத்துப்போபோ  
வெனத்தள்ளி, மீண்டுமவாபால வேண்டியரும் வெறிக்கா மு  
கரின பெருக்காமே. (கருக)

வேயபோற ரேள்கொள் ரதியாவர் விருமபுகலவித் கிருட  
நொள்ளிப், பேயபோ லாவா பொருளசவாவான பெய்தல்கிறி  
தேற றத்தெடுத்த, தாயபோலாவாதரலறவே சாதிமடுத்தவெறி  
பிடித்த, நாயபோலாவ ரொருவருக்கே னவிறறலாதந் தனமைத்  
தோ. (ககய)

கலவிதனையே பொருளாகக் கருதுமகலி கைநந்தி  
புலவாமகளிர் போலனறிப் பொருளுந் தொழும்பும் புகல்கு

சூலவிற்கொருவார் மதுரூபத்தா முனாபோற் பொருள் வைத்  
தினிதேந்து, அலையுங்கொள்வா ராவணத்தின் சூழல்வளமுஞ்  
சொற்சிறப்பாம், (௧௬௧)

ஆவணவீதி.

வேறு.

சூலவீதி மணிக்கவட்டுக் குறுங்காலிற் பொற்கிடுகிற்  
தவளநிறச் சரக்கோவை தங்கநிறக் கணியரம்பை  
பவளநிறக் கனிப்பூகம் பல்பாத்த தோரணங்க  
ழவளநிறை நின்றமணிநீ தேவணங்க ளாவணங்கள். (௧௬௨)

மாலமில் தக்கோல மலியினகான் மலையென்கோ  
காதுயிரும் தோளரக்கு நாவிகளாற காணென்கோ  
பாலவண மணிபவளம் பணிஸத்தாற் கடலென்கோ  
நாதுநிலமே யென்கோ யாடுதென்று நவில்குவனே. (௧௬௩)

தருமிக்குச் சிவமளித்த பொற்கிளியே தானென்கோ  
கருமைக்கு நிறனளித்த கடல் உண்ண னொடுதவததின்  
பெருமைக்கோர் குறுமுனிவ னிவரகட்டின பீடென்கோ  
விருமைக்கண் பூமாதின் சரக்கரையே யீடுதென்கோ. (௧௬௪)

செம்மை தரு மாமணியுந் திகழ ஈதையும்பெறலாகு  
கிம்மையிலே யரம்பைபல வெய்திடலாம் விலைகொடுத்தா  
லம்மையையும் மப்பணியும் பெறலாகு மாயிடினே  
சும்மைமலி யாவணத்திற் றொருக்காத பொருளுளவோ. (௧௬௫)

தன்னுவமை தானான தமிழ்ப்புலவர் பாத்திரத்தும்  
பன்னரிய வாவணத்தின் பரிசுபல சிலசொற்றும்  
பொன்னுலகத் தவர்க்குணவு பொசிப்பிப்பார் முதலளவின்  
மன்னுயிர்கட் குயிர்க் குயிராம் வேளாளர் மதுரூபப்பாம். ( )

வேளாளர்வீதி.

வேறு.

கருக்குணைத் தெழுமுடிசைச் சிறையடைத்த புரவலன்முன்  
கதித்தியானே, தருக்குலிசன் பிணையென்னத் தாங்கியதற் க  
தீருதியாய்த் தாணிகாண்பா, னுருக்கிவைத்த கனகமொளிர்  
கவரிடத்து நவமணிநீ னொழுங்கதாக, னொருக்கிவைத்த மணி  
மாடும் னாணுலகர் தாமாது நிவந்துதாங்கும். (௧௬௬)

அடுத்தவர்க்குச் சிறிதருள்வீ ரஃதன்றி துமைப்புரக்கு மஃ  
சன் ருந்தி, விடுத்தமக னுழையிரப்ப வுயிர்சுமநது கண்டிருந்  
தீர் விரும்பி யெம்மை, யெடுத்தவர்க்கு மெடுக்கிலர்க்கு மமுத  
நித மளிக்கின்றோ மெம்மை யாள்வாரா, கொடுத்திடுவா கொள  
கிலொன் றுயர்தருமேற புடைமேழிக கொடிக னோனாகும். (1)

அணிமுழக்க மிவாவிருந்தங் கழைமுழக்கஞ் சிவபூசை யா  
ந்துகிற்பாரா, மணிமுழக்கந தமிழ்வேதஞ் சாரங்கி யுடனமரு  
வி மகிழநது பாடிப், பணிமுழக்க நிதிகருவைக ணெற்குவைக  
ண்மணிக்குவைகன் பாத்தங் கிட்டோரா. கணிமுழக்க முலக  
மெலாஞ்சூழ்ந்தமராகா திடததுங் கதுவு நாளும். (கக6)

பாடலெலாந் தேவாரம் படிப்பதெலாஞ் சிவநாமம் பறநி  
நெஞ்சிற், கோடலெலாரு சித்தாரதந் கொளகையெலாரு சிவ  
சமையங் குவைச் செயய, நீடலெலாம் வேளாணமை நினைப்ப  
தெலாந் தருமநெறி நீதங் கொண்டங், காடலெலாம் விருநதின  
ரை யணிவதெலாந் திருநீறு மகருந தானே. (கக7)

காணுது மயின்மனையோ டிவர்விருந்தங் கெதிர்பயந்து கனி  
ந்து கையிலை, கோனாக மதித்தினிய அதிபுகன்றோ ராதனத்தி  
ற் குவைச் செயது, தேனாதும்பாலாது நெய்யாதுகு சுவையமு  
து செய்வித் தேத்தி, வாணாதுஞ் செயற்கரிய வுபசாரம் பல  
கோடி மகிழ்ந்து செயவாரா. (கக8)

விருந்தோடு விருந்துவந்தங் கொருகோடி தினமுறினும்வெ  
றுப்பே தின்றிக், கருநதோகை மடக்கொடியோ டகமலாந்த  
ங் கமுதருத்திக் கணக்கி லாது, திருந்தோகை பூாவபக்க மாமிதி  
போ னாடோறுஞ் செழிப்பக் கொள்வாரா, மருந்தோடு விருந்  
தெவர்க்கு மூன்றுதினம் விருந்திவாக்கு மடுவில்காலம். (கக9)

வதிதருமன் னுயிர்க்கணத்து மமுதமழை வாங்காதுவழங்கு  
ங் காக்கங், கெதிருதவ ஸ்ருமையென வுலகுநாக்கு மஃதினுக்  
கு மிணையில் ஞாலந், அதிபுகலைப் புரந்தருளுக்கிரவமுதிக் கொ  
ருபிணையாத் தொல்லை நாளிற், மதிநிலைகன் றிதவினரோ லிவரு  
தவி தரணியிசை சாரார் யாரோ. (கக10)

வடமொழியில் விளங்குதுயிப் புராணமதைத் தென்மொழி  
யிலவழுத்தவேண்டி, விடனுதுநல் லுதவிசெயதோன கங்கை  
சுப்பி ரமணியவே ளினிதினீன்ற, திடமருவு கங்கைதெய்வ நா

யகனென் றுலகேததுஞ் சேர்த்தியான, னடைவுடன் வாழ் மணி  
மாட மம்மதுரு மாலையடு மதாணி யாமால். (௧௭௪)

சிவம்பழுத்த நெறியாளர் தேன்பழுத்த மொழியாளர் சிற  
பப நானுந், தவம்பழுத்த முறையாளர் வேளாளா காராஜர் த  
ழைத்து மல்குந், துவம்பழுத்த மேருநிகர் சுடாபழுத்த மணி  
மாடத் தொடர்வு சொற்ற, நவம்பழுத்த மணிப்பொருளா ன  
யன்பழுத்தா மறுகணிபு நவில்வா மாதோ. (௧௭௫)

### வைசியர்வீதி.

வேறு.

ஆய நால்வகைப் பொருளெலா மாவணங் குவித்தங்  
கேயநல்விலை பகாநதன றொயதும நியமாந  
துயபொற்றுவை மேருவென் றுபர்வரு சுடரோன்  
பாயரும்பரி யசைவரச சிறிதுகண் படுக்கும். (௧௭௬)

காமனாகமுன கருகிய கடவுளே யிரங்கிச்  
சேம னாமொரு சிறுவர்க்காயத் திருவுரு மாற்றி  
மாம னாகமுன் வழக்குரைத தாரொனி லிவருக  
காம னாதியாம் புகழென லுறைந்திடற காமோ. (௧௭௭)

பேச நும்புக ழுளகையி லம்பையே பெரிது  
தேச றுநரிதிக் கிழவனில் வைசியா சிறநதோர்  
வாசமாரிவா மறுகணி பலசில வகுததாம்  
வீச வாளமா வேந்தாதம் வீதியும் விரிப்பாம். (௧௭௮)

### மன்னர்வீதி.

மன்னர் பூனெடு வாள்தரு மொளியினுன் மடவார்  
சொன்ன யத்தினுன மானதன கருமதக் களிற்றி  
ன்னன யப்பசும புரவியி ன்ணுகுரு னேனுந்  
தென்னந் தேரின்மேற குலவுவன மறுகெலாஞ் சிறப்ப. (௧௭௯)

தனக மாமனை மலைவதி தருபவர் பகைக்கோ  
சிறக வேறறினைச் சிவணுவர் திருமலர் வதியு  
மங்கை நேர்திகழ் மனைவனார் மடக்கொடி யவர்கட்  
கங்க வேளினை யொப்பவ ரரசொன் றறைவோர் (௧௮௦)

காளை நல்குவர் களத்திடை யோடுகா வலாக்கு  
வாளை நல்குவர் சளத்திடை மலைந்தவாண் மனர்க்கங்

## உஅ 'அம்பைத்தலபுராணம்.

காணே மேற்றிறை யளந்தடி பரவுவார் க்கரசோ  
டேணே யாருயி ரளிப்பவ ரிவணுலா மரசர். (கஅக)

அம்பை நாதருக் கலங்கிழை யகற்றின ருடி  
வெம்பு மாதருக் குடலெனு தனுவினை வில்லி  
ணம்பு கோத்தெதி ரடுத்தன ரரம்பையர் மணப்ப  
வெம்பு கோச்சோரி வியனெடுந் தனுவினை வணப்பாரா. (கஅஉ)

வையம் யாவையும் புகழெனுந் துகிலினால் வாணைத்  
துயய தாநதுகிற கொடியினுற போததவர் தொடுக்கும்  
வெயய வாயுதப் பரப்பெலாம வித்தகன் முன்றி  
லெயதி லாதபன மாயையி னினமென விலகும். (கஅங)

ஓகையா லுயா வலாரிபோ லுலகெலாம் புரக்கும்  
வாகையா லுயா மன்னாவாழ் மறுகணி வகுத்தா  
நாகையா லுயர் மறையெலா நவிலுத் லவியி  
னிகையா லுயர் தரலினை யவர்மறு கிசைப்பாம். (கஅச)

### அந்தணர்வீதி.

வளர்க்கு முத்தழ லெழுமண மருவிய தாமம்  
விளககு மும்பரார் வான்வழி விரிகடல் பருகி  
யளக்கி லாவுயிர்த் தொகைக்கெலா மமுதுவாத் திடுமேற்  
கிளக்க லாவதோ வந்தணர் பெருமையின் கிரியை. (கஅடு)

எள்ளி னீரினாற பிதிர்க்கணை மகத்திமை யானாக்  
கொள்ளும் போனகத் ததிதியா தமைமறை கூறி  
நள்ளும்வேதனைப் பலியினுற் பூதத்தை நாரால்  
வெள்ள வாருயிாத் தொகையினைப் போந்துவா விழைந்தே. (கஅஊ)

ஐந்து தேவருக் காலய மகமென வாற்றி  
யைந்து பூதத்தி னுலகெலா முயந்திட வருளா  
லைந்தி னோடொரு தொழிலெலா மனுதினம் புரிவா  
ரைந்து மாமகத் திவாக்குறு மருமையா ரறைவாரா. (கஅஎ)

மகத்திற் பாணியின் சும்மையு மணமுர சொவியு  
மிசுத்த வன்னியர் பயில்தரு வேதத்தின் சுரமு  
மிசுத்த வாதியர் வாதத்தி லெழுதரு முழக்குந்  
தொகுத்த நற்புரா னிகர்பிர சங்கமுந் துறுவும். (கஅஅ)

தெளிக்கு னாலெலாந் தேர்ந்ததற் கறிசூறி சிறப்ப  
வெளிக்கு னாலனி மார்பினர் வீதியான் குரைத்தா

மனிக்கு மம்பைவாழ நாயகர்க் கருசனை யியதற்க்  
கனிக்கு மாநியரு சைவாவாழ மறுகணி கழலவாம். (ககக)

## ஆதிசைவரீதி

வேறு.

தேனைப் பொருவு மாகமங்க டேறத் தெளிந்தந் நிலையொழுந்  
தேனைத் தீக்கை புடனெய் தியியற்று மாரீ தனத்தாலே  
வானைப் பொருவுக கடவுளையும் வரதோர் வடிவி லிருக்கசெய  
தனைப்பொருவு முயிரகளுக்கு முதவலபுரிவா ருணாபபதுவோ  
தீக்கை புரிவார வேதியினிற் செய்ய மகத்து வேதியினி  
னோக்குங் காலை மானெடு துவது மியாக வேதியினி  
லாகைய தினூ லணிமணத்தி னுறந் நின்ற வேதியினிற்  
தேக்குஞ்சுடரா லகத்திருநூற் தேயத்தானு கொளிரு மிவரீதி.

ஒன்றே தெய்வங் கணவனெ வுள்ளுங் குலமா மடக்கொடியா  
ரினதே பெயக் மழையெனனப் பொழியு மிதுபோற் பரமசிவ  
மனதே தெய்வ மிலதென்ன வகத்தும் வணங்கு மிவாமுன்னா  
ரினதே வேணமும் வரந்தருவா னிமல னெனநல் வேண்டுவதோ.

வானம் பழுத்த மதிக்கொழுந்தின் வண்ணம் பழுத்த வெண்  
னீறுங், கானம் பழுத்த கண்டிகையுங் கனகக் கலனுந் தரித்தி  
றுத்த, வேனம் பழுத்த கோடுடையா ரொரித்தா னுடையார்க் க  
ருசனைகள், ஞானம் பழுத்த முறைநிருவி னரினத தவர்போ  
னயமுறுவார். (ககக)

வேத முழங்கும் வேதாந்த விஞ்சை முழங்கு மாகமத்தி  
னாத முழங்கும் புண்ணியபு ராண முழங்கு நறுமணத்தின்  
தே முழங்கு மந்திரத்தின் கிரியைமுழங்குந் தருக்கத்தின்  
வாத முழங்கும் பாடியத்தின் வரம்பு முழங்கு மிவரீதி. (ககச)

வனக்கோ மனஞ்சேர் மரகதப்பெண் மருவு காசி பேசுரனா  
மனக்கோ யிலிஹ மரதனத்தின மதிர்கோயி லிஹமருச்சிக்கு  
மினக்கோத திரத்தார மறுகணிக னெல்லா மியம்பற் கரிதாடூட்  
கனக்கோ ளறுத்த சிவயோகர் கனகமடமும் பலவாங்கே. ()

வேறு.

சரியை யாற்றுநர் கிரியைகள் புரிநுநர் சந்ததம் யோகத்தி  
னுரிமை யெய்தினர் ஞானமே நயநதன ருஸ்ப்பில ரொருசாரா



லரிய வாரமோ டாமபல விரதங்க ளாறறுந ரொருசாரால்  
பெரிய பல்பரி சதம்பல வியற்றினா பிறங்கிட மொருசாரால் ( )

தோல தாகிய ஷடையினா காசிபா தொழவருள் துணைததாடகே  
நால தாகிய தமிழணி யணிதரு காவல ரொருசாரால்  
பால தாகிய வெருத்தினற பறவையின படர்தருநிழலே போற  
சால தாகிட கவிப்பய னுவலதரு சவையின ரொருசாரால். (ககௌ)

முன்னஞ் செல்வழி நயனமுங் கரங்களு மொழிதர வவையாடி  
மின்னி னுடுவா ராடலகண் டகமகிழ் விளைப்பவர் பலசாராற  
பன்னி யாழகுழ லமைதரப பறபல பாடுவா பாணகேட்டுத்  
தன்னினா நந்தம பெருக்குவர் சமுகமும ளப்பில பலசாரால். ( )

முன்னம் பஞ்சரக் கிள்ளைகள் கலவியின விளைநதன மொழிகி  
றபக, தன்ன மாம்பலும் புதைத்தனர் தலைகவிழ் தையலர்பல  
ராவா, பன்ன யமபெறு கலனெறிந னுடிய பாவையா பதம்  
போற்றி, நன்னயமபல கூடின்ர் கூடினா நாயகா பலராவா.

### வேறு.

இவணிலாப் பொருளுமில்லை யிவணிலாக் கல்வியில்லை  
இவணிலா விற்பமில்லை யிவணிலா வறனுமில்லை  
இவணிலாப புகழமில்லை யிவணிலா வணமையிலலை  
இவணிலா வுயிராகளில்லை யிவணிலா தெவனுமில்லை. (உா)

### ஆலயசசிதப்பு.

வாயினை யுடலையென்றன் மனத்தினைத் தனக்கே கொண்டோ  
னாமினு மிருவாக்கெட்டா வமலனோ மரகதப்போ  
தாயினோ பாகமாகச சந்தந தழைத்தோங் குற்ற  
கோயிலின வணமைபலல சில்லயாங் கூறுகிறபாம். (உாக)

முப்புர நீறுசெயய முறுவலுண் டேனு மெனைக்  
கைப்பறு சிலையாரின்கை தழீஇயருள் கடவுளென்றே  
வப்பொலங் கிரிவளைநதங் கருந்தவம் புரிதலொகரு  
மொப்பறப பருத்துவானமே லுயர்தரு மதிலகண மாதோ. ( )

போதிகை பொறித்தவன்னம் பூவைபைங் கிள்ளையினன  
வாதியம் பெருமான்றனபா லமுதனா னுதிற்போக்கு  
மேதிலாப் புட்கனினன வெனப்பருத் தறியார் கறபத  
தாதிலந் கலங்கலவேயநத தடம்புயத திமையாதாமே. (உாக)

சுண்ணா தன மூலத்தானங் கயிலைமர மலைமே லொக்கும்  
விண்ணமா கொலுவிருக்கை மேருமா மலைமே லொக்கும்  
பண்ணமா சயனப்பள்ளி பழுவாதம முளத்தோ டொக்கு  
மண்ணமண் டபங்க ளெல்லா மண்டகோளங்கொக்கும் (1)

எம்பிரான் தெரிசனப்பே நியாகுகென விருவரோடு  
முடபாதம பெருமானாக நுறுவரோ டெவரு மொன்றாய்  
பம்பியாய் கிருத்தலாலே பணிமலர் துறக்கநாச  
மிம்பர்மண டலங்கௌல்லா மீங்கென விசைக்கிறபாமாலை. (2)

சுற்றுதோ லுடையரா போற்றிச் சுரத்தினா கோகிலேசர்  
நெறியி னயனங்காட்டு நிலையெலாம விளங்குநதீபம்  
பற்றிய வலக்கண காடும் பரியசெம மணிகௌல்லா  
மறறொரு தானாகாட்டு மதிப்புறச சுதைகண மனனோ. (3)

அன்னததா னன்ன மரங்கு தேடுங்கா லாங்கு நின்ற  
வன்னத்தான வடிவு காடும் வயின் வயிற கோபு ரங்கள்  
பன்னத்தான சிவபி ரானோ பதியெனப் பாரில யாககு  
முன்னததான நெளிப்ப போலு முயாதரும விடைப்ப தாகை (4)

கட்டியு நெய்யும் பாலைங் கமத்தா வழுத மாக்கு  
மட்டில்வா யெழுந்த னாம மதனமண நிரைக தம்பங்  
கொட்டிய தூபத னாமு குருத்தெழு வாச மெல்லா  
மெட்டெனா திசைக டாவி யிந்திரன கற்பத தேறும். (5)

மட்டிய மொருபாற் வீணை வாததிய மொருபாற கூறுங்  
கட்டிய மொருபால் வேத கானமு மொருபா னுலவா  
கொட்டிய தமிழவே தங்கள் கூறுந ரொருபா னுளு  
மட்டிலாக கவிகள் கோக்கும் வாணரு மொருபா லாங்கே. (6)

பாலினோ டனாதேன் சந்தம பயமன மிளரீ ராதி  
காலமோ ராரிற் செய்யுங்கனவபி டேக நீத்த  
மோலமார பொருரை யோடங் களவனா யுரவி னீராகுழ்  
கூலமார கடறகுங் கொள்ளுங் கொண்டற்கும வேரி நலகும். (7)

உயிரினும பணிக ளோடங் குயிரிலாப் பணிகள் வேயந்து  
மயிலினுஞ் சாயல் பூதத மாகத மணியா ளோடு  
குயிலினும பூசை யேற்ற குழகனா வீடைமேற கொண்டங்  
கயிலுலாம பிரீகா ரத்தி னனையெலா மறைவ தாமோ. (8)

தறையெலாம் புகழுங் கங்கைத் தெய்வ நாயகன் றுன்றந்த  
முறையினால் விசேடமெல்லா முறைபுற வினிதுவக்கு  
நறையுலாங் கொன்றை வேய்ந்த நாயகன கோயில் வன்மை  
மறையினால் வகுத்தற கெட்டா மற்றென லாவதேயோ. (௨௧௨)

வேறு.

கீரமார்த்தாண்டேச் சுரர்கணன தீழ்பால் வினங்குமுத் தா  
மைன் றெனகீழ், சேரமர் தெற்கிற் கோகிலேசரனார் சிறந்தவுச்  
சினியெனுங் காளி, வாரமர்தென்மேற் றிசையினின் மாயோன  
மந்தனக்கரிமுகன மேலபா, லேரமா சாத்தன் வடதிசையாக  
வெழில்பெறு மமபைமா நகரம். (௨௧௩)

கன்னலு மரம்பைக் கணிகளுங் கனிந்து கவின்றரு மூலமா  
நகரோர், சென்னியம் மணியாயச் சோலைமாநகரஞ் சிறந்தகீ  
ழ் முத்தனியாகத், துனனிய பதக்க மம்பைமாநகரிற் றெக்கப  
ல் வளமெலாரு ரூத், னன்னய நைமிச வனத்தார கேட்ட நவி  
னறன னவவழி நவின்றும். (௨௧௪)

நகரச்சருக்கம்முற்றிற்று-



மூன்றாவது

நைமிசச்சருக்கம்.



அத்திரி கலைக்கோட்டருன்முனி பற்ப னருஞ்சுகன் றதிமகா  
முனிவன், சத்தகடன் முனிவன் சச்சிதா னந்தன சமதக்னி சன  
கமா முனிவன், வித்தமார்த் கண்டன் பதஞ்சலி பிருகு வியாக்  
கிரபாதன்வான் மீகன், சுத்தமார் பினுகி யிரணிய வன்மன று  
ருவாசன் கோதமன் வசிட்டன். (௨)

இன்னபன் முனிவர் யாவரு மெழுத்தம் கிமையமால் வரைத்  
தடஞ்சார்ந்தா, டெர்நில வரைப்பி லிடனலன்னந் தி பெய்தினர்  
யாதவ டொதனல், உன்னிராம் வருந்தி யுருந்திய தவங்க ளொன்  
அபத் தாயிரமாக, மன்னுதற் குரிய வளவன மெசன்றை மருவி  
ட னலமென மதித்தே. (௨௧௬)

எண்ணு முனிவ ரிவவுழி யிருப்ப வேழிசை யாழிசை பெ முப்பிப, பண்ணெலாரு சொரிந்த மண்ணெலா முருக்கி வாராப பதோர் முனிவரப பாததுக, கண்ணெலாங் களிசா சொரிந்த ன ராகக கடவுணமா முனிபெதிர் போற்றி, யண்ணலே யாகு ன ருந்தவம புரிசுற கமைவசோ ரிடமரு ளென்றார். (உ௧௭)

எனறது மகிழ்ந்தாங் கியாழிசைக ளெறவ னிசாரி சரமெ லா மியற்று, மனறஸங் கமல வர ிடி பரவில வழுத்து, னென வழுத்திக, குன்றிற் கரிந்த வ ிற்றல வையக குறிப்ப வாழ கொழுநகாக்க டெழுந்தான, நனறழி முனிவாக காசைமு ன னீர்ப்ப நடந்தனா விதிநக றடைந்தாரா. (உ௧௮)

பண்டைநான மறையி னீரையொலா முறையிற் பயிலதரு தா லமேன மதியின, மண்டலா கார வதனவென ளமுத வாரியி னுருவினா னமெழ, தண்டமோ டமுத குண்டுகை யொருபா ற நயங்கிடத் துதையிற் றுலாந்த, முண்டகா சனத்திற் கொலு விருந தருளு முற்றித்தா டிருகர முகிழ்ந்தாரா. (உ௧௯)

வனங்குமா தவனா மலரய னேகக் கி வந்தவா றியாதென வ குப்ப, வுணங்குமா தவங்கள் மிதிதுளுற் றிபுண முயாதரு தவ பபயனாகப், பணங்கொளா பரணா மறித்தக மகிழ்ந்து பரகதி ப பொருடனைப் பயப்பற், கிணங்குமோ தலநீ யெமகருள புரிவா னெயதின மினிதரு ளென்றா. (உ௨௦)

கூட்டமார முனிவா மொழியெலாரு செவியிற் குறுகுமுன மலரிலவாழ குழகன, நீட்டமார குசையி னேமியொன றளித் து நிலத்திடைப் படாதர விடுததே, யோட்டமா யிதுசென று றுமிடந தவத்திற் குற்றதா நைமிசவனமாந், தேட்டமா யவ ணிற்செபதப் விரதரு செயதிடச சிறககுமென றுரைத்தான. ( )

வேறு.

வேதத்தா னருளல் கண்ட வித்தக முனிவ ரனனேன் பாத்ததா மனாகள போற்றிப் படாதரு நேமி கண்ட சித்ததார் வனத்திற் செனதே சிவபிரா னிருநாளெனற போதததால விளங்காரினற போதததாற் றவத்தினினரா. ( )

பெயயுநீ மழைகாலத்திற் பெரும்பனிக் காலநதனனிற் றுயயநீரத் துறையுணினறுஞ் சுடொரி கிரணம்மீசம வெயயநீர்க் காலநதனனில் விளங்கெரி ராபபணி னறுஞ் செய்யநீரத் தவங்குளெலாரு செயபவ ரொருசாரொல்லாம். ( )

ஓற்றைக்கால் விரலினுன்றி யொற்றைக்கால் குறங்கினேற்றி  
மறைக்கை விரண்டிங்குப்பி மலர்விழி கதிர்மேல் வைத்துச்  
சுற்றக்கோ ளறுத்தமுன்னஞ் சூழநிசை யாடைகொண்ட  
பெற்றத்தாக் களிதநாளும் பெருந்தவம் புரிவாரோர்சார். ( )

முற்றறத துறந்துவிட்ட மோனிய றொருசார யோகத்  
துறறவ றொருசார் வேண்டற் குறறன மனையாள் செய்ய  
நற்றவம் புரிவாரோர்சார் நான்மறைப பொருள்க னெல்லாந்  
தெற்றென விரிப்பாரோசார் செவிமடுத் திடுவாரோர்சார். ( )

பத்திரக் குசப்பரப்பின பாங்கெலா மோதாவைக  
முத்திரக் கனலுமூள முறைதழீஇப் புரோடாசத்தி  
னெயத்தலை யவியினவாரோர்நோந்தன ருவந்துகொள்ளச்  
சத்திர யாகஞ்செய்யுந் தபோதனர்சாலை யோர்சார். (உஉசு)

மூலங்க ளகழ்ந்தெடுப்பார் முன்வினை யகழநதெடுப்பார் (ர்  
லேங்கொள் குசைகள் கொய்வார் சிற்றினப நசைகள் கொய்வா  
சாலங்கொள் தீங்காய் கொள்வார் சற்றெனுந் தீங்காய் கொள்  
ளார், காலங்கொள் யோகஞ்செய்வார் கடவுடாள் வியோகஞ்  
செய்யார். (உஉ௭)

மலனெலா மறுத்தோர் யோக வன்மையாற நின்மை மேய  
புலனெலாம் புனிதவாறு போந்தன புரியு மென்றாற  
பலனெலாம் படைத்த சீயம் பகடுபு லேனமாதி  
நலனெலார் தழுஉந் தொழும்பி னடப்பவென் றறைதலென்னே.

தருவடி யுடைகணல்குந் தறிகளார் தருவினும்பர்  
மருவடி யுணக்கணல்கு மடபபள்ளி யாகுந்கூர்ச்சுஞ்  
சருவடி பயிர்களாகுந் தாபதர்க் கிறைவன செய்ய  
தருவடித் தியானநாளூந் திருந்துவே ளாண்மை யாமரல். ( )

அவந்தரும் புலன்கள்வீசெ யனுதின மரிதினாற்றுந்  
தவந்திகழ் விலைப்பொன் முன்னர்த் தந்தபின் றுரியாதீத  
நிவந்தொளி வினாங்காநின்ற நித்தனும் பொருள்கைக் கொண்டு  
சிவந்திகழ் களிப்பருது செய்தவர் சிறக்குநாளில். (உ௩௦)

குருரமே லெறிந்தாருள்ளங் கோயிலாய்க் குடிமை ஓகாண்ட  
வருபமே யுருவேமற்றை யகிலமே யனுவே யான  
புருரமே னயனம்பூந்த புராதனன் புரான மெல்லாந்  
சொருபமே யெடுத்த தேயாந் குதமா முனியாந் குற்றான். ( )

சுருக்கமில் கேள்விச்சூதன் றேனந்தவந் துறந்தோரியாரு  
மூருக்கிய மனத்தராகி யுவநதெதிர் முகமன் கூறித்  
திருக்கினர் பீடநல்கி யருக்கியஞ் சிறப்பிற் பெய்து  
மருக்கினர் மலர்கவேி வந்தனை புரிநது வாழ்த்தி. (௨௩௨)

கைதவ மயக்கமென்னுங் காரிருள் சீத்துச் செங்கேழ்  
பெய்தெழு ஞானமென்னும் பேரருட் சுடரோ போற்றுந்  
துயதவக் கொழுந்தே யெங்கள் சூதமா தவனை நீயிங்  
கெயதிய தியாகுகள் செய்த விருந்தவப் பயனெயென்றார். ( )

தவத்தின நின்னபோற்றித் தாழ்ந்தன ராகியுள்ள  
முவத்தவஞ் சூதயோகி யுயாவற யுயரா நினற  
சுவத்துறு தவத்திருந்கள் தெரிசனப் பேற்றினாலே  
பவத்துடக் ககற்றப்பெற்றேன் பவித்திர னானே நென்றான். ( )

இன்னண நிகழுமெல்லையிருடியா சூதற்போற்றி  
முன்னய முற்றின்னாலே மூவறு புராண மெல்லாஞ்  
சொன்னயந் தெளியத்தேர்ந்தே துயமையெய் தினமென்றாலும்  
பனனுதற் குளதொனறஃது பணிக்குது மென்னச் சொல்வார். ( )

தலமதி லொப்பிலாத தலைமைசேர் தலமா மாயை  
மலமறு தீர்த்தந்தம்முண் மகிமைகூர் தீர்த்தம் யாண்டு  
நிலைபெறு மூர்த்திதம்மு ணிகரறு மூர்த்தி யின்ன  
வலர்தலை யுலகிலெங்க ணமர்ந்தன வறாதி யெனாரார். (௨௩௬)

புலப்பகை வென்றா மாற்றம் புராணிக முனிவன் கேட்டங்  
குலப்பிலா னந்தமென்னு மூவாக்கடன் மூழ்கி ரித்தன்  
சிலப்பலங் காரமேய செயயதாண் மலரை யுள்ளக்  
கலப்பினாற் சிறிதுநேரம் கண்மூடித் தியானஞ் செயதே. ( )

கண்மலர் திறந்துயோகர் கமலநோ முகங்கனோக்கி  
யொண்மைசே ரறிவிலேனை யொருபொரு ளாகவுள்ளி  
றுண்மைசேர் வினாக்களிந்தீர் றுந்தக வுள்ளதாலே  
யுண்மையா யறிந்தவாற்றி னுரைப்பலென் றுரைக்கலுற்றான். ( )

தலங்கனித் தங்கண்மூர்த்தி தரணிமே லனந்தங் கோடி  
யிலங்குவ விலைகீட் கெல்லா மேறறமா யந்தமூன்று  
நிலைகொடு திரிகாலத்து நிலங்குவ தம்பை யொன்றே  
யலதிலை யுண்மையென்றே யறைந்துவா ளாவிருந்தான். (௨௩௭)

மோனமுற் றவணைநோக்கி முனிவரா பசித்தார்க குண்பான்  
வானமுற் றமுதம்வார்ப்ப லென்றுபின் வார்க்கி லோனை  
மானவத் தலத்தின மூன்றுந் தொகுத்தனை வகுத்தி யெனன  
ஞானமுற் றவனுமெல்லாம் வரலாற்றி னவில்வதானான். (உசய)

நைமிசச்சருக்கம்முற்றிற்று

மூன்றாவது

நைமிசச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

அத்திரி, கலைக்கோட்டுமுனி, பற்பன், சுகன, தமிழகாமுனி  
வன், சத்தகூனமுனிவன, சச்சிதானந்தன, சமதகினி, சனகன,  
மார்க்கண்டன, பதஞ்சலி, பிருகு, வியாககிரபாதன, வானமீகன்  
பிளாகி, இரணியவனமன, துருவாசன, கௌதமன், வசிஷ்டன  
இன்னோரனனமுனிவாகள்யாவரும், இமாலயபருவத்ததிலான  
ரூபககூடி மேலவருமாறு யோசிக்கலாயினா:—“ ஸதல விசே  
டத்தாலன்றித் தாங்கள் கருதியகனமம யராககும் நிறைவேறுது;  
ஆகையால் உயிரும் உடலும் வருந்த நாடோறும் புரியுநமுடை  
ய தவங்களெல்லாம் ஒன்றுபலவாகுமபடி பயனளிககினற பவி  
த்திர ஆரணியமொன்றை நாமெல்லோரு நாமிடல்வேண்டிம;  
அவ்வனமெவருள்ளதோ” எனஎண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கையி  
ல், ஆங்கெழுந்தருளிய நாரதமாமுனிவரைக்கண்டு களித்து வண  
ங்கித் தங்களை மனக்கருத்தவெளியிடலும், அமமகாமுனிவன,  
தபோதனர்கன்மேற கருணைசெய்து“ நீவிர்யாவரும்உலகமெல  
லாம் படைத்தருளும் பிரமதேவவிடத்திற் சென்று கேண்மின,  
உங்கள்மனக்கருத்து நிறைவேறும்” என்றருளி வானுலகஞ்சார்ந  
தனன். நாரதமுனியேகலும் முனிவர்யாவரும் பிரமலோகஞ்சோ  
ந்து கலைமருடன் முண்டகாசனத்திற் கொலுவிருந்தருளும் பிதா  
மகள் சன்னிதியில வணங்கிக்கைகட்டி வாயபுதைத்து நின்றனா.  
இவ்வாறு வணங்குகின்ற முனிவர்களைப் பிரமன் கருணைபுடன்பா  
ராதது“ நீங்கள் வேண்டுவதென்னை? உராயின, ஆவறறை யெல  
லாந் தடையினறித் தரச்சித்தமாயிருக்கின்றோம்”எனனலும், மு  
னிவாகள்களித்தது“ கடவுளே யாங்கள் செய்யுந்தவம் ஒன்றுபல  
வாயநற்பயனளிக்குந தலமொன்று எங்களுக்கு அருளல்வேண்  
டுமென்று வேண்டினர். உடனே பிரமனறநுப்பையால் நேமி

யெல்லாந் திறந் திப பூமிசைச்சென்று வந்ததுதான் “தபோதனன் னாள்! இச்சுக்கரஞ்சென்று எவ்விடத்தில் லீழ்வினறநோ அவ்விடமே ஒன்று பலவாமபயனளிகளுந் தலமாகும், செலவுவகன்” என விடையளித்தனன் முனிவர் எனயாவரும் வணங்கி அச்சுக்கரத்தினை பின்சென்று அச்சிழந்த ஒரு வனத்தில் அரிமாதவங்கள் செயதுவந்தனா அன்று தொடர் அயவனம் நைமிசவனமென்பபெயர் வழங்கியது. இவ்வண்ணம் சிகழ்ந்தவருநானிலோ நானாள் சிவபக்தியிற் சிறந்தவருமேவதசாத்திரபுராணமென்னுந் தலங்களே உருவெடுத்தி வந்தனென உலகமெல்லாம் புகழ்த்துத் தவருமாகிய சூதமகாமுனிவர் அவ்விடத்திலெழுந்தருளிவந்தககண்கி, கனிதது, ஆசனமுதலானவை நலங்” || பச்சரித்து, புன்றுகூறுவாராயினாள் —

சுருக்கமிலகேனவிச சூதமாமுனிவரோ? “ உமாமாலயாங்கள் புராண மனைததையுங்கேடிக் களிப்புறழோமாயினும், இன்று ஒன்றுகேட்டறியும் பொருட்டு ஆவல்கொண்டோம், “துபாத்தெனிலுபபூமண்டத்திலுள்ள தலங்களை லலாவறியுமென்றுமயிசவுஞ்சிறப்புறழோமாயிச தலமயாது? அத்தகையான தீர்த்தங்களும்கூறியுமென்குள்ளன? ” என்றமுனிவர்கள் முகாமிந்நவகளைப்பலப்படை பென்ற புராணமுனிவன் நோக்கிகளிப்புறழ்சிவபெருமான் தியானஞ்செய்து வணங்கிச சொல்லத்தொடங்கினன

கேளுங்கள், முனிவர்களே? சிறியனாகிய எண்ணையுமோரபொருளாகமதித்து அருமையாகிய, வினாக்கள் நலங்களை, அத்தருத்தககவிடைகொடுக்கும் வல்லமையில் லேன்கினும், உங்கள் தெரிசன விசேடத்தால, தெரிந்த அளவு கூறுகின்றனன்; கடல்புடைசூழ்ந்த இப்பூமண்டத்திற் பாவனமாகிய தலங்களும் தீர்த்தங்களும்கூறியுமென்குள்ளன அளவிதந்தனவாயினும், இம்மூவகையினுஞ்சிறந்து விளங்குவது அம்பைமாரகரமொன்றன்றி வேறு சொல்லத்தற்கு இல்லை என்றுகூறத்து, மௌனமுற்றனன்.

இவ்வாறுதொகுத்துக்கூறி மௌனமுற்ற சூதமுனிவனை மஹையமுனிவர்கள் நோக்கி, “ ஒருவன் பசிகமுதயிருக்கின்ற தெனறுகாத்துப் பினவார்க்காதவனைப்போல் வாளாவிருத்தலத்தருதியோ, தேவரீர் கருணைசெய்து அம்பைமாரகரத்திற் சிறந்த தலவிசேடமும் தீர்த்தமூர்த்திகளின் விசேடங்களும் வகுத்தருள



வேண்டும்எனப பிரார்த்திக்க, அவையனைத்தையும் சூதமுனிவர்  
வரலாற்று முறையாற் கூறுவாராயினர்.

தையிச்சச்சருக்கவசனச்சருக்கம்முற்றிற்று.

நான்காவது

புராணவரலாற்றுச்சருக்கம்.

கடியாறு மலரிதழிக் கறபகத்தி னற்சரிதை  
படியாரு மனந்தனுக்கும் பல்கோடி யுகஞ் சொலினு  
முடியாது முடிவதுவேர மூகையென லென்றாலும்  
வடியாத நசைணுண்ட வகுக்கின்றேன் கேண்மினே. (க)

கைத்திருக்குங் காலத்திற் கரையிலறந் தேடுநர் போற்  
பைததசிய காலினிய பன்னாலும் பழகுநர்போ  
லெய்த்தலறு மெவ்வனத்தி லெமையாரு முமையொருபால்  
வைத்தவர்வாழ் தலமனைத்தும் வணங்கிவலம் வரநிலைநதே. (உ)

சுயிலாயவ கரசிநகர் காளத்தி கனகசபை  
யெயிலாருந திருத்தோணி மாபூர மிடைமருது  
ரயிலாரு மாணக்காவாம் பலவாம் பதிவணங்கிக்  
குயிலாரும் பொழில்சூழந்த கூடனகர் தனையடைந்தேன். (க)

கதிமணமும பன்னு னுமைப்புயலுந கலந்திருக்குந  
துதிமணமு மத்தாரோ டதுகிறகு தோடிதழி  
வதிமணமு முந்நாளில் வனராத தேயாத  
மதிமணமு யாறாத வைகைநதி நீராடி. (ச)

கானத்தி லெடுத்தணிந்த கலனகற்றிச் சேற்கெண்டை  
யினத்தி னயனிதரு மௌலிதலை யிசையேந்தி  
வானத்தி லரசொருவன் மகிழ்ந்தளித்த தெய்வதவி  
மானத்திற் கொலுவிருக்கும் வரதனிலை யடிபரவி.

முனையாகி மூவருக்கு மிமனான்றன் முதுமரயின்  
னுனையாகி மதனெரிய றுதல்விழித்த முதல் வருக்கோர்  
மனையாகி முதன்டோகோடியெலா மல்குயிர்க்கோ.  
ரனையாகி நின்றாட மம்புயங்க டலைக்கணித்தேன். (சு)

பொன்னுந் மாலைமும் புயலாந்நு கோபுரமு  
நினுந்நு மிந்திரவி மானததின் மீனயனத்  
தென்னுந்நு புடையிருப்பச் சிறந்திருப்பா னழகனைத்து  
நிந்நாந்நு மெந்நாந்நு மென்னுளும்விட் டகலாவே. (௭)

முத்திக்கு வித்தாகி முளைத்தெழுந்தந் கடியருளந்  
நித்திக்குஞ் சொக்கேசா திருவருளி நிலைநாடி  
யெத்திக்கும் புகழ்துரிபா தீதமெனு மவண் சினுந்நு  
பத்திக்கு வித்தாந் தலவாசம் பயில்வுறமேன். (௮)

மீதுரியா தீதமெனு மதுகாவிட்டு வியன்கவிதைச்  
சாதுரியபெல்லையுக்குத் தானுநா தனைப் னிரந்து  
தாதுரிய குறும்பலவிற் றழைத்தவர்தா னிரைபரவி  
மாதுரியத் தமிழ்முனியை மலையமலை தனில்வனங்கி. (௯)

காலையங்கன் கடனடத்தி யிமையமலைக் கன்னிகையின்  
மாலையங்க ணளிப்பவரு மாநதிவி னிருகரையிற  
சோலையங்கத் துறைமுழுது நீராடித் தூயவனவா  
ழாலையங்கன் பலபோற்றி யம்பைநகர் தனையடைந்தேன். (௧௦)

நாமாதுந் திருமாத நட்டினரா யாவருக்கு  
மாமாதந் கருள்செயலா லறம்பொருளின பழமல்கக்  
காமாரி கழலிணையின் மெயப்பத்தி கமழ்தரலாற்  
பூமாத புரிதவத்தின பொலிவெனறே புகழந் தனனூல. (௧௧)

கோத்திரத்திற் றலைவிவாந்த கோபுரமுந் திருமதியும்  
நாத்திரத்துப் புலவருக்கு நலிற்றரிய வணிபூத்த  
நேத்திரத்து முசுடரி நிலைவிளங்கு குயிலேசா  
சேத்திரத்தை வலஞ்செய்து திருப்பொருளைக் கரைசார்ந்தேன்.

பொதியிலே வருகின்ற பொருளையிலே யொருகாலை  
விதியிலே முழுகினரை வேண்டினரை மேயினரை  
மதியிலே நினைத்தாரை நினைத்தாரை மதித்தாரைக்  
கதியிலே நிறுத்துமெனி லிதன்பெருமை கழறுவதோ. (௧௨)

கின்னரர்மற் றமருர்களுந் கேசவனு நான்முகனும்  
பன்னரருமோரோழாம் பவித்திரநன் னீராடி  
முன்னிலினை தவிழ்நதுருயி லேசராடி முடிதாங்கித்  
தந்நகரஞ் சார்வின்ருர் தகைமைகண்டு யிகமகிழ்ந்தேன். (௧௩)

வேறு.

தேவி சரீரே தீபம் காசிபம்  
கூவு கோல்லங் கொடுமபுழு மாறிமற  
ருவி பாங்கு வைபாடி யரத்தனத்  
துவி ஈலபரு சூழத்தகத் தேவியே (100)

காசி பேசா மரசதக மனனியை  
மாசி ஸாயேரித் தாட்கொளு மண்ணலை  
காசி மூலநகரவிடை வாமனை  
பாசி மலைப் பழிச்சு வணங்கியே. (101)

திருந் தொன்று சிறந்தங் கிருந்தபி  
ன்கு னுற்ற விசேட மெவற்றையுளு  
சங்கை யற்றறா தநதிட வேயொரு  
தங்க வேற வியாதனைத் துன்னியே. (102)

பாத பங்கயம் போற்றலும் பண்ணவன்  
மாது கண்டனை யாங்க னுற்றைநதனை  
யோந வென்றிட வுற்ற துணாத்தமே  
லாதி யம்பை யுற்றைத் தற்றைத்தளேன. (103)

இருத் மாநகர்க் கெயது சிறப்பெலா  
மெந்தை கூறென வேண்டலு மிந்தியப்  
பந்த பாச மறுத்த பராசரன  
மைந்த னாகுண் வழுத்துதன மேயினான். (104)

ருத் கேளதல நீத்தந் துளங்கரு  
ளாதி மூர்த்தியிம் மூன்றினு மம்பையே  
மீது யாந்த தென்பபல வேதமு  
மோது கின்ற தொருவரு துணிந்தரோ. (105)

வேறு

தானமே பொழியு மாசைத் தந்திகள் சும்மை தாங்கு  
கானமே ரலங்கற பொற்றோட் காவலன் வீரசேனன்  
மானமே லெழுந்த போந்து வையக மனைத்து நோக்கி  
வானமே லெழுந்த தோன்று மழுவலான கயிலைச்சாரல. (106)

எய்தனன் விமான மாங்க ணெழுந்திலா வியல்பு நோக்கி  
நெய்தவழ் வடிவேன மன்ன னிலத்தினிலி ரங்கிச்சென்று  
செய்தவச சங்கையோகி செய்யதாண் மலர்கள் சூழித்  
துய்தவ விமானஞ்செல்லாச் சூழச்சியெற கருடியெனான். (107)

என்றது \*முனிவன் வேந்தே யிறையவன் கயிலை யின்கண்  
மன்றலங் கமலத்தோனு மான்முத லெவரும் பாதங்  
கனநிட நடந்து செல்லுங் காரண மறியாயபோலும்  
சென்றனை மானமேறிச் சிவவப ராதஞ் செய்தாய். (உ௬)

வெய்யதா நரகமெல்லாம் வீழ்ந்தனை செல்வா பென்ன  
மெய்பெலா நடுங்கிப் பூமேல் வீழ்ந்தக மயங்கி வேந்தன்  
செய்பலா நனமை தீமை தேற்றிலேன் இறியேன் றியே  
ணையனே புய்பீழாமாதெற் கருளனின் கடமை யெனறே. (உ௭)

மாதவன் பாத் நோக்கி வீழ்ந்தான் வணங்கா நின்ற  
போதவன் வதனநோக்கிப் பொருவிலாச் சங்கயோகி  
ஆதவன் கிரணங் கண்ட வந்தகா ரங்கள்போல  
ஓதவன் பாவரீக்கு மொருவழி யுணாப்பானகி. (உ௮)

கோகில புரமென்றோதுங் கோதிலத் தலத்தின் வண்மை  
பாகிய னீத்தநன்மை பவித்திர மூத்தி செம்மை  
யாகிய துணாததநு கேக லாடலபோற் றிடலெய வித்தே  
யோகிப ர்க் கரியமோக்கத் துறநிடப் புரிநதானிடால். (உ௯)

மாதவச் சங்கபோகி வழத்திய கதையாமிலைத்  
பேதமில் ஈகாக்குச் சொற்றேன பின்புனக் களித்தேனென்று  
நீதமா தலநீர்மூத்தி நிகழ்தரு விசேட மெல்லாந்  
காதலா லென்கைநெல்லிக கனியெனக் காட்டினாலை. (உ௯)

ஒருபத்தெட் டாம்புராணத் தயர்சைவம் பொருரை மானமியத்  
திருபத்து மூன்றுதொட்டு முப்பத்தோனா றிறுதியாக  
வருபத்திச் சரிதமமபை மானகர்க் குரித்தாமென்று  
குருபத்திச் சூதனெல்லங் கூறுதன் மேயினாலை. (உ௯)

புராணவரலாற்றுச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

நான்காவது

புராணவரலாற்றுச்சுருக்கவசனச்சுருக்கம்.

தபோதனர்களே! பரிமளம் வீசுகின்ற கொன்றை மா  
-லையைத்தரித்தருளிய சிவபிரான புண்ணிய சரித்திரங்கள் ஆதி  
சேடனாகும் அகல்வதற்கடங்குவதன்றானால், மூலையாகியபுரான்

யெவ்வாறு சொல்வேன; அவாவசத்தனாகி யெட்டிமைட்டிஞ் சிறிது கூறுகின்றேன கேட்டருள்வீராக”.

கைப்பொருளுள்ள காலத்திலே நல்லறந் தேடுகின்ற வர்களைப்போல சிறுவயதிலேயே கறகவேண்டும் னுலகைக்கறபோகளைப்போல யெளவனத்திலேயே இத்தராத்தலத்திலுள்ள சிவாலயங்கள் முழுவதான தெரிசனஞ் செய்யவேண்டும் எனயான சங்கற்பஞ்செயது திருக்கயிலாயம், காணத்தி முதலான திவ்விய ஸ்ஷேததிரவங்களைத் தெரிசித்து பூவலங்கொண்டு மதுரையில் சொக்கலிங்கப்பெருமானை வணங்கிச்சிலநாள் அங்குத்தலவாசமுஞ்செயது, அப்பால் திருநெல்லை குற்றால முதலிய ஸ்தலங்களைக் கண்டு சேவித்துப் பொதிகையினமேவி அகத்தியமா முனிவரைச் சேவித்து அன்றிரவு அவவிடத்திற்றங்கி, மறுநாட்காலைப் பிறபொருநைநதித் துறைதோறு நீராடி இருகணாகளிதுமுள்ள சிவாலயங்கண் முழுவதூர் தெரிசித்துக் கடைசியாய் நாமாதூர் திருமாதூர் நடப்புற்று வாழுகின்ற அம்பைமாநகரத்திற் பொருநை நதிககையிடஞ் சார்ந்தேன.

அவ்விடத்தில், திருமால், பிரமன் முதற்றேவர்கள், முனிவர்கள், மறுமுள்ளபுனிதர்கள் யாவருந் தங்கடங்கள் மணியிருடன் களிப்புற்றங்குள்ள தேவிதீர்த்தம், சாலாதீர்த்தம், தீபதீர்த்தம், காசிபதீர்த்தம், கோகிலதீர்த்தம், புழுமாரிதீர்த்தம், குண்டதீர்த்தம், என்கின்ற ஏழுவகைத்தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானஞ்செயது தங்கள் தங்கள் நகராஞ்சார்தல் கண்டு களிப்படைந்தேல; உடனே சென்று அவ்வெழுவகை நீர்த்தத்திலும் நீராடி அடுத்த விளங்குகின்ற சுவர்ணவிமானங்கள் சூழ்கத கோயில் வலங்கொண்டு சென்று சுவாமி காசிபேசுவர், மரகதாம்பிகை, எரித்தாட்கொண்டவரதர், திருமூலநாதர், புருடோத்தமர் இவர்களை வணங்கிப் பிரசாதமும்பெற்று ஒருமாதம் ஆங்குத்தலவாசமுறறு, இங்குள்ள தலம தீர்த்தம் மூர்த்தி விசேடங்களை யுயரநிபிற உணரநினைந்து, என்குருநாத ராகிய வியாசபகவானை யடைந்து வணங்கி வினவவும் அப்பொருந்தகை முனிவன சொல்லலாயினான்—“குதனே, ஆதிகாலத்தில் உலகமெல்லாம் ஒருகுடைநிழற்றி அரசுபுரிந்த வீரசேனமகராஜனொருநாள் எங்குநதடையின் றிச் சஞ்சரிககவல்ல தன்னோர் விமானத்தில் ஆரோகணித்துப் பூலோகமெல்லாஞ் சுற்றிப்பார்த்துக் கயிலையங்கிரிச்சாரஸையடைதலும் விமானம் மேற்செல்லாது தடைபட்டு நிறநகித்தேரிநது

4; நான் வரலாற்றுச்சுருக்கவசனச்சுருக்கம். ௪௩

நீங்கிட்டுக்கீழிறங்கி, அங்கு நீட்டையிலிருந்த சங்கயோகியை வணங்கிக் கேட்க, அம்முனிவன், அரசனே யிதுசிவபிரான் லீற்றிருக்குங்கையங்கிரியென்று தெரிந்திலாயோ விஷ்ணு, பிரமாதியரும் தங்கள் தங்கள் கால்கள் நோவ நடந்துவந்து தெரிசனை செய்து போவார்கள். இவ்வாறிருக்க விமானம் தடைப்பட்ட தே தென்று சமயம் அசசயில்லாமற கேட்கினாய்; இனிநரகமெல்லாம் உனக்கே உரிமையாகச்செய்து கொண்டாய்; சிவஅபராதியுமானாய்; எனறோதினான். இவ்வசனங்களைக்கேட்ட அரசன், நடு நடுங்கி மீண்டும் அம்முனிவனை வணங்கி, இவ்வபராதம் நீங்குமாறு அடியேனுக்கு ஓர் நல்வழிகாட்டியருளவேண்டுமென, சங்கயோகி அவ்வரசனை அம்பைமாநகரத்திலைழத்துச்சென்று அழுவகைநீதத்தினும் விதிப்படி ஸநானம் செயவித்து, சுவாமிகாசிபவரதா மரகதாமபிகை, எரித்தாட்கொண்டகடவுள்—இவர்கள் சன்னிதிவணங்கச்செய்து மானமியங்களும வரனமுறையுரைத்து சிவ அபராதமுதலான பாவங்களும் நீங்குமாறு செயதான்.

மேற்புகன்ற சங்கையோகி வீரசேனமகாராஜனுக்குக் கூறிய அம்பைமானமியத்தை இன்றுனக்குச் சொல்லினேன். என்று தலம், தீர்த்தம் மூர்த்தி இவைகளின் விசேடமெல்லாம் உள்ளது கைகெல்லிக கனிபோல் விளங்க எனக்கு உரைத்தான்.

முனிவர்களே! பதினெண்புராணத்திலொன்றாகிய சைவபுராணம், தாம்பிரவருணிமரகாதமியத்தில் அததியாயம் இருப்பது மூன்றுமுதல் முப்பத்தொன்றுவரையுள்ள ஒன்பது அததியாயங்களும் இவ்வம்பைமானமியத்தையே கூறுகின்றன என்று சூதமுனிவாமேற்குறலாயினார்.

புராணவரலாற்றுச்சுருக்கவசனச்சுருக்கம்  
முற்றிற்று.

ஐந்தாவது  
தலவிசேடச்சுருக்கம்.

கரிய மாயனோடயனிவா புகழ்வது கருதப்  
பெரிய தாகிய வினைத்தொடராய்ப்பது பேசற்  
சூரிய நாவிலுங் கருத்தினு மினிப்பதங் குற்றோர்க்  
சூரிய நாற்கதி யனிப்பதங் வம்பைமா தலமே.

(க)

என்னும் யாவையு மீவது மெவ்வகை யறனும்  
பண்ணங் காற்பல னளிபபதும் பவக்கொடு வினையை  
நண்ணங் களித்திற ரெலைபபது நயந்தெநிர நோக்கக  
கண்ணுற ரூர்க்குவி டளிபபதங் காசிப தலமே.

(உ)

அம்பை மாதலத் கேட்டவ ரமரர்கோ னுவா  
ரம்பை மாதல மெண்ணிளோ ரயன்பதி யடைவா  
ரம்பை மாதலத் சொல்லிளோ ரரவனை யமர்வா  
ரம்பை மாதலம் வாழ்பவ ரரன்கதி யடைவா.

(ங)

இநத மாதலத் தொருகண மிருப்பவர் தமக்கு  
மெந்த மாதவப் பயனகளு மினிதினெய துறுமே  
விநத மாதலத் தனுதின மிருப்பவர் பெருமை  
யெநத வானுயா னியம்புவ னியாவாக்கு மரிதே.

(ச)

சந்த வார்முலை மரகதத் தையலபால் விளங்கு  
மெநதை யாரவண் விளங்கலா லவனுறு மெவருங்  
கநத மார்மலர்க் கற்பகக் கானவா னகமு  
மநத மாலயன் பதனகளு மணுவினு கணியார்.

(ரு)

மல்லெ லாநதருங் கடலெலாம் வளைந்தமா னிலத்தி  
னல்லெ லாநதருந தலமெலா நறறவ நாளு  
மெல்லெ லாங்கெட நோற்றவா தாழு மத தலத்துப்  
புலலெ லாம்பெறுங் கதியின்றி சிறிதெனும் புகுதா.

(ரூ)

பநதித் தாரணி வேதங்க ணீடுமுன் பனிகு  
ரந்தித் தண்கதிர் வெங்கதிர் பிறக்குமு னமல  
நநதிக கண்ணுத னூரணற படைக்குமு னளினத்  
துநதிக் கண்விதி யுதிக்குமுன னுள்ளதத் தலமே.

(ர)

சிலங் கண்டது தெய்வதங் கண்டது சிவனார்  
கோலங் கண்டது மூன்றிரண் டாயகு ரோச  
சாலங் கண்டது சதுர்யுக மளவில தான  
காலங் கண்டது காணவுங் கதிப்பதித் தலமே.

(அ)

தோணி போன்றது பவக்கடல் கடத்தலிற் ரெங்கு  
மேணி போன்றது வான்கதி யேற்றலி னிறைவன்  
காணி போன்றது வளிப்பதிற் காசினித் தேர்க்கச்  
சாணி போன்றதங் கமலமா ரம்பைமா தலமே.

(ஈ)

அஞ்சம் போன்றது நலம்பகுத் தருளலிற் கரிய  
மஞ்சம் போன்றது மனனையி னோமபலின் மலர்ந்த  
கஞ்சம் போன்றது திருமக னுறைதலிற் கற்பி  
னெஞ்சம் போன்றது நேர்மைக் க ரத்தல நிமலம்.

(௮)

வேறு

தணியாத கோபர்களுந் தாராத லோபர்களுந் தவள வெண்ணீ  
றணியாத பேயாகளு மாறாத நோயர்களு மரஞாக் காளாப  
பணியாத பாவர்களும் படியாத நாவாகளும் பாாம டந்தை  
மணியா தின மதாணியெனு மத்தலத்தி லுறுவாரோல வாளுே  
நாவார்.

(௮௧)

ஆகமங்கள் கற்றாலு மதன்வழியே யுறாலு மளவி லாத,  
யோகமகம் புரிந்தாலு முயாதவங்க ளிருந்தாலு முணவற ருது  
ம், போகமய லவித்தாலும் புகழ்மரபி லுதித்தாலும் புவியான்  
டாலும், பாகமர கதமணியார் பயிலிடத்துப பயிலாகா  
யாவர் தாமே.

(௮௨)

கமபையிலே யிறந்தாலுங் கவலையிலேயிறந்தாலுங் களவு  
செய்து, பமபையிலே யிறந்தாலும் பசியனுங்க விற்றந்தாலு  
படுநோ யாலே, வெமபையிலே யிறந்தாலும் வேறுவிதத் திற  
ந்தாலும் வேதங் கூறு, மம்பையிலே யிறந்தாக ளரனகயிலே  
சிறந்தார்க ளளவில் சாலம்.

(௮௩)

கற்பகத்தி லிருப்பவருங் கதிமதிமண் டலததவருங் கனக  
க் குனறப, பொறபகத்தி லிருப்பவரும் போதனக் கிருப்பவரு  
ம் பொருவின் மாயோ, னறபதத்தி லிருப்பவரு ஞானதலத் தி  
ருப்பவரு நாதன கைலை, வெற்பகத்தி லிருப்பவரு மம்பைநார்  
தனிலிருக்க விருமபு வாரால.

(௮௪)

அன்பாலே யகமுருகி யருங்காலை தயிலெழுந்தது கமுதே  
போதை, தென்பாலே பெருகிவரு பொருநையிலே நீராடிச் செ  
பங்கள் செயதே, யென்பாலே யணிபணிநதா ரடிவணங்கி பொ  
ருகணமங் கிருக்கப பெற்றா, முன்பாலே யிருவர்தொழு மூவா  
த பெருங்கதியா முத்தி சேர்வார்.

ஒருநாளங் குபவாசத் துடனிருந்து ருயிலேச ருபய பாதத,  
திருநாள மலர்பணிவார் சிவபெருமா னுருவணிவார் சிவநைகூர்ந்  
தங், கிருநாளு முபவாசத் துடனிருந்தே யெரித்தாட்கொள் ளி



வறவற போற்றிற், கருநாஞ்சீங்காநாராயக் கண்ணுதலார் திரு  
மேனி கலப்பா மாதோ. (108)

கோதான மளிப்பவர்கள் கோதான பிறப்பமுந்தார கொழு  
மை வாயநத, பூதான மளிப்பரிதும் பூதான நகரடைவார பொ  
ருவில் சொன்ன, மாதான மளிப்பவர்கண் மாதாவின கருப்பனு  
கார மறுவில் வித்தி, யாதான மளிப்பவர்கள் யாதானுந தயார  
னுக்கா ரிமையோ ராவார். (109)

அடியாருக் கதலத்தி லமுதொருநா ளளித்தவாக ளளவில்  
காலம், படியாருக கரகாபி பண்ணவாக்குங் கோவாகிப ப  
துமத தோனும், வடியாரு நேயியங்கை யரிபவனுந தெரியாத  
வரகன மேய, கடியாருங் கயிலையிலே கணததலைவ ராயசசிவ  
ததிற கலப்பா ரப்பால். (110)

சதகோடி பரிமகஞ்செய பயன்பெறுவ ரொருநாளேத தல  
வா சத்தாற், சதகோடி சிவதருமப் பயன்பெறுவ ரிருநாளேத் த  
லவா சத்தாற், சதகோடி யறத்தினயம பெறுவாராக ளிரண்  
டொருநாட் டலவா சத்தாற், சதகோடி சதுர்யுகங்கள் சிவதல  
த்தில் வாழ்வாரித் தலத்தில் வாழ்வாரா. (111)

மானவரி நயனியெனு மதிதிமுனர்ப் பயந்தெடுத்த வலா  
ரி பென்பான, ஞானவரை வதைபுரிவான கருணையிடு பொருரை  
யிரு தாள்க ஞன்னி, ஞானவழி தவமுஞறறிக் கருததுமுறறி  
வானவாகோ னலமுங் கண்டா, ளீனவழி வரும்பிறவிக் கடல  
கடந்தா ளவன்பெருமை யிசைப்பார யாரோ. (112)

காசிபரும வசுமன்னுங் கதிர்குலத்தி லுதித்தவிரு காளையோ  
ருந, தேசிலகோ வுப்பிரஸூம பிரமோத ஸோடரிய சிவசன மாவு,  
மாசிலா சியற்றியவோ ரிறையவனும் பெரிதுமக மாறறலோடி,  
பேசினிய தவம்புரிந்து பேறுபெற்ற ரததலத்தின பெருமை  
யாலே. (113)

நற்றவத்தீர் கோகிலமு மத்தலத்தி லுதித்ததன ஞான  
மேவிப், பற்றவித்த படிவருக்கு மரிதான பரமசிவ பதியை மே  
னாள், பெற்றதெனி லவணிருந்து மகம்புரிந்தார தவம்புரிந்தார  
பிறைய ணிந்தராக், குறறதிருப பணிகளசெயதா ருயர்க்கிமே  
லிருப்பொனு முண்டேண் டாமால், (114)

வளப்பரிய ருவினகரத் தலமகிமை சேடனுக்கு மனத்தினு  
ன்னி, வளப்பரியதெனச்சூத முனியுணாப் முனிவரொலா மன  
கைகூப்பித், தளப்பரியவயன்மாய னறியாத தனிமுதலே தா  
முது போற்றிக், ருளப்பரிசி ன்னினைமொழித் தவசகூதன மு  
கரோக்கிக் கூறுவாரால். (உரு)

திருக்காசி பேசுரத்தினு றலமகிமை செவிமதித்தேந தெவி  
ட்டா வினப்ப, பெருக்காழநதே மிம்மைபொடு மறுமைபெறு  
மபேற னைத்தும பெறறேமேனு, மிருக்காதி புகழ்நீர்தத மவி  
மையெலாந கேட்குமன மிசைந்தே மெனன, வருக்காது படல  
ருக்கு ன்னினைமொழிக் கொருசூத னுணாப்ப தானு. (ச)

தலவிசேடச்சருக்கம்முற்றிற்று



தலவிசேடச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.



திருமால் முதலிய சகலதேவர்களாலுந் துதிக்கப் பட்டது  
ம், கன்மபாசத்தை யறுக்கத்தக்கதும், பேசியநாவினும் எண்ணி  
யகருத்திலும் இனிக்கத்தக்கதும், தெரிசனை செயபச் சிவகதிதரத்  
தக்கதும், அபிஷ்டமெல்லாந் கொடுக்கத்தக்கதும், ஏதேனுமோ  
ரறஞ்செய்யுந் காலத்திலேயே அதன பயனுற அளிப்பதும், அவவ  
ம்பைமா தலமேயாம்.

அன்றியும் அத்தலத்தின் பெயா கேட்டவர் தேவராவார்; மனதி  
ல் நினைத்தோர் பிரமனாவார்; வாக்கினுறுசசரித்தோர் வீஷ்ணு  
வாவார்; அத்தலத்திலேயே வாழ்பவர் சிவகதிக்குரியராவார் இத்  
தலத்திலொரு கணப்பொழுது வசிப்பவா எவ்வகைப்பட்ட த  
போபலன்களு மினிதினெயதுவாராயின, இத்தலத்திலேயே வசி  
ப்பவர்கள் பெருமைமுழுதும் யானெவ்வாறு சொல்வேன. அத்  
தலத்தில் வசிப்பவர் விண்ணுலகம், வைகுண்டம் சத்தியலோகம்  
முதலான பதவிகளையும் சற்றும் விரும்பார். அளவற்றதவத்துய  
ர்ந்த முனிவர்களும், இத்தலத்தில் முனைத்தெழுந்தபுற்கள அடையு  
ங் கதிக்கட அடையார்கள். இத்தலம் வேதங்கள் சந்திரசூரியாக  
ள திருமரல பிரமன இவர்களினும் பழைமையானது; நலமெலா  
ஞ் சிறக்கப்பெற்றது. தெய்வத்தன்மையுள்ளது. சிவபெருமான்  
திருவினையாடற கோலத்தால மேனமையுற்றது; ஐந்து ருரோச  
விசாலமுள்ளது, சதுரபுதம பலகண்டது, அழிவிலாதது, பவக்

கடல கடத்தலிறுணிபோன்றது, வான்கதியேறறலில் ஏணி போன்றது, சிவபெருமானுக்குறைவிடமாயது, பூமியாகிய தேருக்கு ஓர் அச்சாணிபோன்றது, கலமெல்லாம பகுத்து அளித்தலில் அன்னமொத்தது, மன்னுயிர்கட்கு நீருண்டகருமேகம்போன்றது, திருமகளுக்கோ தாமனாயொத்தது, பரிசுத்தததாற கற்புடைய மடவார உள்ளம்போன்றது.

பூமிதேவி மார்பிலணிந்த பநக்கமெனச்சிறந்துள்ள அத்தலத்தில் வந்தவர் எப்படிப்பட்ட பாதகராயினுந் தேவராவா ஸ்ரீமரகதவல்லிசமேத ஸ்ரீகாசிபேசுரா எழுந்தருளியிருக்குமித் தலத்திலவந்து வாசஞ்செய்யாதவர்கள் வேதாகமங்கள் நிறுத்து அதன வழி நடந்தாலும் அருமையான யோகம் முதலியவைகளைச் செயதாலும், மேற்கூலத்திற பிறந்தாமலு பாவர்களை பாவார்கள்.

இத்தலத்தினர் எவ்விடத்தில் மதவாசனம் மோகந்தமடைவார்கள், சுவாககம், சந்திரசூரிய மண்டலங்கள், மகாமேருக்கொடுமுடி சந்தியலோகம், வைகுந்தம், ஞானபூமி கைலாசம் முதலான பதவிகளில் வசிப்பவர்களும் இத்தலத்தில் வந்து வசிக்க விரும்புவார்கள்.

உள்ளனபுடையவராய வைகறையாமத்திற பொருநையில் மூழ்கி நிறணிந்து சுவாமி காசிபேசுரப்பெருமானைச் சேவித்து, ஒருகணப்பொழுதேனும் அந்நிலத்திறங்கப் பெற்றவா அழியாத சில கதியடைவார்கள். ஒருநாளித்தலத்தில் உபவாசமிருந்து சிவபெருமானை வணங்கினோர்கள் சாரூபியபதவியடைவார்கள். இரண்டிராண்பவாசமிருந்து எரிததாட்கொண்டபெம்மானை வணங்கினவர்கள் சாயுச்சிப்பதவியடைவார்கள் அத்தலத்தில் கோதானம் செய்தவர்கள் கேவலமான பிறப்பிலமுந்தா பூதானஞ்செய்தவர்கள் பிரமலோகமடைவார்கள் சுவாணதானஞ்செய்தவர்கள் பிறப்பிறப்புஅற்றவராவார்கள். வித்தியாதானம் செய்தவர்கள் நித்தியானந்த பூதராவார்கள் ஒருநாளித்தலத்தில் வசிப்பவர் சதகோடி அஸ்வமேதபுலனை யடைவர் இரண்டிராள் வசிப்பவர் சதகோடி சிவதருமப்பயன் அடைவர் மூன்றுநாள்வசிப்பவர் சதகோடி அருத்தினபலன் அடைவர் இத்தலத்திலேயே வசிப்பவர் சிவலோகத்திலேயே வசிப்போராவர் அன்றியும் இத்தலத்தின் முகத்துவந்தால் அதிதியும் காசிபமுனிவரும் சூரியகுலத்து தித்த இரண்டு மன்னவர்களும் ஓர் அந்தணனும் பிரமோதனும் சிவசனமாவு மந்திரோரசனும் யாகங்களுந் தவங்களுஞ்செய்து

தலவிசேடச்சருக்கவசனச்சருக்கம். சுக

சூரேயோடும் நிறைவேறப் பெற்றார்கள் அஃதன்றி ஒர்கோகில  
மும் இத்தலத்தின் மகத்துவத்தாற் சாபநீங்கி நற்கதிபெற்றது.  
இத்தலத்தின் மகிமையெல்லாம், ஆதிசேடனாவும் சொல்லமுடி  
யாதானாலும், என்னால் ஆகுமோ என்றுகுதமுனி சொன்னதை  
க்கேட்டு மறையமுனிவர்களையாவரும் ஆனந்தவாரிதியில் முழுகி  
னவர்களாய் மறைய முனிமைகளை யெல்லாம் விரித்துரைத்தருள  
வேண்டுமென, குதமுனிமேற் சொல்லத்தொடங்கினார்.

தலவிசேடச்சருக்கவசனச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆறாவது.

தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

ஆதி நாட் டக்களென பா னருமைகூர் மகளைக்கொண்ட  
சோதி நாயகனை நீததுத தூயதவ ரிருவர் தேவா  
வேதி நாற் புறமுஞ்ஞு வியனமகம் புரிவ தானான் (எவான்.  
கோதி னும் வினை வெள ளாறது வழிக்கொளும் புண்ணோ கொ

இன்னனந தாதைவேள்வி யியற்றுத லறிநது தூய  
வனனமென் னடையாள் செல்வா னையனை வணங்கி வேண்ட  
முன்னவ னைழைத்தி லாதான முன்புத நிலை யென்றே  
சொன்னனன் மீண்டு மன்னை துணைவனை வணங்கிக் கூறும்.(உ)

தியக முடைய றோனுஞ் சென்மத்தாற் பயந்தா ராகை  
நாயக வின்றென்மாட்டி னல்வர மருங்க வென்றான்  
பேயக முடைய றோனும் பெற்றவர் பிறத்த பெண்க  
டாயக மதனிற் செல்வான மம்முளங் களிக்கு மன்றோ. (ங)

கருவி யங்குந்தன மாறநங் கண்ணுதற் பெருமான் கேட்டு  
வருவினை யோரநது நங்காய மறநிவிச் செல்வா யென்ன  
வருவியங் கயிலைநீங்கி யபபுறங் கடந்து தக்கன  
மருவிய மகச்சா லைகருண மனகரு தீர்ப்பச சென்றான். (ச)

செனநன டாதை முன்னர்ச் சேறலுஞ் சினந்து தக்க  
னனதுனை வளாத்தே னீசர்க் காயினை யதனா னீயு  
முனதுனை வனுமிந் குற்ற லுயாமகந் தூய்மை யின்ற (ன். (ரு)  
வின் துனை யழைப்பிற் தாராயா றோனவநதாய போபோ வென்று

MAHAMAHOPADHYANA

DR. U.V. SWAMINATHA IYER  
BESANT NAGAR, MADRAS - 600 090.

பாதக ஐனாத்த மாறறம் பார்வதி செவியிற் கேளா  
வேதகம் வெதுபபத தாயமுன் மேலின ளவருந தக்கன்  
மோதக முனியு மெனறே மூகைய ளாளுள் கண்டு  
காதக நீண்ட கண்ணீர் கனதனன் கழுவி யோட. (௬)

அவிதரு முகம்வா மற்று னையயோ வெனனை யன்றிச்  
சிவனையு மிகழ்ந்தா னிந்தத் தீயவன முகத்தைக் கண்டார்  
கவாதரும் பாவ மெனறே காதற்பற் றதுததா ளாகி  
இவாதருங் கயிலை செனரு ளிறைவார்சன் னிதிமுன நினருள். (௭)

நினறவன் வதன நோக்கி நோதன வறிநது நிகதன  
கனறினன புருந நாபபண் கதுமென வுதித்துச சீமும்  
வெனறிகொள் லீரன றனை வினாந்துநீ தகசன யரசம  
பொனறிடப் புரிதி யெனனப போயினன கணங்கள சூழ. (௮)

மற்றவ டன்னை நோக்கி வகுத்தநம் மொழி கடந்த  
பெற்றிய ளானாய்தாற் பெருமபொறை யிமவான செய்த  
நற்றவப பலத்தின் பேரூய் நன்மக ளாவா யாக  
வுற்றுனை யற்ற நோக்கி யுயாமணம் புரிது மெனருள். (௯)

திவரக்கணஞ் சயின்ரு னின்ன செப்பவந தேவி யத்தா  
வரைக்கண மொருபா னீந்நே னுறறுவ தெருவன சொனன  
வரைக்கணே வனர்கா லேனும வநதுவந தருளிளுலே  
தரைக்கணே மணந்து பாகம் பெறவரு டருதி யென்றுள். (௧௦)

சுந்தரி யுரைத்த மாறறந் துயவன்கேட் டவவாறே  
தந்தன மென்னலோடு சராசர மனைத்து மீனற  
வந்தரி யிமயப பாங்கோ ராவித்தா மரையின மீது  
வந்தரி வணங்குந் தெயவ வனிதையன் குழவி யானுள். (௧௧)

வநதுபான் முரல வன்டா மறிதிரை கவரி லீசச்  
சுந்துநீர்த் துளிக டாங்குஞ் செழுமரைப் பன்ன மெல்லா  
முந்தவாலத் தியேந்த முதுதமிழ மலையம் பெறற  
மந்தமா ருதந்தா லாட்ட மாதங்கி வளருங் காலை. (௧௨)

என் மணிக் கோவையேயந்த மேனையோ டிமவா னந்நாள்  
தன் மணித் தரங்க வாவி யெயதினன் றபோ பலத்தால்  
வின் மணி தேவர் மௌஸி வியன மணி யடிபார்சீ கெல்லாந்(ன்  
மணி யவனைக் கண்டான் கனிதனன றமுவித் கொன்டா

## தீர்த்தவீசேட்ச்சருக்கம்.

பிறப்பிலே நயனமில்லான் பிறகுகண் பெற்றாற்போலு  
நிறப்படு மிலம்பா நெரு னீணிதிமடுத்தாற்போலு (டான்  
மறைக் குலர் தேடிவைத்த மகத்துவப் பொருள்கைக் கொண்  
சிறப்புயர்பரமானந்தச் செல்வநாயகனேயானான். (யச)

சிவத்தரும் பிரசா தம்மே செல்வமே மரபனைத்து  
நிவத்தொளி விளக்க வநத நிறைநதமா மதியே யென்றன்  
பவத்தொடர் பிணிதவிழ்த்த பசியநல லமுதே யானசெய்  
தவத்தொரு பேறே யெனனச் சநததம் புகழநதான் பினனர். ()

மானய நயன மின்ப மல்கிடக் காதனோக்கு  
மேனையங் கரத்து நலக மேயினன முத்திமோந்து  
தானையந தொடைமேல வைத்துத் தனறனத் தனபி னூறும்  
பானயந னுடடிக கண்ணுட் பாவைபோல் வளாபபதானான். ()

கன்ன லோர வண்ண மாகக் கதித்தனள் வளரா நிறை  
வனனமென னடையா னோராநா னிமாஸய னருளி னன்மி  
யென்னொரு தாதா யொன்றிங் கிசைப்பதற் கிசைந்தே னென்ன  
மனனவன குதலைச் சொந்தேன வாககுதி யெனனச சொல்வாள்.

தவத்தினு லன்றிறறற் சாதனத் தாலே யாவா  
சிவத்தினும் பதவி சோநது சிறநதன ராகை யாலே  
பவத்தினும் பிணிக ணீபபப் பசுபதி பதம பாதத்  
துவத்தினுந் தவத்தி னின்றே சுகமபெற விடைநல் கென்றான். ()

சுதையருங் குதலை கேட்ட தூயதவத் திமவா னென்ற  
னிதபவா லபத்து மேய வினபவா ரிதியே நனமை  
புதையமா மாறு சொற்ற யுறுவதோ முலைப்பா னுறறஞ்  
சுதைவிலா வாயாய பேதைச சிறுமியாய தவநீ நிறநல. (யச)

பக்குவ முடையை யேனும் பாலை யாத லாலே  
தக்கநல வயதிற செயத நகுதியென் றருளி ஞானப்  
புகில் வாழ முதை யின்பப பூரண நந்த சோதி  
மைக்கணங் கருணை வாழவை மடியினமேல் வைத்துக் கொண்  
டான் (உய)

பற்றுளான் மாற்ற மின்ன பகரலுந் தவஞ்செய் வார்கட்  
குறறுள காலம் யாதோ வொருபிரா னருளி னாலே  
முற்றுவ முறறும் வாழநாள் வீண்செயேன் மொழிந்தே னீண்டு  
சுறமினித் தரியா துள்ளந தரவிடை யென்ற னம்மை. (உக)

சிரசெனு ஞான லைராக் கியத்தினுஞ் செல்வ மோங்கு  
பிரசன்ன வதன கோக்கிப் போண்ட கேஷடி வெல்லாம்  
பரசன்னையிவனா மற்றப் பாவைய ளல்ல னென்றே  
யரசன்ன முன்னு ளத்தி னுறெனக் காறே யென்றான். (௨௨)

தந்தைய விடைகொண் டேகித் தபோவனஞ் சார்ந்த தேவி  
கந்தமார் முடியின் மீது கரத்துணை முகிழ்த்தங் கேற்றிச்  
சுந்தையா லைந்தெழுத்தைச் செபித்தன ளாகி யுள்ளத்  
தெந்தையா ரிருதா ஞன்னி யியற்றின டவந்தன் பன்னான். (௨௩)

பாகனா டவச்செங் காந்தம் பரனகக் கரும்போ னிரப்ப  
வேகமார விடைமேற் சென்று வியன்மலை சார்ந்து நாதன  
யோகமார ரமுதே றினற னுயர்தவத தக மகிழ்ந்தாந  
தாகமாக் கேட்ட வெல்லாந் தருதுமென னுரைத்தா னையன். (௨௪)

ஐயன் செந்தமிழின் மாற்ற மம்பிகை செவிவாய் தேக்கிப்  
பையவே கண்மலர்ந்து பசுபதி யிருதா டொட்டிச்  
செய்ய செஞ் சடையீராகத் தெரிசித்துப் புளகப் போரவை  
மெய் யெலாம் போர்த்துத் தீமேன மெழுகென விளகி யுள்ளம்.

புரிதவ நிலையி னீனகிப் பூசுரர் விடுப்ப வந்த  
கரிதரு முரிவை போர்த்த கண்ணுதற கரும்பைச் சூழ்ந்தங்  
கரிதரு மயனோ டும்ப ராதியர்க் கரிய தான  
விரிதரு மலாத்தாள் போற்றி வியந்தனள் புகழ்வ தானான். (௨௫)

காட்டுவா யுலக மெல்லாக் கதித்திட வினையின வாயப்ப  
ஶுட்டுவா யூழிநோக்கி யொன்றறத் துடைத்துத் தன்பாற  
கூட்டுவாய கூடுகில்லாய ருயிலுவாய மீட்டு மாங்க  
ஶுட்டுவா யாடாநிறபாய யறைவதாம் பரிசோ லையா. (௨௬)

பண்ணுளே பயின்றவேத பாரகர் முனிவர் சித்தர்  
விண்ணுளே பயின்ற தேவா விரிஞன்மா லிவர்க ளுள்ளத்  
தெண்ணுளே யடங்கா தாகு மிறைவனே யென திரண்டு  
கண்ணுளே காலமெல்லாந் கலந்துநின் றருள்வாய் போற்றி. (௨௭)

மன்மத தகனா போற்றி மழுவலாய் வரதா போற்றி  
பொன்மலை கில்லி போற்றி புங்கவ புனிதா போற்றி  
தனமய முலகமெல்லாந் தழைத்தநின் மலனே போற்றி  
வென்மண வானா போற்றி யீசனே போற்றி யென்றே. (௨௮)

இத்தகை யிமவா னங்கை யெந்தைநா யகணைப்போற்றி  
நித்தவெம் பிழைக ளெல்லா நீத்தெனை மணத்திற் கொண்டே  
யததமு மருடி யெனன வையனு நாளை நின்னை  
யித்தலை மணநது பாக மீதுமென் தேக ஹற்றான். (௩௦)

ஏகினு னுனை யிங்க னெயதிட வழைத்துச் சொல்வான்  
பாகி னுண் மணத்தைப் பின்னர் படர்தர விடுததா ளேனும்  
போகினு டாளைத் கெல்லாம புதனறன ளவனு மின்ப  
மாகி னுன மணத்திற் கேறறு மணி யெல்லாம புதுகக ஹற்றான். (1)

மனைநகா விளகக ஹற்றான் மணியொளிரா பந்த ரிட்டான  
றனை சிகர் கினைஞருக்குத் தபோதனா தமக்கு மறறக  
கனைகட ஹலகரு காக்குங் காவலர் தமக்கு மோயி (தான.  
புனைதர விடுத்தான வேண்டும் பொருளெல்லா குவிததல செய

கடி கொண்ட கயிலைக் குளறக கற்பகத் தருமேற் காமக் (எ  
கொடி கொண்டு படரு மந்தக் கோலனகா னங் குறுவே னென  
மடி கொண்ட தரங்கமேல வாரிதி குளித்த வையயோன  
படி கொண்டு வணங்கக் மேபாற் படார்தன ஹதயஞ் செய்தான்.

தருவள ரிமைய வள்ளல் தபோதனர் தம்மைப் போற்றி  
மருகனை யழைக்க வென்ன மற்றவர் கயிலை சார்ந்த  
கருணைநா யகணையேத்திக் கழறஹ் கடவு னுதன் (வான்.  
நிருவுள மகிழ்ந்து செல்வான் செங்கண்மால் விடைமேற்கொள்

கொள்ளஹ் குறுத்தாட் பூதக குழவினா தலைவா சத்தி  
வெள்ளமோ டாகமாதி வேதமு மூன்ற தாசசொ  
றளளரும் பதவி யோருஞ் சதாசிவ மாதி யோரு  
மௌளரு மூர்த்தி யாவோ ரிருவரோ டொருவா மறறோர் (௩௩)

கினைநா ரியக்கர் சித்தர் தீதகந் தருவ ரினன  
ஹன்னுவா னவர்க னாசை சூழபவ ருரக வேந்தா  
பனஹுதா னவ ரரக்கர் பண்ணவா படிவ ருனை  
யின்னுயி ருடம்பெடுத்தா ரியாவருந திரண்டு மொயத்தார். (௩௪)

ஹர்வன முதல வெல்லா மொருவழி நெருங்கி மொயத்த  
கார்கெழு மிடறறு னியார்க்குங் கருணையங் கடைக்க ணலகி  
யேர்தரு விடைமே ஹார்தவ கிமையமால் வணாக்கட செனறூன்  
புரர்முத ஹலக் மெல்லாம் படார்தன நிறைந்த வாங்குண். (௩௫)



இறை யெழுந் தருளானோக்கி யிமாலய னெதிரசென் றேத்தி  
நறை மலர் மணத்தின் பந்தர் நாப்பணு சனத திருத்தி  
முறை முறை பூசை நல்கி மொய்த்தவா ருயிரகட் கெல்லா  
முறை விடங் காட்டி நல்ல வோரைவந் துற்ற தென்ன. (௩௮)

அழகினுக் கழகு செவ்வா ராங்கென வழுத னுட்கங்  
கிழைபல திருத்தி நாதனிடததுவந் திருக்கச் செய்தார்  
பழமறை முதல்வி யாய பராசத்தி யாங்க ணையதித  
தழைமரை மாலை யொன்று தையலாட் கீந்தா ளந்நாள். (௩௯)

மனறலங் கமலத் தோனால் வழுததரு ளுயிரக ளெல்லா  
மினறுநின மணத்தினுக் கிமமலை நெருங்க ளாலே  
தென்றிசை யுயர்ந்த மறந் வடதிசை சிதையத தாழ்ந்த  
வென்றச ரீரிவானத் தெழுந்தன விறைவன கேட்டான். (௪௦)

சன்னிதி வணங்கி நின்ற தமிழ்முனி வரனை நோக்கி  
யினனிம வடபாற முழந்த விதைச்சமன செய்ய வல்லா  
ருளனிடி லுனனை யனறி யொருவாமற நிலை யாலே  
பன்னியு நீயுநதென்பாற படாகவென் றுரைததா னையன. (௪௧)

மத மலை யுரித்தா னின்ன வழுதததுங் கலச யோனி  
பத மலா பழிச்சி நினறன பரிணயக கோலங் காண்க  
குது கல முடையேன் செயத கோதெனோ போதி யெனரு  
யிது மணம் பின்னாக காண வெயதுமோ வீச வெனருன். (௪௨)

குமபசம பவத்தா னின்ன கூறலுங் குழகன கேட்டு  
வெமியேன முனிவ நீதான் மேவிய பொதியச சார்பி  
னமபெரு மணக்கோலத்தை நலம்பெறக் காட்டு கிறபா  
மிம்பரார வழுதந் நீங்க வேகுதி விரைவி னெனருன். (௪௩)

என்றலுங் களித்துக் கும்ப னிறைவியோ டிறைவற போற்றிச  
சென்றிட நினையா நிறகத் தேவிமுன் சத்தி தநத  
மனறலந் தாமந்தனை வரமுனிக களித்தா ளஃது  
நன்றுலாங் கன்னியாகி நானிலம வணங்கிற் றம்மா. (௪௪)

நங்கிது புதுமை யென்ன யிருடியாங் குவநது கொண்டு  
பாங்கமா மனையா ளோடுந் தென்றிசை படாநது செனருன  
தேங்கமழி தழிவேணிச் சிவபிரா னுமையா ளங்கை  
தாங்கிய மணச்சாலைக்குண் மனத்தினுற றரித்து நிற்பான். (௪௫)

வேறு.

வானெடுத்த கங்கைவள நிறைந்து மல்கு மதிர்காசி மழுவ லனை மகிழ்து போற்றித், தேனெடுத்த பாதவஞ்சோ சிகரத் தா லே தினகரனை வழிமறித்துத் தீதி னோங்கு, கானெடுத்த விரத மலை கடிநது தாழத்திக் கனகமலை வளைத்தவனைக் கனிநது போற் றி, யூனெடுத்த வுயிர்க்குலத்தி னுடம்பே யனறி யுண்ணுத வவு ணர்வனத் துமிற்றாஞல். (சுசு)

உறறவனை யில்வலன்வா தாபியொனறி யொருவனை முன கறி சமைத்தந் குறுவாப் போற்றி, நறறவனை தாதைத்திதி யிர தநாளா னலஞ்சிறககப புசித்தினிது நடவா பென்ன, மறறவ னும வல்லரக்கா வஞ்ச மோரநது மறிகு துடனபோயப புசித்தவ னை வயிறறிற் றியத்தான, அற்றமுறக் கூவினனுஞ் சாமபற னு ளா வாக்கவெனச சபித்துவரு மாறு கொண்டான (சஎ)

தாராவநத கன்னிகையுஞ் சதியும் பின்னர்ச சார்ந்துவரப ப லதலமுந தாழந்து செனதே, யேர்வந்த காளத்தியிறைஞ்சிப்போ றறி யெமமானை யொற்றிநக ரிடத்திலேத்தி, யாராவநத சடை முடியெம் மண்ண லாரை யமமாவி னடிபரவி யம்பொன் டேய, சீர்வநத வவைநடுவிற் திருநடஞ் செய சிறபரனா பொறபதங்கள் சிரமேற கொண்டே. (சஅ)

மணியேந்து காழிநகர் வளைந்து போற்றி மாயூர நாதநாயு மகிழ்து பாடி, யணியேநது மாருரரணி முன் கண்டே அந்தக் ளுக் கந்தகனாக கடிமை பூண்டு, கணியேநது மிடைமருநார்க் கறப கததைக் கண்ணறக் கருத்தருநக் கசிறது போற்றிப், ப ணியேநது குடநதை முதற பலவுந கண்டு பராபரனை யையாற றிற் பரசிப் போந்தே. (சக)

வள்ளமரு நெயத்தானம் வணங்கி யெங்கள் மழுவலனைப் பெரும் புலியூர வந்து வேண்டி, வெள்ளைவிசுட மழபாடி விள ங்கு வாளை வெண்ணுவ லிருப்பாளை வியந்து தாழந்து, தெள்ளு தமிழ்ச் சிராப்பளளித் தேவை நாடித் திருவாமாத னாரனைச் சி ர்தை செயதே, யளனிலவேல் வேள்பழறி யடைநது வாழத்தி யாப்பனா ரப்பனடி யணியாக் கொண்டே. (நூ)

வெண்முத்த வேகவதி விதியி னாடி வின்னவாகோன் வியந் தளித்த விமானந் தன்னுட் பெண்முத்த மீனயுனி பிறங்கும் பா

கப் பேராசின் ருமரசம் பெரிது வாழ்த்தித், தண்முத்தர் புலவர்  
ருடன் சார்ந்து காணுந் தமிழ்விளக்குந் தமிழ்ச் சங்கர தனைச் சே  
வித்துப், பண்முத்தம் பூணுந்நாச் பதத்திற சாத்திப பரங் கு  
ன்றத் திருப்பாணப் பணிந்து போற்றி. (௫௧)

செந்துரிற் குருபாணச் சேவை செயது தேவலொலாம வே  
ண்டெலிற் சிந்தை கூர்ந்து, கந்துருங் கடல்பருகி மீட்டு நலகி  
நாற்கவிதை யுடனயந்து நனிநத்தென்றல், வந்துது நெல்வேலி  
வரதர் பாதம் வழிவண்ணையடிசென்னி வனைநது மானது, திருநா  
ரும புடராச்சுனத்தி லெனக ளன்னை யிடத்திருப்பான் நடப்பது  
ம மிதயவ கொணடே. (௫௨)

பாவையரின் மயினடிப்பப் பசியகிள்ளி பண்ணெடுப்பப்  
பொழில் பலத்தின் பரிசு நல்கும், பூவைநகா தனையடைநது பு  
துநீராடிப் பூக்கொயது மணலி லிங்கம் புதுக்கி கைலைக், கோ  
வையதி லாவகித்துக் கோட னோக்கிக் கோட்டிசு றொனப்பெயரு  
ந் கொடுத்திப் போற்றித், தேவையுறு வரமனைத்துஞ் செய  
யோ னல்கச் சென்னியிசை தாங்கின னாயச் சிந்தை கூர்ந்தே. ( )

கருமூலம் பிறநதிறந்து கழிவ தான கடலகடப்பக் கமலம  
லர் கதித்தோன் முன்னாட். குருமூல மொருயாகங் குயிலா நிற  
பக குண்டசுமி மண்டெரியிற் குருத்தெழுந்த, திருமூல நாதருக்  
குந் தேவியாக்குந் தேன்பாவி னபேடக மமுதுஞ் சேர்த்தி, வ  
ருமூல மந்திரத்தான் மகிழ்ந்து தாழ்ந்து வரம் பெற்றுத் திரிகூ  
ட மலைக்கண் வந்தான். (௫௪)

மாணியிலே கடன்கழித்து மனையா ளோடு வனிதையொடங்  
கருந்தியங்கண் வளர்வ தானான், காணியிலே துயிலெழுந்து நடந்  
த கன்னி காலணியி னவமணிகள் கலந்து ராயவ், வேணியிலே க  
தித்தெழுந்து விளங்கா நின்ற வித்தாரச் சித்தினாயாம் விமலை த  
னனைச், சோணியிலே திரிகூடத் தொடரி லாங்கண் றோன்றவெ  
ன வப்பொழுதே தொடரா நின்ற. (௫௫)

வற்றாத வடவருவி வரு நீராடி வன்மதில் சூழ்ந் தாலயத்தி  
ன் வாயின் மேவப், பற்றாத வைணவர்க ளுண்ணீ செல்லந்  
பாற்றன்று நிற்பியெனப் பரமயோகி, நற்றாய்த் துவவணிந்து  
நாமந் திட்டி நாரணவென் துருச்செபித்துக் கோயி னன்னி,  
மற்றாரு மதியாது மணிபோ னின்ற மாலவன் முழுவனா வனைந்  
து போற்றி. (௫௬)

தெக்கணகை லாயமெனச் சிறப்புற் றோங்குஞ் சிவசைலத் தப்புதனார் திருத்தாண் மேலி, முக்களவி னிழலிடத்தே முனைத் தெழுந்த மூதண்ட கோடியெலா ழுனை ரீன்ற, விக்குறாழி யுலகன்னை யிடத்து மேய வெம்மானின் செம்மலர்த்தாட னே வல பூண்டு, பக்கலுறு மனைவியொடும் பாவையொடும் பரிபுர மிழ வணக்கூடம் படாநதா னப்பால். (௫௭)

அத்தடத்தின முனைத்தெழுந்த வனக லிங்கத் தடிபரபிப பா மாலை யணிந்து நின்றான், சித்தமறு மெயஞ்ஞானி செயலே போ லத் தென்றிசையும் ஊடதிகையுஞ் செவ்வேயாகி, யொத்தாந் தாற மமிழமுனி யோங்க னங்கை யொருபரமன் மணக்கோல மு னனி யுன்னி, நத்தியநதக திசை நோகடி நயனம வைத்து உட கைமனை யோடவனே யாழு நாளில். (௫௮)

அமுறைநருந தாராகி யரிவை யாகி யமபுவியில் வந்து தித்த வமுத மன்னான், செம்மைகரு குறுமுனிவன திருமுன சொறு செநதமிழிள முனிவரகே டைய பாவ, மிமகையிலே மும்மையி லே யியற்றி ஒரு மெண்ணி ினைத் திடவுண்ண வெயக வீழ், வெம்மையற வாடலன்றி விதியின் மூழக விதேக முததி தலை டைய வேண்டு மென்றே. (௫௯)

முன்னாழிற் பராசத்தி முதிய குனற மொயகுழற்கோர் மா லையென மொழிநதங் கீநதாள, பின்னாழி லவணினக்குப பிர சா தமமாயப பெரிதருளப் பீடிபெறு பேதை யாகித், தெனனா டடி வின்னோடு சிறநது வந்து தெனமலையி னினகூடஞ் சேரப பெறறே, னிநநாளி னதிவடிவா யிலங்கு தற்கே யெனக்குவ் டை நலகவென வியமபி னாளால். (௬௦)

இமமொழிக ளமுதமென விருசெவிக்க னேகுதலுந் குறுமு னிவ னெழுந்த போறறி, யம்மணிநீ யுலகனைத்து மீனற வாயு ம் யனுதினமு மமுதாட்டி யளிககின ருளுஞ், செம்மையிலே வேண்டுவன வெல்லாஞ் சோததிந் தீராத வினைதவிழ்த்துச் சிறந தமுததி, தம்மையுமே தருசத்தி தானு மன்றோ சாற்றுவதென் றி ருவுளமபோற மழைக்க வென்றான். (௬௧)

கொழுத்த தமிழ் பழுத்தமுனி ருயின்ற சாலைக் கூடத்து நனந்தலையிற் குருத்தெழுந்தே, யெழுத்துமுதற கலைமறை ளெல்லாந் தேர்ந்தோ ரியல்பி னவில் செநதமிழி னியல்பே பா லுந், கழுத்திடீத்துக் கரமடுததங் குலைங் காத்த கண்ணுதலா ரு

யாக்கருளுங் கருணை போலு, மழுத்துபவத் தொடக் கறுத்தா  
ராளு ஞானத் தணிபோலு மொழுக்குநிறை வமல முற்றுள. (1)

காமரசன் கடிந்துதவங் கருதிப் போற்றறுங் காரணத்தி ரார  
ணத்தி ரந்தக் கன்னி, தாமரச மாணியிலே சனிதத தாலே தாயி  
ரப ரணியெனப்பேர் தழைக்கப் பெற்றுப், பாமரசன் கத்தினா  
க்கும் பதவி நல்கும் பலதுறையும் பலபெயரும் பரித்தா ளாகி,  
நாமரச நீததம்வமயி ஞானஞ்செயமி னல்லதருவா மெனத்தினா  
வாய நவிறறல் செய்தே (சுசு)

பாசிமணா மீனல்லி பவள முத்தம் பணி லமுக்கை சுழிவல்லி  
பாநதன் வாழை, மூசலவ ஞமைதளிர் முறையே கூந்தன முகந  
யனம் வாயிதழ்பன் முழங்கு கண்ட, மரிசிறன் முநதியிடை ய  
ல்கு லூரோ டாமுழநதான் புறந்தாண்டெய யாக நாளும், பே  
சினிய பொருந்தமெனும் பெண்கீழ் நோக்கிப் பெரியகடற் செல்  
வனகம் பிறங்குற ஞால. (சுசு)

பொதியிலே தலைகொண்டு புணரி புக்க புனிதம்பு வழுநொழுது  
பொருரை பெனனு, நதியிலே யெவனேனு ஞானஞ் செய்வா  
நலம்பெறுவா பருவமுறுநா ணீராடி, கதியிலே நிறுத்துது  
றை கண்ககி றுருது கண்டாலுங் கேட்டாலுங் கைல் யென்ற  
பதியிலே நிலைப்பருளும் பாவனத்திற படாதுறைகள் பறபலவா  
ம் பகரக்கேண்மின். (சுரு)

சேரமே யகததியமே சக்கர தீர்த்தந் தெனிகின்ற பாவனவா  
மனமாந் தீர்த்த, நாதமுறு விககிநேச நாரணிக் கல்லநந்தம் வா  
ணமொடு நறும்பாஞ் சாலங், காதலருள் சுதர்சனமே வாராக  
மமே கமழ்தாம்பி ரவனனிமுனி கணனியோடு, பாதகந்தீர வா  
ருணமே பழமையான பாவநா சம்துர்க்கை பாவ நாசம். (சுசு)

கூறுகின்ற வைரமே யாலவாயமுக் கூடல் பஞ்ச வ  
டியெனும்போ கொண்ட தீர்த்த, நாவவயற திருமூல நகரமப்  
பா னலம்பரவு மம்பைநகா நளிர்கொ டீர்த்த, மாறுநடுப் பிர  
வாகத தமாந் திலங்கு மனகமுறு திருத்தேவி தீர்த்த மண்ணப,  
பேறுதவி தருசாலை தீப தீர்த்தம் பேசினிய காசிபமா தீர்த்தம் பி  
னனர். (சுஎ)

கிருமிகரங் கோகிலமா நீததங் கீழ்பாந் கிளர்ந்தெழுநது  
பொங்குபெயா கோடி தீர்த்தந், திருவானை சுரமாதி வராக  
தீர்த்தந் திகழ்சேமஞ் சாவமொடு காஞ்சி தீர்த்தம், வருவராக

திசரசுபதியாந்திர்த்த மறறவொரு கண்ணுவனார் வரமார் தீர்த்தம், கருவாரூர் அயரொழிததக் கடவுண மூர்த்தி காட்ட வல்ல திருச்சுழியாவ கழற்க் கேண்மின. (௭௮)

கனர்கொடினா வேழந்தி நாசவாறு நறசிந்து பால்கலியா நவிலு மாறே, டொளிர்சாலி நதிரோடவ குறறகோனா யுந்து மணி முத்தந்தி யிவைக னொன்றாய்க், களியுடனே கலககின்ற அறையிற கறறோ கருதுதிரு வலஞ்சுழியாக் கழல்வ ரப்பரல, தெளிவளஞ்சோ சேரமர தீர்த்தம் பிணைத் திகழுகின்ற சேனே திரநற தீர்த்தமாமே. (௭௯)

வரசித்த தீர்த்தமொடு மெனன தீர்த்த மாண்டவியஞ் ச நதிரனா வரனார் தீர்த்தம், திரவிருடி தூககையொடு சோம தீர்த்தம் தெளிகின்ற புனனாகு சேரம்மே, சருவமொடு கங்கையுறோ மேச தீர்த்தம் திணைகருந அருவாச தீர்த்தஞ் சார்ந்த, சரமருவுந கோதண்டவ காண்டபமமே கருத்துதவு மாதவப்பேர் கழறு நீததம். (௮௦)

கதியாதி விசுவேசங் காந்தா வம்மே கனசங்க மந்திரோச தீர்த்தம் காவார, பதியான தேவேந்திர தீர்த்தம் பாரிற் பவித்திர மரம வுருத்திரப்பேர் படைத்த நீதத, நதியாரு மககினிசருந பாத நறறுருக்கை யுருமலையா நவிலு நீதத, திதினீ வரசமெனச செப்பு நீததம் சிறந்த சிவதுரு அறைப்போ செழித்த நீததம். (௮௧)

தழுவுகுட்ட மிருடியொடு சடாயு நீததஞ் சார்ந்த பிதிர் தீர்த்தம்பி ரதிசமபூணங், கழுவுபவம் புன்னகை கோமுகையே கனராஜ விலவேசா கமமு நீததஞ், செழுகோதா வரியொடு முக கூட தீர்த்தம் திகழசாலையெண்கை தீர்த்தம் பூர்ண, தாமமுமங்க னேசமெனந அய தீர்த்தம் தோமில்கரு னுநரதத சோயம்பபால். (௮௨)

தரங்கமுறு சோமெசம் வைகுந்தம்மே தணியாத காந்தசரு சக்கர தீர்த்தம், திரபருச கேத்திரமே நவமார் தீர்த்தஞ் சிறப்பு யாரத சரசசுவதி சாலா தீர்த்தம், பிரமமொடு திருவக்கிவி லிறங்கு தெப்பம் பெருமைபெறு சங்கமெனப் பெயர்கொ டுகந்த, திரமான காராலக் குமியாந தீர்த்தம் திகழவேத வாயுவனார தீர்த்தம் மப்பால். (௮௩)

அயமைபெறு நாரசிங்கஞ் சேமேசம்மே அளங்கு சங்கம்

லைவாயாஞ் சுகிர்த நீத்தம், வாய்மை பெறு துறைகளின்ன வ  
கைய தாகு மற்றுமுள நீத்தனகள் வரம் பிறராகு, சேய்  
மைபெறு நீத்தயிவை பொதுவே தெய்வச் சிறப்புளதும் பிறநதி  
மந்து தேய்வதான, நோயமையறத் துடைப்பதுவு மான நீத்த  
நோக்கிடினோ நாராகு றவலக கேண்மின. (ஏச)

கழுநெடு புறக்கனக்குங் கான வேதன கறகின்ற வன்னிக்  
கும் கழிநத செனம, முழுதுணரு ஞானநிலை மூட்டி வித்துமுழு  
கிடலுங் காபாலி முதுநீர் வையந, தொழுமரசா மடநதையரா  
ய்த் தோற்று வித்துத் துயமை நலகி யிம்மைநலம துயப்பச் செ  
யது, பழுதில்சுவ பரகதிமேற் பரவச் செய்த பாவனமார் திரு  
த்தேவி தீர்த்தப் பண்பே, (எடு)

வசுமனனா மரசர்க்கு வலியாற் கொண்ட மானிலத்தி லால  
யமு மறையோ ரிலலு, நசிவுறலா லப்பாவ நணுகா வண்ண ந  
லமளித்துக் காசியெனு நகரிற் செயத, இசைபெறுமோர் மக  
மழிய விவண்மீண்டுறநது கியறநிடலு மிம்மைநல மெல்லா நல  
கிச, சசியணித்த சிவபெருமான கதிமுன நந்த தனமையது சாலை  
யெனத் தழைக்கு நீத்தம். (ஏசு)

வேணுவதீ தீரப்பி ரமோத னெனபான் மிகமூத்தோர் ஓவய  
த்தண்டில் வேண்டிஞ் செல்வம், பேணினருயக தெனறிசையிற  
பெயாந்து கும்பம் பெற்றவனுற் பெற்றசுடா பெரிது தாங்கிக்,  
காணெடிய கயழுழ்கிக் காசிமேவிக் கங்கையிலே மூழ்கி யிவண்  
கதிதத காலை, கோணவரும பவமூபபாங் கோது நீககிக் கொ  
ண்ட தெனப செநதீப தீர்த்தக் கொள்கை. (எஎ)

இநதிரன்முன் னவுணாதமை யிகலில் வெல்வா னீனருண்  
முன நவமியறற வினிது நல்கி, யநதிலிவண் காசிபனா மனக  
யோகி யாங்கிரச மெனப புகலு மரியயாகஞ், சநதமுறப  
புரிகையிலே தழுவின் மேய ததபரனை வணங்கி வரந் தாமுன  
பெறறு, சிநதைகளித தவவிரத நானஞ் செய்யச் சிறப்பளித்த  
காசிபமார் தீர்த்தமாதோ. (எஅ)

உலகமெல்லாம் பொதுநீக்கி யொருகோ லோச்சு மோரசச  
ன் வேட்டையினு ளுடல்வா பிறறுச், சலனுகரும் வேட்கையினு  
ற் றடக்கை யாளீர் தானெடுப்பக் கிருமியவண் சாரா தாக்கி,  
யிலகிடத்து முழுகிடலு முடல மெல்லா மிழிகிருமி நோயகந்நி  
யிம்மைக் கேறற, பலனளித்துச் சிவகதியும் பண்டளித்த பாவ  
னமாவ கிருமிகரப பெயர்கொ ணீத்தம். (எக)

காரிகையார பலா குழக கங்கையாடுங் கந்தருவன் தனைம  
தியாககாரணத்தா, ஞாநமாமுனி முனிநது நானிலத்தி னறகு  
யிலாயப் பிறககவென நாத கீதச, சீரினிய பிகமாகச் செனித்  
து நானுஞ் சென்று சென்று மூழகுதலுந் தீய சாபம், வேரறு  
ததுத் தனதுநிலை மேவ வைத்த விமலமது கோகிலமா தீர்த்த  
மேனமை. (அய)

அணிபுருடோத்தமர்க்குநித மமல கங்கை யபிடேககு செ  
யுமரச னுரு மாட்டப், பணிதிகழு மப்பெருமான பணியாற  
செயத பாவனமுற தனவானோ பாவையர்க்குப், பணிதருபா  
தக நீக்கிப் பீடனித்த பெற்றியது முக்குண்டப் பெயர்கொ ணீத்  
ந மணி நிலசே ரமய நகர் மலகு தீர்க்க ந மறதேழாய் வ  
ருத்திவிவா மேலோர மாதோ. (அக)

வேறு.

உத்தம சீதரவ கட்கு குறநிதிஞ் சரிதமெல்லாந  
தததமச சருக்கம யிலவிநிதரச் சாறறு கிறபா  
மத்தனா மெமையாரு மனகனா ர உயார போறறுஞ்  
சிபனா னெறநாததி விசேடமுஞ் செப்பு வாமால். (அங)

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆளுவது.

தீர்த்தவிசேடச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

முந்நாலத்தில சிறுவிதியாகிப் தககனெனபவன் தீவினைவய  
த்தனபத் தனனருமை மகளாகிய தாக்ஷாயணியெய்யா சிவபிரா  
னாகிய மருகனையும் நீக்கி மாலயன் தேவா முனைய உயிர் படை  
குழ ஓர் மகமியறறலாயினன். இவ்வாறு தகப்பன் மருகியவன்  
லைக் கேட்ட தாக்ஷாயணி அங்குச்செல்ல விரும்பிப் பரிசுநலனை  
ங்வி விடைகேட்டலும் சிவபெருமான அழையாதவன் அந் புரு  
தல் தீமை தருமென்று மறுக்க மீண்டும் அன்னை வணங்கி (நீட்டி  
கமுடையோனும் பெற்றவர் பிறந்த பெண்கள், தாயகநிலையி  
ல்வான மமமுளங்கனிக்குமன்றோ எனற பழமொழி உணங்க)  
என்பொருட் டிவ்வரம் இன்றருளவேண்டுமென்ப பிரார்த்தனை  
வருவினை யறிந்த பரமன் ஒருவாறு விடைகொடுக்க, அம்முதல்  
டனே கையெங்கிரி நீங்கி மகச்சாலையுட் புருத்து சமன் முன



செல்லா நிறையில் தக்கன் மதியாது தன்னையும் பதியாகிய சிவபெருமானையும் பலவாறு நிந்தித்திடல கேட்டுமனம்பொருதவனாகித் தகப்பனமேல் வைத்த அன்பெல்லாம் அறத்துறந்து கைலையாகிரி சென்று சிவபெருமான் சன்னிதியிற் தலைகுனிந்து நிற்பாளாயினள். அதுகண்ட பிரான் சந்தே முனிவுகொள்ளலும் புருவமத்தியிற் கதுமென வுதித்தெழுந்த வீரபத்திரனை நோக்கி நீ போய்தக்கனியற்றுயாகதகை யழித்திடுகனாசசெல்லிடுதது, மறம்பிகையை நோக்கி நீ நம்திருவுளத்திற் கிசைநிலைய ஆகலாற பூலோகத்தில் இமவான் இயற்றந தவபபேரூய ஓர் மகனாகக் கடவை அறம் நோக்கி நினையாம் உணர் செயது கொள்வாமெனலும் அம்பிகை ஓர்பெண்மகளாகி இமவனிடத்திலவளாநதுபுரியுமதவத்தால் நாயனையழைத்த னளாகப்பரமபதி அம்மலைக்கண்ணே உமாதேவியுடன் மணக்கோலங் கொள்ளா நிறுவகயில் திரிலோகத்திலுமுள்ள மனலுயிர்முருவதம அம்மலையிற் நிரண்டுமொய்த்ததால் வடதிசை தாழந்து தென்றிசை யுயர்ந்து போயதைச் சமஞ் செயயத் திருவுளங் கொண்ட பரமன முன்னின்ற அகத்தியமுனிவனை நோக்கித் தெற்கே சென்று பூமியைச் சமஞ் செயயெனத் தமிழ் முனிவன் வணங்கி விடைகொண்டேருங் காலையில் அம்பிகை தனக்கு முன்பு சத்தியணிந்த தாமரைமாலையைக் கழறி பேசு முனிவன் கையிற் கொடுத்தலும் அதுவோர் ஒப்பற்ற பெண்ணுருவமாகக் குறுமுனி கண்டு களித்து லோபாமுத்தியையோடு அபபெண்மணியையும் அழைத்துக் கொண்டு தென்றிசை நோக்கி அநேக வனங்களுந் நாடு நகரங்களுந் கடந்துவருமா வழியிலலிந்தமலையை அடக்கி வாதாபிலு வலணாச சுககரித்துப் பின் குற்றாலஞ் சார்ந்து திருமலைச் சிவபிரானுக்கி வணங்கி அனநிரவு துயின்று காலே பெழுநது நடந்த பெண்மணியின் பாதச் சிலம்பி லுற்ற நவமணிகள் ஒன்றோடொன்று உரிஞ்சதலிலு லெழுந்த நெதிரககனனியை ஆகுகோ புண்ணிய நதியாயப் பிரவாகிக் குமாநருனித் தன்மனைவியும் மாலையிலுதித்த பெண் மகளும் பின்னொடர மலையாசலத்தில் மேவி வாழும்நாளில் ஓர் நாள் மாலையிலுதித்த மானினி தமிழ் முனியை நோக்கி, முனிவகேள் நானிந்த உலகத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் நற்கதி பெறுமாறு ஓர் நதிருபமாயப் பிரவாகிக்கப் போகிறேன் ஆதிபராசத்தி ஆஞ்ஞையு மவ்வாறே விடைதருவாயாகவென்னலும் குறுமுனி மகிழ்ந்து அவ்வாறே ஆகவென உடனே அபபெண்மணி நதியாயப் பிரவாகித்து தெக்கணகங்கை யெனப் பெயர் பெற்றுப் படர்ந்து

## • தீர்த்தவிசேடச்சருக்கவசனச்சுருக்கம் சு. ௩.

சாகரம்வ்வா நீண்டு கலந்து நிகழ வானாயினள்.

தபோதனர்களே! கேளுங்கள் மலைமுதற் கடல்வரை இடை  
 மருதொழுதுகின்ற அநாததெக்கணக்கையெனற பொருண்மாத  
 தியிலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தத்துறைகள் பலவற்றிலுஞ் சிறந்து  
 விளங்குவன அறுவகைதீர்த்தங்களே. அவை யாவும் அம்பைமாத  
 லீகை யடுத்துள்ளன; அவை ஓர் கழுருக்கும, பிரமசாரிகும  
 நான்கு புறக்கருக்குமுள்ள சாப வினை நீக்கி நற்கதி கொடுத்த  
 தேவதீர்த்தம், வசுமனனென்ற மன்னவ ஹகுஞ்சு சிடைத்திகொடுத்த  
 சாலா தீர்த்தம், பிரமோத னென்ற வேதியன நரை திரை முப  
 போது இருவினைகளையும் நிகழிய தீப தீர்த்தம் அதிநி சாசிபா இ  
 ன் ஈன் மனோவிஷ்டமெல்லா நிறைவேற்றிய காசிப தீர்த்தம் பி  
 ராயிசில புலமெல்லாம் கிருமிசொரியப் பெறா கிருமிகளே ப  
 ரை என்ற அரசன அக்கொடுநோய்தீர்த்த நற்கதியடைபு செ  
 யாத கிருமிகரதீர்த்தம் ஓர் சந்தருவன சாபதூலடைந்த குயிற  
 பிறப் பொழிந்த கோகில தீர்த்தம் என முறையே பெயர் பெறு  
 வனவாம் அனறியும் அதிவீர பூபதிக்காகவந்து சோளநியதும்  
 தேவமாதா பாவ விமோசனஞ் செய்ததுமான முக்குண்ட தீர்த்  
 தமென்றும் கங்கை யமுனை, சரசுவதி தீர்த்தமென்றும் பெப்  
 பெற்றதுமான தீர்த்தமொன்றுள்ளது ஆறு பருடோததம்பெ  
 ருமாள் ஆலயத்தின் பின்னுள்ளது. கூறிப் புவமெழுக்கை நீதற்  
 வரலாற்றெந்தும் அநதந்தச் சருக்கங்களிற் கூறுகிறேனென்று கு  
 தமுனிமேற் சொல்வாராயினர்

தீர்த்தவிசேடச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

ஏழாவது.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

அங்கத்திற் குயர்நயன மாவின்த்தி ல்வான் சுரபி  
 சங்கத்திற் பாஞ்ச சனயஞ் சதுர்மறையி லொரு சாமம்  
 தங்கத்தி லைரஞ்சி தடநதியி லொரு பொருளை  
 விங்கத்திற் நேவர் புகழ் விற்கங்கா சிப விற்கம். (க)

ஏராக முலகமெல்லா மியற்கையினற செயற்கை யினற்  
 சேராக விளங்குகின்ற சிவலிங்க நிலைக ளெல்லாஞ்

சாராகும் கவையாருத் தளிர்மலர்காய கனியாகும்  
வேராகுந காசிபனா வேதிகைக்கா சி ப லிங்கம். (௨)

பணியிலிங்க மும்பொலாம் பழவரகத தெநநாரு  
மணியிலிங்க மருளிலிங்கத் தெருளிலிங்க மாகமங்கள்  
கணியிலிங்கம் கனகலிங்க மனகலிங்கம் கவி னோங்கு  
மணியிலிங்கம் காசிபனார் மகததெழுந்த மகலிங்கம். (௩)

பவலிங்கம் பரலிங்கம் பழலிங்கம் பகலிங்கம்  
தவலிங்கம் தழலிங்கம் தனிலிங்கம் தமிழிலிங்க  
நவலிங்க நயலிங்க நாணிலமே னவிஷ்ணு  
சிவலிங்க மனைத்தினுக்குஞ் சேவலிங்கம் தேவலிங்கம் (௪)

ஏகமோ மளலிங்க மெமையாரு முனையாளின  
பாகமோ கனலிங்கம் பழவருளங் குடிபுருநு  
சோகமோ கந்துடைக்குந் சுயலிங்கம் வேதியர்க்காயந்  
தாக்கே சருமாகந் தழைத்ததுமிந் தனிலிங்கம் (௫)

களைத்தாரு மெழுமுடிவங் கண்ணுறங்க விண்ணோரு  
சினைத்தாரு மலாபொழில்சூழ் திருக்காசி பேச்சுரத்தின்  
முனைத்தாராம் புரமெரிந்த முன்னவனை யொரு வேளை  
நினைத்தாரா நினைத்தாரு நிலைத்தாராஞ் சிவலோகம். (௬)

தாயிழுக்கி லண்டிடையரா குயிலேசா சன்னிதியிற  
பேயிழுககச் சென்றலும பெரிதான பித்தமெனு  
தோயிழுக்கச் சென்றலு நொந்துயிர்போயச் சுவமாடி  
சாயிழுக்கச் சென்றலு நறகைலைப் பதி தருமே. (௭)

இரதலிங்கம் காண்கிலாகண் ணிரண்டிருந்து மில்லாதா  
ரிந்தலிங்கம் வாழத்திலாவாய் படைத்திருந்து மில்லாதா  
ரிந்தலிங்கம் தொழுதிவர்கை யிரண்டிருந்து மில்லாதா  
ரிந்தலிங்கம் சூழ்ந்திலாகா விரண்டிருந்து மில்லாரே. (௮)

காசிபமா லிங்கேசர் கழறொழுதார் கரதலங்கண்  
மாசுரிய மரமேனுங் கல்லேனு மண்ணேனும  
பாசுநிறப் புல்லேனு மற்றுள்ள பலவேனும  
வீசுதலிற பட்டாலும் வியன்கலைப் பதிசாரும். (௯)

தேக்குடைய மறைபுகழார் திருக்காசி பேச்சுரர்க்கே  
சூக்குடையெடுத்தாரோ பொறைக்குடலை யெடுக்காரோ

நோக்குடனே யனலெழுப்பு னாதல்விழியார் தமைப்புதழும்  
வாக்குடனே பிறந்தாரோ மயக்குடனே பிறவாதார். (௧௦)

குறுகாத பொருளையிலே வைக்கறயிற் குடைந்தாழ்  
யறுகாது மகற்றாத மலரோனும் பரிந்தளித்தாச்  
சிறுகால சந்திமுத லறுகாதுஞ் சேவிக்கப்  
பெறுவாரோ சாயுச்சியப் பெருமபதவி பெறாரோ. (௧௧)

பணியளித்தா ரயனார்கைப் பணிகழித்தாள் பரவிதழிக்  
கணியளித்தார் பவபாசக் கணியறுத்தாள் காஞ்சனத்தோள்  
ரணியளித்தாள் விதியாகி யலாகளித்தாள் ரொண்பாளு  
மணியளித்தாள் திருமாதா மணியகத்தாள் ராவாரால. (௧௨)

தபமேனும் மறமேனும் தழலோமபு மகமேனாளு  
செபமேனும் மறமுள்ள செயகரும மேதேனாளு  
சுபமேனும் குயிலேசா திருமுனபு தொடங்குவாரோ  
னபமேனும் பலனொன்றிற் காயிரமா நலம் பெறுவர். (௧௩)

சரிதையாககுச் சாலோகன விரியையாககுச் சாயீபம்  
உரியவர யோகருக்கங் கொன்றாத சாருபம்  
பெரியபர ஞானியாககுப் பேரான சாயுச்சிய  
மரியவையகள் காசிபமா வினகேச ருளவதுவே. (௧௪)

ஒருவணக்க மொற்றைமல ரொருகடலீ ரோரிழைத்  
லொருவிளக்க மோரிளலீ ரோராவின பாறிவலை  
பொருவனத்திற் பெரிதமுத மோதிவையு னொன்றொருகா  
லொருவனக்கு னுடனளித்தா னுயாகைலைப் பதிகனித்தான். (௧௫)

வேறு.

இதக்கைய சிறப்பினுயர் மகலிங்கம் காசிபர்ப்புள னிலங்க  
ச் செய்க, முத்தழலவே திகையதனு னுத்தரவே திசையிடதது  
முனைத்ததாலும், வித்தகரா மம்முனிவா பூசைமுறை முறைபுரி  
ந்து மேயதாலும், மெத்திசையு மிருக்கினமும் புகழ்காசி பேசு  
ரமா விலங்கொன்றும். (௧௬)

இனியகுரற குயின்முன்ன ரோத்தியதா னீசைகொள்ளு  
லேசொன்றும், பணிகொடினா வேழந்தி வளத்தம் பயிட்டு  
றற பான்மையாலே, தனிநிகரு மனகமுறுந் திருவேழ புரிசு  
னறுந்தகவிழ் மாயோ, னனிவணங்கிப் பயனுமுன போற்றி  
யதாற திருப்போற்றி நாத ஒன்றும். (௧௭)

நங்கையெனு மரகதப்பெண் ணிடமுறலாற் திருவம்பை  
நாதனொறும், பங்கமறு மணிலிங்க மூர்த்தியென்று மபிதானம்  
பரிக்கப் பெற்றா, ரங்கவகோ யெரித்தாட்கொ ளனகொன முனை  
ததெழுந்தா ரவரை மாயோன், பொங்குமறை புகழ்நததினூல  
வேதமங்க லேசொனப் புகல்வ ரானறோ. (ய௭)

பல்லான வாயபடைத்த வனந்தனுக்கு மிருககினுக்கும் பகா  
தற்கெட்டாச, சொல்லான புகழ்படைத்த குயிலேச ரொரித  
தனூகொ யோககேற்று, நல்லான சரித்திரமக கடவுளாத  
மருளாலே நவிலுவேனா, லெல்லாநதத தமசசருக்கத தினி  
தெனவே சூதமுனி யியமப லுற்றான. (ய௮)

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஏழாவது.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

முனிவர்களே! கேட்டருளவீராக, சரீரத்திலுள்ள பலவகை  
அவயவங்களில் நயனமும் பசுக்கூட்டங்களில் சுரபியும வேதந  
களில சாமவேதமும் சுவாணத்தில் அபரஞ்சியும் நதிகளிற பொ  
ருநையும் மேன்மையாவதுபோல உலகத்திலுள்ள சிவலிங்க மு  
கூத்த மனைத்தினுக்கும் மேலாவது காசிப லிங்கமேயாகும்.

இயற்கை செயற்கைகளால விளங்கும் உலகத்திலுள்ள சிவலி  
ங்கம் அனைத்தினுக்கும் மூலமாய விளங்குவதுங் காசிபலிங்கமே.

அழகாலயர்ந்து அடியார அநதரங்கமே நிலையாகி வேதாக  
மங்களாற புகழ்ப்பெற்று மணிலிங்கமென்ற வேரா சிறப்புப  
பெயருமேற்று விளங்குவதும் காசிப முனிவன் யாகாக்கினியின  
முனைத்தெழுந்த இக்காசிபலிங்கமேயாகும். அனதியும் ஓர் அந  
தன்னபொருட்டு எரிததாட்கொண்ட மூர்த்தியானவரும் இச்சிவ  
பெருமானே. இப்பெம்மானுடைய அடியவரை மனதில் நினைத்த  
வரும் அச்சன்னிதியில் பேயிழுக்க நோயிழுக்க நாயிழுகக்கிட  
நதவரும் சிவகதியடைவார்கள்.

இந்தக்காசிபேசுரலிங்கத்தை யொருகாலமேனுஞ் சென்  
துவணங்காதவருடையசரீரம்பயனறறது. இக்கடவுளின்பொருட்  
பெருவந்தனம் செயதோரும், ஒருகுடநீர், ஓர் னாற்றிரி ஓர்தீபம்

## முர்த்திவிசேடச்சருக்கவசனச்சருக்கம். ௬௭

ஓர் இளநீர், ஓர் துணிபால், ஓர் சிறிய வள்ளத்தில் வைவேத்தியம், ஆகிய இவற்றளேதேனு மொனதுதவினோரும் அழியாத சிவகதி பெறுவார்கள்.

இத்துணைச்சிறப்பு வாய்ந்த இப்பெருமான் காசிபமுனிவ ரசெய்த யாகுடத்தராகினியில் உதித்தநாமயால உபபேசுரரொ னறும், முன்னொருகுயில் இனிதினியற்றிய பூசைபேற்றருள்செய தலாற கோகிலேசசுரனொன்றும், வேழநதி வீளாறு தொழிக்கு மிக நாட்டிலெழுந்தருளி விளங்குதலால் வேழபுரிசுவர னொன்றும், திருமால் முதலானவாகள் போற்றி செய்தலால் நிருப்போற்றிச் சுவரொன்றும். மரகதாமபிகையின் மாயகா ஆதரால் அம்பைநா யசொன்றும், மாணிக்கமணிவண்ணமாய விளங்குதலால் மணிவி னகமுரத்தியொன்றும், நாமகரண முடையவராய விளங்குதலா னொன்றும், இவரோடு சிறிததாட்கொண்ட கடவுளருமாயிரார், அன்றியும் இப்பெருமான லேதமங்கலபுரோசனோரேர் அப்தானமுடையவராய விளங்குகின்றனர்.

முனிவர்களே! மேற்புரனற சடவுள்மகிமைமெல்லாம் ஆ திசேடனாறுமளக்கமுடியாதென்றால் என்னுலாருமோ? ஆகாது ஆயினும் உமமுடைய சுன்னிதான விசேடத்தால் உடம்புபட்டு ம அபுநதச்சருக்கவகரித கூறுபினறென்னெனச் சூகமுனிவன் மேற்புரவானாயினன்.

## முர்த்திவிசேடச்சருக்கவசனச்சருக்கம்

முற்றிற்று

எட்டாவது

தேவிதீர்த்தச்சருக்கம்

துறையெலா மாவும்புலவந தோழமை மடுப்பநான்கு  
மறையெலா மொலிப்பவேநா மதுமுறை தழைப்ப நான்கு  
தறையெலாந தருமததேநா, நானூட னடைப்பச சாதி  
முறையெலா முறையினிற்ப முதலயுகம வந்தநாளில். (௧)

சோமனாறு குடையுஞ் சூழ்நது துன்னிய சுரப்புந்நனும்  
வாமமாக கிளையுந தேறல் வடிமலாக கண்கடாமுரு

சேமமாங் குயிறென் காற்றஞ் சின்னமுந் தேருங்கண்டு  
காமனா களிக்குஞ் சோலைக் காம்போச நகர நனவில். (௨)

நால்வகைப் படையினு லு நாற்புடை யரணிஞ்  
நால்வகைப் புடவிகாக்கு நாதனே யாகியெட்டு  
நால்வகை யறத்தாலவேண்டு நலத்தரு மகததா லொன்றில்  
நால்வகை யுலகைச் சீர்த்தி நறறுகிலா ரப்போர்த்தோன. (௩)

வளர்தரு முன்னோன மார்த்தாண்டன் கிரணத்தாலே  
தளர்வற வுலகமெல்லாந் தானாகி நின்றதேபோ  
லொளிர்ந்தரு மாணையாழி யுலகெலா முலவச்செய்தே  
கினர்தரு விக்கிரமந்த கேசரிச் சக்கரவர்த்தி. (௪)

இகதிரன் புடவிமேவி யில்லற நடத்தி னாற்போன்  
மந்தரத் தடந்தோண் மன்னன் வாழநான் மணநத தையன்  
முநதநன னெறிகளோடு முடிமன்னா முறைமை தன்னோர்  
சந்தவெவ் வனமோடினன சாயநதிடக் கருப்புறளுளல். (௫)

உள்ளிழி வமும்பாறு மறுழியுழி பரவு புனனுட்  
கொள்ளி போற குடைகுடைந்து குலவுறு கிடமேபோ  
லென்றாறு சிசுக்கள் குககி யிடமெலாம வருததாலே  
தன்னிய தீமையோரீர தனயராயப் பயநதிட் டாளால். (௬)

கோபமுங் கொலையும் போலுங் கோரமு மறமும் போலும்  
பாபமும் பழியும்போலும் பாரிடைக் கிடந்த மக்கள்  
சோபமு நரகுலகுல அன்னலர்க் கணையினுணைத்  
தாபமுற நழைப்பா போனது கூவெனக் கரைந்தார் தாமே. (௭)

பயநதிட்ட மககனோககிப பாறுகா தலனம்கிழந்து  
நயந்திட்ட சாதகன்ம நடத்திப்பின னவிலுநாம  
மியந்திட்ட வைசயநதன் சயந்தனென ரிட்டான் யார்க்கும்  
வியந்திட்ட மணியும் பொன்னும் விளைநில டனைத்து மீந்தே. (௮)

கடிமுறை கடிவார்போன்று காலெடுத் துதறலுற்றா  
மிடிதலை யெடுத்தாற்போன்று மெல்லவே தலைநிமிர்ந்து  
வடியறம் வேண்டார்போல மற்றுச்செவ கீளையாடிப்  
படிமிசைக் காமவித்தைப் பாவுவார்போற கைவீசி. (௯)

பாலாய முலை முன்றந்த தாயெனும் பசுவின் மேலு  
மாலாகி மயங்காநிற்கு மழவிடை யேறுபோலத்

தோலாகித் துங்கக்கொங்கை சுவைத்தனா முழநதா ளங்கை  
காலாகும் பாதத்தாலே நானிலந் தவழத லானா. (௮)

மனுமுறை கடநதுகாம மாநதினா பாவமெல்லாந்  
தனுவெடுத் துலகமீது தன்முதர நடநதா லென்னப்  
பனுவலாய மதனதுலைப் பகர்தரல போலககாலி  
னனியலா சிலம்பரற்ற வருந்தளர் நடைகொண் டாரால். (௮௧)

மன்னவன் மககனானோர் வண்ணமாய வளீர்த னோக்கித்  
தன்னினத் தேற்றதாய சடங்கெலாம் பருவநோகங்  
நன்னய முறப்புரிநதா னுள்பல கழியவனனோ  
வன்னிபோற கோடைமேய வாழம்போன் மருவி வாழந்தார். (௮௨)

எட்டியின கணியேபோல வீங்குவ டொவ்வனத்தின  
கட்டியா நிலைமையெல்லாங் கதிர்குலத் திறைவனோக்கி  
மட்டிலாக களியுட்கொண்டான மணவினை முடிப்பான் சிங்கக்  
குட்டிபோ லிடையினாக் குறித்தன னுடுங்காலை. (௮௩)

மாளவ தேயங்காக்கு மன்னவன் பயந்த ஐனனோய்  
வாளமா கண்ணனங்க மஞ்சரி யணிசொள் கண்டம்  
பானையிற் கமுகேரிநது பதாகினியெனுமபெண மக்கள்  
நாளலர் கமலமினபோ னலமெலாந் சிறந்தா டென்ன. (௮௪)

கேட்டனன் விக்கிராந்த கேசரி மக்களோடு  
நாட்டியர் மாளவத்து நராதிபர்க் கண்மி யெனறன்  
வாட்டிறன் மக்களாவா ரிவாக்குநீ வரதறிற் பெற்ற  
சேட்டின முடியார தமமைத் திருமணத் தளித்தி யென்றான். (௮௫)

எனறன் மாளவத்தாரா ரிறைவனு முளவகளித்து  
நனறிது புரிவேனென்ன நனுமணப் பந்தரிட்டுத்  
துன்றிய மன்னவாகஞர் சூழ்தோக்கு மோலை போக்கி  
மனறனை பொருள்களெல்லாம் வகைவகை நிரப்பல் செயதே.

மனிகொளவை சயநத னுக்கோ ரனங்கமஞ் சரிபா டன்னைப்  
பணிபெறு சயநதற் கிந்து பதாகினி தன்னை னாலோரா  
கணிதரு மோனா நோக்கிச் சடமணம் புரிவித் தானா  
றணிவுறு முனிவ ரோடுந் தழுவன காணத் தானே. (௮௬)

வேறு.

மணத்தி னுரிய வினைபெலா முடித்தபின் மன்னன்  
நிணித்த மககனாந் தங்கடந் சேமிழை யாரோ



எய்

## அம்பைத்தலபுராணம்.

டணிதத மாளிகை புக்கனர் யாவரு மகனரூர்  
கணிதத ராள்சில சூழ்நதன மன்னவன கண்டு.

(10அ)

டகலசெய் பூணகளும் பழனமும் பலவகைத துதினு  
மகம்பு தமபடு தொழிலைலா மாறதுநா பலவு  
முகநது சீதனப பொருளென வுலப்பில நலகி  
மகளிர தம்மொடு மருகரை யூசெல விநித்தான.

(10ஆ)

வைச யந்தனுரு சய்ந்தனு மனைவிய ரோடு  
செய்ப பொறதடந தோமிசை யூர்நதன ரடைநதார்  
துயய வெண்கொடி யருவிகன மாடமாயத் துலங்கு  
பொயயி லாவணம் பூததணி வினங்குகாம் போசம.

(10இ)

வந்த மக்களை மருகியா தங்களை மகிழ்ந்து  
சந்த தங்கனி கொண்டவிக விராந்தகேசரியு  
மந்த முற்றிடு கானமக் கடுதந்தென தறிந்து  
மைந்தர் தங்களை யழைத்திவை வழங்கலுற தளனல்.

(10உ)

கண்ணி ரண்டெனக கதித்தவெற காதலா கேண்மி  
செண்ணி லேகிடி லரசிய லிலபுளாக கிசையும்  
வண்ண வீடடையுந தருமிது மறறிலாக கிழிவும  
புண்ணு லாவிய நரகமும் புழுங்குறப பொருத்தம

(10ஈ)

கொடுமை யாயத்திறை கொள்ளுநல் குருவர னலமச்சர்  
நெடுமை யாமொழி தள்ளுத நேரழி வுரைத்த  
லடிமையானென வடைந்த வனாபர வடுதல்  
கடுமை யாகிய போர்டு வெநநிட டாட்டல.

(10ஐ)

ஒற்ற பைபசுங் குழுவியை பொள்ளி ழயாரா  
முற்ற முத்தவா ரோயினர் தங்களை முறுக்கல  
சற்ற செந்தமிழக கவிஞரைக் கடலிடக் தினப்ப  
பற்ற தத்தொடைத திருப்பவா தங்களைப் பழித்தல்.

(10ஓ)

தேவ ரந்தன ராபை மழித்திட நினமு  
மேவல செதவாக கிழிநிதி கவருத லெதொசென  
ராவல் கூறினா ரமுங்கிடப் புரிசுத லவைவி  
னுவ லமபெற டவின் துபின வேறென்று நலிந்தல்.

(10ஔ)

பக்க பாதமா யுரைத்திட நண்டனை பகர்தல்  
தக்க பாசனந தளாந்நிடப் புரிசுத தரும்

## தேவதீர்த்தச்சருக்கம்.

௮௧

மிக்க மாமகஞ் செபதப மீவருள விலக்க  
னக்க ஞர்பதங் கனவிலு நனவிலு மறததல்.

(௨௬)

மூன்பு கைத்தவா வேசையா மொழிவழி முடுக  
லன்பி ருந்ததன் மனைவெறுத தயனமனை யணுகல்  
வனபு மீறிய மைடலால் வழியலா வழியி  
லினப மேவிட நினைத்திட லேருத றுயத்தல்.

(௨௭)

கள்ள ரூந்துத விழிபுலான் மடுததில் கடிய  
கொள்ளைச சூதுற வாடுதல் கொடுமொழி கூறல்  
விளாரு மினன்ன கனவிலும வேந்தாக ணினைக்கி  
லெளளு கினற்பாழிசையுட னரகமு மெய்வரா.

ளாத மககணி ரிவையெலா மெயதில் ராகி  
மூந்தை யாரொன முதுநில முழுவ னுங் காமின  
தநத நமமெனத தலைமிசை யிருந்ததன் மோலி  
கிந்தை கூடாதுவை சயந்தனறன் சென்னியிற சோததி.

கோல ளித்தனன் சயந்தனை யினமையாங் கோவா  
யேல வைத்தன னெம்பிரான பதமல ரிணையின  
மேலை வைத்தநல் லன்பிறுற புலனெலாம விழுநரு  
மால வித்தவ ரடைதருபதவிபோய வநிந்தான.

எட்ட ரும்பதத் திறையவ நெயதலு மணனாறு  
கட்டி கனமலை கதித்திடு காரணந கடுப்ப  
வட்ட திகயத் துலகெலா மமபுயத தெடுததான்  
கொட்டை முப்புடைக் கனிசுவா கொண்ட தேபோல் வான் .()

முடிய ணிர்திடு முறுக்கினுல வையக முழுது  
மடிப ணிர்திடு சிறப்பினு லனவிலா ரிவிட  
தொடுப யினறிங் செருக்கினு ள்ளொடா மமப  
றடித டுத்திடப பெற்றனன் மன்னவைய சயந்தன்.

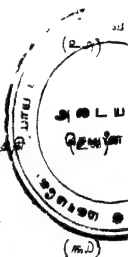
(௩௨)

வெறு.

முன் பிறந்தவன காமதனு முழகல் போற  
பின் பிறந்தவனு மதுபேணி னுன  
மன பிறந்தவா மாணியிற கோத்திடா  
தென பிறந்தன னொன்றிகழ்ந தேசவே

(௩௩)

மாமயற்கொடும் பேயமன மாட்டலாற  
போழு கத்திற புலனகளைப போகவுனா



சாமந் துயப்பதுவே கருததா யினா  
திமைநன மைதெரிந் திஸ்ராகியே. (௩௪)

அண்ணன றம்பி மனைவியை யாங்கவன்  
வண்ண மங்கையைத் தம்பியு மாமய  
னண்ணித் துய்ப்ப நயநதனா நங்கையர்  
மண்ணை நோக்கி வெறித்தக மாழகியே. (௩௫)

ஐயகோ கெடுகால மடுத்த தோ  
ஐயகோ வரசுங் கெட லானிரோ  
ஐயகோ பழியின னிலை யானிரோ  
ஐயகோ நரகப் புழு வானிரோ. (௩௬)

மணடு காமவெறித் தலை மாழ்கினீர்  
கொண்ட பெண்டினாக் கூடுதல் கொள்கிலீ  
சண்டிசிழ் மையழி குலத்தார் கரும  
விண்ட தியவழிப்படன் மேயி னீர். (௩௭)

பித்த மோவெறி யோதலை பெற்றவுன்  
மத்த மோவரு காபததின் வனமையோ  
வத்தி யோகெடு டாலம டித்தவ  
நத்த மோவொன் றறிந்தில நாமென. (௩௮)

கற்பி ருந்த மடந்தையர் காவியின்  
பொறபி ருந்த நயனம் பொழிந்த நீர்  
வெற்பி ருந்த முலைத்தடம் வேய்ந்தன  
ரற்பி ருந்த தகற்றி லான்பர் மேல். (௩௯)

உதத மக்குலத் தையல ரோதிய  
மெத்த நல்ல மொழியுலை வேலென  
தத்தவ காதிற் புருததுந் தாமதப்  
பித்தனா ரும்பிதற னுவர்மீண் டரோ. (௪௦)

வளைத் தடக் கைமடந் தைய ரோமசன்  
வளைத்த பூசலி னுதுடன் மேலெலாந்  
துளைத்த பாந்திற் சுருக்கெனத் தென்றல் பேர  
யிளைத்த மாணங் கொடுபுறத் தெய்திற்றே. (௪௧)

வெய்ய மாமநி யன்றிற்கும் வேலைவாய்  
செய்யு மோதைக்குந் திப்பொறி வானிமேற்

பெய்யும் வாடை பிகத்திற்கு மாருயிர்  
நையுமாறு புரிவது நனமை யோ. (௪௨)

ஓல மிட்டுமை யேயுனனி யுன்னியே  
கால மட்டில் கழித்தன மேறதுசெங்  
கோல மூணுமு றககமுங் கொள்கில  
மேலினை ததுவெ னுமபினங் காண ஆரால். (௪௩)

தாழ்ச்சி ரோலுயிர் தாநகரி யாதெனப்  
பாழ்க்க முன்னவன பின்னவன பன்னிபை  
யாழ்தந பின்னவன முன்னோ னன்னங்கினை  
வாழத்தி நி னுய மலரடி போற்றினா. (௪௪)

கொண்கா கொண்ட கொடுஞ்செய னோக்கியப்  
பெண்கள வாயிலவ யிறற்ற பெரிதடித்  
கொண்க ணிர்பிர வாகமவிட் டோடியோ  
ரண்க ணநதப புறத்தமாத தாஹோ. (௪௫)

நீத மறுக்கடா நீடலு மாருயிர்  
போதல போல நினைத்துப் புலம்பினார்  
சாதல போதமடங் கித்தலை சாயநதன  
ராத னோக்கி யமைச்ச ரடைநதனா. (௪௬)

வணக்க முற்றனர் மாபி ண்ணைத்துயி  
ரிண்சுக முற்றிடச் செய்தபி னென்னையோ  
ஞண்கக முற்றனிர கூறுக வென்னலு  
முண்கக முற்றவ ரோதின் ருள்ளகே. (௪௭)

கேட்டு மந்திரார் மைமற் கிடங்குவீழ்  
கோட்டு மாவென வாயினி ரையகோ  
நாட்டிககாவலி ழநநனிர நண்ணலாக்  
காட்டுக ஞட ழயி னுயினி ராவதேர. (௪௮)

புலலுங் காமப புணர்பிற் புராவல  
மல்ல லுற்றவ ராயினி ருயவீரோ  
பொலலை மமமொழி யுய்த்துறு மின்னெனச்  
சொல்லு ம புத்தி பலபல சொல்லினா (௪௯)

நத்து மாமதி யாளர் நவின்ற சொன்  
முத்தி மாலை யனைததையு மோகனப்  
பித்த மாலை ய தாயகம பெய்தனா  
சித்தமாலய மாய்மயல் சேர்த்தினார். (௫௦)

முட்டநீதி மொழிந்தன வேந்தர்க்கு  
வட்டப் பாறையின் மேன்மறை வான்முகை  
விட்டெ றிந்தன வாதலும் விம்மியுட்  
சுட்டெ ரிந்தவச் சொல்லே ருழவினர். (௫௧)

என்ன செய்குது மெவ்வழி மன்னரை  
நன்னெ றித்தலை நாட்டுது மென்றுமே  
வன்னி வேந்தாக் குயாகுரு வாயத்தவந்  
துனனு மந்தணர்க் கேகினர் சொல்லினர். (௫௨)

வேறு.

நாவலர்ந்து நடுநடுங்க மந்திரியர் வேந்தர் நிலை நவிலக் கேட்டுச்,  
சேவலர்தந் திருவடிக்கே சினகரமாய மனத்தினிலை செயத் வேத  
ப,பாவலராந் குருமூர்த்தி யரண்மனையுட் படர்நதுமயற் பாவை  
யாழ்ந்த, கேவலர்முன் செலவவர்கள் வணங்கிலர்கண் டிவை  
யனைத்துங் கிளக்க வுற்றான். (௫௩)

என்னிருகண் மணியனையீ ரிரவிகுலத் திதுகாறு மெழுபத் தேழு,  
மன்னவாகண் முடிதரித்திந் குலகனித்தார வசையேது மருவு கி  
ல்லா, ரன்னவர்தந் குலத்துதித்தி ரவர்போது முடிதரித்தி  
ரகில மெல்லா, முன்னவர்போற் காவாமன மூவாத மயலாழி  
மூழ்க லெனனே. (௫௪)

அளக்கருஞ்சீர்க் குலத்துதித்தோர் வளர்த்தபுகழ்த் தருவீழ்த்தன  
மரிவ ளேபோற, கிளக்கரிய நாகமுத்த வழைக்கவரு நமன்  
விடுத்த கிங்கரர்போ, அளக்கவலை யிடிபெருநோ யபகீர்த்தியி  
கவிளைக்கு மோர்புன செயபோல, விளக்கமுறப் பெரியோர்க  
ள் விலககினர்கா னீர்காம மேவலாமோ. (௫௫)

கந்தரம்பத் துடையவனுந் குலத்தோடு யமனுலகந் கதித்தானெ  
ன்ற, லிந்திரனு முடலமெலாம் புண்ணுகி கண்ணகி யிருந்தா  
னென்றும், சந்திரனுந் தனதுடலந் தேயவதுவாய் வளர்வது  
வாய்ச் சரிப்பா னென்ற, லந்தராஞ்சென் ரோச்சுட னரவாகிப்  
பூலோக மடைந்தா னென்றால். (௫௬)

என்கெவரோ யிககாமத் துழைந்திடுவர் பிழைத்திடுவொண்  
ணி நோக்கி, லிங்கிதனில் வருசுகமோ துனியாகுந் துயராழி  
யேழதாரும், பங்கமுறப் பிறன்மனையை யெண்ணுதுங்காற் கண்  
னுதுங்காற் பாழ்சிற் றின்ப, மங்கமுறப் பெருநுதுதுங்கால்  
வருதுயரமளக்கரிய வனந்தமாமே. (௫௭)

காமமே கருத்திக்குங் காமமே யுயிரழிக்குங் காலனாகுங்  
காமமே பதனழிக்குங் காமமே பகையாக்கிக் கடிந்து டறறுங்  
காமமே பவமாக்கும் பழியாக்கும் பதராக்கிக் கடையதாக்குங்  
காமமே நாயாக்கிப் பேயாக்கிப் பித்தாககிக் கஉறுந் தானே.()

சூதவினா லழிமாயக் காமமிதைக் கணவிலுமே உணரோகி  
மூதவர்போன் முடிவினங்கப் படிமுழுது மொருகோலின மு  
ஹசெலுத்திப், பூதலமே லிசைநிறுத்தி சிவகதிகு முரிமை  
யராய்ப் பொலிமி னென்னப், போதமுறப் பலவகையாற் புத  
திமய மணிமாலை புனைந்தான மன்றோ (௫௩)

நலம் விளக்கு மிறையவாக்கு முறைகடந்த கோக்குமார்  
கன்று நன்று, கலம்விளக்கு மினமாதா களபமுலை கலந்திலை  
கலந்தா யானும், சலமவிளக்கும் வெறுப்புமொழி சாற்றுவை  
கொ லெனப்பலவுள் சாற்ற லுற்றா. பலவிளக்க மேற்றிடின  
மந்தகருக கிருளன்றிப் பயனேதினரூல. (௫௪)

தாரிருகருங் குழன்மடவா சாயல்கண்ட கண்வேறு கா  
ணுங்கொல்லோ, வேரிருக்கு மிதமுத மினிறுகண்ட னுனிநா  
வே தேற்குங் கொலலோ, வாரிருக்கு முலைத்தடமேன மயந  
கவரு சுகம்போல மனத்திற குண்டோ, சீரிருக்கு மங்குலெனந  
தேருந்தார் வேறிரதந தேடுவாரோ (௫௫)

மெய்வநத வடிவழகை நினைத்தாலும் பார்த்தாலும் வியநது  
நின்று, செய்வநத னம்பலவுள் செயதாலுந திருமலர்க்கை தீ  
ண்டி னாலும், டைவநத வானநத பரசுகமே யருள்புரியும் பா  
வை மாராங், கைவநத தெய்வம்போ லொருதெய்வ நிண்மறை  
மிற கண்ட னுண்டோ. (௫௬)

கொத்தினம்போ னனாதிராமுப் பொருவடிவங் கொண்ட  
தெனக் குறுகிமுதத, பகருவத்தால் வெறுததன்னபோற பலபு  
கன்றாய் நினக்குவநத பாலியததி, லெகருலத்திற கலந்தனை  
யோ வெததனைசுற பழித்தனையோ பாவாகண்டார, தக்கவநி  
ன் மூலிவேண்டே மீப்பொழுதே வந்தவழி சார்தியெனரார். (௫௭)

இனத்தரசு ரோசிபசொற நேசிகனகேட் டியாமுனாத்த சீர்  
மை யெல்லாம், வுனத்தகத்தி லெறிநிலவாய வாய்ச்சுதெனக  
கண்களினீர் மலையோட்க். கனத்தவிதி தடுப்பவாயார கடவுள்  
செயல் வருவதெனா கார்போ மென்ன, மனத்தகத்திற் றுய  
ராசுமந்து முகம் வோப்ப வுகநோக்கி வந்தா னப்பால். (௫௮)

மாபாவி நயனினைத்த படிமுடிக்கும் வழியின்றி மாழாந் து  
க்கிச், சோபாதி சோபமுறறங் கூணுறங்க மதததுறந்த கூடுதித்  
காமத், தாபாதி காரியர்முன பசித்தார்க்கு விடச்சோறு தரு  
வான போலக், காபாலி மதத்தினையு கந்தரனதுன் மந்திரத்தா  
ன கடுகி வந்தான. (௬௮)

வந்தவனைத் தவிசிருத்தி மலாடிசுள் பழமுறையும் வணங்கி  
ப்போற்றி, பெந்தமுயி றொமக்களிப்பான வலியவந்த மலிய  
முதே யிதைபே தெய்வந், தந்தவெங்கள் பாககியமே மனக்க  
ருத்து நிறைவேற்றித் தருகி பெனன, வந்தரங்க முள்ளவென்  
லா மொளியாம லாங்கவனமுன னறைந்தா மனனே (௬௯)

காவலர்கண் மொழித்தமொழி யுகந்தரனுந் செவிகேட்டுக்  
களிப்பி னோக்கி, யாவலையா முடிகதுவைப்பா மதற்குறிதி தர  
வுளவோ வறையினென்ன, வேவலரா விதிபனைத்தும் பணிய  
னைத்து முன்னிடத்தி லிலவகச சேர்த்திப், பூவலபம பெற்றிதி  
நாட் பெற்றமணி மௌலியையும் பொருந்த வைத்தே. (௭௦)

அடிபேமபா லுள்ளவிதி யிவ்வளவே யருள்சூர்த்திந் காள்  
வாயென்றா, மடியாத பொருளாசை யுகந்தரனு மறிபொன்று  
மந்தி ரித்துக், கடியாருமோகினியைக் காவலர்தம மனைகியாமே  
ற்கதுவச் செய்தான, படியாரும் பத்தினியர் மனங்கலங்கிப் பர  
வசத்தின பாற்பட்டாராய. (௭௧)

துயிலெழுந்தா லெனவெழுந்தார் கலனணிந்தார் பொற்றாசு து  
ளங்க வேபந்தா, கையிலெழுந்த முன்னடைத்த பொற்புதவம்  
பின்றி நறதார் காமம் கன்றி, யயிலெழுந்த முன்னவனையினைய  
வன்றன மனையாட்டி யுசன தன்னை, மயிலனைய மூத்தவன்ற  
ன் மனையாட்டி வலியவந்து மருவ லுற்றார். (௭௨)

மருவுமவ ருடனணாய ரளக்காத களிங்காம வனா கடந்தே  
யிரவுபக லறியாராய மயலாழி நடுமுழகி யிருப்ப தானார்  
வரன்முறைமை தவிர்த்ததின லந்ராட்டின் மறைமுழுவும் வா  
ரா தாகப், பரவலுற்ற வரும்பஞ்சம் கொடுகோயோ நிறுதியர்  
பயமுந் தானே. (௭௩)

யுகந்தரன்முன் பொருள்கவந்து சென்றதுவு மரசர்முடி  
பொழித்துக் காம, துகர்ந்திடலே பொருளாக முறைகடந்து  
மாழ்கியதும் பஞ்சகோயாற், சுகந்தர வமைச்சர்முதற் ப  
டைகனெலாத் தனர்தலையுந் தாம நித்தார், மிகுந்தபல படைக

ருடன் காமப்போச நகர்வனைந்தார் விதர்த்தார் வேண்டார். (௭௮)

ஒன்றார்கள் வனைந்துசம ருடற்றியதுந் தந்திரிய ருணர்த்தி  
ப்புத்தி, சொன்னாகன சொன்னவெல்லா மன்னவர்க்குத்தோ  
ன்றாத சூழ்ச்சி கண்டார முன்னாந்த செஞ்சோற்றுக் கடன் க  
ழித்தன முறைமெனவே முனைந்த போரிற், பனஞ்ஞ ருடர்த்  
யிவண புகழ்நிறுத்தி வாணுகம் படாநதா சியாரும். (௭௯)

அளவிறந்த படைத்துணைவர் தந்திரியர் மந்திரிய ரன்பரா  
ளோர். களமிறந்த நிலையானர் காமமே பொருளாகக் கலங்கி  
ன்றானாத், தளபதியா பிணித்தேகித் தம்மரசர் முன்னிடத்திற்  
தரவு மன்னோ, ருளயினகிக கொலைபுரியா தோடுமெனக் கான  
கததி லோடடி னாரால். (௮௦)

அடங்காத பெருமயலா லணியிழந்தா ரிசைவிழந்தா ரரச  
ம்விட்டார். விடங்காலுங் காணகத்திச மனைவியரும் பினறொ  
டர விகாந்து சென்றா, மடங்காக சினமடங்கி யட்டாங்க  
போகத்திச மழுவலானாட், டடங்காணத் தவயிருக்கு மாத  
வத்திர் மயலடைந்தா தகைமை யீதால். (௮௧)

மனைவரு மனைவியரும் வன நோக்கி வருகின்ற வரவு கண்  
டு. தன்னிருங் குருவரனு மனைமுங்கி யுடனடப்பத் தலைகொ  
ண்டானா, முன்னறிவிற் சிறந்தார்க ணீற்றவே யல்தோடு முய  
றுகியாடிப் பின்னமுதின மிகைவிரியு மலாயாவா பறவையென  
பிரியவா றோபோ. (௮௨)

எடுத்துவைத்தே யிருந்தாலுங் கொடுத்துவைத்தல் வேண்  
டுமென வெரிநேர் காமம். படுத்துவித்த பாடிதெனக் குருவா  
ரத்தை கடக்கவரு பலனீதென்ன, வடுத்துவரும் வினைதடுபா  
ரியாவொன ஆரடுததா ரலாகதேற்றத், கடுத்துவரும் வெயிலெரி  
ப்ப வோவோடத் தே வீதி கடக்கவற்றா. (௮௩)

அனிச்சயிசை கடநதாலும் வருத்துமிரு தாள்பரணமே லமு  
ந்த ஆனறித், தனிச்சைபெலா மயற களித்தார் நிறுறொடாநத்  
தெனதொடர்நத தைபலாரோ, அனிச்சமையும் விதியாதோ  
வெனவுனைந்து குருவரனு யிவாமுன சென்றான், பனிச்சடல மி  
கக்களர வைவர்களும் வெப்தான பாலை சாராதார். (௮௪)

உம்மைவினை யிம்மையிலே யனுபவிப்ப னொன்பபுகழ் முல  
த மற்றோ, ரிம்மைவினை யிம்மையிலே யனுபவிப்பான் கொ



நெரக மெய்தித் தேபோற், செம்மைமெய் நாயாலு மாவா லுந்  
தேனாலுந் தீயினாலுந், வெம்மைவழிப் பறிமறவா செயலாலு  
ந் துயர்கோடி விடுத்த புரூபை. (எஅ)

ஆலையிலே யகப்பட்ட கரும்பெனவே பசினோயா லாதபத்  
தாற, பாலையிலே யகத்தினமும பலகோடி துயருழநது பரதவி  
க்கும், வேலையிலே பொருள்கவர்ந்து வினைமுடித்த யுகந்தர  
னும் விராசுது கள்ளிச், கோலையிலே கொழுநதுவிடு மனறபிழ  
ம்பு நனிநடுங்கத் தோயினானால். (எஆ)

வேறு.

வந்த பாதகன் மன்னவா மன்னாரீர்  
வெந்த பாலையின் மேயது மெனனெனப்  
பந்தபாச மதுத்தருள் பண்ணவன  
சிறதை கொந்தனை செபபுதன மேயினான். (அய)

முன்ன மேமய லினனிலை மூழ்கிய  
மன்னர் செல்வ முழுவதும் வெளவினை  
யன்ன மன்னவர் கற்பு மழிந்திடத்  
துன்னெறிப்பிர யோகமுஞ் சூழநதனை. (அக)

பாவிரின்றன் பழிப்புறு செய்கையா  
லாவி யொன்று தரித்தன ராயினர்  
வேவுகின்றனர் வெஞ்சுரம வேறுநீ  
யேவுகின்றது வேவுதி யினறோர். (அஉ)

நாடி முந்திட நாட்டி லிழைத்தனை  
காடி முந்திடக காட்டி லிவழக்கவோ  
வோடி வாசனை யோதுதி தீமையே  
கூடி வந்த கொடுநதொழிற் றடற்றவோ. (அங)

அரையன் மச்சுனை யன்னமன னாரினை  
வரைவி துன்பின மயக்கண வித்தலான்  
மரையி னாயகன மாமதி யுள்ளநா  
ணிரையம் யாவு நினக்குள தாமரோர். (அசு)

வேறு.

நெஞ்சகமுலிந்து சூருவானினன நிகழ்த்தல் நெறியலா  
நெறிபோம்—வஞ்சகனடுகி விழுநதடிவணங்கி வந்தர லறிந்  
தலேன புரிந்த—நஞ்சினேர் பிழைகள் பொறுத்தரு ளிடரை நா

னில மிசைமுடி தரிககச்—செஞ்சுடர் மரவித் கடலொன விளங்க  
ச செய்குவ னெனவிலை செப்பும். (அரு)

இங்கிருந்தாவ் தொன்றிலை யினியா யின்சத்தமி முகத்திய  
னாருந்—தங்கிய சாரல சாரந்திடி னன்மை தருமெனத் தருவன  
புகன்று—மங்கைய ரிருவா முன்செல மன்னர் மறையவர். பின்  
செலத் திமை—பொங்கிய காபா லிகன்வழிகாட்டப் பொதிய  
மா வரைத்தடம் புருந்தா (அரு)

புக்கனர் பொருரைத் தடங்கரை நிவர்த்த னும்பொழி லிரு  
ந்நனா பசியா—லுக்கினா யாரு மாங்குது தவிப்பா னுபாசலே  
யுகந்தரன புரிந்த—இக்ஷணைக் கண்டதாற்பாலத்தினோர் காசா  
கீட்டினன கரதலத் தெடுத்தே—யக்கண மெதிர்ந்த வனசாரா  
றனை யருகமுத தினன்ன வரைந்தான். (அரு)

வனசா நினக்கு மறுவரா மெமக்கும் வாழாரா னுளவரைபசி  
யா—தனுதின மருந்தி யுய்யுமாறுளதொன் நவவழி புரிதிகொல்  
லென்ன—மனமுவந்தகலு முரைத்திட வென்ன ' மலாந்தபொற  
காசினை யளித்தவ—கினியிதுகொடுபோ யுணததரும் பொருள்  
கள் யாவையும் வாங்கியிவ குற்றால் (அரு)

கமழ்தர வட்டிங் கருந்தலாம் விருந்து காசிது தினந்தினத்  
தருவேன—அமர்தர ரோக்கி விதன்விலைப் பொருள்க னைம்பது  
பேர்க்குண வாகும்—விமலமா முன்னும் பொருள்கணு மெழு  
வர் வேண்டிய கொணர்கிலே நலமாம்—சமையமு மிதுவே போ  
தியென றுரைத்தான நடஞ்சிலை யவனுமே வின்னால். (அரு)

போயவனறங்கட கரசனுக்குரைத்துப் பொலநீசிகழ கா  
சினைக் கொடுத்தான—நேபமா யவனும் வியம்பெற நினைந்து நின  
க்குறா நெழுவருந் குண்ணற—காயநற பொருளாக டருகுவல்கா  
சு மனுதினத் தருதியென றுரைத்துத்—துயபா நெய்யோ மிள  
வெலா மனிதநான சுமந்துபோ யவர்க்கவன கொடுத்தான். (அரு)

கொடுத்தபின்னெதல் செய்கனாருந்திக் குன்றவன் நனக்குண வ  
ளிப்பார்—கொடுத்தன காலம் பலசெல வொருந். கொடுகிலே  
க்குன்றவர் தலைவன—மடுததிடு பொறகா சனுதினம் வாங்கி  
மகிழவுட ணிட்டவோரா பேழை—யெடுத்தனன திறந்தா னுள்  
ளொதுகுகாணு னேங்கினு னிரவயினு னெந்தான். (அரு)

ஆவலாயத்தினமு மினிதுநான சோதத வருயபொருள் பே

கையுளின் திபு—போவதா கியதென வியாவரோ கவந்திப் போயினா போவதுமென்றுள்ளம்—வேவதா கியகாற் கானவன்றினம் போல் விபனபெறு காசிடக கிராதா—காவலன் வேறு பேழையுளிட்டிக கடியிலச் சினைமுறை புரிந்தே. (கூஉ]

இனநிதனிலைமை யநிகுவ னென்ன விகயமுற் தினிதநல வேண்டித்—துன்றிப் பொருள்க ளிபாவையுங் கொடுத்ததான சுமங்கலன போயவரக களிதகான—கனநிப கதிரோன குடகடல் கடந்தான கடிதகிழை திசையிசைக கதிதகான—வென்றிகொள் புனவா வேந்துபொற காசுமீளவு ம் போறபுட காணுன. [

மனவநகதிபபர் கண்ணினை சிவந்து வரநிபம் பொறிக ளைவளவரசு—செவகொறி கொசிபபசு—செவகாலை தினம் கொவ காசுகொண டிவ்வான்—முறமபுசு னோக்கிக காசுனக் களிதகார் மெழிதியா னென்னு மடிதாழத்—தெனமுற வவகை காட்டியனென்ன விசைத்தன விருவரு மநடநதார. (கூஉ]

நடந்திதி பொழுதி னதிக்கட நதிவி னாவரோ முருவரு நாரவ—குடைந்திதி மவரை வேதியன சுட்டக குன்றவா தலைவனுங் குறுங்—கடையுக்க கனலிற் கனன்றிகை யகைத்த கதிரதரு வாட்படை யுருவி—இடைதரு மறுவர் சிரயகனாற திகையி னெழுதரத அணித்தகன றனனா. (கூஉ]

மனுமுறை தவிந்தி வழிநிலை துந்தி வையக மிழந்த காணெய்தித்—தலுவையு மிழந்திங் குயிதாயும வித்தக தராதிபா கைதலா பாவங்—கனிபுறு காபா லிகனகறை யகனற காரண விதைமிய ருமினை—அணிபம துதா கவந்திநா வைவச் சுதனகாப தருமகருன உடுதாரா. (கூசு)

விதிதகலுத் தருமன சிவநிரகுத வினையிவா புரிந்தவா வெலலித்—தொதித்த வெனலுங் யுந்தார னரசா தோகைபர்க் குளவெலாங் கொலலி—புதித்திடயாவ மனநி மதநிபபா லாதணாக குளன்னவகையக—கதித்திடு சிவந்தவ யறுவகைதோ ககிக உட்பொறி யழவகிடக கழமம (கூசு)

புரவல ரியகா மடந்தைபா தமமைப புலிதொழில புரியு சந்தரனை—யிரவியு மதியு முள்ளநா வரவு மேழுநாள் காகிய கோடி—சிரயமுறறமுந் தப புரிபுயிவிவாந் னிமையா தனையெ லாவகாணக்—சுரவனைபுரியின சோகையால் யந்த குதநிர மகனறிட வெனனா. (கூசு)

தருமநா யகன்சொற் றலையிசை தரித்த தருகண் ரவர்களைக்  
காய்ச்சுவ்—கிருத்தவொ தகழி பொறித்தனா மழுவாற் றீண்டன  
க் கிளரான ஹையுட்—கருகிட வருக்கி வார்த்தயி னுடலி னுனை  
லாங் கழிதரிந் துண்பித்— திருள்புலா லிலையு னிருத்தினா ருந்  
வை யவையெலாங் காண்குற விசைத்தார். (கக)

இன்னன விவர்கள் கரமெலாஞ் சலிப்ப யாதனைப் பாடெலா  
ம் புரிந்து—மன்னவ ரோதஞ் சறநில ராகி மகிழவுட னகமுக ம  
லர்ந்தார்—அன்னதார் தகைமை யறிநதனர் தூத ரதிசய மீதெ  
னத் தம்மோர்—மன்னனா னவனுக் குரைத்தன ரவனு மனநிலை  
மலங்கினனாகி. (கா)

தேசிகள் முதலா வறுவரை யழைத்துச் சித்திர குத்தனை  
நோக்கி—மாசிலா வினையென காயினு மிவர்கண் மறந்துமே புரி  
ந்தனர் கொல்லோ—பேசதி யெனலுஞ் சிலதினம் பொருரை பு  
ருந்தரி ராடினா கொலையுண்—டேசறு நீத்தத் திறநதன ரனநி  
வே தில்லதொன றறமென விசைத்தான், (கக)

இசைத்தன செவியசை நியையமு னியம னிருகர முடியிசை  
யேற்றி—யசைத்திட வுமையாட் காரமாயப பெண்ணி னரசியா  
யமுதுலா மாறய்த்—தசைத்தட வுயிர்கள பவபிணி யனைததுந்  
தவிாத்துயர் கதிசெலத தழைக்கு—மிசைத்தயி ழினித்த பொதி  
யமா நதியை யிதயமுற நிறைஞ்சினனாகி. (கஉ)

சுதனமார்கரத்துத் துதர்காள் பொருரை தொழுதனர் தொ  
ட்டனர் குடைந்தா—ரிதயமே னினைத்தா தனகளை நினைத்  
தாரிவொலா மிறையவன கைலை—சுதமென வாழ்வா ரவர்களை யீ  
ங்கு தருதலே பிழையனா பலவாம—விதமுறப புரிந்தோம வீ  
ணவாக் கிதனூல் வேதனை சிறிது மற்றிரா தால். (கக)

முன்னொரு முனிவன் கொடுவினை புரிந்து முடுகின னம்பதி  
யவனை—யினனல் செய திடினு மினன ஹறநிலைகண டிடாதெ  
னத் திகைக்குநாள் வானத—துன்ன சரீரி பொருரை முழுகின  
பேர்க் குனவினை யுறுதென வறுத்திச்—சொன்னதுண் டதனைச்  
சொலலுவே னென்னச் சூழதவா துதருக் குரைப்பான். (கச)

தெய்வதத் தமிழந் தென்றலுங் கலந்து திக்கெலாம் பரிமள  
ந் திருத்தம்—பெயவரு முகிச்சோ மாடமா னிகைகள் பெரிது  
கூழ் பூவன நகரீற—றுயவரு வாம பாகத்தாம் பொருநதது

றைவட புறங்கிரு தத்திற—கைவரு மியோகத் தரிசுவா மிப்பே  
ர் கழறுமா முனிவர னிருநதான். (ராரு)

இருந்தவ னிடத்தில வதிட்பகோத் திசத்தி லெய்தி னோன்  
பாறு சித்தென்போன—பொருந்திய நட்பால் வருதனு மவனைப்  
புகழநதெதி ரழைத்துப் சரித்துப்—பெருந்தவப் பேருய்க் கி  
டைத்தவெள ளரியின பெருககனி யளித்தனன் கிருந்தா—யருந்  
தின னவனு மும்பரா ரதியா வழுதிது வாமென வரைந்தே. (ரி)

தினறபின் னரிச்ச வாமியைப்பாறு சித்தன்புன் முது வலி  
னோக்கி— நனறுருவாரவ கிடைத்ததின முறைமை நவில்கென  
நககரு யகள் முன— நுன்றுமென நவததுக் கிரந்தியல் விதை  
யைத் தொலைநா ளளித்தனனஃதோ—வென்றுமோர் கனியைத்  
தருவதா மூப்பு நோய்மையு முண்டவர்க் கிராதால். (ரான)

அனபகே னின்னுமதற குறும்பெருமை யரைந்திடற் கரியதாமெ  
னன—வினபுடனரிச்ச வாயி சொல்லிடவு மிவையெலா மினமு  
றக் கேட்ட—புனபுல வழிபோம் பாறு சித்தந்நைப் பொழுதெ  
லாந கழித்தனன மறுநா—டனபயி னூர்க்குச் செலமுனி வர  
னைத் தாழநதனை விடையவன றந்தான். (ராஅ)

விடைகொடு பாறுசித் தனுமெல்ல வெள்ளரிக் கனிகரந் தெழித்  
தே—நடநதன னரிச்ச வாயிவானிரவி நடுவரக் கடன்முறை ந  
டத்தி—யடைவுடனுருவா ரத் திடை யடைந்தா னக்கனி காண்கி  
லா னமுனமு—விடையிது கவர்ந்தா ரோரியா கென்ன வெரி  
மொழிச சாபமிட் டனனல். (ராக)

இடுதலும பாறு சித்தனோர் நரியா யென்செயதோ மென்  
செயதோ மினநாம்—படுதய ரளக்கற பாலவோ முனிமுன பட  
நதலே நலமெனப் படாநது—கடுதொழிற் கள்ளன் கவர்ந்தன  
ை கனிமுன காத்தருள புருதிமென ரோதி—மடுமரைப் பாதம  
வரு வகலும பசியால் வருந்துமா முனிவரன வகுப்பான. (ராய)

ஆனனமிட டவனாக் கன்னமிட டனையே யையயோ வக்கனி  
கேட்டி—வினனமு நினகருத தருகிலேன கொல்லோ வெனகர  
அறறனை நாளு—மெனனுட னட்டி மித்தொழில் கறற தியாநகு  
நீ யிவையெலா நோக்கின—முனனுறம வினையே யலதிலை யென  
ன முனிதக வுண்ட மையான மொழிநதான். (ராயக)

நற்றவத் தரிச்ச வாயிசொற் கேட்டு நரியுடம பெடுதவ  
னையேன—சிற்றறி வுடையேன செய்த தீவினைடைச் செய்தவப  
பெரியநீ பொறுத்தி—புறறவிவ வடிவ மொழியுநா ளிடாசென  
துரைத்தியென் துறுகணீர் சொரிந்தான—மற்றவன் முன்னா ந  
ட்டதோர் கட்பான் மனஞ்சிறி திரங்கி னானா. (1112)

ததிரவன் சாபராசி சென்றுறையுங்காலமோா திங்கணீர் பொரு  
ரை—நதியினீராடி நாரணன பிரம னாகர்மர முனிவரா போற்றி  
ந்—துதிசெயு மெங்கள் பூவனத் தமர்ந்த தூயவா சின கரநு சூழ  
நது—வதிதர வடிவம் போதியென துரைப்ப மற்றவ னமமுற  
வதிந்தான். (1113)

இவ்வங்க நதியிலா டலுமெங்க ளிறைவனைச் சூழலுமாரசு  
செவ்வியகாலம் பலசெல வொரு நாட செந்தமிழ் நாயுடை யாரச  
ன்—வெளவிய கள்வர் தமையவண கழுவின மாட்டின னவா  
சை விரும்பித்—துவவிட நினைப்பப் பூருவ னானரே, சரிட யி  
கினைவ நினைக்கும். (1114)

சூரதன தேசந் தனைப்புரந் தருளுவ கொற்றவ னாக ரே ந  
னன்முன்—பந்தமில் பருண தமுனிசெய சாப்ப பற்றினுற படு  
கொலை யரியா—யந்தமிறவததா னிருடிகமுனிவ னுவின்பபாடி  
து கொன் றனனமுன், வந்தவச சாபம் போயினு ராயல் வதி  
தன னுவினத் தியினால். (1115)

ஆதலா வியாமு மத்தசைவிரும்ப லடாததென் தகததரிவு  
றறு, வேதகக் கழுவி விறந்தவ ரொலுமபை வெள்ளியம் பை  
லினுற் கொவிச், சீதகப பொருரை மாநதி நடுவண டினநதின  
ஞ் சென்றுசோத தியதால், பாதக மகனது களவரும் பரமன  
பரகதி யடைந்தனரப்பால், (1116)

நாள்பல வினை கழிதலுஞ் சாப நசித்தது நரியுரு நீங்கி  
கோள்படு மரண முற்றன னமமுன் கொணர்ந்தன துதுவா  
கொதித்து, வாள்படு நாகில வருத்தினேன சமதம வுருந்திலன  
வானுல கடைந்தா, னீள்படு பொருரை குடைந்தவா பெருமை  
நிகழத்தரி தாகுமா லதனால. (1117)

இவ ரொா படயாம வருத்துத லியையா வெள்ளினு மிவாமு  
னம் புரிந்த, தவறது கொடுமையாகையாற நகக சாபமிட டி  
டுலனென துரைத்து, சிவாதரு மறையோன மனையெதிர நோ

ககி நீதினம் பொருரை நீராடிச், சிவதவம் புரிந்தா யாகையா  
ஹலகிற செனிககவே திய னென வென்றும். (கக௮)

கடுதொழிற்காபா லிகனகழு காகக காவலா காரிகை யா  
ரு, நெடுசிறை யாணபெண புறவின மாக நீணிலத் துதித்திட  
வென்றும், படுபெருநு சாபம் பகர்ந்தனன கேட்டுப் பதைப  
தைத் தறுவருந் தருமன, றொடு கழல வணங்கி யையவிச் சாப  
ந தொலையுநா னுணா ததியென றுறாததார். (கக௯).

கணகணீரசொரிய விமயியிடு கிவர்கள் கரைதரு மொழிக்கு  
ளங் கரைந்து, மனாக ணீர்பிறந்தங் கறுவரு மொன்றாய மலைம  
கண மாலையாயப் பின்னாப, பெண்களு யகமாயத் தமிழ்மலைபெ  
யாந் து பெருமைசோ பாவனத் திமையோர், விணக ணாரமுதா  
ய விளங்குறு பொருரை மேவிடத் தீருமென் றுறாத்தான. ( )

வேறு.

தரும னுறாதத் முறையாலே தரைமே லிவர்களாங் காங்கு  
பெருமை மறையோன புனகழுகு பிறங்குமான பெண்புற வின  
மாயக, கருவி னுதித்து வளரும்பார் கடவு ளனையீ ரீனகிவாக  
ண, மருவிப் பொருரை வழிசார்ந்த வகையும் வகுப்பா மென  
வகுப்பான. (க௧௧)

வேறு.

மீன விளங்கு தடங்கோடி மிகவிளங்கு தமிழ் நாட்டிற்  
நேன விளங்கு மலாவிளங்கு சிஞ்சுபார ணியத்தத்தின்  
மான விளங்கு விலங்கினுகு மறவி யென விளங்கு கினரோன்  
கான விளங்கு மொருவேடன் கண்டகனென போனொருநாள ( )  
விலைமாதர் விழிபோலுங் கண்ணிபல வீக்கியதிற்  
கொலையாரு மவாசுகமபோற குருநென் மணி பலதுவி  
யலையாதக கோரபுதரி னண்மையி னோக் குற்றிருந்தான்  
தொலையாத காழுகாபோற றுதுணநான குற்றன வால். (க௧௩)

பட்ட புற நானகிளையும் பருசாத்தி லடைத் தலதை  
யெட்ட வருந தன்மக்க ளினிதுவின யாடுதற்கு  
விட்ட வாகைக கொடுப்பவவா விழைவுடனபெற ருங்கொருழி  
யிட்ட னாகள பலாகுமி மினங்குடக் களிப்புறரா. (க௧௪)

மாலாலே யிவராட மறறிட்ட கூண்டையிரு  
காலாலே கவாநதெழுந்து கழுகொன்று கடிதேகிப்

பாலாலே தாயகுழவி பாலிப்பாள போலுலக  
மேலாலே யுயிராகாகும் வியனபொருளை கடந்தி நிகால. (௧௦)  
காணெடுத்த கூண்டாறற்றி காறவரி வீழ்ந்திடலுந  
தேனெடுத்த நீராகுடையுஞ் செவவியவிப் பிரச்சிறுவன  
முனெடுத்ததான பவபாசந தடிநதுவிடு நிறைபோனபோ  
யானெடுத்த புறவினங்க ளுவப்பவெளி விதித் தனஞல. (௧௧)

வெளி கொண்ட புறவினங்கள் மெல்லெனத்தஞ் சிறையுதறி  
உளி கொண்ட வாவகொளின யதனமீதிவிநுந் திடலும  
வளி கொண்டு வந்ததென வந்தகழு காங்கனுகிக  
களி கொண்ட நெடுஞ்சிறையாற கருத்தருகி யுறத்தழுவி. (௧௨)

கண்ணீரா னீராட்டிக கடநடுங்கிக் கரைந தழுது  
புண்ணீரமை மிகப்பொருந்திப் பலபலவாயப் புலம் புறநே  
யெண்ணீரி னெண்ணீரி னெண்ணீரி நீர முனனுளன  
நண்ணீர் நீர் நண்ணீர் நீர் நண்ணீர் நீரென நவினறே (௧௩)

அடிக்கடிதன னிறகாலே யனைத்தனைத்து விடுதலுமே  
மடித்தசிறைப் புறவினங்கண மனங்கலங்க வுட னடுங்கிப்  
பிடிக்கவருங் காலெனெப பேதுறலு மவ்வெருவை  
வெடித்தழுது மேனமேலு மெல்லிறகாற் றமுவியதால. (௧௪)

கண்டவுட னுயிர்கவருந் கழுநிந்தப் புறவினத்தை  
யண்டி யனவில்லாத வாவலினு லிறகாலே  
கொண்டுதழு விடும்-புதுமுகிசுமுத ளுவிதிபுதுசருகின்  
மன்னேரியார் தொல புதுவாரீ தருமா தருபன மனத்தெனணி.

ஒழுகாரோர் மாணியிந்த ஆப்பாத மறிதுமெனப்  
பழுககாது தருவிருந்த பழங்கழுகி னிலைநோகிகி  
முழுககாத லுடனபுறவை முகநதுசிற கனைத்திரங்கி  
யழுககாறு படலெனனை யறைதியென வகைதலுமே. (௧௫)

அநதணநீ யறிநதிலையோ வறிந்திலையோ நமகருதற  
முநதைவினை யாவையுநான மொழிநதிதில வேண்டியதோ  
விதவொரு நாறபுறவா யிருக்கின்றா காமபோசரு  
சொநதமெனப் புரநதவருந தோகையரு மனறேயோ. (௧௬)

நெறிவிட்ட மன்னவாகரு நீதிநெறி பலபுகனற  
வறிவுடற மெருஞானத தாசானு நீயலவோ  
பொறிகெட்ட வழியீப்பப் புல்வினையிற பொருள் கவாநது  
வெறிபட்ட கழுகானேன காபாலி கன்னிலையோ. (௧௭)



பின்னவன் தன் மனையாளை முன்னவனும் பின்னவனு  
முன்னவன் தன் மனையாளை மூயங்கமயன் முழுகியது  
மனையார்க்குப் பன்னிதி யறைந்தனவு மவவுழியான  
துன்னியதும் பொருள்கவர்ந்து தோகையிவா மயங்குந்தே. []

நிலைமாறி மன்னவர்தநீ நிற்றங்கல்ப்பச், செய்ததையும்  
பலமாறு நிலைநோக்கிப் பறறலர்சென றுடற்றியதற்  
தலமாறி யவருடன் தழல்வனத்தில் வருந்தியதுஞ்  
சிலைமாதந் தாழ்த்தற்கு தியோனான சேர்த்தன்றே. (ககக)

சாதவனாக் குமையழைத்துச் சார்ந்தனவும் பொயக்காசால்  
வந்தவொரு வயப்புனவன் வாட்படையா னஞ்சிரங்கள்  
சிறதியதும் யமனுக்கஞ் சென்றதுமாந் கவனரகம்  
வெந்தெரியா திருத்தனவும் விற்றற்றும் னழைத்திடனே. (ககக)

இருடிகா நீத்தந்தி விவங்கினைத்து முரைத்தருளிப்  
பொருகைநி யாடியவேநர் புண்ணியநற் பலனாலே  
கருணைகொடு ஷெயினாய் கழுநுழை வினமாகக்  
குருகின்னை பெய்யையசர் கோற்றொடியர் தமையன்றே. [ககக]

கொடுஞ்சாப மிட்யனவுங்கொவேநீ விச்சாபம்  
விடுங்காலம் விளம்பெனயாம் வேண்டியது மவ்வீவிர்  
தொடுங்காத லுடனென்றாய்த் தாய்பொருளைப்பாடுங்காற்  
படுங்காலமிதக்கன்மை படர்க்கால மென்றது நீ. [ககக]

எண்ணிலையோ வக்கால மிக்கால மதுவருமே  
நண்ணினமா வியார்களுய்யு தானஞ்செய் வித்திடுதல்  
புண்ணியமென் றுரைத்திடும் பூசரர்க்கு முறசனனத்  
துண்ணிலைமை வெல்லா முணர்விடத்திற் றேன்றியதால்

தோன்றுதுஞ் சிரந்துள்ளித் தோக்காத்துச் சுடர்க்கதிரோ  
னன்றவழி வளர்த்தெனிய வரும்புறவார்க்கின்றனா  
யேன்றருளி கோக்குதலு மினிதவர்க்கு முன்சனனத்  
துன்றுவினை யுள்ளவெலா முணர்விடத்திற் றேன்றலுமே. ( )

உம்பர்நெடுஞ் சினைவிடுததன் குறுவந்துணைத் 'தாளவீழாதே  
யெம்பெருமா னெமக்காரீ யிசைத்தவெலாந் கொள்ளேமாய்  
வெம்பினதுகொலையுண்டு வீயாதுசிறு புறவீனமாய்ப்  
பம்பினதும் போதுமருட பாவையினாற பாதநிமிமேல் ( )

நன்னிலைமை யாகுகள்பெற நானஞ்செய விடுகவென க  
கன்னியராம புறவினமுங் காபாலி கக்கமுருகு  
சன்னதியில் வீழ்தரவந தகைவோடய வேதியனு  
மன்னியசங் கறபமுறை வழத்தியவைவ கரத்தேரதி. (கச௨)

தென்தலுடன் பிறந்துவருந் திருப்பொருளை நாயகியை  
மனதலஞ்சோ மலராலே வரனமுறையிற் றுகித்தே  
யன்றுமுத லினதுவகா யகமுதனமூன் றினுமபுரிந்  
துனதுவினை திராக்கவெனத் தோயநடு மூழ்கின்னே (கச௩)

வேறு.

மூழ்கி யெழுவ மூடிமன்னர் மூன்னரினக்கு வயதுவனந்  
தாழ்வொ டியர்வி லீந்தெழுந்தார் னதயவாரோர் கிண்தரனும்  
வரழவிலெழுந்தார்மறையோனும் வானிலெழுந்த வறஞ்சே நி  
தேழ்பன்னிருவ ரொன்றாகித் திணர்ந்தோனென்ன விளங்குற்றன.

பொருந்தா ரெறியிற் புலம்போர்க்கும் புல்லர்க்கிரங்கி பல்லீதி  
மருந்தா யுரைத்தா யருந்தாத மிந்தெம்மோடு வனமுதறு  
வருந்தா வண்ணம் வந்தினைபின் வாழவு மிளித்தாய் சிவகதியுந்  
தருந்தா ரகமாய்ச் சிறப்புற்றாய் தாயுந்தமநும் வேறேயோ. []

அனகா வுலகிற் பொருளெல்லா மிழியும் பொருளே யாதலினும்  
கனகா பரணந் தரித்துலகந் கானக புரியக் கருதேமால்  
பனகா பரணன் பதமொன்றே பந்தர்க்கருதி வாழ்கின்றோ,  
சனகா தியானே ரிணைவாரி தருமா றுணைவென்னுமென. (கச௪)

இருமன்னவரு மங்கையருமெல்லா மறந்து அறந்தனர்போற்  
மெருண்மெரு ஞானச் செல்வலரிந் திருத்தாணமேவிப்புக்கழந்திட  
கருமந்தொலையக கதிமேவக் கருத்துன்னிரோம் கடவுனதிப் [அங்  
பொருளை வணங்கத் தரும் யாரும் புகழவேலா மெனனப புகழ்  
வாராயல்.

ஆயே யுலக மனைத்தினுக்கு மரசே நித்த மெவற்றினுக்குந்  
னயே யமுதப் பிரவாகத் துறையாய் நிறைநதின கொழுருகின்  
சேயே வேண்டு முறை தவ்றித தியநெறிபோயச சிதைவுற்ற  
காயே யனையேம் வினைதவித்த நனகாய வணங்க வாராயே. ()

மலைமா மகளின் மாலிகையாயவநதாய வணங்க வாராயே  
கலைகா முனிவன புகழ்தெய்வக கருமபே வணங்க வாராயே  
தலையார் மலையந் தொடரநதுவந் தாயே வணங்க வாராயே  
தொலையா வினை நீத தெமையாண்ட தோகாயவணங்க வாராயே

## அ.அ அம்மைத்தலபுராணம்.

சுண்ணை வறுக வெமமுள்ளக் கருதகே வறுகக் கங்கை முத  
செண்ணை கடந்த நதிமடவார்க்கிறைவி வறுகு மலைய மலைப்  
பெண்ணை வறுக தமிழமுனி பேரே வறுக யாங்கள் பரிம  
புண்ணை யணைய வினை சிக்கிப் புரந்தாய வறுக வறுகவே. (கருய)

துறைக டோறு மொவ்வொரு போ தொடாந்தாய தொல்லை  
யொன்றையாய, மறைக டோறும் புகழ்ந்தெடுப்ப மகிழ்வாய  
வறுக வறுகவென, நறைக டோறு மதுகரங்க ணடிகு மலா  
மா லிகையுதித்த, தறைக டோறும் புகழ் பொருளுத தைய  
லாங்க ணுதித்தனளால். (கருக)

வேறு.

உதித்தன டன்னைப் பேரநதீ யுலப்பில் புகழுவார தம்முன்  
மதித்தவே தியனை நோக்கி வேண்டிவ வருத்தி யெனனத  
துதித்திட வேண்டு மென்வாய் சுற்றிட வேண்டுந் தாளாகள்  
கதித்திட நினைத்தல் வேண்டுங் கருத்துனை யெக்காலத்தும் ( )

நின்பத்தி சிறத்தல் வேண்டு நின்னதி தீரத் துறநே  
யின்பத்தில் வாழ வேண்டு மினிதுநோக் கருளலவேண்டும்  
வன்புற்ற பவத்தான் மாறி வருகினும் பிறவி தோறு  
முன்பத்தி வேண்டும் வேண்டு முகையெனக் கருளியெனருன்.

ஆயிர வறுட மாபு ளளித்தனங் கலைக ளெல்லங்  
பாயிர மறைக ளெல்லாம் பயிலுவை சீடரோடு  
சேயினர் சூழச் செல்வஞ் சேர்குவை புரிமகத்தான்  
சேர்குவை சமபுலவாண்டி மகிழ்ந்திடப் புரிவா யப்பால். (கருசு)

அரத்ததி லிறற்போன் கலை படைருடைய யகில மெல்லாரு  
சுரத்த மினிபுன் றானை யுக்வே தவசி யெனனத  
தருதனம் பாவரசுத் தலத்தினி துறந்தி பென்றார்  
சிந்தனை களித்து வேதச்செல்வனும் வணங்கிச் செனருள் (கருரு)

நதிக்குரா யகியாளப்பா னுநிலம் புரந்தாரோடு  
துதிக்குமா மயிலனனாைத் தொன்மைபோ லுலகமெல்லா  
நிதிக்குலம் பரவக்காதது நீளுநீர் முடிவினித்தன  
விதிக்கரும பதவி சார்ந்த விளங்குவீராகவெனநே. (கருசு)

கபாலிகள் வதன நோக்கிக் கனனிமா நதியாணிமு  
னபாயமாம வினைகள் செயதா யாதலா னூறு சனமஞ்  
செபாதிமா தவங்கள் செயதித் தீர்த்தத்துட் டுனமுக்காலந்  
தபாதினி தாடின முத்தி தருமென வுரைத்தங் கப்பால்; (கருசு)

நேமிமா வனத்தி ரொக ணிருமலை பொருரைத் தேவி  
தாமிர பருணி யாறறுத தரங்கநீர்ப் பெருக்கி னுப்பண  
காமிய மனைதது நல்கக கதிதன னினறு மல்தே  
தோமிலாத தேவி தீர்தநத னுறையென மறைகள் சொல்லும். (௧௩)

கண்டா லும் பரிசி, ததா லுங் கைருவித் திறைஞ்சினு  
முண்டா லு மாடினா லு முளளுந நினைத்திட்டா லும்  
பண்டான வினைகணீ க்கிப பரகதி யளிகரு மென்றால்  
வண்டாருந தேவிதீர்தத மகிமையார வகுக்க வல்லார். (௧௪)

தேவிதன கருணைபெறற செழுமறைக் குலத்துக் காதல்  
பாவிய கலைகளெல்லாம பரததுவா சரிடந் கறறுக்  
காவியந் கண்மேதாதி யென்பவள கருப்பிற் றந்த  
மாவியல பூததசாலர வதியினை மணத்திற் கொண்டு. (௧௫)

வாழையுந் கமுகுஞ் சூழநத மணிக்இரீவ புரத்துள் வை  
மாழைவா னுலகுவபப மகமபல வாறறிச சநதக்  
கேழமா மலையநதொடிக கிளாகட லிதுதியாண்டான்  
டேழைசேய சீடராதி யிவருடன பொருநத மூழ்கி. (௧௬)

பீடுசோ பொருரைதன்னைப் பிரதிமையி லாவாகித்து  
நீடுலாமலாக ளாலே நிரநதாம பூசையாற்றிக்  
கூடுமா யிரத்தையாண்டு குலவுமில் லநடாத்தி  
நாடுதற கருமையாய நறபத மடைவா னெண்ணி. (௧௭)

எண்ணரு மககடம்பா லில்லறப பொறையைநல்கி  
விண்ணமா குடுமிச்சநத வியனமலை தவததி னினறு  
நண்ணரும பிரமலோக நண்ணிப்பின சனகனென னும்  
பண்ணவ னாகியெங்கன பசுபதி திருமுன் சாரநதான். (௧௮)

இன்னவாந தேவதீர்த்தத் தியல்பெலா முரைத்தாமிஃது (லா  
சொன்னவர் கேடடோராவேண்டிச் சொல்விததோ ரிவாகளெல  
கனனில வரைபிலவேண்டு நலமெலா னுயத்துப் பின்னா  
தனனிகா சிவலோகத்திற றழைததுநீ ரீவிவாழ்வாரா. (௧௯)

தேவதீர்த்தச்சருக்கம்முற்றிற்று.

எட்டாவது.

தேவதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

மூனிவர்களே! கேளுங்கள் தரும தேவதை நான்கு பாதங்களா னடைபெறுங்கிறோதா யுகத்தில்காமபோஜனத்தில் நீதிவழுவாது உலகமெல்லாம் ஒருருடையிழற்றி யரசுபுரிநது வந்த விக் கிராந்த கேசரியென்னுஞ் சக்கரவர்த்தி முன்செய்த தீவினைப்பயனாய்க் கொடிய பாதகங்களே உடலெடுத்தது வந்த வென உலகம்பழிப்ப வைஜயந்தன் ஜயந்தன் என இரண்டு குமாராகளைப் பெற்று-வளர்த்து வில்வித்தை முதலானவைகளைக்கறபித்து அனங்கமஞ்சரி, இந்தபதாகினி என்றஇரண்டு கன்னியாகளை விவாகஞ்செய்தித்து வாழும் நாளில், தனக்கு மரணகாலம் அடுத்தது கண்டு மக்களையழைத்து வேண்டிய புத்திமதிகளும் தரும நீதிகளும் நன்றாய் அவர் மனதில் பற்றுமாறு உரைத்து மூத்தவனாகிய வைசயந்தனுக்கு மருடமுஞ் சூட்டிச்சகரவர்த்தியாகி இளையோனாகிய ஜயந்தனுக்கு இளவரசுப் பட்டமுங் கட்டி சிவகதியடைந்தான்.

உடனே வைசயந்தன் மலையை மண்ணுக்கட்டி தாங்குதல் போல் உலகமெல்லாம் தன்னொருபுயத்திற் றுகி வருநாளில்! மாநா மோகததால் மதிமயங்கி அரசரிமையெல்லாம் மறந்து விட்டான். தம்பியாகிய சயந்தனும் அவ்விஷயத்தில அண்ணனிலும் அதிகமானான். ஆகவே இய்விருவரும் உடுப்பனவும் உண்பனவும் மறந்து மோகாக்கிராந்தராயச் சதாகாமந்துயப்பதுவே கடனாகமதித்து நிகழுமுகையில் ஓர் நாள், தீவினைப்பயனால் மூத்தவன் இளையவன் மனைவியையும், இளையவன் மூத்தவன் மனைவியையும் கா மந துயக்க நயநது வேண்டலும், கறபிதுயர்ந்த அப்பெண்மணிகளிருவரும் கண்ணீர்வடித்துத் தன்கள தன்கள் நாயகரை நோக்கி, இதென்ன அரியாயம் பித்தமோ உன்மத்தமோ, பேயோ தலைக்கொண்டது? இம்மதிக்கேடு வரக் காரணமெனனை, இக்கொடிய எண்ணை கீழ்ச்சாதியரும் கொள்ளார்கள், இனியாகிலும் நன்னெறி நடவுங்களெனப் பற்பல நீதிவாக்கியங்கள் தொடுக்கச் சுறுறுகவனியாமல் அம்முடையிருவரும் பலைந்தம் செய்ய அடுத்த வருதல்கண்டு, அம்மடக்கொடியா அந்தப்புரதன்களுள், வினாந்து சென்று கபாடமடைததுத தாளிட்டயாந திருந்தனா, இதுகளை

## தேவதீர்த்தச்சருக்கவரனச்சருக்கம். 503

உ அரசருமாரர்களிருவரும் முன்னிலும் அதிகமான மோசசோ கத்தால மதிமயங்கி நிறகையில், மந்திரிமராகளும் குருவாங்கிய அ ந்தணனும் அடுத்துவந்து பறபல நீதிபுகலச சற்றறு கவனிடாது காணையா இருவரும் கோபித்து உதாவின வா த்தைகள் பலபுகல வும், பொறுக்காதவராய எல்லாம் விதிப்படி நடக்கும் எனது ணிவுற்று அந்நணனும் மந்திரியரும் தத்தம் இடங்கலி, சார்ந்த னா,

அப்பால் அக்காணையரிருவரும் நம் மனோரத்ததைய நிறுவேற துவாருளரோவென, எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கையில், காபாலி சமத்ததைச் சார்ந்த துனமந்திர வாதியாங்கிய அரசந்தரெனப்போ னொருவன் அவாமுனவந்து, வேண்டும் அளவிற் பொருள தருவீரா யின் உகசருடைய மனோரத்ததைப் பூர்த்திசெ ய்வென்னலு ம அரசருமாரர்களிருவரும் பொருக்கித்தின்றுள்ள பொருளுடன தாய்களணிந்து கொள்ளும் கிரீடமுதலான ஆபரணங்களை யுல க, அவையனைத்தும் பெற்றுக் களித்ததுதனமந்திரவ ருக்கு ணிமந்திரப்பிரபோகத்தால் அந்நபுரத்தில் அயாந்துகிடந்த க டையமடநகையா மனத்தை மாழ்க்கசெய்தலும் அபாமரக பரவசமுற்ற மனத்தினராய நித்திரா நீங்கி எழுந்தவாபோ லெழுந்து களிப்புற்று ஆடையாபரணங்களை தரித்துக் கபாடந திறந்து விரைந்து முதலான மனைவி இளையானையும் இளையான ம னைவி முதலானையும் மார்புறத்தமூவி முயங்கலாயினா, காணையரு ம அவரோடு அந்நபுரத்தைவிட்டபுறம் நீங்காமல் மோகாரத் தாரத்தில் மூழ்கலுற்றனா.

இவையனைத்துங் கேட்டநிறத் பகையரசர் தங்கள் நாலவ கைப்படைகளால் அந்நகரத்தை வளைந்து, எதிர்த்துப்போர செய துவந்த அமைச்சர் முதலானவர்களை அதஞ்செய்து காமரதுயத்து ககளிக்கின்ற அரசரோடு மனைவியகாக கானேருமாறு முயிக கலும் அவர்கள் திகதறவராய அந்நகர் கடந்து அப்பாற செலகை யிற கண்ணுற்ற ஆசிரியன் நீர்வற்றியகாலத்திறகுளத்தைவிட்டுப் ப ரியும் பறவைபோல இக்காலத்தில் இவரைவிட்டு நாமபிரிதல் அ நீதமெனத்தோந்து அவருடன் வழிநடப்ப தானுன.

ஆகவே இவ்வைவருங்கொடிதான பாலைவனம் சார்ந்ததுணு றக்கமினி வருந்திஒருநாள ஒருயுகமாகக் கழியாநிறகையில், மு னப்பொருளகவாந்து சென்ற காபாலிகன் மீண்டுங் கரம்போச ந கரத்தை யடைந்து அரசாபகைவராற காட்டிலுதரீதப்பட்டன

கொனக்கேட்டகருவருதலும், அவனைக்கண்ணுற்ற ஆசான் பலவாறிகழநதுசபிக்கககாபாலிகனவேதியனைவணங்கினுறுக்கும் அஞ்சவேண்டாம், அநதராஜயததிலயானே இவ்வரசருக்கு முடிசூட்டிவைப்பேனென உறுதிமொழிகூறி, அவவைவவையும் அழைத்துக்கொண்டு மலையாசலஞ் சாரநது யக்ஷினிமந்திரப்பிரயோகத்தால் நாடோறும் ஒவ்வொரு பொறகாச வருவித்து அதைஞ் வேடனகையிற் கொடுத்து அனுதினமும் உண்ணத்தரும் பொருளனைததும் வாங்குவரசெயது அதனால் அந்தணன் முதலானவாகள் பசிபாறுறுவித்துத் தானும் புசித்து வேடனுக்கும் உணவு கொடுத்துவருவானுயினு.

அநேகநாளிவவாறு நிகழுகையில் அனுதினமும் வேடனிடத்திற் பொறகாச வாகுகி ஓர் பேழையுளிட்டு அதனகிரையத்திறகுததக்கஉண்பபொருள் அளித்துவந்த ஓர் வேடராஜன், ஒருநாள்தானகொண்ட பொறகாசுகளைக்கணக்கிடப்பேழையைத்திறந்துநோக்கவும் அதிலுள்ள மூலிலாதிருக்கக்கண்டுபரிதாபமுறுயாரோனுறுகவாநதனோவெனப்பலரிடத்திலிசாரித்துறு கிடையாமையால் விசனமுற்றிருக்குறகாலத்தில், மறுநாளும் பொறகாசுகொண்டு வேடன வர இன்று இதனிலைமை கண்டறிவேனென்று அககாசவாகுகி வேறொருபேழையுளிடப பூட்டி உண்ப்பொருளளித்து மறுநாள் திறந்து பாரக்கையிலொன்றுமில்லாதிருக்கக்கண்டு யாரோ கண்கட்டு மாயப்பொறக்காசுகொடுத்தனுப்பிநம்பொருள் நஷ்டமா மாறு ஏமாற்றினாரெனற விசனமும் கோபமுமுள்ளவனாயிருந்த தருணத்தில், தினமபோல பொறகாசுகொண்டு வருவான வருதலும் அவனை நோக்கிச் சினந்து அடா உன்னிடத்தில் நாடோறும் பொறக்காசு தந்தனுபபுவார எவருள்ளாரா காட்டென, அவ்வேடன அவவேடராஜனை யழைத்துச்சென்றுபொருளுநதநதியில்ரீராடிககொண்டிருக்கும் அநதணன் முதலானஅறுவவையுறுகாட்டவே வேடராஜன்கோபித்துப்பாவிக்காளீ விரோ அனுதினமும் எனைப்பொய்க்காசுகொடுத்தேமாற்றினீனொன்று சீறி, வாளாயுதத்தால் அவவறுவா சிவகனையும் கொயது பிரவாகமத்தியிற தள்ளிவிட்டு மீண்டன.

கொலையுண்டிறந்தஅவவறுவாஉயிரகனையுறு கவாநது சென்றயமனதா தருமனுததரவிற்படி காபாலிகன அரசர் அவா மனைவியா இவர்களை நரககனகிவிட்டு வருத்தவும் சம்பந்ததோஷமனறிவேறொருகுற்றமுமில்லாத அநதணன் இவாகள பபிம யாதனைகளை

கண்ணி வருகதமுறவும் செய்யும் பொருட்கு, முதலிலேவனாப -  
 லவனாக நரகங்களிலிடமிருந்ததும் அவாசன வருந்தாது சுதந்திர  
 யாயிருக்கதல் கண்டு ஆசசரியமுடையராயத் தருமனுக்கறிவித்த  
 டும், தருமன் அவவறுவனாயும் தனமுன் அழைப்பிதஞ்சு சித்தி  
 ராசுத்தனை நோக்கி இவனோதேனும் புண்ணியநு செயதனரோ வெ  
 னசசித்திரகுத்தன இவாகள கொலையுண்டு பொருநையில் வீழ்ந  
 தன்றி வேறோ அறமுஞ்செய்தாரில்லை யென்றனன் நடனே க  
 ருமராஜன் ! இவைகளைக் கூப்பிழுடிமேல் வைத்துப் பொருநை  
 நாயகியைத் தியானித்து வணங்கித் துதாகளை நோக்கி நாடுவ  
 செய்கோம், தென்புண்கங்கையாகிய, பொருநைநடை மழைநா  
 லொருகாலத்தில் நினைத்தவரையும் நமமுலகிற கொணர் வருக  
 ல கூடா, அவ்வாறிருக்கக்கொலையுண்ட நதியிலவீழ்ந்திறநத இ  
 வாகளையோ நமநரகமவருத்தவல்லது ஒருகாலத்தும் வருத்தவே  
 மாட்டாது இது பற்றி உங்களுக்கஞ்சொல்லுஞ் சரித்திரமொன  
 றுள்ளது என்று சபையிலிருக்கும் முனிவர்களையும் துதாகளையு  
 நோக்கித் தருமன் சொல்லத்தொடங்கினான் முனிவர்களே! து  
 தாகளே! கேளுங்கள், கிருதயுகத்தில் தென திருப் பூவனமென்ற  
 நகரத்தில் பொருநைமா நதியின் வடகரையில் அரிச்சுவாமியென  
 ரோமுனிவன் தவம்செய்துகொண்டிருக்கும்மாளில் அவனுக்கு அ  
 த்தியநத சிநேகனாகிய வதிட்டகோத்திரத்திற் பிர த பானுசிந  
 தென்னுமோரநதனன் ஆங்கு வருந்தும், உபசரித்துத் தனக்கு  
 வரப்பிரசாதத்தாற் கிடைத்த வெள்ளரிககளியிற பாதி நல்ல  
 மறையப்பாதிபைத்தாண்மபுசித்துக்கனித்திருக்கையில், பானுசி  
 தது அரிச்சுவாமியைநோக்கி அமுதம்போலினிகருமிகளளி உயா  
 ரு எவ்வாறு கிடைத்ததென, அரிச்சுவாமி அனபபோள்' என் சுவத்தி  
 ற் கிரங்கிச்சிவபிரான் கொடுத்த வெள்ளரிக கொடி பொன்  
 டு இவரு படர்நதிருக்கினது, அது நித்தமோரகனிதரவல்லது,  
 அக்கனியுண்பார்க்கு நோயும் மூப்புமுண்டாவதில்லை என்ற என்  
 வெல்லாம புகலக்கேட்டுக் கனித்த பானுசித்தன் மறுநாள முனி  
 வனிடத்தில் விடைகொண்டேகுங் காலத்தில் அவ்வெள்ளரிக் க  
 னியைக்களவாடிச்சென்றனன்.

அப்பால் அரிச்சுவாமி நடுப்பக்கலில் பசிப்பினி தவி தப்பான்  
 வெள்ளரிககளியை நோக்கக் கனியிலலாதிருக்கக்கண்டு ஓக்கனி  
 கவர்ந்தார் கரியாருக்கவென்னச் சபித்தனும், பானுசித்தன் 2 நரி  
 யாகி ண்ணையிட்டு முனிவனபாதத்தில் வந்து வீழ்ந்தவெனடும்



ம முனிவன மனமிரகஜிப பானுசித்தெனாரியைப்பார்த்து இந்த மாசழிமா கமுழுவதும் இப்பொருளையில் நீராடி பூவிலே சகர னை வலங்கொண்டு வணங்குத தீருமெனநனை. அநநரி அவயாறு செய்து வருகையில் பாண்டியதேசாதிபதி சில களவாகளை அநந திகக்களையிற் கழுவேற்ற அநதமாமிசத்தைத்தினன விருமபிசசெ னற அநநரி சிற்றிது ஞானங்கொண்டு யோசிக்கலாயது; முன் பாணுத முனிவன சரபத்தாலஞந்தளதேசத்தரசன ஓர் சிங்கமா ள் இந்நடிகமுனிவன பசுவைக்கொண்டு புசித்ததால் அவனசாபம் நீங்கியும் நறகதி பெற்றிலனாதலால் நாயிதை விரும்புவது தகா தென்று மறுத்து அக்களவருடலிற் கழிந்த எஃகம்புகளை யெவ லாமபலவினா கெளவிப் பொருளையிலிட்டதுஅத்தனாகளவரும் சிவகதியடைநதனா. அமமாத முடிவில் பானுசித்து சாபவுடல் நீங்கிச் சிற்றிதுநாள சுகமாய வாழ்நது முடிவில் என்னுலகம் வரந ரகத்திலிட்டு வருத்தலும் பானுசித்து வருநநானுஞ்ச சிவகதியே யடைநதான்.

ஆகையால் இவ்வறுவனையும் நம்நரகங்கள் வருத்தஞ்செய யதக்க தனறியினும் இவர்கள் செயத் கொடும் பாதகத்திற்குத் தக்க சாபங்கொடுப்பேனென்று சொல்லிக், காபாலிகன கழுடா கவும மன்னரிருவருமிரண்டு ஆண்புறக்களாகவும மங்கையாச ள் பெண்புறக்களாகவும ஆசான ஓர் அநதணுகவும பூலோகத் திற் பிறக்கு மாறு சபித்தலும் அவ்வறுவரும் வேண்டத் தருமன் நீவிர் அறுவரும ஒன்றுசேர்நது பொருளைமா நதியிலெககாலத்தி ல் மூழ்குவீரோ அக்காலத்திற் சாபம் நீங்குமென உடனே அவ் வாறு பூமியிலாங்காங்கு பிறநது வளர்வாராயினர்.

அப்பால், பூலோகத்திற் சிந்தாபாரணயத்திற் கண்ட னென்னு மொருவேடன ஒருநாள் தன உலையிலகப்பட்ட நானகு புறாகளை ஓர்கூட்டில் அடைத்துத் தனசிறுவர் கையில் விளையா டக்கொடுத்தலும் அச்சிறுவர் அங்கோரிடத்திலுபபஞ்சரத்தை வைத்து விட்டு மறறையச் சிறுவரோடுச னிந்துவிளையாடுகையில் ஓர் பெருங் கழுருவநது அக்கூட்டைக் காலாற கவாநது ஆகாய மார்க்கமாயப் பறநது பொருநாரநியை சடநதுசெலலுகையில்க் கூண்டுகால் நழுவிப்பிரவாக மத்தியிலவிழவும கழுகு அங்குஓர் மரகஜினையில் உட்கார்நதது, அத்துறையில் ஸ்நானஞ்செய்துகொ ண்டிருநத வேரார்த்தனச்சிறுவன் பிரவாகத்தில் மிதந்து செல்கி னற அப்பஞ்சரத்தை யெடுத்துத்திறத்தலும் உள்ளிருந்த புருவின்

## தேவதீர்த்ததர்ச்சருக்கவசனச்சருக்கம். ௩௫

மநான்கும வெளிப்பட்டு அமித்த ஓர் மரக்கிளையில் உட்கார்ந்த  
 ன் அதுகண்ட கழுஞ் பூவக்கியானம் விளங்குதலாற் புகழ்  
 யடுத்தித் தன்னிறகினால் அழககடி தழுவிக்கொடுத்துக் கண்ணீ  
 ர் சொரிந்து பறப்பல புலம்பாநின்றது அதுகண்ட அந்நண்சு  
 றுவன இத்தென்ன விபரீதம் புறக்கணிக்கண்டவுடனே சொல்லு  
 தினனும் வைரியாகிய இக்கழுஞ் இப்புறக்கணைமாத்திரம் ஏழ்விப  
 புலம்பக காரணமெனையெனச் சற்றுநேரம் யோசிக்கையில் க  
 ளைக்கும் பூவக்கியானம் உத்தித்தலால் அக்கழுக்கை நோக்கி ஒர்  
 ரூகே இப்புறக்கணையினத்தவருநதகடாடண்பெய்கையெனக், ச  
 முகு, அர்த்து, எல்லாமறந்தனையோ? ஒன்றுநதோன்ற விலலை  
 யோ? புருவின மாயிருப்பவா அரசரும் அவர்மனைவியருமல்லரோ?  
 நீ அரசருக்குவேண்டும் புத்திமதி கூறிய குருவனரோ? பாதக  
 னாகியயானயுகந்தரன் அன்றோ? என வரலாறு முழுவதும் புகல  
 க்கேட்டு அந்நணன் எல்லாம் நினைந்து நினைந்து வருந்துவானாயின  
 ன். புருவினவர்களும் பூவக்கியானவிளக்கமுற்ற மனத்தினவாய்க  
 கலாவதாயின கடைசியாய் அந்நணன் பறவைகளினது வேண்டு  
 கோளுக்கிரங்கி அவைகளெல்லாவதையும் கைலேந்தி விதிப்ப  
 டி அந்நுறையில் ஸ்மகலும் தங்கள் தங்கள் சுயருபமுற்றவராகி  
 அந்நணன் உரைப்படி எல்லோரும் பொருநநராய்கியைத் தோத்  
 திரித்தலும், அத்தேவி பிரத்தியக்ஷமாய் இவாக்கு முனதோன்றி  
 அந்நணனுக்கு வேண்டியவரமெல்லாம் அளித்து உக்கிரதபசியென  
 ரோ பெயருங்கொடுத்த இந்நிர கீலஸதலத்தில் வாசஞ் செய்யு  
 மாறருளி அரசரோடு மனைவியரை நோக்கிப் பணிபுரையரசரி  
 மைபூண்டுகடைசியாய்சிவகதிபெறுமாறு வரமளித்தக காபா  
 லிகளை நோக்கி நீகொடியபாவி யாதலின் இத்தலதிலநாறுஜனம்  
 மெடுத்தது இந்நத்தீர்த்ததததில் மூழ்கக்கதிபெறுவா யென்றருளிச்  
 செய்து, அப்பொருநமா தேவி அந்நுறையிற பிரவாகமத்தியில்  
 அப்படியே நிற்பாளாயினாள்.

முனிவர்களே! இதுதான் தேவதீர்த்தமென்பது இந்நீர்த்த  
 த்தின் புண்ணியவிசேடதையாவராறுமளவிட முடியாது இத்  
 தீர்த்தமானமியத்தைக்கற்றருங்கேட்டாரும் புருடாரததம்நான்  
 கிளையு அடைவாராகள் என்று சூதமா முனிவர் மேற்கூறலானார்  
 தேவதீர்த்ததர்ச்சருக்க வசனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது.

சாலாதோத்தச்சுருக்கம்,

மேருவென வாரியென வேதமென விண்ணோர்  
தாருவென வேபுகழுகொள் தண்பொருளை தன்னுட்  
பாருரிய நனமையொடு பாகதியு நலகு  
நேருரிய சாலையெனு நீததிலை கேணமின். (க)

துவாபர யுகத்தினில்ய யாதியெனுந தோன்றற  
சுவாமதி முகத்தணிகொண் மாதவியென றோபெண்  
துவாதிவள யுரிநதவொர தவத்தினுபா பேரூயத்  
திவாகர னெனப்புகழுகொள் சேயினைமு னீனராள். (க)

சிறதையொட னைத்தனள்வ ளாததனள் சிறப்ப  
வெந்தவுல ருமபுகழ வசமன னெனப்போ  
தநதனள்பி னத்தனயன் தககவய தாகி  
முநதுகில யாவையுமு றைப்படிப யின ருன். (ங)

கைக்கரி முதற்பல கடற்படைகள் சூழத்  
திகஞ்சிச யத்துலக மியாவையுந் செயித்து  
மிசகவுயா மேருவினவி யனகொடிநி றுத்தித்  
தக்கபொருள் கொணடினிது தன்னகர டைநதான். (ச)

பட்டமுறு மங்கையாகள பாலாபலா காமத்  
திட்டமுறு மங்கையர்க ளேவலாகள சூழத்  
தெட்டரசா கொட்டு திறை சோத்தினாக ளேத்த  
மட்டிலரி யநுனம கிழந்தினிதி ருந்தான். (ரு)

இவகிவனம சிழந்தினிதி ருக்குமவை தன்னிற்  
பங்கிலொரு மங்கையொடு பச்சறுகுபுதி  
தினகளைனி யுககடவுள் செஞ்சடிவ மீநத  
கங்கைமுத லாடியொரு கறகமுனி வந்தான். (சு)

வந்தமுனி தன்னையிறை வந்தனைகள் செய்யு  
முநதவொளி ராதனமு றைப்படி யனித்தே

யெநதையிவ னெயதிடவி ருநதவம நெனனோர்  
கூலையாபு ரிநதனாகொல் தமிழனறி யேனே. (எ)

இன்னமுக மனபலவி ராசனெதி பேசித்  
தன்னிகரி லியோகியெவண் சாராதனையிந ரூத்  
புன்னியது டியா தெனவு னாதிடிலும வேத  
நன்னிலையி னினறருளொர கறகமுனி நககான. (ஈ)

புன்னிகை புரிநதருளசெய புங்கவனே மன்ன  
னென்னகை புரிநதனையி சைத்தருடி பென்னத  
தன்னையம விளங்குமுனி தாளினைக டாமுநதா  
ன்னன்னவன் விளங்குமரு ளாலவைய தானான். (ஊ)

நாவலின் வாகுவலி யாறகடல்கள சூழந்  
பூவலயம் வென்றுமுடி பூண்டனை நநாளிற்  
நேவாபயில் கோயிலபல தீர்த்தமொ டிருக்கின  
மாவலவா வீதிபொழின் மண்டப மழிந்த. (ய)

மனுமுறை விளங்கிலபல் வளசகா நெருங்கித்  
தனுவலி யிழந்தவா கடந்நிதிக யாந்தாரா  
துனுமிளவ நீதிசுடல் சூழபுவி யனைத்த  
முனுதலினு யிரத்தொகை துடித்தவரு நுறதே. (யக)

இப்பெரிய பாககமொ ரியமனெறி பாசத்  
தொப்பவுனை முறறுகிலை யுறறவத னுலே  
சுப்பரிது பக்தினொடி ரணடுபகல் சா  
யொப்பியுன தற்பவுயி ரோயுமென விண்டான (யி)

விண்டமுனி பாதமலா வீழந்தர செழுந்த  
பண்டைவினை முறறுமுணா பண்ணவலிவ் வேழைச்  
கணடுமர ணககொடுமை யாங்கது விலக்கிக  
கொண்டடிமை பூணவென வேகுலைகு லைந்தான். (யிங்)

வேறு.

ஆங்கம் குலைந்து முகம் வாடியறிவு கலங்கி நிலை தளர்ந்து  
சூடக் கொதுங்கும் வீரநிலை தேயந்தானாகி வீரதானபோற—றங்  
கங் சமல் மலாததாளிற சரணென றுரைத்து வீழந்தவனமேற—  
பொங்குவ கருளான மனமிரங்கிப் புனித முனிவன புகல் வாளு  
ல். (ஓச)

மன்னே உனக்கு வரநின்ற மரணக் கவலை நீங்க வெனி,  
லின்னே யெழுந்து விரைந் தேகி யிரவி மதிபை முடிசூடுந்—த  
ன்னே ரிலதாம் பொதியி னெடுந் தடத்தே தவங்கள் பல சொ  
டுததங்—கொநே ரமுஞ்செந் தமிழ்வளாததே யிருக்கு முனிவ  
னடிபோற்றி. (யடு)

உயவாயாக யான கண்ண னுருறுயாகத் துதவிசெய—மை  
வா யெடுத்த மதினமதுரை வயிற்போ ருதுமெனறுரைத் தருளி  
த—துயவாய முனிவ னேருதலுந் தோனற லெழுந்து படைசூ  
ழச—செயவாய நாடு பலகடநது செனருன பொதிய மலைச்சா  
ரல.(யசு)

மட்டில்விரிந்த காந்தளினமேன மகிழவுற்றிருந்த கிளிபயி  
ள்ளை—தொட்டி லிருந்த பிள்ளையெனச சூழ லருவிசூடைந் தா  
டித—தட்டி லெழுந்து வருதெனறற ருலாட்டிதலை மதுகரங்கள்  
—கொட்டி மிசையைக் கண்ணோக்கிச் செவிவாய தேக்கிக் கொடு  
விரைந்தான். (யள)

சாரல்வரலுந் தேரிழிந்து தடக்கை முடிமேற் கொடுவன  
ங்கி—யாருங் கடல்பேர னினறபடை யனைத்து மாங்கோ ரிடத்  
திருத்தி—யேரம் புயமே தமக்குறற வெதிரி றுணையா யிருநா  
ளால்—வேர னெருங்கு பல்வனமும் வெந்பின னாக முனசென  
ருன. (யஅ)

சூடு மலரை வேரன்மணித் தொடையை யகற்றி முகங்கோ  
ட்டி—பூடுங் கொடிச்சி யாருளள முருகி மகிழ்ந் ரூர்தோயப—  
பாடு மிதுனப் பறவையெலாம் பழுத்த சினைபுள விழுநதொளிப்  
ப—வாடு மயிலும் வரையேற வரையன விராவி னேகினனா

தேவா லமும் வேதியர்தந் திருமா லிகையுந் தேனசொரி  
யும்—பூவா நநத் வனமினன பொன்றப் புரிந்து புவிக்கொடை  
—மூவாப் பாவம் பழுத்தவிவன முகநோக ருதுத் றீமையென  
றே—காவா விலங்கும் புள்ளினமுங் கடிந்து புறம்போ யொளி  
த்தனவே. (உய)

கானத் துறுவர் மகச்சாலை கடிக்கொண் டெழுந்த புங்கப்ப  
டலம்—வானத் திரவி தனைமறைக்க மலரு மிருளை வேரற்ற—பா  
னித் திலங்கள் பருகுதலாற பகலு மிரவுங் கதுவாத—மானத் து  
றக்க நிலைகாட்டு மலர்ப்பூம் பொழில்கள் பலகடந்தான். (உக)

வருகா வருவி யெனமதநீர் மலக நடக்குங் களி, மறினகை, வருகா எனகத்தான் முடினைடு பெருகு முதிர மருநதரி, விருகா லரிபென துடனடுங்கி யிருளகூர் முழைவாப்ப புகுதழை ரீப்ப, வொருகா வருகா துளனுகி யுறருன தமிழ முனிச்சாரல (2)

சாம மொருபால விண்ணவர்க்காயச சமைத்த தழை முடி றெளிவினககு—மோம மொருபால் கலையனைத்து மொருபா லரி யசிவபெருமான்—நாம மொருபான முததமிழி னாக மொருபா லாகமத்தி—னேம மொருபா லறமொருபா லிழைபும பருன சாலையநதான். (2)

எடுத்தோ வினையை முடிக்கிற்பா னெண்ண முடைபாதி மை முறையாற—மதிததா றொனினு மிடிபசியாற முழநதா றொ னினும பலாதுறறத—தொடுததா றொனிவ முழவினையின றெடா பா னெருவகு பெருநோயின—மதிததா றொனினு க காலநிலை ம ருண்ட தெனினும் விடுவாரோ. (2)

அல்லே பழுத்த பொழிலக டந்தா னுமா மதமா வரிமாமா, புலலே நெருங்கும பலகோடிப புனங்க ளடாநத நெறிகடநதா ன, விலலே ருழவா குழலகடநதான விணமே லெழுந்த கெடுமு டிகள், வலலே கடநதான தபோதனாகண மலகு நிலைகள பலக டநதான். (2)

சருவாற்றிருது நாகிதுனி தானா கதுவு தியான, தாற—க ருமைக களத்தி னணிமிடறறுக கணமுன றுடைய செங்கரும்பி —னருமைத திருத்தாள் வணங்குதமி ழிரிந்த முனிவ னடிமலா க கீழ—வருமைக காலாக் கஞ்சிவரும் மடிபன சரணமென வீழந தான். (2)

வேதே யற்ற மாம்போல வீழந்து வணங்கி யழுவானே யாரோ டைய வேண்டிவ தெனறையிஞ்ச லெனவுணாதகான் சீரோ யருளே மாதவமே செய்யகமிழே தெய்வத்தே பேரோ யனைத்துந தமதாகப பெற்றேன கலசம் பெற்றேனே (2)

அருளான முனிவ னவின்றமொழி யமுதஞ்செவிடிக காந்திடது தெருளா லெழுந்த வசுமனசு தேவேயினிய தமிழோடு (2) மருளா றுண மாசவமும வளாக்கு மாசே மறுவறற கருணா ரிதியோ யுள்ளவெலாங் காண்பா யெனினுங் கழறுவரு

ஒருகார முகத்தின் வலியாலே யுலகத்தரசர் சிரமுருளப்  
பொருகாற தேவராலயமும் பொதுவு மறையோரா புகவிடமுங்  
குருகார பொழிலும் பன்னுழியக கொடுமையனைத்தனங் குருதரச  
தனால—வருகா தகங்க ளனைத்தமுனை மறவி கயிறறின வனோநத  
தனூல் (௨௯)

பத்தோ டுரணடு நாடசெலவே படர்வாயியம் னுலகமெனச  
சித்தோ டொளிருங் கறகமுனி செப்பச் சிறியேன வேணடுதலி  
னத்தோ டொழுகு பொருரைதரு நாதமுனிவற போற்றிழலின  
பத்தோடிருப்பத் தருவனெனப் பகாரதா னுடனிககடை நதேனே

பண்டாய் மறையின பொருளைத்தும் பசியதமிழின பாவாகக்  
கொண்டாய மரகக்கலையாழி குடித்தாய விரத முடிபொடிகுரு  
தண்டாயிருங் கரியாத தழலினபெருமான் னுனைமலாககே  
தொண்டாய சரணம் வருமாணத் துடக்கே துடைத்துப் புரந்த  
ருளே. (௩௧)

ஆனகா சரணம் தமிழ் மலையகத்தாய சரண மகத்துவஞ்சேர்  
சனகா தியரிற் புகழ்கின்ற தவத்தாய சரண மறைபுகழும்  
பனகா பரணன் றினமுநடம் பயிலவா னளித்தவந தநங்கக  
னகா லயத்தாய சரணமெனைக் காப்பாய தருளமிதுவெனறே

வாகுரு தளரப் பலபுகழ்நது வணங்குமரசன றனையருளி  
லோகருந் தமிழின முனிமகிபா னுவலும்பாவ மனைத்தினைபுந்  
தேக்குரு சநதுமெறியுமலை தெய்வப் பொருரை யாடினது  
பொருகும் பலநாளாயுளையும் பொருந்தப் புரியும் வருதியென்.

ஆனகோ துறையின விதிமுறையி னூடப்பிரிந்தா னவனூடத்  
தாடகா விறுதித் தடங்கடலபோற் தமர்முலகந் தடித்ததுபுந்  
திங்காங்கரிய நிறமாகத் தெண்ணீர் கலங்கிச் சிலகாதம்  
போறகா ரணமுங் கண்டரசன புகலீதென்ன முனிபுகழும், ( )

காட்டையெரிக்குங் கனலேபோற் கடியபாவங் கடியுநத்  
காட்டிமரவ மீதாருங் கரியரம் பாவங் கலங்கியதே  
வாட்டம் விடுதியினி யெனனை வளருமவாணுள் பெற்றுய்ந்தாய்  
வாட்டங் கரத்துப் படைகுழ மனனாவாழ் திருகொன்றான். ( )

சொல்லங் கலசமுனிவனடி சூடியரசன மார்க்கண்டர்க்  
கெல்லங் கலையு மணிந்தபிரா னியமனுதைத்துப் புரந்ததுபோற்

கோலத்துக் கடிய பாவவினைக் கோதுறுடைததா பெனப்பலம  
பலவு நாவு நன்தெய்ப பழிச்சி டலிழந்து பரவினனூல. (௭௬)

வானோர் காவின மலாசொரிந்தார வரமா முனிவன நவக  
துறான—றானோ தனியா மூன்றுதினந் தலவாசத்தி னினி மமா  
நது—தேனோர் நதியாய்ப் பெருகிவருந் தெண்ணீர்ப் பொருநந்  
தனின் மூழ்கிக—கானோ ருழியிற கடலபோன்று கதிகஞ் சே  
னைக் கடைபுகுந்தான். (௭௭)

வணங்கும் படைக்கு மமைச்சருக்கு மறநூல் கெவாக்கும்  
வருமாண—வணங்குங் ககலப் போயினது மனவிலாயு ளடைந்த  
மையு—மிணங்கப் புகனரு னிடாவருமங் கினிது மகிழந்தா னொ  
வரோடும—பணந்தங் குலகமனைத்தினையும் பரிப்பாள் ளை  
னோ பதிகார்தான் (௭௮)

பாவமகறி நெடுவாழவும பாலிதந்ருளும் பொருநரெனூந்  
தேவநதியி லாண்டாண்டு செலவததமிழமா மலைதொட்டங்  
கோவிலைகூர் வாரிவரை யுளவாந் துறைக் கணீராடிக்  
கோவில் வணங்கி யுலகமெலாங் கோலொன னோசசி வாழ்ந்த  
னனூல (௭௯)

வேறு.

பொங்கர வெடுதத் பூவுல கனைத்தும் பொதுவற வினிது  
கோல் போக்கிக—கிங்களங் கதிரி னொருகுடை நிழறநிச சிறந்  
தருள வசுமன னொருகா—லங்கியோ டமர ரிடாவரும விருநதி ன  
ருநிடப் பொரு நதுமோ ரியாக—மெங்கிருந் தியறறு கிறப்பெ  
ன நுளத்தி னெண்ணினு னெண்ணருந் தலங்குள. (௮௦)

ஆருவி ருக்வி புரிந்தருள பொருநந் யருங்கரை யயாதநன  
னாபத்—தேருது முதவி புரிந்தவா சமமையிகந்தய லெண்ணுநா  
போலக்—காருது மிடறறுக் கற்பகக் கொழுந்தின ரணசடா ம  
குடத்தி னெழுந்த—தேருது கங்கா தீரமாக் காசித் திருநகர் நல  
மெனத் தெளிந்தான். (௮௧)

தெளித்தன னமைச்சாக் கவாகளும் பணிந்து செம்பொலவ  
ருவைகளும் பொருளு—முனைக்குர கத்தறிந் பண்டியிறகரியி ஆல  
பிலை சமத்தினா விடுப்ப—வளக்கருந் தவத்தர் விப்பிரர் ருரவ  
ரரசரோ டிவாபுடை நெருங்கத்—தனப்பெரும் படைகண் முன  
ஹ நடப்பதத் தராதிபன காசிசென தடைந்தான் (௮௨)



பத்தியாய மலையிற படாதரு தரங்கம் பருமணி யிறந்த  
டி வணங்கு—முகதிமண டபத்தின பங்கா செம்பொன்னு  
முத்தினு மண்டப மனமகதுச—சிகதிரப பதுமை யாரைபசெ  
ங் தருமபு செமமலாத தொடைகடோ ரணங்க—ளெத்திசை யி  
டத்து நவநவமாக வினிமையி னணிமை செயதன னுல். (18)

கராகபக தியமே தக்கனாக் கினியே கமழ்தரு மாகவ நீய,  
நோகிளா முன்று கனலினம் விளங்க நீடிய வேதிக ளமைத்த  
ங், கோகநிபூத தம்பமுன னுட்டி யிலைகணப பசுவி னம்பி  
ணித்துச, சோகதி புரோடா சமமொடு மியாக திரவிய மிடமெ  
லாளு செறித்து. (19)

சூரவணு முன்னாக் குயில்வன குயினு குஞ்சரா னன்னடி  
வணங்கி, வரனமுறை மறையின வழிகொடு நானகாய வகுத்த  
ணி நிறுத்த வேதியாக, டிரமுறு விஞ்சை செப்பியா குதிகள்  
செய்திடத் திரிவிதக கனலு, முரமிசை நன்றி மறந்தவ ரனுங்க  
வு நுக்குமோர கனலினு முயாந்த. (20)

இவ்வண்ண முளதிற பாதிநா ளளவு மெழினமக நடை  
பெறுங் காலை, செவ்வண்ணப் பெருமான றிருமுடி கடந்த  
தெய்வத்த தேவமா நதியிற, றுயவண்ணப் பெருநீர் வெள்ளமே  
லெழுந்த துறையிரு கரையெலா மெறிந்த, தெய்வண்ண வடி  
வேற புரவலன் சாலை நிலையெலாங் கவாந்த நீடியதால். (21)

அத்தலை முனிவர் யாவரு யிறந்தா ரநுங்கனல் வளர்தர வகு  
த்த, பத்தியா முன்று வேதியு மழிந்த பருநிதிக குவைகண ம  
நிறெழுந்த, நதகலை யெறிந்த நளிரகடற் களித்த நவிலவதென  
லசுமன லொருத நன், தத்தினிற பிழைத்தான றமிழமா முனிமு  
ன தருவர மிலையேற சாவான. (22)

வரமுனி வரத்தா னுயிரபிழைத் துயந்த வசுமனன் மயக்க  
கன றெழுந்தங், சூரநிலை கலங்கி யுயாமக மழிந்த துள்ளுற நி  
னைக்கல மறது, சிரமொடு கரங்குள கால்களு நடுங்கச செயவ  
தொன் றறிந்தில் னாகித், தராமிசை விழுவா னெழுந்தபின் க  
லாவான றாங்கமேற றுரும்பெனத் தளாவான. (23)

ஐபையோ மகமு மழிகள் நிறைந்த வந்தனர் யாவரு யிற  
ந்தார வெப்ப பாதகங்க ளியாவையும் பரிப்ப லீந்திலேன் பி

நைத்திவண்ணிருந்தே, நெய்துமோரகதிதர் நெவனென்தோ வெ  
ன்ன வேங்கினுனேங்குறுங் காலைச், செய்யுமா தவத்தோ நெ  
ருவனாக கெதிரிறறென்படத் திருவடி வணங்கி. (௭௩)

உளவெலாம புகன்றான முனிவரன்கேட டங்குயாமநில வ  
ளைநதவா லயத்தி, விளவெயி லெறிக்கு மழகமா குழக நெம  
பிரான விசுவநாதேசன, றளமலாப பதங்கண மனநிலை தழுவ  
த் தவநனி புரிதியென றுணாததா, னளவறுதல மமமுறைந  
வங்க ளாற்றி னுறைமலசா லரசன் (௭௪)

வசமன்ன றவத்திற் குவந்தவி முதத வாண்ணா மறையவ  
னாக, கசிவுடன முன்ன ரொயதலும வணங்கிக கடவுளே பெ  
ளமக மழிநது, நசிவுறற் கென்ன காரண மதனை நவினநுள பு  
ரிதியென றுணாப்பப, பசுபதி யெங்கள் குருபதி சைவப பழம்  
பதி பவபதி பயிலும. (௭௫)

நோயக்கமு தளித்தார் தமைநனி யிகழநது நுவன்றய னே  
கருநர் போலும், தாயக்குண வளியா ததிதிகளோம்பு தகையி  
லா டவாகளே போலுஞ், சேயததடப பொருநை யிகழநதனை  
நவகை சிறநததென றறைநதனை யேதம், வாயததனை யிதனான  
மனம்பொருள் கவகை மகம்பட வழித்தன ளனநே (௭௬)

நன்றிகொன் றதனான மகஞ்சிதை படலா னற்றவ ரிறநதநா  
ன மேவுந, கன்றியபாவ மனைதது மொனருகக கதிசுதன தீர்  
தரநீபபான, பொன்னினை கொழிக்கும் புராதனப பொருநை  
ப பூங்கொடி தனனையே யுனனி, நினறுமா தவங்கள் புரிதியா  
மலக நீள்வன மடைநதென மறைந்தான. (௭௭)

அநதரம பெருமான மறைதலு மரச னணிநிளா பதததுனை  
சிவநது, நெநநிட நடாந நன்னிர டடைநது நுவலுதழநெ  
லலிமா வனமதின, முநிய காசி பேசுநத் தொநுபான மூவி  
லாத தவத்தினின் மூண்டான, சந்தமா மலையாள பொருநை  
யாள பாத சரோருக மொரோ முகமாக. (௭௮)

பெறு.

விரலொன்று கிழனநி மேறகைகூப்பி மேனோக்கி உணுந  
க்கம விட்டா னாகி, திரலொன்று மாதவங்க டுகங்களொன்று செ  
ய்திடலு மலையமலேச செலவி யாய, நிரலொன்று கருங்கூத்தனி

மலையாள கணினி ரீதியாகப் பொருளை யென நிகழ்த்துந் தேர், வரலாற்றை முன்னின்று மனஞ்வேண்டும் வரங்கேட்கத் தருந் மென வழத்தி னுள்ளால் (108)

அம்பிகைதன் னமுதூற லாரக் கேட்ட வரசனிருகண் மல நீதங் கடிபோ யறற, தம்பம விழுந்தெனச் சாணிற் சாந்தி வீழ்ந்து சடலமெனா நடுநடுங்கத் தாயே நாயே, னம்பலிலே னினை மறந்தே ன்னறி கொளறே னலங் கருதே னெனறாறு மென முன னாடி, வெம்பி விடேல் வேண்டுவன விளம்ப வென்ன வி ளம்பினையே கஞ்சியினி வேறுமுண்டோ. (109)

உயிரளித்தா யவனுந்நீதே னுனையிழந்தே னென்றல் லடி மைம பலவுனதகே செயதேன, செயிததெரிசோ நடுகனுங்கச் செய தன்கிதுத் திருக்கடைக்க னருணமாரி யெனபாற பெயது, ப யிராப பகறதும் வானமுதே பரமே யினபம பாலிகும பிரவாக ப் பரபபே பாவத, தயிர்ப்பறவே துடைத்தருளி யடிமை கொ ள்ருமம்பிகையே யடைக்கலமயா னருள்செயவாயே. (110)

அன்னையுமநீ தந்தையுநீ யாயுளுநீ யாக்குவது மனிப்பது வு மழித்து முததி, தன்னையுமே தருவதுநீ சகலமுமநீ தா னெனனப பலபுகழ்ந்து தரணி யாளவோன, பொன்னைய பொருளை யந்தாள போறறி நிற்கும் போழதுகடல் சூழுதுகி ற புனிதமேய, வன்னமுறு நதிகளெலாம் வனிதையாகி வந்தன வா லைவசில்ல வழத்தக் கேண்மின. (111)

பாலனைய கங்கை வந்தாள் பதும ராகப் பண்பாகப் பாரதி யும படாந்து வந்தா, னீலமணி யமுனையொடு நிமலசங்க நிறத் துரு மதையுமவ ணிறைந்து வந்தார், கோலமுறு பீதாமபர கோலமாகக் கோதறுகோ தாவரியுறு குலவிவந்தாள், மாலமு று காவிரியு மருத்துவ தீயு மறுவறற காப்பூர நிறத்தின வந்தா.

தங்கநிறச் சோணமொடு ததையு மாம்பற் தண்ணிறத்து ப பறகுனியுஞ் சார்ந்து வந்தார், துங்கமுறு மபராஞ்சிச சுவாண ய போனற கவர்ணமுநீ நதியாளுந் துளங்க வந்தாண், மறுகள னுசோ மலர்நிறத்துக் கடனைவந்தாண் மணிவிளங்கு சித்திரமா கங்கை வந்தாள், வங்கமுறு கடல்குழந்த வையகத்து வழங்கு நதிப பெண்க னெல்லாம் வந்தா ரன்றே. (112)

பணிகளெல்லாம் பரிதூரம பரிமே லூர்ந்து படர்ந்து வந்த நதிகளெனும் பாவை மாக—ளணிகளெல்லாம் திருந்துமலை யாசலத்தாட் கண்முதலு மவளருளி னலர் முகத்தாழ்—கணின்மணிகாள் வம்மினெனக் கனிகூர்ந நாங்கு கலந்திடலு மகிழ்ந்தனரக் கடவுள் வேணி—மணிகளென விளங்குகழ வானக் கங்கை வசுமனன்றன முகநோக்கி வழத்த லானான். (௬௨)

பாலொனப் பொருளைநனைப் பழித்தா யெந்தன் பாலித் தாய்தெனக்குப பண்பதாமோ—வோலமிடுந திசையாலே வுனயாகத்தி னுறுப்பழித்தேன் பழிபாவ முறையு நீயு—ஞாலமிசைப் பொருளையென்று நானவே மென்று நலலோர்க ணினையார்க ணாலவே தத்தின—லேமிவள செல்வமிவள சிறந்த முத்திசேர்ப்பதிவ னிவனன்றித் தெயவ மினரூல. (௬௩)

ஆகையினு விவள்சரணே யரணதாக வனுதினமு மடைதியென வருள மன்னன்—தேகமெலா நடுநடுவகித தேவியானசெய தீமையெலாம பொறுத்தருடி யென்று தெயவத்—தோகையரா நதிபெண்க டமமைச் சூழ்நது தோத்திரித்துப் பலகாலுந் தொழுது நிற்ப—வாகைபெறு தமிழின்மலை வழங்கவந்த மாதுசியப பெரும்பொருளை வழங்க லானான். (௬௪)

மன்னவகாண் முன்னழிந்த மகத்தின்சாலை வந்ததிதோ கிரியையெலாம வுளர்த்தி வேண்ட—லென்னையென வசுமனனு மெங்க ளானா யிறுதியிலுன பதமலரோ யீவா யெனனு—வன்னமுறை செயதுமென வருளித் தேவி யததுறையின மறைந்திடலு மளவில்லாது—துன்னுநதித தோகையருஞ் சுடர்போ லொன்றித் தோயந்தனரா தேவர்மலா சொரிய மாதோ. (௬௫)

தவமுடையீ ரித்தகைய சாலா தீர்த்தத் தனைநினைத்தார் பரிசித்தார் தாமாடு ற்று—ருவமையிலா விக்கதையைக் கேட்டோரோதவோதுவித்தா ரோதுநருக் குதவிசெயதா—ரவமெறிவாராமகப்பெறுவா ராவலெல்லா மாறறுகிறபார புகழுடம்பி னழியா தாவார்—பவமறுப்பார் மாதவர்க்கும் பண்ணவர்க்கும் பறருத சிவகதியிற பற்றுவாரால். (௬௬)

வேறு

மற்றந்த வசுமனப்பேர் மன்னவன யாகமுற்றிச் சொற்றந் அகழினோடு தெருகெடற்றுணைகுழக்

கற்றந்த முடையாரோடு காசிபேச்சுரத் தார்கோயி  
ஹற்றந்தப் பெருமானபாத முள்ளெனா முருகப்போற்றி. (௬௭)

செய்யசெஞ் சடையா யென நுந தேவாக டேவேயென்று  
மய்யனே யரசேயென்று மமுதமே யருளேயென்றும்  
பையரா வணிந்தாயென்றும் பரமனே பகவாவென்று  
மையணி மிடறறயென்றும் வரதனே யரனேயென்றும். (௬௮)

மரகத மணிக்கோர் பாகம் வழங்கினு யென்றும் வேதத்  
துரகத முடையா யென நுந தோததிரம புரிந்தற றாககுப்  
பரகதி யருளுந்தாக கேசனைப் பழிச்சி வேணு  
மரதனம் புவிபொனனூர மளிதனுல வரங்கள் பெற்றே. (௬௯)

மானிலம் புகழ்த்தேவா மலாமழை சொரியச் சூழூ  
தானையங கடலகளோடுந தந்திரித தலைவரோடு  
மேனைய முனிவரோடு மெழினகா சிறந்தா னெட்டி  
யானையஞ் சும்மையெல்லா மம்புயஞ் சமப்ப மாதோ. (௭0)

சாலாதீர்த்தச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது.

சாலாதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

முனிவர்களே! சாலாதீர்த்தத்தின மகிமையைச் சொல்லுகி  
றேன கேளுங்கள், துவாபரயுகத்தில் அரசுபுரிந்து வந்த யயாதி  
மன்னவன் மகள் மாதவி யென்பவள் பெற்றுவுளர்த்த மகனாகிய  
வசுமனனென்ற ஓர் அரசன் திகருவிஜபத்தால உலகமெல்லாம  
பொது நீக்கி அரசாட்சிசெய்துவரும்நாளில், தவததிறசிறந்த க  
றக முனி, தன்னிடம் வரக்கண்டு உபசரியாநிற்ப, அம்முனிவன்  
சூறுநகை கொள்ள அரசன், முனிவ, சூறுநகைகொள்ளக்காரண  
ம யாதென்று வினவலும், முனிவன கூறுவானாயினான்.

அரசேரீ! திக்குவிஜயஞ்செய்யுங் காலத்தில் உலகத்திலுள்  
ள அநேகம் சிவாலயங்களும் பிரமாலயங்களும் புண்ணிய தீர்த  
தங்களும் சோலைகளும் அழிந்தன, அப்பாதகமனைத்தும் உனனைச்  
சூழநதிருங்கின்றன, ஆதலின் நீ யினனும் பன்னிரண்டு தினத்து  
ள மரணமடைவா யெனலும், அரசன் நடுநடுகி அடியுற்ற மா

ம்போல் முனிவன் பாதத்தில் விழுந்து, சுவாமி, அடியேன் மரண பத்தினின்று நீங்கிப் பிழைக்குமாறு ஓர் வழியருளவேண்டுமென லும தபோதனன் காவலனை நோக்கி, இப்பொழுதே மலையாசல ன்சென்று அகத்தியமுனிவனைத் தெரிசித்தால் உயவாயென்றுரை த்தகன்றனன்.

உடனே யாசன் நால்வகைப்படைகளும் புடைசூழ மலையா சலஞ்சாராது சேனைகளை ஒருவழி நிறுத்தியது பொதிகைசெ னறு ஆங்குத்தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அகத்திய மகாமுனிவ னைக்கண்டு வணங்கிக் கற்க முனிகூறிய மரணபத்தினின்று நீங்கி யருளவேண்டுமென லும், ஞானமுனிவன் கிருபைகூர்ந்து பொரு ளையாற்றில் ஆங்கோர் துறையிடத்தில் அரசனை மூழ்கச்செய்த னன, அந்நதியில் முனபின ஓர் குரோசமட்டிவழிள்ள தெண்ணீ ரொல்லாம கரிய நிறமுற்றதோடு ஆரவாரமு முண்டாயிற்று. அது கண்டு அரசன், இது என்னவென, முனிவன் வேறதே உணபாவத் தை யித்தீர்த்தன கருவியதால் சிறிது தூரங் கரியநிறமுற்றது, அ தைச்சுருகாரஞ்செய்தலாற சிறிது ஆரவாரமுண்டாயது என்ற ருளி மீண்டும் அரசனை நோக்கி நீபரிசுத்தனாயினை, மரணபத்தினி னறு நீங்கினை தீர்க்காயுசும் பெற்றனை ஆதலின உண்கரத்திறகு இப்பொழுதே செல்வாயாகவென்றனன். வசுமனனும் அளவற்ற சாதோஷமுடையனாய முனிவனையும் பொருநரையகியையும் வ ணங்கித் துதித்துச் சேனையுடன் தனனகரஞ் சார்ந்து வாழ்ந்தா

இவ்வாறு வசுமனன் அரசுபுரிந்து வருகையில் ஒருபாகஞ் செய்ய நினைந்து அதற்குத்தக்க புண்ணிய நதி தீரமெங்குள்ள தோவென்று பலஇடங்களைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கடைசியில் க ங்காதீரமே பரிசுத்தமுள்ளதென்று துணிந்துயாகத்திறகு வேண் டும் பொருள்களைத் தைபுங் கைக்கொண்டு அந்நனா அமைச்சர் முதலானவாகள புடைசூழக்காசிமாநகரஞ் சாராது கங்கைக்க ளையில் முததிமண்டபத்திறகுச் சமீபமாயயுகமண்டபம்நிருமா ணித்து நிததுககளபுடைசூழ யாகம் நடத்தி வருகையில் கங்காந தியிற பிரவாகமேலிட்டு யாகமண்டபத்தையும் நிததுககண முத லானவாகளையும் மறதெத்திரவியங்களையும் கவாந்து போயது, வசுமனன் மாததீரம வலியால் நீந்திக்கணாசோந்து யாகமழிந்த தையும் அந்நனர் பலா இறந்ததையும் அப்பாதகடனைத்திறுக்கு ம தானே காணெனென்பதையும் பற்றி பெண்ணியெண்ணி மன

## கௌ அம்பைத்தலபுராணம்.

தழுங்கி வருந்திக்கருணாநிதியாகிய சுவாமி விசுவேசரனாரோக்கி யுருமையான தவம்புரியலாயினான்.

அரசனின்வாறு வெருநான் தவஞ்செய்து வருந்த, அவனுக்கு இரங்கி முனவந்த விசுவேசமூர்த்தி காவலனைநோக்கி, வேண்டுவ தியாதென வினவ, நராதிபன் அக்கடவுளை வணங்கிச் சுவாமி! எனது யாகமழியககாரணமென்னவெனச், கடவுள், உனக்குஇன னுயிரளித்தபொருளுந்நாநதி திரத்தையிகழ்நது கனகநதிதீரமே லானதெனது மதித்தனை, கனகாதேவி அதுபொருளாய நினைமக ததையழித்தனள். நீயுமபெருமபாதகஞானுய, இப்பாதகம தீரவு ம்மீட்டிடும நினைமகச்சாலை பெறவும் வேண்டிலிப்பொழுதே ஆம லகவனத்திற சென்று பொருளுந்நாதேவியை நோக்கித் தவஞ்செ ய்யக்கடவாய் எனறருளிமறைந்தனர்.

உடனே யரசன் பாண்டி நாட்டில் ஆமலகவன த்தில் வந்து பொருளுந்நாயகியைத்தியானித்து அருமையானதவம்புரிய அத் தேவி பிரத்தியக்ஷமாகி அரசே! உனக்குவேண்டும் வரம்பாதென னனும் காவலன கண்விழித்தது நமஸ்கரித்து அனனையே நீமுன செயத உயிருதவியைமறந்த மாபாலியாகிய எனமுன தோன்றி யெனனவேண்டுமென்றருளினை கருணையெனபது நின்னிடத்தே யனறி வேறியாரிடத்திலுமில்லை யெனப் பலபுகழாநிற்கையில், இந்நிலவுலகத்திலுள்ள கனகைமுதலாகிய நதிப்பெண்கள்யாவரு ம, அவ்விடத்தில் வந்துபொருளைத்தேவிக்குச் சகிகளெனச் சூழ் நது நினறனர், அப்பொழுது கனகை அரசனை நோக்கி வசுமனா; நீசிறுபாலரைப்போல் பேதமைபுத்தியாற பொருளைதாழங்கதெ ன்றும், நானுயாவெனறும் மதித்தாய் ஆதலால் யானே உன் யாக த்தையழித்தேன, இனிநான் வெறென்றும் பொருளைவேறென றும் நினைவேல் எனறறைய, அரசன்நடுங்கியப்பாதக மனைத்தையு ம் நீக்கியருள வெண்டுமெனவணங்கி நிற்கையில், பொருளுந்நாய கி அரசனைநோக்கி மகிழ்நது இதோஉன்மகச்சாலைவநது விட்ட து யாகத்தை முடிப்பாயாக எனறருளி வரங்கரும் நல்கி மற் றைய நதிப்பெண்களுடன் அந்தத்திரத்தத்தன் மறைவளாயின ள் அப்பால அநதக்காவலன மகிழ்ந்து மகமுடித்துச் சுவாமி கா கிபேசுரர் ஆலயத்திற் சென்று வணங்கி தன்னகர் சார்நது உலக மெல்லாமரசாட்சி செய்துவந்தான்.

முனிவர்களே இதுதான் சாலாதீர்த்தமென்பது இத்தீர்த்தத் தில முழுகினோரும் இந்தமானியத்தைக் கற்றோருங் கேட்டோ

• சாலாதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம். ௧௦௯

• நம படிப்பித்தோரும் இவ்வுலகத்திலுள்ள இனபரலகனெல்லா  
மனுபவித்துக் கடைசியாய்ச் சிவகதியுமடைவார்கள் எனறருளிச்  
செயதுச்சுதமுனிவர் மேற்கூறத்தொடங்கினார்.

சாலாதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பத்தாவது.

பீபதீர்த்தச்சருக்கம்.

வாணுதலார் முகங்காட்டி மலரிருநது மதுகரவகன  
பாணுதவல செவிகேட்டுப் பாசடைமேற பச்சிலையி  
னாணுதவரு நிறைவளதத வறிவோராதம் முளம்போனற  
வேணுவதி தீரத்திற களம்பமெனு வியனகரில். (௧)

காதங்கள் கமழ்கின்ற கடுக்கையணி கபர்த்தத்தான்  
பாதங்கள் புகழ்கின்ற பதனோடு பண்ணின்ற  
வேதங்கள் வேதாங்கம வேதாந்த மாகமத்தின்  
பேதங்கண் முழுதறியும் பீடமாவே தியாகுலத்தில். (௨)

வாச்சியா யனசாதி வங்கிசத்திற் பொங்குபுகழ்ப்  
பூச்சியனும் பிரமோத வபிதான பூசரன்மு  
னேச்சில்குணத் தனுசனுட னிருநிதிக ஞட னணிநீர்  
பூசினிய பழனமுட னில்லறந்தான பரித்திட்டான. (௩)

பன்னாளு மிவ்வாறு பண்புநாண் முனனோனும்  
பின்னாளுஞ் செயறகையினும் பெரிதுளத்திற பொருந்தாராய  
முன்னார்முன் றமக்களித்த முதியபொரு ளனைத்தினையு  
மன்னார்வி பாடிப்ப தானாக ளவவேலை. (௪)

அளவினிதி பினரோன்ற லறியாமற் கரந்தமுனனோ  
னிளவனுக்குச் சிலபாக மினிதருளி யிங்குறறு  
லுளவறியுமொன்ன வுளத்துன்னி யுளவெல்லாம்  
வளர்தருபொற் காசாக மாறறினன்னேற் றாரடைந்தான். (௫)

மனைமக்கள் புடைசூழ மற்றோருர் தனிலெய்திக்  
கனமிக்கப் பல்லாண்டு கழித்திடலு மினையோனை



மனமொக்க வஞ்சித்த பாதகமோ வல்வினையோ  
வினமககண மனையாளு மெழுநாளு ளிறந்தனரால்: (சு)

புலையோயான மனைமககன பொன்றுதலும் பொன்றாது  
கொலையோயிற பட்டானபோற குலையோநதன குயிராருறைய  
வலையோயிற னுரும்பாளு னுலையினவாயக கரும்பாளு  
னுலையின மெழுகாளு னுடறகமுவின மேலிருப்பான. (எ)

மக்களுன்னிச் சிலகால பனையுன்னிச் சிலகாலந்  
தககபொருள் லீண்போத றனையுன்னிச் சிலகாலம்  
பககலுளா ரறியாது பாடிதது வஞ்சனையா  
லொக்கவரு தோரினைநது முருகினுன சிலகாலம். (அ)

காதலியோ வயதான காலத்தி லெனைவிடுத்துப்  
போதலென வறமேயோ பொறுத்ததோ நின்னெஞ்சம்  
பாதகமென் றறியீரோ மக்காணீர் பாதவிபப  
வாதபத்தி லீன்றனையாழத்தலென வரற்றுவனல். (க)

எனசெய்கே னென்செய்கே னென்செய்கேன் மகரோடென  
பொன்செயத விளங்கிழையும் வீந்தனளாற பொருளகாவ  
லெனசெயத லெனவெறுப்பா னெனகுறுவான பின்னிதியே  
யினசெயத லெனக்கொளுவான் பித்தாகி யிடருறான். (ஃ)

நரைதிகாகூர் பிரமோத னலெனகுலைந்து பதனழிநது  
கரைதரலகேட் டவலூர்வாழ காரணவே தியர்ச்சாநது  
தரையிடத்தி லியாவருக்குந தீமைநலந் தரலவினையென்  
றுனாதொடுத்தம் கிறந்தவர்கட குறுவினைகண முடிப்பித்தார். (ஃ)

வினைமுடித்த பிரமோத விருத்தனெடு வாழவினைசை  
தனைவெறுததா னுன்னுகினற தண்டொன்றில வேண்டிநிதி  
முனைசெறித்தா னனுசனுக்கே முழுநிதிமற றையவனிததான  
கனைதரங்கக் கங்கைவளக் காசியைநோக் குறமெழந்தான. (ஃ)

எழுநதானற னினையடிக ளினையாளு முடிசுடி  
யமுநதாம லடியேன றனகமவருதி யாங்களெலாந்  
தொழுந்தாதை யெனவிருததி சுகம்பெறுதி சிறிதயர்ந்து  
விழுநதாயே லெழுகிலலாய காகிரகா மேவுதியோ. (ஃ)

செல்லெலென றிளவலுரை செயதிடலு மினியின  
சொல்லெலியா ளீமேவு தொன்னகரமினித துன்னேன்

வல்லேயக் காசிசென்று மாள்வதுவே திண்ணியவ  
ணிலலேனீ செல்கவென நீடுதலுந் தரியானாய். (ய)

மீண்டுமெதிர் வேண்டிநிறகு மிளையானை வெறுத்தனனா  
னாண்டில மொழிதரலு மவனுர்சென றடைத்தனனா  
னாண்டுகதி ராதபததர் றுணையடிகொப புளிக்கவுயிராக்  
கூண்டிலைய வேர்வாடக் குலைநதுநடை தள்ளாட (யடு)

தண்டோடு கரநடுங்கத் தாகததா னுவுலாக்  
கண்டோகண் மிகவிரங்கக் கான்மாற்றலோ நாளாக்  
கொண்டோநல் வடநிழலிற் குறுகுதலும பறறனைத்தும்  
விண்டோனோர் துறவியவண வீற்றிருத்தல கண்ணுறமுன. ()

மும்போனான் வணங்கினின்றான மோனியுநீ யானொனப  
பினபோன தனமையெலாம் பெரிதுரைததுச சாவதற்கே  
யெனதீபாடு மெடுத்தார்வாழ் காசிரகாக கேகுதலு  
மனபோடு புகன்றிட்டா னதுகேட்டு மெயததுறவி. (யெ)

பானுனாபோ னனாபூத்தாய் பழுததுவிழு முடலானாய்  
வானுலவும் பலகோட்டு வரைகடநது வழிசெனறு  
கோனுலவு காசிரகா குறுகுதியோ வ ரிதனறே  
நானுனது நினைவேற்ப நவிலகிறபன கேட்டியென. (யஅ)

கூறுதலு நாயகநீ கூறுவழி பவக்கரைசென்  
றேறுமவழி யருளகவென வினனேயோ விஞ்சையுனக்  
கூறுபட வருள்கிறப னுருவேற்றித் தென்னோக்கி  
யாறுகொடு நடநதுதமிழ் முணிராட்டின மேறறிசைபோய். (யக)

சந்தவரை நாப்பணுற்றத் தமிழின்முனி தனைவணங்கி  
னுநதனந்த ரங்கொலா முதவுகிற்பா னெனவுரைதது  
மந்திரத்தை முறையருளி மாயோகி வழிகாட்டச  
சந்தைகளித் தந்தனனுந மென்னோக்கிச் செலவுறமுன. (யட)

காதமொரு மாதம்வரை கடநதுதமிழ் நாடுகண்டு  
வேதமுட னாகமங்கள் விளங்கு மமபை நகரனுங்கி  
சீதகவகையெனும்பொருரைத் தீர்த்தத்தி னீராடி  
நீதமுறு குயிலேசர் நிலவு சின கரஞ்சுழந்து. (யக)

சிரித்தனது புரமெரிதது சீறிலரு நரவரியை  
யுரித்தவுரி யரைக்கைசதத வொருவனைமற றவனபாகம

கயில

அம்பைத்தலபுராணம்.

பரித்தருளு மாகதபபெண் பகவதியைப் பலபுகழ்ந்து  
விரித்தாரு மலாத்தாங்கள் விளங்கமுடி மேலேந்தி. (உஉ)

மறறுள்ள சன்னிதிகள் வரன்முறையாற் றெழுதேத்தி  
முறறுள்ள முலைமெழுகா யுருகியின்ப முந்நீராழ்ந்  
தறறுளா யவணிசூப்ப வுயராக மங்கல்பல  
கற்றுணரோர் சிவத்துவிசன் கண்டனனீர் யாரொன்றன். (உ௩)

சிவபெருமாற குறுபூசை செய்வதுவே தொழிலான  
தவமுடையா னினுகேட்பநீ தன்னிலமை முழுதுணாத்தூப்  
பவமுடைய பிரமோத னீயாவன் பகர்தியென  
வவனுந்தன னிலமையெலா மொளியாதன கவறந்தனனால். (உ௪)

அன்றுமுதலவேதியனு மரியசைவ விந்தகனு  
மொன்றுதலி னுயிரொன்றா யுடலிரண்டாய நட்டிற்று  
ொன்றுமயி ரிடையாடா நட்டிநிதி யிடையாடப்  
பொன்றுமெனக் கனவினிலும் புந்திதெளி விலலாதார். (உ௫)

வேறு-

அந்தநாட் பிரமோதப்பே ரந்தணன சைவன் றன்னே  
யெந்தனா ருயிரினட்பா யானிந்த மலைய மேவிச்  
சந்தமார் தமிழையோகி தனைக்கண்டு மீளும் காறு  
மிந்தநீ டண்டுகாந்தெற கீதியென நிசைத்தி சைப்பான். (உ௬)

அன்பேகே ளறங்கள்கோடி யவைகளுட சிறந்த தனம்  
மூன்புகன் மொழிபினகாத்த லதனினு முதலாந் தன்ம  
மென்றுநம் பினகாககாத்த லிதனினு மரிய தன்ம  
யினபுட னடைக்கலத்தி னேற்றன காத்தளித்தல. (உ௭)

படைக்குடைந்தோ டலுற்றோர் பயந்தவர்க் கிடுக்கண் செ  
ய்தோர்—கொடைக்கிடையூறு செயதோர் கோமுதற்கோ றல்  
செயதோர்—முடைக்குலம் புசிப்போ ரியார்க்கு முயய லா மு-  
யற்சி யுண்டா—லடைக்கலப் பொருள்வெள வுற்றார் குயயலா  
மாறுண் டேயோர். (உ௮)

ஆதலா னண்பாவெற்கோ ராருயி ருடலம் வாழ்வோ  
டேதமில் பொருண்மற்றெல்லா மித்தண்ட மொன்றே யாமாற்  
பேதமி லபயமாகப் பெறுநிதின் கரத்திற றந்தே  
னீதியான்கேட் டகால மெனக்களித் திடிதியென்றன். (உ௯)

விருத்தனாங் குணத்தவெல்லாம் வித்தகச் சைவன் கேட்டுக்  
கருத்தினே டி,நனைகண்ணபோற காதலினி தனிப்பே னஞ்சேல்  
வருத்தமென செல்கவென்றான மறறவன விடையுங் கொண்டா  
னொருததனாய மலைய நோக்கி யூபல கடநது சென்றான். (௩௦)

சிங்கமா நகாகடநது திரிகளா முதலவாப போற்றி  
யங்விருந் தறுகுரோச மடாசுரு கானந தாண்டிப  
பொங்கிய பொருநையோடு புணரதரு ந்திக னெல்லாம்  
வங்கம் ன தரிதி வீரதி மலையடி வாரங்கண்டான். (௩௧)

வல்லியு மாணுமொன்றாய வளைதர நெருங்கலாலே  
நல்லியலாறுகாணு னனநதலை யொன்றுநோக்கி  
பெல்லியங் கிரணங்காணு விடமெலா மேணியேறிச்  
செல்லியல போலு மேனமேற சென்றனன மூன்றுகாதம். (௩௨)

தம்பமீ தேறுவானபோற நடவரை வழிமேற செல்வா  
னமபகநதெரியா வணண மம்புதம பொழிதலாலும்  
பம்பிய மலரிழற்றேன பாயநெறி வழக்கலாலும்  
வொப்பின னெனி யுமீள விழைநதிலை களைப்புறநூலு. (௩௩)

இன்புறு லாற்றை மீண்டு மேருந லினசசினுளாச்  
சுளைப்பல வடேர னிச்சந துமபுகொங் காரங் கோங்கு  
வளைப்புறு மலையிற்பாதி வழிகடநதிட்டான மேகக  
களைப்படன மண்டலங்கள் கீழ்ப்பட மேறசெல் யானாலு. (௩௪)

ஆலவன் மண்டலமுந தாண்டி யப்புறஞ் செலலங் காலை  
குலவுறு பதங்கடேயநது குருதிகொப புளித்து வீங்கித்  
தலமிசை வைத்தற கொண்டாத்த தன்மைய னுன்னெனந்  
மலமெனஞ் சலன நெருசிற சோத்திகுன்றினைத்தலைவே. (௩௫)

ரலாளாற பயனினுதல கண்டனன கரங்களுநறி  
மேலவழி கரத்தாற போக்கி மெலலெனச் சொல்லுங்காலை  
நேரலகளுந் தேயநதிரத்தச சுரப்பொடு தசையு மறறுப  
பாலவிற பதது மண்ணும பாறையும பருநத தன்மே, (௩௬)

வட்டடைகா கரமுங்காலு நெறிவழி தேயத தேயக்  
கட்டைபோற கிடநதானப்பாற சுணமன மிருளவதானு  
வட்டைவாயக கரடி சிங்க மதம்படு கன்று வேங்கை  
சட்டைவா ரரவமினன வருத்தில சடையென றுனனி (௩௭)

தெள்ளிய பலியினுந் தேனெடு மதுகரங்கள்  
கொள்ளினோ கொடுக்கினுந் முயிர் நிலைகுலைவதானுன்  
களனியன் மலரினாடிக் கடிமணங் சுவாந்து மெல்ல  
வுள்ளிருந் துதுதெனற லொன்றினு லுயிர்த்தல செயவான். (1)

ஆயர்தரு மரணமாங்க ணடுக்கினு மான்ரோர் கொள்கை  
பெயர்தர விடுப்பார கொல்லோ பீடமா பிரமோ தன்றான  
மயாவுறக் காலகை யெல்லா மண்படத் தேய்ந்தவேனு  
முயாதரு பனநதுண்டம்போ ஹருருவ தானுன மேனமேல. (2)

உருளைபோ ளளவில்கால முருளலா லுடலநீங்கிக்  
குருதியுந் சதைபு மெனபுங் குறைந்து தேயந் திறுதலாலே  
மருள்படு மாலியொன்றே வருவது போவதானுன  
மெருளுறச் சிறிதுநேரஞ் செனறபின மெளிதலானுன. (3)

தெருண்டனன் சிறிது நோக்கந் திறந்தனன் திறந்து நோக்க  
புருண்டவோர் சக்கரத்தே ரொளியவன தனகீழாக  
வருந்திறந் கண்டா னேராய வானவ ருலகந் கண்டான  
பொருந்தில னவனிருந்தும் போர்தனன புரண்டு மேலும. (4)

இவ்வகை மலைமேலுச்சி யெய்தன னினிமேற சேற  
லெவ்வகை யருமை யென்ன வெண்ணினன் கனாவ தானுன  
செவ்விய தலத்தோயென்றுஞ் செநதமிழ வளாததோயென்றுந்  
திவ்விய குணத்தோ யென்றுந் தெய்வதம் பழுத்தோ யென்றும,

அடியவர்க் கெனியாயென்று மசலனே யனகா வென்று  
நெடியநீர குடித்தாயென்று நித்தனுககாளா வென்றும்  
படியவர்க் கமுதே யென்றும் பண்ணவாககரசே யென்றும்  
வெடிபடக் கூவிக்கூவி மிடரிடம வீக்கமுறறான. (5)

வித்தகன வரவு காணன் வெதும்பினு னினிமே லென்னை  
செத்தபி னேனுமினகண செனித்தியான காணும் வண்ண  
மத்தனே யெனகு நின்ற வமலனே யருள்வா யென்றே  
யித்தலை யுருண்டு மாயத லினிதென விதயன்கொண்டு. (6)

முப்புர மெரித்தான் பாத முனனினுன வணங்கி மேல்பா  
லப்புறங் கடகடென்ன வடித்தலமுடிவு காறு  
மொப்புறு முருளைபோல வருண்டங்கோர் முகமுன் வீழந்தா  
னுப்புறு பொடிபோ லெனபி னுதுப்பெலாம் பொடியவம்மா.

தீராத மூர்ச்சையானான் நிறத்தஞ்ஞ வின்னியினுலே  
வாராத வுயிருஞ்சுறறே வருதா லானு னப்பாற  
தீராருநதுறவி முன்னாச் செப்பிய விஞ்சை தன்னே  
யோராதவ கோந்து மெல்ல வருப்பல செப்பிபதானான். (சக)

மூன்றுநா ளிவவாறாக முதியபைந் தமிழயோகி  
யான்றமெய யுணாவினுலே யந்தண் னிலைமையோர்ந்து  
வானறவிழ மீனோ டொத்த மங்கைபின் செல்ல மறறை  
யூனறிய தவத்தா ஞ்ஞ வுவநதெதிர வந்துதோனறி (சஎ)

விப்பிரன றகைமைநோக்கி விளங்கிய கமண்டலத்திற  
சுப்பிரத தெண்ணீர் வாரித் தெளிததனுஞ் சருங்கித் தேயநத  
மெயப்பசும் புண்ணுந தீர்தான மேயினன் காலகை யெல்லா  
மொப்பற மூததான முன்ன ருடலங்கொண் டெழுநது வந்து. (சஉ)

முனிவனைச சூழநது தன்னோர் முடியிசையிருகாள ஞ்ஞக்  
சுனிதரு தமிழாய நெறறிக கண்ணுதற கினியாய தெயவப  
புனிதமா தவத்தா யென்றன புண்ணிய புராண வென்ன  
வினியன புகழநது நினபா லெயதினன காததி யென்றான். (ச)

மகமுனி மனங்கனிந்து மறைமங் வேண்டலெனனை  
பகருதியெனக்களமபன பசுபதி பத்தி வேண்டு  
மகநரு பெருநுநையாறறி னடைகரை வாழல வேண்டு  
நிகரறு கங்கைமேவி நீங்குதல் வேண்டுமென்றான் (சு)

என்றலு முனிவனகேட்ட விவையெல்லா மளித்தே னினசோ  
மன்றல நிறைவதான வரம்பிற கொடுத்தே னெறகாய  
நின்றவிவ விஞ்சையார்க்கு நிகழ்ததுதல் புரியேன்னமை  
துன்றிய தவத்தி னோக்கே சொல்லுதி யென்னசொல்லி. (ச)

அங்கனோ தீபநதனை யந்தணன் காததி னலகி  
யிங்கிது பினக தீரத்த யினிதுமூழ் குதியென ரோதப்  
பொங்கிய களிப்பா லனனோன் போநதனை மூழ்கலுறறான  
கங்கையின் மணிகா ணிகா கட்டமே லெழுநதா னன்றே. (சு2)

வேறு.

வாசிகையேவருபொருளைப் பினகநெடுநீதத்தின்மகிழநது  
மூழ்கக்—காசியிலே மணிகரணிகைததுறைமேற சென்றெழுநது  
களம்பலுள்ளு—கசியிகத்திகைததொன்றுமறியாது மதிமயங்கி

கய்கு

## அம்பைத்தலபுராணம்-

க் குலேந்தான கும்பத்—தேசிகனறன செயலிதென்றுங் காசியெ  
னறுங் கங்கையென்றுந் தெளிந்தான பினனா. (1018)

கொகுகிறகி னனாசெறிந்து கோலுனறித தள்ளாடிகுல  
வுதற்கு—மிக்கரிய பருவதனஞ் சுரந்தியிற குடைந்தினி னுவினா  
கசசெயதா—னிககருணை யெவர்க்குளதென தருணமுனியைப  
பொருரைதனை யேத்தி வாழத்தி—யககராசென தேறினனோரா  
னந்தக கடனடுவிலாழந்து நினறா. (1019)

தன்னியமந் தனைமுடித்துச் சுடர்விளக்கந் தனைதளராதத  
டக்கை கொண்டான—மின்னியபன மணிமாட வீதியெலாமுட  
லினுன மினுன! நீபபத்—துன்னியபொற கலகருவியல காலிடற  
நடந்திருவா தொழுது போறமு—மன்னியசீர் விசுவேசா கனகம  
ணிச சினகரத்தை வலஞ்சூழந் துறறா. (1020)

தெய்வநதிதநெண்ணீரா லபிடேக முறைபுரிந்து தீபங்காட  
டி—தெய்வளருமமுதருளிச் சநந்திமு னினறிருகண ணீர்பாய  
நகோட—மெயமுமுதும புளகிப்ப மனத்தினினை யுழைமுகத்தி  
னமெழுகே யாகக—கைமுகிழ்ந்து முடியேறறித தியானத்தா  
லசைவறற் கம்பமாசி. (1021)

செம்மணியி னுனிவிளங்கு சிவமணியே தவமணியே சிமய  
க்குளறத—தமமணியாம் பெணமணிபாலணிமணியே வருணமணி  
யே யடியாருளளம்—வெமமணியே வெயினமணியே மதிமணியே  
சுடாமணியே விணமேல வரழவரா—தமமணியே யவிமுத்தத்  
தணமணியே கண்மணியே யெனறுதாழநதான. (1022)

மினமேவு திருவளன பூரணியாள் பகலெனும் வியநது கொ  
ண்டான—மனமேவு வீதிபல சுடந்துமணி கட்டிக்கையின மீண்டு  
ம வந்தான—முனமேவு பொதிக்கையிலே செலவினை ததான பல  
வாறு முடிவு காண—னெனமேவல செயதுமென வலமநத் மன  
த்தினனா யெககா நினறா. (1023)

இவணிலமை யீதாக வவிமுத்தத் தெழுந்தருளி யிருக்கு மெ  
றகள—சிவபெருமான் பிராட்டியிவ ரதிருப லாவணியுஞ் சிறந்  
தமகக—னவமருவு காணியென யுவதியென வடிவுகொடுநடந்து  
லாவித—சவளமணி விளிமபொளிநக—சிறுநகைபூத் தவனுடற்  
ழைக்க ஹறா. (1024)

முனபுரிந்த நல்வினையோ முனிபுகனற வரத்தினய முனைத்த  
தேயோ—வெளபலனோ வறிந்திமமா லுலகமெலா மீனறருளு

மெந்தயம்மை—யனபுடனபி ரமோதனிட மெழுந்தருளி யற  
முததா யமுங்கியெனனே—அனபுறுத லெனகுறறு யிவகுறறு ய  
ஸுறதியெனச சொல்லுறறுன. (௧௮)

பிறந்துவளந தயலோநா புக்கிருந்து மலையமலை பெயாந  
துயோகி—சிறந்தவரந தரவிளக்கத் துடனமுழுகி யிவனெழுந  
து செயத வெல்லா—மறைந்தனனபி னவனேகற கருமைசொலி  
யவாவினையு மறிககைசெயதா—னறந்தழைந்த கொழுந்தனையீ  
ரிருவீரு மியாவரெனக கருணமினெனறுன. (௧௯)

விருககணுரை கேட்டமலன விளம்புறுமென் றுரைதருளி  
விளககத்தோடே—திருதகமுறித் தீர்த்தத்தின மூழுகவென வா  
ங்கவனுரு சென்று தாழந்தான—குருத்தெழுந்த நரைநிரைமூப  
பெறிந்திருபத தொருவயதுகொண்டு நெல்லி—பருத்தவனக்கா  
சிபச்சேத திரப்பொருநை நதித்தடத்துப பருந தெழுந்தான. (20)

எழுந்திட லுந தனனேததா வினநநெரியா தொருபிறப்பி லி  
ருபிறப்பு—மொழுகாகப பெறறனமோ மனமதனா வுலகிடத்  
தி லுதித்திட்டோமோ—வழுமபான கிழப்பருவமுதததுறதோ  
மெவவனத்தின மச்சுநதோமெல்லா—மழுங்காத வரப்பொரு  
நை மாநதியின மங்கையென மனத்திறகொண்டான. (௨௧)

இருசாமந தவம்புரிந்தான பொருநையெனு நாயகியு மெதி  
ராவதுறறுண்—மருவாரு மலாசொரிந்து பஸ்புகழந்து பதயுகள  
ம வணங்குகின்ற—னுருவாரு மமபிகையு மந்தணனை நோக்கியு  
னக குறறிநீமை—சுருவாரும பிறப்புகிழ மறந்ததாம் வேண்டு  
வன கழறிடெனறுன

வேறு,

எனதசொற செவிகேளாமு னிருபிறப்பாளன போதறி  
மனதலவ குழலாய மினனூல வரமொலா மடைந்தேனேனுந  
துனறுநி வீர்தமெனறுநீதாயர்திட றுறையிலவாழத  
னனறுநிந பாடபத்தி நண்ணுத லளித்தி யெனறுன. (௨௨)

அனனையாங் களித்துப பினனு மருளினு லநதணாககு  
மன்னிய சோதநிலகும வரமொன்று வேறு நல்கித்  
தன்னிலை மறைந்தாளாகத் தனைநிகா களமபனுள்ளத  
அன்னிய களிப்பெனறோது முவரியுள ளாழந்தானாகி. (௨௩)



## கயி அம்பைத்தலபுராணம்.

கண்ணுதல் காசிபேசர் மாகதக்கனனி பொற்று  
ண்ணினன் வணங்கிப்போற்றி கட்டவன நனைக்கண்டே  
யெண்ணு நிதியம்பெயத விருககழ பெறுவானவேண்டி  
வண்ணநீள் வழிமேற்கண்கள வைத்தெதிர பாரத்திருந்தான். ( )

நையிச வனத்தீரவேண்டு நலம்பெறு பிரமோ தனமுன  
கையிச விளக்கமேந்திக் கதித்தெழுந்திட்டதாலே  
மெய்மைசேர் தீபதீர்த்த மெனும் பெயா வினகுமலி  
னைமைசோ புனிதநனை யனநதற்கு மறையலாமோ (சுஅ)

அணிமணங் காதனமுத்தி யடைதரவேண்டு மென்றற  
பிணியொடு முன்புசெயத பெருவினையீர வென்றற  
கணிபெறு மிந்நீத்ததோர் காலேனு மூழ்  
பணிதரு மிகநீததம்போற்பாரிடை வேறினரு (சுச)

சொல்லிய வேதியர்க்காத் தாயொங் காசிபேசர்  
வல்லிய லெறிததாட்கொண்ட வள்ளலு மாளுநத  
நல்லியல சரிதமநதச் சருக்கதி னவிலகிறபாமான  
மல்லியல சரிதங்கேட்டார வழுத்தினாக்கருமையாடே :

தீப தீர்த்தச்சருக்க முற்றிற்று.

பத்தாவது

### தீபதீர்த்தச்சருக்க வசனச்சருக்கம்

முனிவர்களே! தீபதீர்த்தத்தின் மகிமைகளைச்சொல்லு  
கின்றேன் கேளுங்கள் நிரமலமாயததெளிந்தோடுகின்ற வேணு  
வதீர்த்திற களமபமென்னும் கிராமத்தில் வாசகியாடன வம  
சத்திற பிறநத பிரமோதனென்ற ஓர் அந்நனை தன் தமபியுட  
னும் மனைமககளுடனும் இல்லறநடத்திவருகையிற பொருளாசை  
யால தம்பிககு வினையிலத்திலும் பொன் அணிகளினுஞ் சிறசிலப  
குதியே கொடுத்து மறநப பெரும்பருதி யனைததையும் வருகித  
துக கவாந்து தன்வினையில் மனைத்தையும் பெறகாசூகாமாற்றிப்  
பெண்டு பிள்ளைகளுடன் வேறறார சென்று வசித்துவரு நாளிற  
காலகதியால் தன்மனைவி மக்களியாவருமிந்நுபோதலும் மதிம  
யக்கமுறறவனாய் துக்கசாகரத்தில் மூழ்கிசசறமேதெளிநதுஇற  
நதவர்கட்குச் செய்யவேண்டுகருமம் நடத்தி இனிமேலென்ன  
செய்யலாமென்று யோசிக்கலாயினன்,

வயதில் மூத்தோம், நலாதினாயால் வருத்தமுறுகின்றோம் நாம் இரத ஜன்மத்திற்செய்த தீவினையை இரத ஜன்மத்திலேயே அனுபவிப்பதானோம் ஆகையால் இனிமேற் காசிமா நகரஞ் சென்று மாணமாவதே நலமென்று தீர்மானித்துப் பெரிய ஒரு மூங்கிற்றண்டத்தில் நிரம்பப் பொறகாக்களைச் செறித்து ஓர் ஊன்றுகோல்போற் கையிலேந்தி மற்றுள்ள திரவிய மனைததையும தம்பிகளுக்கொடுத்துக் காசியை நோக்கிச் செல்லுகையில் ஓர் சநியாசி யெதிர்ப்பட்டுப் பிரமோதனை நோக்கி நீ யெங்குச் செலுகிறாயெனலும் அந்தணன் உள்ளவெல்லாஞ்சொல்லிக்காசி மாநகர்க்குச் செல்கின்றேனென்ன தறுவி'கூறுகின்றனா.

ஓ அந்தணு நீயோ வயதில்மூத்துக்காடுவா வீடுபோ வென்னு நிலைமையெய்தினை, அளவற்ற நாமும் நகரமும் வனாதரங்களும மலைகளுங்கடந்து வாரணசிகு யெவ்வாறு செல்வாய்? நீ கொண்ட எண்ணம் வீண உன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றக்கருதுவாயாதி லிப்பொழுதே தமிழமலையாகிய பொதியாசலஞ்சார்ந்து அகத்தியமுனிவகாகண்டு தரிசனஞ்செய்யக்கடவை யென்றருளிச்சென்றனர்.

உடனே "பிரமோதன் சநியாசி யுரைத்த வாக்கியமனைத் தையும் தலையாகவகித்துத் தென்றிசைநோக்கி மெல்லத் தண்டு னறி நடந்து அநேக நாடுநகரங்கடந்து கடைசியாய்ப் பரண்டி நாட்டில் ஆமலகவனத்தில் வந்து பொருநையில் நீராடிச்சு வாசி காசிபேச்சுரா ஆலயத்துட் சென்று வலங்கொண்டு வணங்கிநிறு கையில் அப்பெருமானுக்கு நிதிகியபூசை முறைசெய்யும் ஓர் ஆதிசைவன் அடித்து யாரொன விசாரித்ததும் பிரமோதனதன்விருத தாந்தத்தை யுரைத்து அவனுடன் நடபுறான். பிரமோதனும ஆதிசைவனும் ஒருவருக்கொருவர் உயிருமுடம்பும்போல அததிய ந்தசிநேகங்கொண்டவராய வாழாநிறுகையில் ஓர்நாள பிரமோதன் அகத்தியமுனிவகாக்காணுமபடி செல்லநினைந்து ஆதிசைவனைநோக்கி அனபா நானிப்பொதினைக சென்று அகத்திய முனிவரைத்தெரிசித்துவர எண்ணங்கொண்டேன, போயமீண்டிவருந்தாறும எனனுயிரக்கு நிகராகிய இக்கைத்தண்டத்தை வைத்துப்பாதுகாத்துத்தரல் வேண்டுமென்றுரைத்து அவவாதிசைவனகையில் தண்டத்தை அடைக்கலமாகநல்கி அவனிடத்தில் விடைபெற்று மரங்களும் செடிகளும் அடாநது நெருங்கிய பொதியமலை மேல் காணுங்கையும்தேயந்தற ஊரநது கொடிமுடிசோரநது அப்பாற

செல்வதற்கேலாமல பனங்கட்டைபோலுருண்டு அப்புறம்விழுந்து மூர்ச்சையாயினன.

இவ்வாறு மூர்ச்சையாய்க்கிடக்கும் அந்தணன் நிலைமையெல்லாம் ஞானதிருஷ்டியாலுணர்ந்த தமிழமுனிவன் ஆகக்கெழுந்தருளிக் கமண்டலதீர்த்த புரோக்ஷணத்தால் தேய்ந்த உறப்புமயிரும் தழைக்குமாறுசெய்து அந்தணனை நோக்கி வேண்டிவதென்னெனப் பிரமோதன் முனிவனைவணங்கிப் போற்றித்தன்வரலாறுரைத்துத் தபோதனரோ எனக்குவேண்டிவதாசசுவரபக்தியும் பொருநாநதி தீரவாசமும் கங்காஸநானமுமே யெனலும் முனிவன் அவையனைத்தையுமளித்தோம் அன்றியும் உனபுகழ் உலகமெல்லாம் வியாபிக்குமாறு ஓர்விசேடமானவரமுமுனக்களித்தோம் என்றுரைத்தருளிச்சுடாவினக்கு ஒன்றை அந்தணன் கையிறகொடுத்த ஆங்கு பொருநையில் பிணைத்தீர்த்தந்தில மூழ்குவித்தனன். அந்தீரத்தந்தில மூழ்கிய அந்தணன் கங்காநதியில் மணிகாணிகா கட்டத்திலெழுந்து எவ் குற்றமெனச் சிறிதுநேர மயக்கமுற்றுக் காசிமா நகரின்கண் வந்தோமெனத்தெளிந்து பொருநைத்தேவியையும் அகலதியாரையும் திக்குநோக்கி வந்தித்தபபுகழ்ந்து சுவாமிவிசுவநாதரையும் விசாலாஷியம்பிகையையும் சேவித்து மீண்டு மணிகாணிகா கட்டத்திலவந்துபாண்டிநாட்டில் ஆமலகவனத்திலெவ்வாறு செல்வோமென யோசனைசெய்து ஒருவழியுந்தோன்றாமல் திகைத்து மயங்கி நின்றான்.

அவ்வேளையிற் கருணாநிதியாகியவிசுவநாதப்பெருமானும் விசாலாஷியம்பிகையும் மானிடவடிவெடுத்து உலர்சமா யவ விடத்தில் உலாவிவருகையில் வருத்தத்தால் மெய்வுற நிருகும் அந்தணனை நோக்கி என் கவலுக்கினறையென வேதியன், ஸ்ரீயா அகத்தியமுனிவா கிருபையாற பொருநை மூழ்கியிவ்வுருநேன், மீண்டும் அந்நதிதீரத்திற செல்ல யாதொருவழியுந் கோன்றாது துன்புறுமென்றெனறனன். அதுகேட்டுச்சிவபிரானவேதியனை நோக்கி அததீபத்துடன் இத்துறையில் மூழ்கினால் அங்குச்சென்றெழுவாய் என்றநூலும் அவ்வாறே பிரமோதன் மணிகாணிகா கட்டத்தில் மூழ்கிப் பாவவினைகளும் நராதனை மூப்புமுதலான உடற்குற்றங்களும் நீங்கி இருபத்தொரு வயதுள்ள திவ்விய பவகளை விகிரகரையச் சாலா தீரத்தந்திறகு ஆடுதல், கீழ்த்திசையிறசென்றெழுந்து அளவற்ற சந்தோஷ முகையவனுப்ப

## தீப்தீர்த்தச்சுருக்கவசனச்சுருக்கம். கஉ௨

பெருநகரநாயகியைமனதில் நியாணித்து இரண்டிசாமம் தவம்பு  
நிந்தனன், உடனே அததேவி பிரத்தியக்ஷமாயமுனவநதுவேண்  
டும்வரம் அளித்தகனறனன். அப்பாறபிரமோதன அடங்காத  
களிப்புடன் சுவாமிகாசிபேச்சுரா ஆலயத்துட்சென்று வணங்கி  
ச்சிநேகிதனாகிய ஆதிசைவன வரவுளதிரானோககி ஆங்கோரிடத்தி  
லிருப்பானாயினன்.

முனிவர்களே! அந்நாள் பிரமோதன மணிகர்ணிகா கட்டத்தி  
ல் மூழ்கிக் தீபத்துடனிகஞ் எழுந்தபடியால் இததீர்த்தத்தி  
றருத் தீப்தீர்த்தமென்றபெயர் விளங்குகின்றது. இத்தீர்த்தத்தி  
லுருவேனாமூழ்கினோரும் இக்கதையைப்படிப்போரும் கேட்  
போரும் தவசன தவகன அபீஷ்டமெல்லாம் நிறைவேறப்பெறு  
வார்கள்.

இப்பிரமோதனென்ற வேதியனுக்காகச் சுவாமி காசிபேச்சு  
ரர், எரிததாட்கொண்டவருமானா அச்சரிதமெல்லாம் மேலளர்  
த்தாட்கொண்டசருக்கத்திற் கூறுவனதேனென்று சூதமுனிபே  
ற கூறலாயினா.

தீப்தீர்த்தச்சுருக்கவசனச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

பதினென்றவது.

காசிபதீர்த்தச்சுருக்கம்.

காரண னாகிய நண்ணுதன முன்னு  
ணரணனைத் தர நாரண ஆபி  
யாரணனைத் தர வாரணன நெயவச்  
சேரணி காசிப னைத் தரல் செய்தான். (க)

கிருத மெனப்புகல் கேடறு காலம்  
வருசா வாணிய மாமனு வாழநாள்  
சருதறு நோனபினிற் காசிப னென்பான்  
நிருநிக ரதிதியைத் திதியை மணநதான். (உ)

அதிதி வயிற்றினி ல்மர ருதித்தார்  
திதிய வுண்டதொகை சோதர வீனரூள்

சதிமர ணப்பகை தாமற வாடுனார்  
வந்திர நாளு மனத்தி னினைத்தார். (௩)

மத்தென மந்தரம் வாசுகி நாளு  
வைத்தன ராழி மதித்தன ராலக்  
கொத்தன ஸஞ்சினர் கோவென போடி  
மத்தலர் சூடியின மாணடி தாழ்ந்தார். (௪)

வந்த னுரைத்தனர் மாதொரு பாகன  
சுந்தரன வாரிதி சூழெரி நஞ்சைக்  
கந்தர மிட்டணி காடமுன னப்பால  
வந்தவொர் வெண்குதை கண்டு மகிழ்ந்தார். (௫)

வானவா தாயின் மகிழ்ந்திட வெண்ணித்  
தானவர் வேறு தயக்கிட மாலோர்  
மாளினி பாயெதிர் வந்தம ராக்கே  
யினியில் வெண்குதை யீந்து மறைந்தான். (௬)

மோகினி யேகனு மோசயி தென்ன  
சூக முணர்ந்தன ருங்கிவை யினர்  
போகியி னுற்றன வென்று புழுங்கி  
பூகம் வளைந்தம ராட வருத்தார். (௭)

தியவர் செயகை தெரிந்தொரு தாதை  
தாயிவர தான்மலர் தாழ்ந்தெழு தேவர்  
னயவா நலவிடை சூடின ராகிப்  
போயினா வாளி பொழிந்தன தாத்தார். (௮)

வேறு.

அலையோடு தண்ணுவ ரியோடுவெள்ளை யமுதாழி யென்ன  
விறுள்கூர்—மலையோடு வெள்ளி மலையென்னயாரு மலையின்ற த  
ன்மை யறைய—வுலையோடு நீரி னுருகுற்றசெப்பி னுறுகண்க ளா  
க வுலர்கள்—சிலையோடு லவர மழுவோடுசண்டை செயதாாகன்  
சென்ற பலநான் (௯)

ஒராயிரத்து வருடத்தினெல்லை யதுசென்றும் வென்மி  
யொருவர்—பேராயதில்லை யமோசன வன்மை பெரிதே ருறைந்  
ததெனினும்—வீராதிவீர னதனான்முன் வைத்த விறலொன்று  
தாள் களவையின—பேராதடர்ந்த மறைபோல் வளைந்த பிறை  
வா னினாவல ருறையான். (௧௦)

பேரராஜி கிழ்பர் செயலின்ன மக்கள புதழ்வாகைகூடி யி  
தான்—வாராது நின்ற வகைகண்டதுவகி மனமுடமுதது ம  
திதி—ரோடுசென்க ளருவித்தடத்தி னிலைமுழகு கொங்கை யின  
ளாயச்—ரோன காசி பரைமுன்பு சென்று தெரிசித்து நினறு பு  
கலும். (௧௧)

மதியே யணிந்த சடையாளர்பாத மலரோ மலர்ந்த மதியா  
ய்—பதியே நினக்கு மகரான தேவர் படுபோரில வென்றி யில  
ரோ—விதுகாது மிவ்வு னணுகாத தன்மையிசையென்று தாழ  
வெவணுந்—துதிமேவு காசி பனுமுள் னுணர்ந்து தொகநின்ற த  
னமை சொலுவான். (௧௨)

அதிதி பயந்த விமையாத தேவ ரவுணர்க்கெதிர்த்த பொரு  
தா—ரிதுவேனை சற்று வலியின்றியோடி யிடரே யுழைப்ப ரெ  
னினுற—கொடுகோப நெஞ்சின வலிகுனறி லார்கள் குறையா  
த வெனறிபுனை—றிதிகாதலர்க்கு மரிதாரு மெனறு திருவாய்  
மலர்ந்த ருளினான். (௧௩)

திருமக்க னியாரும் வலியின்றி வாடுதிரமே தெரிந்த வதி  
தி—பொருமிக் கலங்கி நிலமே னிறைந்த பொடியிற்புரண்டு க  
லை கருணை ப்ரதாப மணவாள மக்கள் கடிக்கொண்டவெற  
றி ரா—னருளுறற வாறெஃ தருளெனன வேத னருமைக்  
குழந்தை யறைவான். (௧௪)

ரீபெற்ற மக்கள் விறல்வாகைகூட நினைகிறபை யாகி விது  
நான்—மீபெற்ற பாண்டி வளமண்டலத்தில வியனெலலி சுற்  
று பொழில்வாடப்—போபெற்று மீடி டமுத பரவாக பொரு  
ரை பரசாத மதனைத—துயபெற்ற கெஞ்சி னுயர்மாதவங்கடொ  
டரப் புரிந்து கொளவே. (௧௫)

மணவாள னின்ன மொழிகூற நங்கை மனமொத் தலர்ந்து  
மகிழ்வுறும்—றிணர்மேவு கஞ்ச வதனத்தி யாகி யிறைதன்னை வே  
ண்டி விடைபெறும்—றணவான மந்தர வுபதேச மனப ருளா ல  
ருத்த வருளி—னுணர்வாகி மெல்ல நடைகொண்டு நெலலி யுயா  
மா வனத்திலணுதி. (௧௬)

பெரியோ ருளத்தி னிறையிறமெனந்த பீடாா பொருந்த மு  
ழுதித்—திருரீறுபூசி மலரா னிறைந்த திருநெல்லிமேவு பொழில்

வா—யொருகாலை யூனறி யொருகான்மடக்கி யூரோடு செ  
ர நிறுவி—யிருபாணி யொக்க முகிழ்வித்து நீவு யிருண்மே ல  
மைத்த வமைவாய. (ய௭)

நிலையாக யோக நிலைநின்று பித்தி நிலையேபொறித்த வன  
மோ—சிலையோ வெனக்க ணுனிநாசியீறு தெரியக் கணித்து பய  
னே—நூலையாத மந்தர மதுகோடி கோடி யுருவிற் செபித்து நெ  
டிய—மலையா சல்பெ ணிருதா னுளத்தின மருவித் தவன்கள பு  
ரிநாள. (ய௮)

வலமாறி நின்ற வமசோசனுக்கு வலமுற்ற தன்மை மதியாக்  
கொலைபாதகதத ருவாதனக ளாதி ருரவாக் ருணாப்பவவனு  
மலமாறு கொண்ட வருள்யோக ஞான வழியாக யாதுமுணர்வி  
னிலையாய நிறது மனமுந்த ளர்ந்து நிகழினுற தன்மை புகல்வான்  
வேறு.

தேவருநீருஞ் பல்பகல் வெம்போர் செய்கின்றீர்  
தாவரும வெற்றித் தாரணிசூழத் தம்மக்கண்  
மேவில ஞான வதிதிமயங்கி விசனித்துத்  
துவியனினற காசிபனுக்குச் சொல ளானுள். (உ௦)

அங்கவ னீவிர் போர்முனை நின்ற லைசோசன்  
றுநகி யதுங்கல கூற மயங்கித் துயர்மேவி  
மறகை வணங்கி யென்மகர் வென்று வயமேவற் (ன்  
கிகுகொரு நனி சொல்கென நன்றென் றிதுசொனனா

தண்டலை மேவித் தென்ற லுலாவுந் தமிழான  
மண்டல நெல்லி மாவனமேவி மனமொத்துத்  
தெண்டினை வீசிக் கண்டவர்பாவத் திடாகொண்டி  
மண்டு பொருநத மென்ற மணிப்பெண் மலருன்னி. (

நீதவ மின்று செய்குதி யென்ன நிறைமேவு  
மாத வளங்கு மாதவ முற்றே வதிவின்றா  
ளாதவி னுறகண் மாவலி ருன்றி யழிவின்றீர்  
போதுதி ஞென்றான் மாதவ மங்கை பொன்றற்கே. ( )

வெள்ளி யுரைத்த கொள்ளி வெடித்த விதமெல்லா  
முள்ளி னினைத்தார் கள்ள ஞானத்தா ஞென்னுதா  
தள்ளியிருக்கு நெல்லிவ னத்தின் றலை செல்வான  
துள்ளி வினாந்தார் காலது காஷின் றுணையாவார். ( )

பாதக ரிவ்வா றுதலு மன்பர் பகாகினை  
காதல னிக்கு மார மலைபெண் கணியாவா  
ளாதர முற்றுண மாததி திககோ ரரணுக  
வேதரி சுற்று மூளவ ரூடகண விகசித்தாள். (உ௫)

அதிதி பொருட்டுப் பொருளை யளித்த வனலான  
மதில்கண் மலாக்கண் வரியர விதகண வதிகிறபார்  
மதிகொள்கபர்த்தந திருவடி நிறகும வழிகாணு  
தெதிராதர வத்த னிலையுரு வததி னெழில் கொண்ட. ( )

இவவயி னீங்கு னுதலுமுழிக் கிருளான  
பவவ மெழுந்த செவ்வி படர்ந்த படுத்திய  
ரோவவி லுயர்ந்த நெல்லிவனத்தி னுடுறறுச்  
செயவி யுயர்ந்த தியர னோககிச செயலறறா. (உ௭)

பாணும திக்க னுருமொ ளிக்கும் பவனர்க்கு  
மேனைய வர்க்கு மேவிடு தற்கு கெளி தாமோ  
மானதிதிப்பெண் ணேயிதி னிறபான் வதைசெயதரு  
கூணுதி ரங்குள வாயகொடுதினனற் றுளதேயோ. ( )

என்று நினைந்தார் சென்றனு கறகு மியலாராயக்  
கன்றிய விநதார வீரமுரைத்துக் கடிதுற்ற  
வெனறி யழிந்தா ரமமதில் சுறறி வெருநாளாயக்  
குளறி யிருந்தா காதவ ழிக்குரு குறுகாதா. (உ௯)

யாவ ரிவட்கிங் காரழல் சுறறு மெயிலீந்தார்  
மூவர்தமக்கு மேசெய லீது முடியாதால்  
தேவர்தமக்கும் வாகைமுடிக்குத் திறலேயோ  
மேவுக லென்னென் றேயலறுறு விசனித்தார் (கஉ)

பன்னெடு நாளா யநிலைசுறறும் பழிபாவ  
கொணை யிருந்தோ மெனசெய லுறறோ மிதுவீனென்  
றுணனினா தேவர் தம்மொடு பொருதறகோடுற்றா  
மினனிய திபத தினவிழு புள்ளின் வீகிற்பரா. (க௩)

திதிமக ரமரிற் பொசுவெழ வதிதித் திருமாத (ப்  
துதிதவ நிலமைக் கருள்கொடு பொருதைத் தோயத்து  
பதியெனும் வரதைப் பகவதி யவன்முற படருற்றுக்  
கதிகொ டுளததிற கருதியபொருளைக் கழறென்றாள். ( )

விண்ணவர் மாதா வினனது கேட்டு வியனுற்றாள்  
கண்ண விழித்தா ளம்பிகை நிற்குங் கதிகண்டா



என்னென்று மீன்பத் துண்ணிதை வானு ளிருதாளிற்  
தண்ணல ரிட்டாள பல்புகழ் பேசுந தரமானுள் (1)

வேறு.

கலையாயின யிமாவாடுனரு கனியாயின கமல்த்  
தலையாகிய மணியாயின தனியாயின தகையோ  
ரலையாயின யாரதவெ னமுதாயின யணியார  
மலையாசல நிலையேவரு வரதேசுவ மணியே. (௩௪)

மதியாயின யதீவாயின மலமாயின வரநீ  
ணிதியாயின நிசமாயின நிதமாயின நிகழந  
துதியாயின துதிசுடர்தரு தொடையாயின தொலையாம்  
பொதியாசல நிலையேவரு புலனுமிாத புனிதே. (௩௫)

நெஞ்சாயின நினைவார்தவ நெறியாயின நிலனோ  
டஞ்சாயின யரனாயின யரியாயின யரனோ  
டெஞ்சாதுபல துயிராகிமற நெதமாயின பெழுமேழ்  
மஞ்சாடிய மலையாசல வழியேவரு வரதே. (௩௬)

அந்தாமரை யன்மேசுவை யணியாகிய வணியே  
நந்தாமணி யொணியேநளிர் நதிநாயக கதியே  
சிந்தாமணி யருளேதரு திருவேதிரி புணையே  
மந்தாநில மலையேவரு வனிதேமக வரதே. (௩௭)

கண்ணேகணின் மணியேமணி கதுவுற்றவொர் கதிரோ  
யண்ணீடிய வுருவேயுரு வுடனாகிய வுயிரோ  
பெண்ணையணி னிறுதிகருமப் புறநின்றவின் னெழிலே  
பெண்ணேதமிழ மலேமேன்வரு பிரதாபநற் பிகமே. (௩௮)

தோளாடுவொளிர் மணியேமறை தொழுநாயகி சரணங்  
கோளர்தரு பவபாதக குலநாசனி சரண  
நாளார்மலர் நயனீபர ஞானுயிர்வை சரண  
மானாகின னாளாயினி யடியேனின தபயம். (௩௯)

வேறு.

இன்னன புகழ்ந்தன கிருசரண் வணங்கு மிவையவர் தாயி  
னையெங்க—என்னையாம பொருநை யம்பிகை கனிப்புற் றதிதிரீ  
புகழ்ந்தன கேட்டே—மென்னுள் மகிழ்ந்தே நின்றவத் துவந்தே  
மியாவைநீ வேண்டுவ நிசைத்தி—முன்னுற வளிப்ப மென்றதுங்  
கரியமொய்குழ லிதிதியு மொழிவாள். (௪௦)

அம்பிகை பயந்த வமரர்க னியாரு மவுணரோ டமர்செயவா  
ரவர்கள்—கெம்பிடர தவராய வென்றிமா லிகையே வேயநன  
ர்மிள்தரல் வேண்டும்—பம்பிய பவத்தில கீழ்ந் துழலாது பர  
கதி கொடுக்கு நிர்ப்பதமே—நம்பிடு ஞான மெனக்கு மென்பதிக்  
கும வேண்டியின் தருளென நவின்ருள். (சக)

நவிறனும் பொருளை நாயகி யாவு ந்முற வனிதன மிமை  
யோ—ரவிர்தரு வென்றி வாகைரு டுனரா யடுத்தன றொன்றரு  
ள் புரிந்த—ருவிதரு மவுண ரடுத்ததும் வனனிக் கோட்டைமுன்  
ருயினதவ கொடியோ—கவிதரச் சூழ விருந்ததும் பின்னர்க்  
கடந்ததுங் கனிவுறப் புகன்றாள். (சஉ)

இங்கனீ தாக வங்கக ரூடற்று மிமையவ ரவுணரை மாயத்த  
ப், பொங்கிய களிப்பிற போந்து காசிபனைப் போற்றினாவய  
நிலை புகன்ற, ரங்கவன களிததான் றுயதவ மாற்ற லறைந்த  
ன னமரரோ டெழுந்த, பங்கயி னெல்லி மாவனத் ததிதிபன  
னக சாலையிற் படர்ந்தான். (சங)

படர்தது மதிதி பதியைமுன வணங்கிப் பண்ணவர் தங்களை  
யணையா, விடரற நீரிங் கெயதிய தன்னை யிவளரு ளாமென வி  
சைப்பத், தொடர் தரு தவத்துக் காசிபனோடு ளரொலாந் து  
ணையடி பரவிக். கடன் மடை திறநத தெனப்பல புகழநது க  
ணகொளாக் காட்சியி னிலைத்தா. (சச)

அருணிதை பொருளை யம்பிகை யருளி னதிதிகா சிபர் தமை  
நோக்கித், தெருணிதையிருதத் துறையினீ ராடித் தெரிசனை  
செய்தனி ரின்னு, மருளற மகமொனருற றுவிர மூழகன மறற  
வித் துறையதே யதறை பொருளுறு திராதவ காசிபநீர்த்தம  
புகன்றனம் பெயாபுகழ் பெரலிய. (சரு)

காசிப தீர்த்தத் தனையொரு காலங் கருதினார்கண் களாற க  
ண்டாா பேசினார் மூழகிப் பெருந்தவம் புரிந்தாா பெறற கரும்  
பேறுவே றிலையா, லாசிலா மூன்று புவனத்து நீர்த்தமமர் வ  
னகோடி மூன்றையா, மாசிலா தெவைக்கும புனிதமாகா த்தி  
ய மலிரததித் தீர்த்தமா வழங்கும். [சசு]

இனியவன மகமொன றியற்றுக் விழைவ னெழுந்தருள புரி  
ருவ னெல்லாங் கனிவுறப் பெறுக வெனவருள புரிதது கது  
மென வததுறை கரந்தாள், பனிமல ரயனு மாயனும வேதப

பணுவனம் பாறகடன மகனும், புனித பாரதியும் புழந்திடக்  
கேவா புதுமலர் பொழிவிடமாபோகோ. (சஎ)

ஆவியு உபொருளுமுத்தியுந் தவமே யாமென வார்த்துரை  
சத்திர, காவியுந் கமழுந் கமலமு மலர்ந்த காசிப தீர்த்தமா ம  
கிமை, தாவிய னைநத னுரைக்கடங்காது சாறநினஞ் சிறிது  
மாமகத்தின, னாவியல் காசி டேசகரசர் சருக்கஞ் சொல்லு  
ழிச்சொல்லுது மன்றே. (சஅ)

பூங்குழ லிதி பொருநரைரா யசிறைப் பசுழக்கநம் புனிதவா  
சகவக, னோங்குயர் தகவி னொருமுறை புகன்ற ருபாதியும் வ  
றுமையுமுறாது, ராங்கவை யிருநா லறைத்தவ ரிம்மை யம்  
மையி னலமெலா மடைவா, ரீங்குறு கால மூனறினுமிசைப பா  
ரெய்துவ ரெம்பிரான் கயிலை, [சக]

காசிபதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினொன்று பது.

## காசிபதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்

கிதோதா யுகத்தில் சாபர்ணிய மனுவின் காலத்தில்பிரமகுல  
த்துதித்த தவச்சிரோஷடனாகிய காசிபமகாருனிவன், அதிதி திதி  
யெனற இரண்டுமனைவியருடன் வாழும் நாளில் அதிதிவயிறறில்  
தேவர்களும் திதிவயிறறில் அசுரர்களும் உதித்தனர். அவர்கள்  
நரைதிரை மூப்புச் சாக் காடினறி நீழிலாழ நினைத்தத திருப  
பாலாழிகடைந்த காலத்தில்வநத அமுதத்தைத் திருமால்மோக்  
னி அவதாரஞ்செய்து தேவருக்குமாதிராம் அளித்து மறைதலும்  
அவுணாகள் தமக்கு அமுதமில்லாமற் போனதுகண்டு வருந்தி  
! யிதற்குக் காரணம் இந்திரன் தானென்று மகிதது அவனுடன்  
போர்புரியவர இந்திரனும் பிதாவிடத்தில் விடைபெற்றுத தேவ  
ப்படைகள் சூழ ரணகளுஞ் செனறெதிரப்பாளுயினன.

இவ்வாறு தேவர்களும் அசுரர்களும் நெடுநாளையப் போர்  
புரியாநிற்கையில் அதிதி தன்மக்களைப்பிரிந்த பிரிவுக்காறறு தழு  
ங்கித் தனபதியாகிய காசிபமுனிவரை வணங்கி, கவாமி, நம்ம  
க்கள் அவுணோடு போர்புரியச்சென்று வெருகாலமாகியும் இ

## காசிபதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம் ௧௨௬

ஸனும மீண்டிலா, போரில் வென்றோ? அனறிப்போன்றினு  
ரோ? ஒன்றும் அறிந்திலேன, அவர்கள் நிலைமையையுதாதருள்  
லவேண்டுமெனன, ஞானதிருஷ்டியால் எல்லாமுணர்ந்த காசிபு  
ன அதிதியைநோக்கிப் பெண்ணே, தேவரும் அசுரரும் இன்னும்  
அமாசெய்துகொண்டிதானிருக்கிறார்கள் அவுணர் ஜெயம் அடை  
வார்போற்காணப்பட்டாலும் இநதிரன் வல்லமையுடையவ ஞ  
தலாற பினவாங்காது போாசெய்கினதனன. நினமக்களாகிய  
தேவர்கள் வெற்றிமாலுடவேண்டுமெனில் நீ இப்பொழுதே பூ  
லோகத்தில் பாண்டிமண்டலத்தில் ஆமலகவனஞ்சாரந்து பராச  
ததியாகிய பொருநராயகியவததியானித்துத் தவம்புரிவாயாக  
வெனதனன். அதுகேட்டு அதிதி களிப்புறறு முனிவனை வணங்கி  
விடைபெற்று ஆமலகவனஞ்சாரந்து பொருநரைமாதேவியைத் தி  
யானித்து அருமையானமாதவஞ்செய்யத்தொடங்கினள்.

இவ்வாறு அதிதிதவஞ்செய்தலைக்கேட்டு அவளைக்கொல்லக்  
கருதி அளாவற்றதானவாசமாமுகத்தினின்று நீங்கித்தொலையாத  
வழிகடந்து வராரிதகையில் கருணைநாயகியாகிய பொருநராய  
கி அவவதிதியைச்சூழ ஓர் அக்கினிக்கோட்டை ஆகாயமளந்து நி  
றகுமாறு நிறுவலும் வந்தடைந்ததானவா அக்கோட்டையைக்  
கண்டு நதிங்கிச்சுழித்திற கூடச்செல்லமுடியாதவராய மீண்டும  
நன்களஞ் சார்ந்தனா.

அப்பால பொருநராயகி அவவக்கினிக்கோட்டையை நீத்  
துஅதிதிமுனசென்று உனக்குவேண்டும்வரமயாதெனன அதிதி  
அததேவியைவணங்கித் துதித்து எனமக்களாகிய தேவர்கள் வெ  
றறியுடன மீளவேண்டுமெனன, பொருநரை, அவவாறாக, எனறரு  
ளலும் தேவர்கள் அவுணராவென்று ஜபஜலராயத்தாதையை ய  
டைந்து வணங்கலும் காசிபாகளிப்புறறுத் தேவர்களுடன ஆமல  
கவனஞ்சாரந்து பொருநராயகியைக்கண்களாற்சேவித்துப்ப  
றபலபுகழ், அததீர்த்தநாயகி காசிபராயும் அதிதியையும் நோக்  
கிநீவா இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து என்னைதெரிசித்தீர்அ  
னறியுமிவகோர் மகமியற்றுவீர்கள், இத்துறையிலே ஸ்நானஞ்செ  
ய்வீர்கள், ஆனதால் இத்தீர்த்தம் காசிபதீர்த்தமென்ற பெயருட  
ன திரிலோகத்திலுமுள்ள மூன்றாகக்கோடி தீர்த்தங்கட்கும்  
மேலானதாக விளங்காநிறகும் மேலுமித்தீர்த்தமனைத்ததார்க்கு  
ம் பாரத்தார்க்கும் புகழ்ந்தார்க்கும், ஸ்நானஞ்செய்தார்க்கும் ஸ்  
நானஞ்செய்த தவஞ்செய்தார்க்கும் நனமையெல்லாங் கைகூட்

மிகிக்கும். இதன்மகாததியத்தை யாராலுமளவிடமுடியா தென்  
றநுளிக் காசிபனாரோககி நீஇங்கோயாகஞ்செய்கையில் சி  
வபிரானுகெழுந்தருளி, வேணடுமவரம் அளிப்பொன றுரைத்து  
அத்துறையில் மறைந்தனள்.

உயிரும் பொருளுமமோக்கமும் தவமேயாமென மதித் தி  
யற்றும னாமிசாரணயத்து முனிவர்களே இக்காசிபதீர்த்தத்தின  
மகிமையிற்சிந்து யானசொன்னேன முழுவதும் சொல்ல எவரா  
லுமரகாது இதுநிறக் காசிபாயாகஞ்செய்தருளபெற்ற கதைய  
னேததையுங்காசிபேச சுர சருக்கத்திற்கூறுகின்றேன அதிதிபொ  
ருரைமாதேவியைப்புகழ்ந்தவாகவியங்களை ஒருமுறைசொன்னவ  
ர நோயும் வறுமையும்ஊகார இருமுறைபுகனரூர் இமமையு  
மைப்பயனடைவாரா, முமமுறைபுகனரூர் சாவாபீஷ்டமும்பெறு  
வாரா என றுரைத்துச்சூதமுனிமேற்கூறுதலானார்

காசிபதீர்த்தச் சருக்கவசனச் சருக்கம் புற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது.

இருமிகரதீர்த்தச்சருக்கம்.

பால்வளங்கெழு பணிலகன் படாசரு புனமுஞ்  
சேல்வளங்கெளி ருரலகூ கழிகளுஞ் சேட்குக்  
காலவ ளங்கெழு பொழிலகன வரைகளுங் கவினு  
நால்வ ளங்கெழு சிறப்பின கேரள நாடு.

(1க)

தேக லோகத்தி னசையற்ச சிவநையிற் றறவது  
யோக லோகத்திற் சிறந்தரு ள்றுவரு ம் விருமபு  
நாக லோகத்தி னனாதினா மூப்பிவை யயவார  
போக லோகத்திற் பொலிவது கேரள புயி.

(2)

சிலையுஞ் சேனுற்ச் சேர்தலைக் தெருகிள நீருங்  
கொலையுங் கோபமுங் கொதித்தெழு குஞ்சரக் கோடுங்  
கலையுங் காலமுங் கவிழ்தலுங் கடிந்தயா கனக்  
மலையு மாடெலா மலிவன மலையமண டல்மே.

(3)

இன்ன மண்டலத் திரசதத் தெழுநிலை மாட  
மனனு தோரண மறுகுழு வஞ்சிமா நகரிற்

என்ன ஸஞ்சிலை கரந்தருள் காமனே ரணையான்  
எநகி லவகளு மிருபுயத தேநதுமோ ரோந்தல் (ச)

இழிவில சோததிய னிராசசே கரனெனு மிறைவன  
பழுதின மாநிலம புரகருநான பண்டுசெய வினையின்  
வழுவி ருந்தின வனமையான மலங்குடைந தயருந  
புழுவெ முநதுநிா மேனியோரா புதலவனைப வுபந்தான. (ரு)

உடலெ லாமுட ஸுரோமத்தி னுழியெலாந கிருமி  
படாநது திராநதிடு குழவிமேற பாரதிப னனபு  
கடநதி லனகருந காக்கைதன பராபபினை கனகச்  
சடங்கொள பார்ப்பென வணைத்திடல சகசமே யனேடு. (சு)

மெய்யெ லாம்புமுச சொரியினு மிறையெனும விதன  
மெயதி லாசசிறு மகவினை யெடுத்தி மோநதனை ததுப  
பொயயி லாதகி ருமிகளே பரனெனப புதனறு  
மையு லாங்கரு விழியினு மதித்தனன வளாத்தான. (எ)

வளர்த்த மைந்தறகு வடிகளை தெழிகருமா மறைபு  
மளப்பி லாப்பல கலைகளு முணாதின னாகி  
கிளாதத காணையம் பருவமுந கிடைத்தது நோக்கித்  
தளக்க ருவகுழ லொருத்தியைத தகு மணத்தளித்து. (அ)

வையம யாவையு மனுமுறை காவென வழுத்திச  
செய்ய கோலையு முடியையும் முறையுறச சோத்தித்  
துயய சநதிரப பிள்ளையுந கங்கையு னுந  
மெய்ய ணிரந்தருண மெய்யனா வியனகதி விராநதான். (ஈ)

தந்தை யேகலும் புழுச்சொரி சடத்தினுந றாணி  
முந்தை யோரொனக் காதனன முறைசெலுத திருநாள்  
கந்த ரத்தமிழ வரையுலாங் கணககறு விலங்கால  
வந்த திவினை யறிநதனன மனங்கடு கடுததான். (ஐ)

வைய மூரநதனன உயப்படை தரித்தனன வனைந்த  
மையி ருநகடற படையுடன மலையமா மலைபோயக்  
கையி லங்கிய கல்லினைக் கரடியைக கலையைச  
செய்ய வேலிறை கணையிறை செறறனன றடிந்தான். (ஐக)

அநத வேளையீற கேழலொன றதிசினத தெதிராநது  
முநது தானையங் கடனடு முனைந்தது முடுகி.

மந்த ராசல மெனச்சுழல் சுழன்றது வளைந்த  
சந்திரப்பிறை யெயிற்றினுற றடிந்தது தலைகள். (௮௨)

வெம்பி யாகுகெழு வினாவினால் விழிவழி நெருப்பாற்  
கொம்பி னுனமணிக் குளமபினம் குதிராகுஞ் சரங்க  
ளமபி ருந்தவில் லாளிய ருயிர்செகுத் தனல்சேர்  
செம்பி ருந்த கட காவலன் தேருநா நியாதாள். (௮௩)

வேறு.

மொய்த்திகல் படையைக் காலின் முனைந்தெழு மிரதந் தனனைக்  
கைத்திடு பொடியிற் செயத கருநிறக் கேழல் வீழப்  
பைத்தெழு சினத்து மனனன பாரவில் வளைத்துச் சோரு  
மெயத்தலப் புழுவின வாளி சொரிந்தனன் மேக மஞ்ச. (௮௪)

ஒப்புறக கனன்று செனறவொண் ணுதித்தொடை கள் கேழற  
கப்புற முருவிச்செனற வாயினும் வீயா தாகிக்  
குப்புறக் கிடந்து மாழங்கு குருதிகொப் புளித்து மீண்டு  
மப்புறத் தெழுந்து சீறி யரையனோ டெதிர்த்த தம்மா, (௮௫)

மீளவு மெதிரதல் காணு வேந்தனோர் வையே லோச்சி  
மூளையா ருயிரும் வீவான மோதினன் மோத லோடு  
காளமே கததைப்போல வரு மொலி கடிதிற காட்டி  
வாளநீண் மலைய நோக்கி மற்றது விரைந்த தன்றே. (௮௬)

வினாதலும் கோற லினறி விடுகில னென்ன வஞ்சிக்  
கரையனுந் தொடர்ந்தான் பினன ராரமா மலையி னுச்சி  
வரைபல் கடந்து குமப மாதவன் சூழ றுண்டித்  
தராவழி படர்ந்து சிங்கைத தடங்கர் கடந்து மேலும். (௮௭)

பவனமே கால்க ளாகிப் பாய்ந்திடு முதிய பன்றி  
கூர்தரு களைப்பாற சற்று கவனமோயந் தயர்ந்து மெல்ல  
நிவாதரு முள்ளி நாட்டு நெல்லிமா வனத்திற் செல்லத் (டான்  
தவாகொடு தொடர்ந்தான் வாளி யொன்றினுற றகொய் திட்

சூகரம் படலும் வஞ்சித் தோன்றலு மளவில் காத  
மேகரும் வராக டந்த விளைப்பினு லயர்ந்தா னீருண்  
தாகமேன மே லுஞ் செந்தீத் தழலென வெறுப்ப லாலே  
ஆகமு நாவும் வாயு மலர்தர வாட லானான். (௮௮)

தாங்கருந் தாகந் தீர்ப்பான் நனியெழுந் தினிது தென்பா  
லாகுகுந் தொருகு ரோச மகன்றன னரிது கண்டா

நேருங்கிய தாங்கக் கையா லொள்ளிய துளிகள் வீசிப்  
பாங்குளாரக குரிமை நனமை பால்கருந தெய்வப் பொய்கை.

பொய்கைகண் டானே யல்லன் போயதோ ராவி மீள்  
மெய்கைகொண் டாற்போலானுன வியநதனன் காத ளாலே  
மொய்கழன முழநதான் மட்டு முழகவந நீருட சென்று  
கைகையா வாரி வாரி மயித்தனன கலத்திற பர்தி. (௨௧)

மட்டறுத் தாக நீத்தான் மடுக்கரை நடநதா னநரீர்  
பட்டகை காலவா யெல்லாம படாபுழு சொரிதல காணு  
றெட்டுட னுவகைகொண்டான தீர்த்தமீக கிதனிற் றெயவத்  
தொட்டரு னுள்ளதெனன யோசனை யுளத்திற கொண்டான. ( )

வஞ்சிமன் னிவ்வாறுக மன்னனைக் காண்பான போரி  
லெஞ்சிய வமைச்ச னோனோ சிடம்படி சுவட்டி னுறு  
மஞ்சணி மலையந தாண்டி நெல்லிமா வனத்தின றெனபாற்  
கஞ்சமொத நலநத பொய்கைக கரையினமன னவனைக கண்டு, -

வணங்கலும் வஞ்சிவேந்தன் மதிவலீர் மறறக் கேழல்  
பிணமபடப் புரிநதே லீருண் வேடகையாற பெரிதிப் பொய்கை  
மணங்கம முழுத முண்டேன் மறறநீர பரிசித் திட்ட  
விணங்கிய வுருப்பிறசோர விலையாற புழுபுன மாரி. (௨௨)

காரண முனாமி னென்றான் கலைவலா னெருவன் றெயவச்  
சேரணி தன்மையிந்தத தீர்த்ததிற் சூண்மை போலு  
மாரண முனிவா வாய் னறிஞது மெனன வாங்கோர்  
தாரணை யிருநத யோகி தாளினை தாழநதா ரியாரும். (௨௩)

தாழதலு முனிவ னோகிச் சாறறுதிர வேண்ட லென்ன  
வேழதலை புரப்பான்மேனி யெங்கணும புழுபுன மாரி  
வீழதலு மாவி நனனீர மேவிய வுருப்பி வினருய  
வாழதலு முனாத்தான வேண்டி வைபவ முனாசதி யென்றான் ( )

மாதவ னரசே முன்னுண் மழுவலான் சடைமேற் கங்கை  
யோதையி னெழுநது வீழநதா ளொருதுளி யிங்கண வீழநத  
தாதொரு பொய்கை யாகி யமைநததா லடைந்தார் நோயும  
பாதக மனைத்தும் போக்கும பவித்திரத் தாயாந்த தாமால (௨௪)

சிவபிரான் சடிவலீங்கித் திகழ்தரும் பொய்கை நீதகம்  
பவமுதற்பிணிக ணீக்கும் பவித்திர மளிகரு நல்ல



சுவமுதற் றலமை நலருளு சங்கரன கையிலே சோக்கு  
முயிரிசூ முலகி னீத்த முலப்பில வுயாவீ தொன்றல (உ-2)

இன்னுங்கேண் மன்னு சின்னு னெய்திடப் பொருநை யென்னு  
நன்னதி நதிகட் கெல்லா நாயகி யிந தீத்தத்தின  
மன்னினன் கலந்து செல்வாள் வைபவ மளக்கு மேயோ  
வென்னொரு நாவுஞ் சேடற கெய்திய நாவு மையா. (உ-3)

முனசெயத தவமே யிங்கண் மூண்டதென றுரைப்ப வேந்தன  
டொனசெயத சடிலயோகி பொறபதம வணங்கி யையா (ரூய  
வெனசெயதே னெளியேன முனனே ரிபற்றுமா தவத்தின பே  
மினசெயமா தவமாரீயாய விளங்கினை யடிக ளெந்தாய. (கூஉ)

உன்னைப்போன முனிவரிலலை யுன்றனை வணங்கா  
வென்னைப்போ ளரசீந கில்லை பென்றின வியந்தா னூந்  
தன்னைப்போயச் செய்ய யோகி சங்கறப முறைமை நல்கப்  
பின்னைப்போய மன்னன பொயகை பெரிது சென்றட ஹறான்

புழுப்பொலி மேனிநீங்கிப் பொனபொலி மேனி யெய்தி  
விழுத்தகு முனிவற போற்றி மறறவன விதித்த வாறு  
பழுப்பொளி பரப்பு மேமம் பசமுத லனைத்தும வேதம்  
வழுத்திய முனிவர் கொள்ள வரைப்பில நல்கி நின்றான். (கூஉ)

நின்றவன தன்னை நோக்கி நிகரிலா முனிவன் கால  
மென்றுமிந தீத்த நின்னாற் கிருமிகர தீர்த்த மென்று  
மின்றுதொட டினபேர் சொன களேபர விறைவ னென்று  
நன்றுற விளங்க வென்ன நவின்றன னாகி கூறி. (கூக)

தேவபாபு மாரி பெய்யத் திருவருண முனியைப் போற்றிக்  
காவலன் விடைகொண டேகிக கடுவளிப் பரித்தே ரோறிப்  
பூவலம புரிந்து வஞ்சிப பொன்னகர் புருந்து நின்ற  
மூவருண முதலா வைய முழுவது மளித்தான் மனனே. (கூச)

வேறு.

தேவப்பொழிக்குழ் நைமிசத்தீர கிருமிகரத் திறம் பெரிது  
சிறிது சொறதே—ஊன்பொதிந்த வுடலெடுத்தா ரொவனோ மி  
க்கையை யொருகாற தேட்பிள்—வான்பொழிலிந திரனாகிய  
யனாவர் வழங்கு வித்தாரா மாலே யாவர்—மான்பொதிந்த கரத்  
தழுகர் பதிவிளங்க ஶீறறிருப்பர் வழங்கி னோ. (கூரு)

கிருமிகரதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

56 குமிகரதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம். 365

பன்னிரண்டாவது.

குமிகரதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

நீரிலிவளங்களாற சிறப்புற நேருவடிய சேர மண்டலத்தில் வஞ்சிமாநகரில இராஜசேகரனென்னும் பெயருடைய அரசன் அரசாட்சி செய்துவருநாளில் முன்செய்த சீவினையின் பயனால் உடல்முழுவதும் புழுமாரி பெய்யுமோர் புத்திரனைப் பெற்றுக் கிருமிகளேபரனைப்பெயரிட்டு நாளொருவண்ணமாய வளர்த்து வில்வித்தைமுதலாயின கற்பித்து மணமுடித்து முடிசூட்டி செங்கோலேபளித்து உலகத்தை நீதிவழுவாறு காப்பாயாகவென்றுரைத்துச்சிவந்தி யடைந்தான்.

தந்தையிறந்ததன்பின் கிருமிகளேபரன் உலகமெல்லாம் முறைவழுவாமல் ஒருகோல் செலுத்தும் காளில் பிரஜைகளின் நன்மைபககருதி பயிர்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் தீவருவிளைத்த காட்டுவிலங்குகளோக்கொலலும்படி அமைச்சரும் படைகளும்புடைசூழ இரத்தமாரைப் பொதிகையிற சென்று வேட்டையாடா நிறகையில் ஓர் கொழுத்த பன்றி அங்கெதிர்ப்பட்டு அரசன சேனைகளையெல்லாம் நாசஞ்செய்தலும் காலன்கோபித்து ஓர் வேலாயுத்ததினால் அதனமுனையில் இரத்தம் சிந்துமாறு அடிகக உடனே பன்றி செருமுனை நிற்பதற்கு அஞ்சி மலையமலை நோக்கி விரைந்தோடலும் அரசனும் பின்தொடர்வானாயினன். இவ்வாறு அரசன் பின்தொடர்ந்து வருதல் தெரிந்த பன்றி பொதியமலை முழுவதும் தாண்டிப் பாண்டியதேசத்தில் முள்ளி நாட்டில் ஆமலகவனத்திலோருழிவரத்தொடர்ந்து வந்தகாவலன் ஒரு பாணத்தால் அசன் சிரத்தைத் துணித்தது நாகசாநி செட்டும் பொருட்டு அவனோர் சுனையில் முழங்காலைவு தண்ணீரிலிறங்கி நீபருக்கிகரை யேறுகையில் அந்நீர்பட்ட கை கால் வாய் முட்டான இடங்கன்றி புழுவில்லாதிருந்தலைக்கண்டு களித்து இசைக்கையோர் புண்ணிப் தீர்த்தமாயிருக்கவேண்டுமெனக் கருதி மரத்திரிமுதலானவர்கள் அவவிடத்தில் வர அவர்களுடைய ஆங்கோர் முனிவரிடத்திலுச்சுனையின் வையவமெல்லாம் சொல்லியருள வேண்டுமெனவணங்கலும் முனிவன் சொல்லல்லான்.

கேளாய், அரசனே சிவபிரான் சடாபாரத்தில் கங்காநதி அதிவேகமாயவானத்திலிருந்து விழுகாலத்தில் இவ் வுள்ளி இவ்

குயீழ்ரது ஒருகணையாகியது இச்சுணை திராத பாதகங்களையும் நோயகளையுநதீர்க்கவல்லது அநிபவிததிரமானது இன்னுஞ்சிலரானில் இவரு பிரவாகித்துவரும் பொருளையோடு கலந்து விசேஷமானபவித்திரமுடையதாய விளங்கப்போகின்றது. இதன்மகத்துவமனைததையும் ஆதிசேடனாஹும்சொல்லமுடியாதானது உம் அரசன் அளவறற சந்தோஷமுடையவனுப அம்முனிவனை வணங்கித்துதித்து சங்கலப்பவிதிப்படி அச்சுணையில் நீராடிப்பமுச்சொரியும் வியாதிநீங்கிப பொன்பொலிந்த காத்நிரமுடையவனாகப்பறபல தானங்கள் முனிவருக்கு நலகிப பிராரத்தித்தநின்றனன். அப்போது அம்முனிவரன் வேந்தனை நோகங்களித்தது அரசே இன்றுமுதல் இத்தீர்த்தம் உன்னாக்கிருமிகரதீர்தமதென்றும் உன்பெயர்சுவாணகளைபரனென்றும் வழங்ககூடவது என்று ஆசீர்வதித்தனும் தேவா பூமாரிசொரிநதாரகள் ரீரசன் அம்முனிவனிடத்திலவிடைபெறறுப்படைகள்ருழத்தேரோறித்தன் பதிபுருதது உலகமெல்லாம் ஒருகோல் செலுத்ததலானான்.

கைமிச வனத்து முனிவர்களே இககிருமிகர தீர்த்தத்தின் பெருமையிற் சிலசொன்னேன்முழுவதுஞ் சொல்லுதற் காவதன்று இத்தீர்த்தத்தின் மகிமையைக்கறறருங்கேட்டாரும்பூலோகத்திலுள்ள இன்பமெல்லாமலுபவித்துப் பின்னாஇநதிரன்பிரமன் விஷ்ணு ஆகிய இவர்கள் பதவிகளையும் பெறுவார்கள் படனாஞ்செய்யுமாறுபெருளுதவினவர்கள் அழியாதசெவகதிபெறுவார்கள் என்றுரைத்துச்சுதமுனிமேற்கூறுதலானார்.

கிருமிகரதீர்த்தச்சருக்க வசனச்சருக்கமுற்றிற்று

பதிழ்முன்றவது.

கோகிலதீர்த்தச்சருக்கம்.

துடிது ளக்கிய கையினார் மெய்யினார் னான்டு

விடைதொடர்ந்திடு சதியது மேனிமேற் பொதித்த

பொடிநி தத்தது கேழல்மீழ்ப் புருந்தது நேடு

மடியடித்தல மாழ்த்ததவ் வமரீர்த மாறு.

(க)

கொள்ளை யன்னத்தின பரப்பினைக் கோதறு மமுதை  
வெள்ளை வெண்ணிறக் கங்கையை வேரறுமை பதிவான்  
தள்ளில் வானவ ரியாவருந் தங்கடந் தாடாக  
குள்ள தாடிய விமைத்திட லொழிந்நன ருறவா. (௨)

தன்னின் தன்மையைத் தாமதி வாமெனச் சார்ந்து  
முன்னி நோக்கினார் தமமைபே முனைபெறக் கூடாடி  
யினனுந் தன்னெழி ல்மையவ றறிவுறு தாடி  
மன்னு நீரமையி னுயரவது வானவா கங்கை. (௩)

இயலாப் பெருங் கங்கையி லிரசுத மலைவாழ  
மெயவ லை-தலை நின்றவன சித்திர னெனும்பே  
வொய்யு ளன்னர னுடற்றத லாயின னுலபி  
னவயி நோக்கிடா தமமொடு நறுமபுன லாடல். (௪)

ஒருத்தி கொங்கையங் குடங்கரே யுறுபுனை யாகப்  
பொருத்தி நீநடுக கணியென மயங்கிய போதநக  
சூருததை நீவ ர லாநடுகக் கோகன கத்தின  
பருத்த போகிலென தளியினம் படாதலு மயாவான் (௫)

திருத்தசூம பெருந் திரப்பினா திருமுதல் உறலத்  
திருத்த போதவை தோநதலன் சித்திர னிறைநீர்த  
அருத்தி வாரணன் சொரித்தந தோகையா ளிப்ப  
வொருத்தி கொங்கையங் குவட்டிடை முகங்கரந தொளிப்பான்

விழுந்து நீநடுநா முலையெலாம் விம்முநத தரமா  
யழுநத வாறுசுவ பிணிபபுறு மணிநிசைக கிழவன்  
செழுநத டக்கர வானிப டாநதளா சிறப்பி  
னெழுநது நீர் விசை பாடினா ரிவரலா தெவரோ. (௬)

நதக நோமிடற தளவினா ராரியா முழி  
மெததலைக் கணு மொழகுத லெழிலுவா பதிய  
மத்த மித்தலை யுதித்தலை யனவிலா ருயிரகன  
செத்து நீங்கலைப் பிறத்தலை யாவாருந தெரிக்கும். (௭)

வெம்மு லைச்சியா விழிகளம் கீரனமுநத தானகன்  
பமமு கெண்டைநத் தருங்கெனி றலவனும பார்த்துத்  
தம்மினத் தினைக கவீரநதனா தமமையுந கவாவா  
ரம்ம வென்றவ ணலையழி யகன்றன வனநதம். (௮)

திருவி னீர்த்தடத் திருமல ரனைத்தையுந் தினஞ்செய  
யொருவ னேமலர் தரப்புரி பான்மைபோ லூன்றும்  
பொருவில் யாழிசைச் சித்திரன் பொன்னஞர் கனிபயின்  
மருவ நீர்வினை யாடினன் வருவினை தெரியான். (ய)

வேறு.

கங்கைநீர்ப் பெருக்கிற் காதனீர்ப் பெருக்கங் கலந்ததிற் க  
னித்தகா ரிகையார்—தங்களோ டினிது தந்திரி யாடற் றுமதத்  
தடம்படி தருணஞ்—செங்கையின் மகர யாழ்விர னடித்துத் தெ  
ய்வதச் சாமகா னத்தா—னங்கையோர் பாக னருபதம் புகழ்நது  
காரத முனிவனுங் குற்றன். (யக)

கலைமகள் சுதனைக் கண்ணுதற் கடிமை கதித்தலோர் கடவு  
ண்மா முனியைத்—தலைகொளே ழிசையின் மழைபொழி முகிலை  
த் தன்னையே நிகரு நாரதனை—மலைகளே சமந்த மினனெ னுந் த  
னத்து மங்கையர் மையலான் மயங்கி—யலைகண்மேற் றுரும்பா  
யாற் றிடைக்கிடப்பா னடைந்திலன் வணங்கிலை கண்டும். (ய)

தன்னிலை யுணர்ந்து மதித்தில னுயிர்த்த சலமெனத் தைய  
லார் நாப்பண்—டுன்னினன் களித்தான் சித்திர னெனவேழ் சுரு  
தியா ழிடந்தழு உந் துறவி—வன்னமென் ருயிலா வாகெனச் ச  
யிப்ப மற்றவ னறிந்தனன் மயங்கு—முனனமு முடலுமின னெ  
னகடுங்க முடுகினன் முனிவனை யடைந்தான். (யக)

அடிமல ரிடமிற் றடியறு மரமீ தாமென வரற்றினன் விழு  
ந்து—கொடியனா னடிக ளிற்கெழுந்தருளல் குறித்திலன் குறுகி  
ல னடிக்கீழ்ப்—படிந்தில னெடிய மோகசாகரத்திற் பாழ்படவ  
ழிந்தனன் பாவி—கடையனேன் பிழைத்த பிழைபொதுத் துரை  
த்த கடுமொழி தவிர்த்தரு ளென்றான். (யச)

பன்முறை வணங்கிச் சித்திர னுரைத்த பண்புகேட் டிசைமு  
லி பணித்த—சொன்முறை தவறு தாயினும் பாண்டித் தொன்  
மையா நெல்லிமா வனத்தின்—மென்மொழிச் சூயிலா யுதித்து  
நீன்பொருளுந வெள்ளநீர் மூழ்கியாற் கெழுந்த—நன்முதற் ப  
ணிய நல்ல வாமென்ன நவீன்றன னுறைவிட நடந்தான். (யடு)

துங்கயாழ் முனிவ னேகலு நெருங்கு தோகைய ருயிர் துறந்  
திரைய்த்—தங்கணு டடைந்தார் சித்திர னெலி தழைதரு தட  
வனத் துஷு—தங்க ளோர் ருயிலின் கருவிலன் டசமா யமர்ந்த

னனது கருங்காகம்—பங்கமில் சினையோடொன் றுறப்பயர்து  
பறந்தது பற்றறத் துறந்தே. (௧௬)

ஆவலின் மெல்லென் னிறகினுற் காக மனைத்தடை கிடந்து  
ரு வாகித்—தாவுறு பருவஞ் சினையெலாம் வளர்ந்து தழைக்கு  
நாள் வவைவளர்த் ததுபின்—காவென லன்றிக் கூவெனக் கூவுங்  
கருங்குயிற் சேவலைக் கடிந்து—போவெனச் சிறையிற புடைத்த  
து பிரிந்து போயது பொழுவிடைப் பிகமே. (௧௭)

வானெலா மிழந்து வையக மடைந்து வரிச்சிறைக் குயில்  
கரு வுயிர்ப்ப—வீனமாந் காகம் வளர்த்திட வளர்த்துத் தின்னி  
சைகேட் டதுதுறப்பத்—தானமாந் கிழிந்து தந்தைதாயினிற்  
தனிமையாய்ச் சரித்திரெ குயிலாயத்—தீனமாந் குமுன்றான் சி  
த்திரன் காமத் திருக்கினுர் சிறிதுமுய குவரோ. (௧௮)

தனிமையா யிரங்குந் தத்தளித தனுங்கும் தன்னிலை தனத  
கத் துனனிப்—பனிவுறும் வானப் பரப்பிடைப் பறக்கும் பச்சி  
ளஞ் சோலையுட் படருங்—கனிபல வருந்துங் காட்டமா யுலாந்  
து கருகிய கட்டையுந் தளிர்ப்பப்—புனித சந்தேதம் பலபல புகன  
று பொலிவுறும் பொருமுறும் புலம்பும். (௧௯)

கோகில மின்ன நெல்லிமா வனத்திற் குலவுநாள் கோதறு  
பொருளை—யாகிய நதியின வடபுலத் தொருபொ ளைய மிருப்  
பது மதனுட்—போகிமா லயனோ டியாவரும் புகுந்த பூசனை பு  
ரிவதுந் தேக—தேகியாய் விளங்குஞ் சிவபிரானி லிங்கத திருவு  
ரு திகழ்வதுந் தெரிந்து. (௨௦)

நல்லினைப் பயனான் ஞானம்வந் துறலா னுனுமிந் நாயக ன  
யப்பத்—தொல்லினை முறையாற பூசனை புரிந்து சுழல்வளித் து  
ரும்பெனச் சுழற்றும—வல்லினை தவிழ்த்து வாண்கதி பெறுவன்  
மற்றென மதித்தவா லயத்திற்—பல்லினை மாக்கன் வெளிவரு  
காலம் பார்த்ததோர் பாதவத் திருந்தே. (௨௧)

செய்யகட் குயிலின் செயலின வாகத் திருப்பள்ளி யெழுச்  
சிறிய தொட்டு—வெய்யகட் பருதி யுச்சிவந் திருக்கும் வேளையி  
ன்றுதியாய்த் தேவர்—வையகப் படிவ ரிருவரோ டெவரு மலர்  
சொரிந் தடியினை பரவி—மெய்யகக் கனிவிந் பலபுகழ்ந் னைய  
ன் மெயப்பிர சாதமு மேவி. (௨௨)

கசயி

ஆம்பைத்தலபுராணம்.

தங்கடம் பதிபோயச் சார்ந்தனர் வேகச் சைவரு மற்றைத் தா னிகளும்—பங்கயில் சரிபை உறதுந றொவரும் பவனமேற் ப டாரதன ரின்ன—வனகொரு க்ளைமே லற்றநோக கியதா யமர்ந் தசென கட்டுயி லறிவுற—நிநங் ளை யமைய மெனப்பறந் திரவரு மினியநீர்ப் பொருரைசென நெடி.

(உரு)

கூறுநீர் தூரவகந் தொ டுறை யிறங்கிச் சிறைவிரித் தினி னூரீ மாடிக், கந்தமா மலருந் தளிர்களு முருகி கண்டநற கனிக ளுந் துண்டத், தந்தரத் தருவிந் பறித்திவ ணையதி யநநதி டரு ன்சனா யமாரந், தந்தமா முகறகு முறைமுறைபூசை தந்திரு தா ண்மலா பழ்சி.

(உரு)

ஆங்குநின் நெருநு காசிபேச் சரண ராலயஞ் சூழ்த்தகத் தெய்தி, போங்கய மூலத் தானமுற் றனலி னொளிகிள ரொ ருமகாலிநயப்' பால்குந் நெருங்கி யழகெலா மிருகட் பா ரையயான மத்தநக ரிப்பித், தாவகருந் கனிப்பாற தனனையே மறநத தன்மை வாயந் திருந்ததக கணமே.

(உரு)

உள்ளெலா முருக வொருகண மிருந்தந் குணர்வுநீனு யொ ருகண மினியந், தாளலாவ கால மிலையெனத் தெழிநது தா னகநீர்ப் பொருரைவாய மடுதிக், கொள்ளலா மளவிற கொ ணடுகொண்டன கன கொத்தலா முடியினுட் டியதால, வளள லா யிரதது மநதிரகுமப மஞ்சனத் தாடலின மகிழ்வான.

(உரு)

வாயெனுந் கலச மந்திர நீரின் மஞ்சன மல்கவாட் டியபி ன், னாயெனு மிறகாற தோதிமே னீவித் துனியறத் துடைததல ரொடுததுச், சேயெனுந் தளிநோ திசையெலா முடுதத செல்வருக் குடையெனத் திருத்தி, யாயெழில் வெள்ளை யலர்மக ரநத மம லவெண் ணீநென உணியது.

(உரு)

கறபக மலர்நீர் னுண்பொடி கலந்த கலவைமேற் கவினுற வணியது, பொறபமர் பாரி சாதமா மலிற பூம்பொடி குங்கு மம புனைவித், தறபொடு கொணர்ந்த துணொலா முடியி லம் புலிச சடைகுழை மிடற்றில், வெற்பமர் புயத்தி லுரத்தினிற் பதத்தில வேணடுவ வினாந்தலந் கரித்து.

(உரு)

மற்றுள மலர்க ளொன்றொன்றாய வாயான் மடுத்தமா ம ந்திரார்ச் சணையிற், கறறையஞ் சடிலக் கற்பகத் தடியிற கண க்கறக் கனிந்துபோ கட்டு, முற்றுறச் சிவந்து கனிந் தமுனறு

முதுமரக் கனியெலா முறையா, ஹறெடுத தும்ப ருணவினு  
மொருவ ஐண்ணுமா துவந்துவா யருத்தி. (௨௯)

துளங்கிய துப தீபமாச் செய்ய ருதமாந் தளிர் பல தொடி  
த்து, விளங்கிய கவிதை சிவிறிசா மரங்கள் விரிவரிச் சிறைய  
தாப புரிந்து, களங்கிய லாடி வெள்ளியங் கமலக் கடிமல ரித  
ழதாய்க் காட்டி, புளங்குகிற தெவாகரு முஞ்முதற் கரிய வு  
யாதருமுறை யுபசரித்து. (௩௦)

சன்னிதி வணங்கிப் பரவச மெய்தித் தாராயா னந்தரீர்  
சொரிந்து, சன்னக முலையி னரக்கென வருஞ் சடலமேற் பு  
ளகமுற மரிய, வினனிசைச சாம கானமே தமிழே ழிசையதே  
யாமெனும பாடற், பன்னகக் குழையார செவியெலாங் கீதப்  
படர்பிர வாகமாச் சொரிந்து. (௩௧)

கண்ணினை முகிழ்த்து யோகமுற நகத்துங் கண்ணுதல் கழ  
லடி பரவித், தெண்ணிலா முடிதொட் டடிவரை யனகன் றிரு  
வரு னுருவெலாந் தெரிசித், தெண்ணிலா னந்த வாரியின் மூழ்  
குமெல லையிலி ரவிபோய்க் கரிய, வண்ணமா மாலை வருத்துங்  
கோயில் வந்தன ரநுணா மறஞேர். (௩௨)

மாலையா யுதவ மருச்சக ரேஞேர் வாயில் வந்தித் தது  
மாவின், சோலையா ருயிலு மறிந்துத னுளமுந் துணைதிகழ வி  
ழிசனும் பாகப், பாலையார்க் களித்துப் பறந்துமுன் னிருந்த  
பாதவத் திருந்துபின் வருநாட், காலேபோ யுசுகிற் காலமுங் க  
டந்த காலமே கருத்துந் ததுவால். (௩௩)

வேறு.

அருங்குயிற செயலீதாக வருச்சகன ருனமுன் செயத்  
திருந்திய கோலை காணுன சிவபிரான செவவி வேறுயப்  
பொருந்திய நிலைமை கண்டான் பொறுதுளப் பொரும லாலே  
வருந்தினு னனாயற் கோடி வழத்தினு னுள்ள வெல்லாம். (௩௪)

அநதணன் மாற்றச் செந்தீ யரையனை வெதுபப் லாலே  
சுந்தனை பெரிது மாழகித் தீமைபிங் கிழைக்க ஹறஞர்  
தந்தலை துணிப்பே னென்னத் தடக்கைவான் கொடுவந் தற்றான்  
கந்தனைத் தந்த வெங்கள் கண்ணுதற் பெருமான கோயில். ( )

தானத்தார் தலத்தார் நீண்ட தடநக ரிடத்தார் மற்றைக்  
தானத்தா ரெவருமேவக் கட்டளை புரிய யாரு



மாணத்தா ஸித்தாராக வழுத்தமி னிறைவ னூர்க்கங்  
கினத்தாற் பிழைத்தா றியாவ ரில்லெனற் கடிவ னென்றான். (1)

என்றலு மரசே யாங்க ளேதுயிற் கறியோ மென்றார்  
வென்றிசேர் வேந்தற் றுண்மை விளங்கிலை யாத லாலே  
என்றுநீர் சென்மி னென்ற னியாவரு நடந்தா றுண்மை  
யின்றுகா னறிந்தா லன்றி யுண்கிலென் யாது மென்ன. (௩௭)

காவல் னருத்த சாம காலமும் கழிந்த பின்னர்த்  
தேவர்தம் பெருமான் சன்னி தானத்தோர் சிறைப் புறத்து  
மேவினன் றுயினரு னந்த வேளையிற் காசிபேசர்  
பாவலர் புகழும்வேத பாரக னாகத் தோன்றி. (௩௮)

அரசகே னியாயிக் கோயி லனகனா மெம்மைப் பூசை  
வரன்முறை செய்ததின்கோர் வரிச்சிறைக் குயிலிப் பூசைத்  
திரம்பெரி தெமக்கு மல்தே சிறப்புள தகற்றேல் வேறென்  
றுரம்பெறேல் போதியென்ன வுரைத்தலும் விழிதது வேந்தன்.

தவந்திக முந்தனாள் தங்கட்குக் கனவின் செவ்வி  
புயந்திட மொழிந்தா னுள்ளத் தருகினா னுளது காண்பான்  
பவந்திக முடியே னெஞ்சிற் படர்ந்தனை படர்ந்த தாள்கள்  
சிவந்தவோ வீசுவென்னத் திருவடி வணங்கிப் போற்றி. (௪0)

மரகத மணிப்பெண் பாத மலர்முடி தரித்துநீ தன்னோ  
ரரண்மனை யடைந்தா னப்பா ஸ்ந்துதொட் டாதி சைவர்  
திரமுது பூசைசெய்து சென்றபின் குயில்வந் துற்று  
வரன்முறை பூசைசெய்து மகிழ்ந்திடு நாளி லோர்நான். (௪௧)

வேறு.

ஆகமத்தின் முறை தெரிந்தா னாராதனை புரிந்து  
போருதலும் களகண்டம் பூம் பொருகை நீராடி  
நாகர்தரு மலர்முறிக ணற்கணிகள் பலகவர்க்கு  
வாகமரு மொருகோட்டு வாரணத்தின் றுள் பரவி. (௪௨)

மாழைமணிப் பெருங்கோயில் வலஞ்ஞுழ்ந்து கோபுரத்தின்  
பூழைமுழைந் தகிலேசர் பூசைமுறை முறை புரிந்திவ்  
வேழைபடும் பாடனைத்து மெந்தாய் நீ யறியாயே  
பிழைதவிழ்த்தன் னருள்யான் பெறுகாரு முன தேயோ (௪௩)

கள்ளாரந்த மலர்ச் சோலைக் காட்டகத்துக் கலியஞயிற  
புள்ளாகிப் புலனமுறுகு புலையேனோ ராளாகக்  
கொள்ளாயோ வஞ்சேனென் றெருகூற்றுப் புன்னகையின்  
விள்ளாயோ வெனப்பவையும் விளம்பி யெதிரா வேண்டியதால.)

வேறு.

கண்ணார நீர்சொரிந்து கருத்துருகிப் பாடனைத்துங் கதறாநின்ற  
பண்ணாநுங் குயிற்கிரககிப் பரமபதி மணிலிங்கப படிவ நீங்கி  
விண்ணாநு மழவிடைமேன் மராககப்பெண் னெருபாகம விளங்க  
க் கொன்றைநீ— தண்ணாநு மணியேணிக கணபதியே னிருபாறு  
நீ தழைப்பத் தோன்றி. (சுரு)

அரும்பிகளின் னபிடேகம் வலாரிசுகத திரதானா யதினு வ  
ந்தோம், பொருத்து புலித்தோலுடையி னீயளித்த தனிருடையே  
புனைந்து கொண்டோநீ—திருந்தியநின் னருச்சனைக முருமாக்க  
ணருச்சனையிற் திருந்தி யானேம—விருந்தமுதி னீயனித்த விய  
னகளியே மேலாக விரும்பி யுண்டோம. (சுசு)

தேவருக்கு மியாவருக்கு மரிதாரின் னுபசாரஞ் சிறப்பாக்  
கொண்டோ—மேவருக்கு மரிதாரின் பத்தியின்பா லினிதுவந்  
தோ மெதிர்வந் துற்றோ—மாவலுக்கிங் கடுத்தவெலா மறைதி  
யுனக் கருளுதுமென் றருளக் கேட்டுப்—பாவருக்கம் பயில்குயி  
லங் களவாத வானநதப் பரவை மூழ்கி (1)

எந்தைபிரா னமபிகையா னிருசிறுவர் வடிவனைத்து மிருகண்  
ணறச்—சிந்தையுறப் பருகிலலஞ் குழந்தவாக முருவடியிற் செ  
ன்னி சேர்த்திச்—சுநதமறைக் கெட்டாத பரஞ்சுடனாத் தரிசி  
க்ஞந் தன்மை நாயேன்—கிந்தவொரு பிறப்பினிலே கிடைத்த  
தெனத் தனைவியக்கு மியலயிற ருகி. (2)

என்போடு மழுவெடுத்தார் தமைமடுத்த புகழனைத்து மிசை  
யா லுள்ளத், தன்போடு படித்தமல னருள்சார்ந்த முக னாக்கி  
யமலா நாயேன், முன்போல வானகமுற நினைதிருக்க நினதுப  
த முடிவிலெய்த, வென்போரா னீரீத்தம் பதிவிளகை வருடியெ  
ன வியம்பிற் றன்றே. (சுக)

இயம்பியுசேட் டருளீச னினியிந்த வடிவொழிந்தி யா  
மோ னுகி, நயம்பரவு தறக்கல நனிதுகாந்து முடிவினமை.

நன்றி வாழ்ச்சி, விபமபெறும பேரினிமற குயிலேசு அயினீ  
தநம் விளபகு தநம். வபமபரவு மிந்ககரவ குயினகர மெ  
னகரஞ்ரவனாக மேலும். (௫௦)

நரைவாடு பூசனை புரிந்த கரிமுகற்குங் கோங்குல விராயக  
ப்பே, சிசைபெருக வெனவருளித தேவாமலாமழைசொரிய வி  
ருவர் போதற, வசைத்ருதோ லுடையாரு மமபிகைமற நேனை  
யரு மாங்காங் குதற, வசைபுதற படிவங்க ளிடந்தோறுங் க  
ரந்தினிது வாழந்தா ரப்பால். (௫௧)

சாபவரு வினைநீததுச் சித்திரகநீ தருவனுபர் தான மேவிச,  
சோபையுயர மதிமுசுது மடந்தைஉரோ டிண்பநலந் துயந்து  
வாழந்தான், ருபநாகா ளிநீதநம் போலுயி லொருநீதந்  
தருக்குயில போத, தீபெனரு சிவபெருமான் திருவருளசே  
ரொருபடிவா செய்பற குண்டோ. (௫௨)

திராத வினைநீத குயிலீச்சந் தனைபொருகாற சிந்தித்தா  
லும், வாராத சிவஞானம் உந்கநரு மாடினாத மகிமை பெஸ்  
லாம்' யாராலு மன்பபரிநா மிசச்சிதவ கேட்டாக னெழுதி  
னார்கள். பாராயணம் பெற்று செயவராக ளிவகதிமேற பயி  
னது வாழ்வா. (௫௩)

கோகிலதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.



பதினேழு பிறபது.

கோகிலதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.



முனிவர்களே! கோகில தீர்த்தநதின் பெருமை கேளுங்கள்,  
தாடியையணிந்த நிருக்கரத்தினையுடையவராய் சிவபெருமான  
செலுத்துவின னுடபம் போன்ற வேகமும் அவர் அணிந்தருளு  
ம் விபூதிபோன்ற வெண்ணிறமும் விண்டுவராக ரவதாரமெத்  
துத் தேடுங்காலத்தில் ஆப்பிராஹ் பாதங்கள் கீழ்எத்தலமவரை  
ஆழந்திருந்ததோ அத்தலம்வரை ஆழந்த ஆழச்சியும் தெளிவும்  
பவித்திரமுமுள்ள ஆகாச கங்கையில் சித்திரனென்னும் ஓர் கா

ந்தருவன் அநேகமடவாருடன் நீர்வினையாடல்செய்துகொண்டிருக்கையில் வீணையீட்டிச் சாமகாணமசெய்துகொண்டு நாரதமாமுனிவர் அவவிடத்திற்குவந்தனர்.

இவ்வாறு நாரதமுனி வருதலைக்கண்ணுற்றும் சிறிதுமதியாமல் மாதர்கள் மோகத்திலே மயங்கி அவருடன்நீராடுவதே பெரிதென்றுமதித்துக் களிக்கும்சத்திரன்மேல் முனிவருக்குக் கோபம்பிறந்து ஓர்கோகிலமாய ஆருகவெனச் சபித்தனர், உடனேயதையறிந்ததிதிரன் முனிவரைவணங்கி அடியேன்செய்த பிழைபொறுத்துச் சாபநிவர்த்தி யருளவேண்டுமென வேண்டினன் முனிவர் கந்தருவனைநோக்கி நீபூலோகத்தில் ஆமலகவனத்தில ஓர்குயிலாய்ப்பிறந்துபொருளை மூழ்கிச் சுவாமி காகிபேச்சரரைப் பூசித்துச்சிறிதுநாள்வணங்க இச்சாபந்திருமென்றமுனி யகன்றனர்.

உடனே மடவார்யாவரும் அமுதகண்ணும் கண்ணீரு மாய்த் தங்களநாட்டிற்குசென்றனர் கந்தருவன் பூலோகத்திற் பாண்டிய தேசத்தில் ஆமலகவனத்தில் ஓர்குயிலின்கருவிவதித்துக் காகைகயால் வளர்க்கப்பட்டுக் கடைசியாய்த்தாயுந் தந்தையு மின் றித் தனியாய்அவ்வனமுழுவதுஞ்சஞ்சரியாநின்றனன்.

முனிவர்களே மாதர்கள் மோகம், தேவர்வகுப்பினைச்சார்ந்த கந்தருவனுக்கும் கர்மபூமியிலுற்பறவையாயப் பிறந்தவ்வாறுழ லும்வண்ணந் தீமையளிக்குமென்றால் மற்றுமானிடரை என்ன பாடுபடுத்தாது.

இவ்வாறு குயில் அவ்வனத்திற்சஞ்சரிக்கையில் ஓர்நாள் அவ் விடத்தில் ஓர் ஆலையிருப்பதையும் அதற்குள்மணி சொருபமான ஓர்இலிங்கமிருப்பதையுமவிண்டு பிரமா தேவர் முனிவர்முதலான வர்கள்சன்னதியில்வணங்கிப்பிரசாதம்பெற்றுத்தங்கள் தங்கள்உ லகங்கட்குச் செல்வதையுங்கண்ணுற்றுப்பூர்வக் ஞானவிளக்கமு ற்றதாய் நானும் இச்சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூஜித்துநந்திபெ றுவேன்னன்றுதுணிந்து அக்கோயில்அருச்சகர்முதலாயின னைங் கரிய பரான் யாவரும் வெளிச்செல்லுங்காலமேனோக்கி அங்கோ ர் மரக்கிணியில் மறைவாயிருக்கையில் உச்சிக் கால பூசை நடாத்தித்திருக்காப்பிட்டுஅங்கன்பாவரும்தங்கன் தங்கன்விட்டி ற்சென்றனர். உடனேகோகிலம் இதுவேகாலமெனத் துணிந்து பொருளைமாரதியில்நீராடி அத்துறையிற் கோயில் கொண்டிருக்கின்ற விநாயக மூர்த்தியைப்பூசித்து வணங்கிப்புகழ்ந்து காசி

கூசுக் கோகிலதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

பேச்சுரர் ஆலயத்தை வலங்கொண்டு உட்புகுந்து மகாலிங்கரூபத்தினைக் கண்களாரச் சேவித்துப் பொருளையிற்சென்று வாய்கொண்டமட்டிலும்தெண்ணீர் மடுத்தமடுத்து அப்பெருமானுவக்கும்படி அபிடேகஞ் செய்து சிறைகளால்வீசிச் செருகளிராகளேபததிரமாகவும் வெள்ளியமகரநதப் பொடிகளே விழதியாகவும் கற்பகமலரினாள் தாழம் நீருங்கலந்ததே சந்தனமாகவும் பாரிசாதமலரின் மகரந்தமேருங்குமமாகவும் மற்றையப்பூங்கொத்துகள்முடியிலும் மிடற்றிலும்பதங்களிலும் அணியும் அணிகளாகவும் அணிந்து, வாயினுற் புட்பங்கனையெடுத்தெடுத்தருசிததுச் சிவந்துஉலேந்த கனிவர்க்கங்களைத்தேதையும் அப்பெருமானாழுதுசெய்யுமாறு அருளிச்சிவந்தமார்த்தளிரோ னுபதிபங்களாகவும் சிறைகளே சத்திர சாமரங்களாகவும் வெண்டாமனாயிதழே கண்ணாடியாகவும் உபசரித்துச் சன்னிதிவணங்கிநின்றுகண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம்சொரிய அகமுருகி உரோமஞ்சிலிர்ப்புற்று சாமகானத்தையும் தமிழையும் ஒத்த இனியசங்கீதங்களால் அச்சிவபிரான் செவிகளெல்லாம் நிறைப்பிச் சிறிது நேரம்கண்களைமுடிபோக முற்றவர்போலிருந்துபின்னர் அக்கடவுள்முடிமுதல் அடிவரையுள்ளதிருவுரு அனைத்தையுந்தெரிசித்து ஆனந்தசாகரத்தில் மூழ்காநிற்கையில் சாயங்காலமாதலும் அருச்சகர்முதலாயினோர் அவவாலயவாயில்வருதலகண்டு உமாதேவியை ஒர்பாகத்திலுடைய அப்பெருமானமேல் மனமுங்கண்ணுங் கிடப்பவெளிவந்துமுன்னிருந்த மரக்கிளையிலிருந்து மறுநாளாயிவ்வாறே பூசைசெய்யும் பொருட்டுக்காலம் நோக்குமறிந்தது.

இது இவ்வாறாகக் கோயிலுட் சென்ற அர்ச்சகன் தான் முன்னணிந்த கோலமன்றிவேறதுக் கோலமாயவிளங்கிய சிவலிங்கப்பெருமான் தன்மையைக்கண்டு மனம்பொறுது வருந்தி அந்நகராசர்க்கறிவித்தலும் அரசனகோபித்து இத்தீங்குசெய்தார்தலைகளைத்துணிப்பேனவன்று வரப்படையேநதிக்கோயில் வாசலில்வந்து நாடுநகரங்களிலுள்ளார் யாவரையும் அங்குவரும்படி யாஞ்ஞாபித்து விசாரித்தும் ஒன்றுமவெளிப்படாமையால்வருத்தமுற்று இதுவெளிப்படுமட்டும் உண்பதில்லையெனத்தீர்மானங்கொண்டு அருத்தசாமம்வரை தரிசனஞ்செய்து சன்னிதிதானத்திலோருமித்துயிலா நிற்கையில் அவையி காசிபேச்சுரர் ஓர் அந்தணன்வடிவெடுத்து அவன்சொப்பனத்திறீருன்றி அரசனே யானிக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்குங் கடவுளானனைப் பூ

சைசெய்ததிவகோர் பூங்குயில், அப்புகையே எனக்கு அத்தியந்த  
மயிரியமுளளது, ஆகையாலஅக்குயிலே விலக்கவும்வேறெனதுநி  
னைக்கவும் வேண்டாம்என்றருளிமறைதலும் அரசனவிழித்து அ  
ருச்சகாமுதலானவர்க்கு அவ்வதிசயத்தைச் சொல்லி உண்மை  
தெனியும்பொருட்டு அடியேனமனத்தினென்றதருளிய பதனகள்  
சிவந்தனவோ? என்றிரங்கிக் காசிபேச்சுரனாயும் மரகதாம்பி  
கையையுமவணங்கித் தன்னரண்மனைசென்றனன். அன்றுமுதற்ரு  
யில்முன்சொல்லியபடி சிலகாலம் புகைசெயதுவருகையிலுந்நா  
ள பொருளையிலுழங்கிவிநாயகமூர்த்தியைப்புகித்து ஆடியத்துட்  
சென்றுகாசிபேச்சுரனா அருச்சிததுவணங்கி அடியேன படுத்துன  
பமெல்லாம்நீங்கி யுன்னருள்பெறுங்காலமுண்டோஎன்றும், சோ  
லையிற்றிரிந்து சஞ்சரிக்கின்ற குயிற்பறவையாய்ச் சனித்துபுலங்  
கள் போம் வழிமனதைச் செலுத்தும் நீசனாகிய என்னையோரா  
ளாகக்கொள்ளாயோஎன்றும், புனனகையுடன் அஞ்சேலென்றொ  
ருவார்த்தைவின்னாயோஎன்றும், பற்பலபுலம்பிவேண்டுகையில  
அக்குயிலினமொழிக்கிரங்கியபரமேச்சுரன் அவ்விலங்கத்திலிரு  
ந்துமரகதாம்பிதை சமேதராய்க் கணபதிசுப்பிரமணியா இருபக  
கத்திலும்விளங்க இடபாருடராய் வெளிப்பட்டு, அப்பிகததை  
நோககிக் கோகிலமே நீ செய்தஅயிடேகம் இந்திரன்செய்த சக  
த்திராபிடேகத்தினும் மேலானதென்று களித்தோம், புலித்தோ  
லுடையினும் நீயளித்ததளிருடையேமேன்மையெனப்புகைநதோ  
ம். நீ செய்த அருச்சனை திருமால் செய்த நயனார்ச்சனைபோலுந  
திருப்தியடைந்தோம். நீயளித்த அருங்கனிகள் தேவாமுதத்தி  
லுமேலானதென்று விரும்பி அமுதுசெய்தோம், நீ செய்தஉப  
சார மேலோர் செய்யமுபசாரத்திலும் மேலாக மதித்தோ  
ம், நீ செய்தபத்தியால் அளவற்றசுந்தோஷமுதமுனனானுஷ  
தையமானோம், ஆகையாலுனககு வேண்டும் வரமனைததையும்  
தரக்கருதியிருக்கின்றோம் கேட்பாயாகயென்றருளலும் கோ  
கிலம் ஆனந்தசாகரத்தில் மூழ்கிக்களித்து அப்பெருமானை வலம்  
வந்து தாழ்ந்து வேதங்களுங்காணாத கடவுள் காணக்கிடைத்த  
னொனத்தனைத்தானே வியக்குந்தன்மைத்தாகிப் பறபல புக  
ழ்ந்து பாடிக்கடவுளே நாயேன் சரபம் நீங்கி முனபோல் வா  
னகத்தின்பம் அனுபவித்து முடிவில் உன்பதம்பெறல்வேண்டும்,  
என் பெயரால் நீயும் நான் மூழ்கிய தீர்த்தமும் இப்பதியும் விள  
ங்கல் வேண்டும் என்றியம்பியது.

## கச்சு கோகில தீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

அது உருண் மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் அக்குயிலை நோக்கி நீக்கட்டுக்கொண்டபடியே இச்சாபவுடல நீதது வானகத்தின்புறமுறு இறுதியில் நம்முடைய பதம் பெறக்கடவை இன்றுமுடைய மெய்யர் கோகிலேச்சுரனெனறும், இந்நகர்கோகிலபுரமெனறும், உனனூற் பூசிக்கப்பட்ட விராயகர் கோகிலவிநாயகனெனறும், நீழிவிளங்குவென்றறனித்தேவர்கள் பூமாரிசொரிய மரநதாம்பிகை கணபதி சுப்பிரமணியர் இவர்களுடன இலங்கத்துடகரந்தனர். சாபவடிவம் நீங்கிக் கந்தருவன் வானதது மடவாருடன களித்து வாழ்பவனானான்.

முனிவர்களே இக்கோகில தீர்த்தம்போலொருதீர்த்தமும், இக்கோகிலம்போலொருபக்தரும், எவ்வுலகத்திலுமில்லை. தீராத சாபவினை தீர்த்ததாயுள்ள இநதக்கோகிலதீர்த்தத்தை ஒருவேளை சிந்தித்தாரும் அருமைச்சிவஞானச் செல்வராவார்கள். என்றால் இதில் மூழ்குவார் அடையும் பயனை யாரால் அளவிட முடியும். இச்சரிதம் கேட்டாரும் எழுதினாரும் பாராயணஞ் செய்தாரும் இறுதியிற் சிவகதிபெறுவார்கள், என்றுரைத்துச் சூதமுனி மேற்கூறலானார்.

## கோகிலதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினாங்காவது

## புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கம்.

வான மடுத்த மணிமாட மறுகு மருங்கின் மடமாதர்  
கான மடுத்த நடத்தமுரு கண்டோ நிமங்க ளாரம்பயர்க  
டான மடுத்தப் பயிற்றியவர் தந்தவமுதப் பரிசுருந்தி  
யீன மடுத்த தடமஸரின் மீண்டு களிக்குஞ் சீரநகரில். (க)

மதியரற் ருருவைக்கலைபயின்ற வலத்தாயிரக்கஞ்சேடனைப்பன்  
னியால் வடாது காவலை நெரியான் மறுவை நூறுகருங்  
கதியால் விபுதர் நாயகனைக் கவினான் மதினைக் கடுத்துல்கோர்  
பதியாய்வினங்கு மதிவீரன் பாராதரித்த வருகானில். (உ)

கங்கா கதியின் மூழ்கியொரு கனமா மறையோ னுக்குறறு  
மங்கா தனத்தி ளவனிருப்ப வலாய னருளிப் பூசிடது

மங்காப் பிரம மணிலினக்கே மற்றொரு டுனைக்கேட் டறியமன்  
மிங்கா தரத்தி னெழுந்த தென விசைப்பா யென்ன மன்னிசைக்  
கும். (கூ)

யாதே ஸ்வய மாகந்தனை யடைவானாதே தருளென்ன  
மாதே வனையே தெய்வமென மறைந்த ரூகாக்கு மிருவருக்கு  
மீதேதுணிவா மெமக்குமாதே பிவனருடொழுதற் கேற்றநெறி  
மூதே பலவா மவையுள்ள முதல்கே ளென்றே முனிபுகழம். (1)

எங்கு நிறைந்த பரஸீவனே யெவர்க்கும் பெரிய விவனிருநா  
டங்கு மனத்தி னடியவனோ சரஸ்பெரிய ரிவர் தொண்டிற  
கவஞல் பகலா நிற்பதுவே கண்டன கறுத்த கண்ணுதலார்  
பொருஞ் கருணைத் திருவடியிற் புனைவித்தருளு நெறியாமே (1)

அரணிப் பெரியா ரரனடியா ரடியார்க் கடபார் பெருமை யுரை  
தரலெந் கரிதே யாதலினுந் தலைமை யடிமைத் திறமுடைபோ  
லு" னிற றுளவ மணிமாயோ ளுவனநனடிமை நீயாகிற  
ன்றகநுளுவ கதியென னப்பணித்தான் குமரிக்ககன மனஞல

புனிதாசுவரணன் ஸ்ரீ 15-வா-ர-போன் முன்னோர்வேதியர்க்கா  
யனியரயத்தித் துணை 3 - 15-வா-ர-போன் தருவோடு  
துனியாங் சொந்த துன்பகர தோறநூந்தாக கேச்சாநார்  
முனிவரன் ஸ்ரீ 15-வா-ர-போன் முழுகரும் புருடோத தமமா  
யோன் (எ)

தனக்கேயுடனாகச் சீரமைந்து நகுதியெனத்தன் மனத்தின்மதித்  
தினக்காலவற்று மனமச்சு கூறு மிருக்காயநகுநனும் வேதியநம்  
வனக்கா ரிணமயம் தகவுள்ளாடு மகிழ்ந்து நடந்து நீருண்ட  
கனக்கோமனததுப பெருமான் நன்காலபத்தி விசையுத்தே.

கங்கா சலததா வினாரீராத கத்வி முதலாங் கணிக்வினாற்  
கொங்காச்சந்தக் குழம்பதினாற் குனிர்நீராட்டிப்பொன்னுடை  
யங்கா தாததினனிதிருத்தி யாரமணிவித் தருச்சினைகள்  
பங்கேருகத்திற் புரிவித்துப் பணிந்து துணைக்கணீர்வொரிந்து.)

கண்ணுவுலக மனைத்துமுந்திக் கமலத்துதவி யளந்தமுதி  
னுண்ணு தரத்தி னுண்டருளி மீட்டு முதவு முததிதிகழ  
வண்ணு மலரா திசுத்திருக்கு மணியை மதுவைக்கவுத்துவத்தைத்  
தண்ணூர் னுளவை வேய்ந்தமுரு தழைத்தோ யெனத்தான் முடி  
கீகணிந்து. (உ)



கருடம்      புருடோத்தமதீர்த்தச்சருக்கம்.

ஆளுமபுவியிற பாதிடணி யாரா மநாள வினைமாக்க  
ணீளுநதடங்க ளாதனங்கணிநிறெற ருவைகள் பலகொடுத்து  
-ாளுந்திருநா ணடந்தேற நடப்பிப்பதுவே மேலான  
கோளுமபுகழுங் கோலுமெனக் குறித்தான் குயிறிவரலுனன்

குடக்கே கதிர்வந் துதித்திடினுங் குறையாக்கடலும் வறண்டி  
டினுந்—தடசசா னவிநீ ரனுதினமுந தவறு தெடுத்து வரப்பணி  
ததுக—கடக்காராணை தனைக்காத்த கரியோன் புருடோத தமா  
க்காட்ட—னடததாதிருப்ப திலையெனுமோர நலஞ்சேர் விரதந  
தலை நயந்தான். (யஉ)

கங்கை மடுதது வருவார்க்குங் கங்கை மடுப்ப நடப்பார்க்குந்  
தங்கை நிறையப் பொருள்வாரிப் பொழியுநததா லலர்மேய  
மங்கையடுத்த மணிமர்ப்பன வரதன் புருடோத தமமாலோ  
னகுகங்குளிர வனுதினம் மயிலேகுகுகள் சிறந்தனவே. (யஈ)

வேறு.

இம்முறை நெடுநாளா விமையவர் நதிரன்னீர்  
மைம்முடில வடிவாளர் மகிழ்தர வயிலேகஞ்  
செயமமுறை தவறுது தினமளவிற் செலவுந்  
தம்முறை புரியணியன றளர்தர முததானால். (யசு)

நடைதர லரிதானு னனாதினா முடிவானு  
னிலடவளை வுறலானு னெயிறணி யிலையானு  
தடைபடு மிடறானு றளர்தரு மொழியானு  
முடையது முடலானு முடிவெதிர் கொளலானு. (யரு)

வாவென விடுகாடு போவென் வளாவீடு  
கோவொரு புடைகுழுமி துழைதரவதனாலே  
வாவிபு முடலோடங் கமர்தர லரிதெனனத்  
தாவிட வெளிபாபுந தனமைய தாயினால். (யகூ)

அன்னவ னித்தகையா னுயினு மிறுதிகும்  
பொன்னிதி யரசிற்கும புந்தி கலங்கிலன் மால்  
தனை நெடுங் கங்கைத் தண்புனலாட்டு செய்  
லுன்னி யறுங்கொலென வுள்ள மழுங்குவனால். (யௌ)

சாலது ஐறிதாகத் தரமரை மயநற்கூத்  
கூவியல் வானநீநீர் சொரிதரல் பெரிதாக

வாவி நினைந்தழிவா னாறுக லொன்றுபெருள்  
பாவ மெடுத்தவினை பாழ்ப்படி லென்றயாவான். (௮௮)

ஊனை மறந்தன்னமற றுடையை மறந்துடலம்  
பேண மறந்தன்னோ பித்தனெனத் தகைவாயந  
தேணமர் நம்பெருமா னெழிலி நிறப்பெருமா  
ளாணமர் நம்பெருமா ளாலய முற்றனனூல். (௮௯)

வேறு.

உற்ற மன்புரு டோத்தம ருபயதா மனாமேற  
பறறு மனபினும் பறபல பழிச்சினன பணிநது  
கற்றைவார்சடைக் கண்ணுதற கருணையம பெருககம  
பெற்ற பேறினன் சன்னிதி நினநிவை பிதறறும. (௯௦)

இச்சை யாருயிர் போருநா ளடுத்ததங்கிதறகோ  
ரச்ச மெய்தில னடியனேன விரதமாயாறறு  
ரிச்ச நிறகபி டேகமா நிருமலக் கங்கை  
மெச்ச வாட்டுதல் தவுங்கொலென தஞ்சுகின் றனனூல் (௯௧)

எளிய னுருயி ரோகினு மிறைவநின் றனக்கு  
வெளிய கங்கைநீ ராட்டுத லாகிய விரத  
மினித லின்றியே நடைபெற்ற கேற்றதோ ருபாய  
மளி பெற்றகுணை யடுத்தன னருளுதிபெனனூன். (௯௨)

இன்னவாகிய காலையி விரவி சென்றடைந்தான  
மன்னர் மன்னுணத் துறந்தன்ன மறறவாலயந்துச்  
சன்னி தித்தலை கிடந்தன னுரங்கிய தருணம்  
பொன்னணிந்தருண் மார்பனோர் பூசரனாகி. (௯௩)

காவலனகன வெய்திநீ கலங்குவ செனனை  
மாவலம்பெறு வாங்குடர் மேடமா மறுரு  
போவதாகிய திங்கனோர் பதினைநிற புகலதற  
காவதாகிய நாடகதி ருதித்திடு மமையம். (௯௪)

நாய நஞ்சின கரத்துயர் கோபுரதனவிச  
சாயை யாங்குறு மாங்குநந அளபமுரு சாரது  
மேயதாரும்ந் தலத்தினில் விலாவினோ ராவி  
நீயமைததிடி னிகழ்தர நீடு நினவிரதம். (௯௫)  
அந்தப்பாழியிற் கீங்கையு மெமுனையு மமலச்  
சந்தப் பாரதி நீத்தமுந் தழைத்தெழுநதுலவு

## கருஉ புருடோத்தமதீர்த்தச்சருக்கம்.

மெந்தச்சீரிய நீத்தமு மீதறகிணை யிலையா  
மீநதப்போபெறு தீர்த்தமெந் தனக்குமே லினிதாம் (உக)

ஆகையாற்புக ஸம்முறை யாற்றுவையாகி  
லோகையாகுநின் விரதமு நிலைபெறு மதனான்  
வாகையாகிய சிவகதி வாயக்குமென றுணாத்துச்  
சூகை காத்தருள் ஞாயவன் சொல்லினன மறைநதான். (உஎ)

மாயனாகிய வேதியன் மறைதலும் விழித்துநீ  
தேய மன்னவன் களித்தனன் செங்கண்மா லருளி  
தாயதன்மையென் தகமுறநீ தெளிந்தனனாக  
நோயகன்றன னுன்றவர் விழைவுநூ றுறுமோ (உஅ)

அன்றுதொட்டிமா லாலயநீ தமர்நதனன் வாழந்தா  
னன்றுநீத்தினாந் திவகள்வந தடுத்தது நடுநா  
ளெனறுதித்திடு காலையி னெரிமணித்துவி  
நினறுபற்றிய சாணீயசேர் நிலத்திடை யடுத்தான். (உக)

மாலளித்தவா றுர முந் ஞனவமு மலருங்  
கோலமுந்நிடவ கண்டனன குதுகலித்துடனே  
செழுமற்றிய சிறுகுழி நோண்டலுந் தெண்ணீர்  
சாலமுற்றிமேற் பொங்குமோர் தன்மைகண்டிவந்தே. (கஉ)

மூவகைப்படு நீத்தமு மூப்புடை யெழுதல்  
யாவருக்குமங் கறிதர வணிமணி யாரக்  
கோவைபோற் சிலை விணையினுற குண்டமுன்றாக்கி  
யாவலாற்பெரு மாட்கபி டேகமாற்றினனால். (கஉ)

இந்தமுவகைத் தீர்த்தமு மியன்முறை யெடுத்தித்  
சுந்தமார்புரு டோத்தம நாயகர்க்காட்ட  
லெந்தநாளிலு நடைபெற விருபிறப்பாளா  
சந்ததிக்கெலாஞ் செலவினை நிலம்பல தந்தான். (கஉ)

மன்னனின்னவா ருயுளுள் ளளவினுமையோன்  
றன்னித் கங்கையே யெழுணியே சரச்சுதி யேயா  
மன்னுகின்றமுக் குண்டநீர் மல்கவாட்டுதலா  
றுன்னுகின்றபே ரின்பமுற் றுகிடைச் சிறந்தே. (கக)

நாரணன்பதி யடை தலு நாரணன் மகிழ்ந்து  
சேணங்குப சரித்துமே ஸழைத்தனன் செனறு

காரணம் கடந் தொளிர் தரு கண்ணுதற் கடவு  
ளாரணம்புகழ் கயிலைசென் றடைந்தனன் மகிழ்ந்தான். (௩௬)

செம்மையாகிய தவத்துறை சிறந்தமா தவததீர்  
மும்மையாம்புரு டோத்தம தீர்த்தமா முதன்மை  
தம்மை யாருரை கிற்பவர் தாமரைத் தந்தால்  
வெம்மை யாங்குர் பிணிப்பவர் மேதினிக் கெவரோ. (௩௭)

வேறு.

தவமான மகிழியஞ் சந்ததமுந் தொகுத்ததனாற் றன்னேரான  
சிவமான சிவலோகந் தமக்குரிமை புரிந்தருளுஞ் சிறப்பினிற் பீர்  
பவமான பிணிதவிர்க்கும் புகனறபுரு டோத்தமமாம் பரமநீத்  
தக், குயமானம் கடந்தகதை மறவுளதொன ற்வினையு மு  
ரைப்பக் கேண்மின். (௩௮)

ஆதியிலே வானவர் நாட் டணிகிளருங் கணிகையரா மாம்  
பைமாதர், சோழியிலே சிறந்தருந் தனைவணங்கித் தாரணியிற  
சுழலும்பாவ, றோதியிலே யிரணகளத் திறத்தாறு மொருமகமா  
ந் கியற்றினாறு, நீதியிலே யிவரத்தி னெல்லையரை கலந்திட  
லைய நிகழ்கின் றோமால். (௩௯)

புண்ணியத்தி னெல்லையரை புல்லிடினு மவரவர்செய் புலை  
யாம் பாவ, நண்ணிடுதல சிறிதாரு மத்தனறி நாயகமா நாவ  
கள கொண்டோ, றண்ணிடுதற கரிதாரு மிதில்வருபா தகமு  
முளே மிவைக ளாரதபொன, மண்ணியவெம் மேனியெலா மா  
சடைந்தே மிவைதீர வழுத்தி யெனறார். (௪௦)

ஆங்கதகேட் டமரர்குரு வரம்பையர்கா ளப்பாவ மகல  
வேண்டி, னேற்குதினாக் கடவிடத்தி னுமலக வணத்தினமுன  
ரொரித்தாட் கொண்டார், நீங்கலது சினநீங்க வருபுருடோத்  
தமப்பெருமா னிலைகுந் கோயி, லோங்குபுரு டோத்தமமா  
மொருமுன்று நீத்தத்து முவந்து மூழ்கி. (௪௧)

குருகாண பரியாளர் குயிலைச் சொரித்தாட்கொள் குழகர்  
தம்மை, யொருகால மாயிடினும் வணங்கியிவண் வருதினாள்  
வரைப்பத் தென்பால், வருகாலம் கரைந்தாறு மொசியிடை  
மடவார்கள் வான நீங்கிப், பெருகரீத லுடனெல்லி வணத்  
தொருபாற் பெருங்கோயிற் பெயர்ந்த வந்தே. (௪௨)

## கருச் புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கம்.

முக்குண்ட ரீராடி முருந்தனிரு பதமலர்கள் முடிமேற்  
சூடி, யக்குண்ட மிடறகுள ரொரித்தாட்கொள் வரித்தோல  
ரகிலமீன்ற, விக்குண்ட மொழியாளோ டிவர் பதங்க டொழு  
தேத்தி யிழிவா மாசு, கக்குண்ட நோயதீர்ந்து வானகமுற்  
றினிமையுடன் களிப்புற் றுரால். (சுக)

வந்திடுநோ யகன்றாறு மற்றும்வரா தறிவோரம் மருந்து  
ன்பார் போற், நரதமழுக் ககன்றாறு மரம்பையர்க ளனுதி  
னமித் தரணிமேவிப், பந்தமறத் திருகுண்டம் படிதல்கட வு  
ளரடிகள் பரவலான, விரதவினை தவிழாது விரதமென வனு  
ட்டித்து விளங்கு கின்றார். (சஉ)

தவமுடையீ ரிந்நீத்தத்தகைமைபல சிலபுகன்றேன் நபசெ  
பங்க, ஞுவமையிலா வறங்கடநுப் பணங்களுலா மிதின்முழ்  
கி யுளுற்றுவிப்பார், பவமகலு மிக்கதையைக் கேட்டோரும் ப  
டித்தோரும் படிப்பித்தோரு, மவமெறிவ ரிம்மைநல மனுபவி  
ப்பர் சிவகதிக்கு மாளாவாரால். (சக)

எம்மையொரு பொருளாரீர் மதித்ததை யெனத்தலெகொ  
ண்டேழுநீத்தச், செம்மைபெறு சரிதமெலா முரைத்தனமெ  
ன்றொரு சூதன் செப்பக் கேட்டங், கிம்மையிலே சிவம்பழு  
த்த தவம்பழுத்தா றெல்லோரு மிமவானீன்ற, வம்மயிலேரா  
புடையிருந்தார்க் காற்றுதவப் பேருரீ யமர்ந்தா யென்றே. (சச)

பல்லாறு புகழ்ந்தரனார் பிரதாப சரிதமெனும் பரவை  
கொண்டு, நல்லாறு யாங்கனையப பொழிவின்ற வருண்மேக  
ஞான சூதா, மல்லாறு வனைந்தசடை வளர்காசி பேச்சுரனார்  
மகிமை யெல்லார், தொல்லாறு புகன்றிம்மை மறுமைநல மளி  
த்தியெனச் சொல்வதானான். (சரு)

## புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினான்காவது

புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

முனிவர்களே அன்னப்பறவைகள் வானளாவிய மாடத்தி  
ல் நாட்டியப்பெண்கள் கானத்தோடு நடனஞ்செய்தலைக்கண்டு

பழி வாணலகத்தரம்பயர்க்குக் கற்பிததுக்கொடுத்து அவர் சம்மானமாகக்கொடுக்கும் அமுதத்தைப் பானஞ்செயது மீண்டு தடாகத்தில் விரிந்த தாமரைப்பூவில் வீற்றிருந்து களிக்குஞ்செழிப்பினையுடைய சிரீ நகரத்தில் புத்தியால் வியாழனையும் கலவியாற சேடனையும் செல்வத்தாற் குபேரனையும் நன்னெரிநடத்தலில மறுச்சக்கரவர்த்தியையும் இனப் துகாசசியிற நேவேந்திரனையும் ரூபத்தில் மன்மதனையும் ஒத்தவனுள்ள அதிவீரனென்னும் ஓர் அரசன் அரசாட்சி செயது வருகையில் கங்கையாத்தி ளா செயது மீண்ட ஓர் அந்தணன் தனமுன் வருதல்கண்டு உபசரித்து ஒன்று கேட்க நினைக்கினதேனென வினாவலும், வேதியன் அதுயாதென அரசன் சொல்லத்தொட்கினன்.

ஓ அந்தண உலகத்தில் முதன்மையான தெய்வம் யாது அத் தெய்வத்தை வழிபடும் வழியாது சொல்லியருள வேண்டுமென, முனிவன் அரசே மகாதேவனாகிய சிவபெருமானே முதன்மையான தெய்வமென நான்குவேதன்களுஞ் சொல்லுகின்றன. பிரம் விஷ்ணுக்களும் இவ்வறே துணிந்திருக்கின்றனர். என்றுணியும் அப்படித்தான சிவபெருமானே உபாசிக்கு நெறி பலவாயினும் அவற்றுள் முதன்மையான வழி யொன்றுளது அது யாதென்றால் சாவ வியாபியாகிய சிவபெருமானே யாவாகமுதன்மையான பெரியோன். அப்பிரானிருசேவடிகளையும்சதாகாலமும் தியானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அடியார்கள் அவனிலுமபெரியோர். அவ்வடியார்க்கு இவ்வும பகலும் தொண்டுபூண்டொழுகலே சிவகதி சேர்த்தரு நெரியாகும் அடியார்க்கடியார்பெருமையை யெவராலு மளவிடமுடியாது. ஆகையால் சிவபத்தரில் முதன்மையாயுள்ளவன் திருமால் அவனுக்குத் தொண்டுபூண்டொழுகுவையேல் சிவபிரான்உனக்கு நமதிக்கொடுத்தருளுவன எனறுரைத்துக் கன்னியாகுமரி நீராடச் சென்றனன்.

இவ்வாறுரைத்துப் பரிசுத்தனாகிய முனிவன் சென்றவுடன் அதிவீரன முன்னோர் அந்தணனுக்காய ஆநிகைவனை யெரித்த சுவாமி தாககேச்சுவரர் கோபம் நீங்குமாறுவணங்கிப்புகழ்ந்த சிவபகத்தாக்கிரசண்ணிடனுள் புருடோத்தமபெருமானாகு அடிமைத்திரம் பூண்டொழுகலே நலமெனமதித்து, அளவற்ற அரசர்களும் அமைச்சர்களும் வேதியரும் தனனைசூழநதுவர மனைவியருடன் ஸ்ரீபுருடோத்தமபெருமாள் ஆலயத்திறசென்று கங்காதீர்த்தம சநதனக்குழம்பு முதானவைகளால் அபிடேகஞ்செயலித்து தாமரைமலர்களால்ருச்சனையும் புரிவித்துப் பறபலபுக

ழந்து வணங்கித் தன்னிராச்சியத்திற் பாதி அப்பெருமானுக்க  
ளித்து நாளுந்திருநாளாகப்புரிவதே தமது கடமையும் புகழும்  
செங்கோலு மெனத்துணிந்து அம்முறை பெறச்செய்வித்து அ  
டுமைப்பட்டொழுருவானாயினான். சூரியன் மேறநிசையி லுதி  
த்தாலும் சமுத்திரம் வற்றி வரண்டாது மப் பெருமானுக்குக்  
கங்காபிடேகம் நாடோறுஞ் செயவித்தலிற்றவிராமல் நடத்தி  
வருகின்றதாகிய ஓர் விரதத்தைக் கைக்கொண்டான். கனகா  
தீர்த்தம் கொண்டுவந்தவர்க்கும் கங்கைக்குச் செல்லப்பட்டவர்  
க்கும் வேண்டித் திரவியமளித்து அப்பெருமானுக்குக்கங்காதீர்  
த்தம் நாடோறும் அபிடேகமாகிவருவதைக் கண்ணுற்றுக் களி  
ந்துச் சுகமாய் வாழ்ந்து வருகையில்வயோதிக திசையுற்றான்.  
காடுவா லீடுபோ வென்னு ம நிலைமை பெற்றான். ஆவியும் உட  
லை வெறுத்து வெளிச்செல்லுங் காலமு மடுத்தான். ஆயினும் ம  
ரணத்திற்குச் சிறிதும் அஞ்சவில்லை இறந்தார் பெருமானுக்குச்  
செய்துவருங் கனகாபிடேக நீன்று விடுமே யென்று அஞ்சி வரு  
ந்துவானாயினான்.

இவ்வாறு மரணஞ் சிறிதாகவும் பெருமானுக்குச் செய்யும்  
கங்காபிடேகம் பெரிதாகவும் எண்ணி வருந்திய அரசன் அவ்வ  
பிடேக மெக்காலத்தும் ஈடைபெறும் பொருட்டுச் செய்யு மோ  
ர் வழியுந்தோன்றாதவனாகி உண்பதும் உடுப்பதும் மறந்து மதி  
மயங்கி ஐயோ விரத பங்க முற்றவர் நரகடைவா ஒன்பார்க  
ளே என்செய்வோ மென்று கதறி துக்க சாகரத்தில் மூழ்கினவ  
னாய்த் திருமாலாகிய ஸ்ரீ புருடோத்தமர் ஆலயத்திற் சென்று  
வணங்கி உள்ள தெல்லா மப்பெருமானுக் கறிக்கை செய்து இர  
வினும் உண்ணாமல் அவ்விடத்திலேயே மயங்கிக் கிடந்தான்.

இவ்வாறு வேர்தன் தன்னை மறந்து கிடந்த அத்தருணத்தி  
ல் அப்பெருமாள் மனமிரங்கி ஓரத்தணன்வடிவுகொண்டு அவன்  
கணவிலைமுந்தருளி அரசே ஏன் அஞ்சுகின்றாய் சித்திரைமாதம்  
பதினாத்தாம தெய்தியிற் சூரியோதய காலத்திற் இக்கோயிற்  
கோபுரத்துவியின் சாயை பெய்விடத்திற் படுகின்றதோ அவ்  
விடத்தில் நம்முடைய பிரசாதமாகிய துளபமுஞ் சந்தனமும்  
நிறையப்பெற்றிருக்கும், அவ்விடத்திலேயே ஓர் தடாகம் வெட்  
டுவாயாயின் கங்கை யமுனை சரசுவதி என்றமூன்று மகாநதி  
தீர்த்தங்களும் வெளிப்படும் அத்தீர்த்தங்களையே நாடோறுமே

டுத்தபீடேகஞ் செய்விப்பாயாக இவையே எனக்கும் பிரியமுள்ளன என்றருளி மறைந்தனர் உடனே அரசன விழித்துக் களிப்பும்புத் திருமால் கருணைஉப புகழ்ந்து கொண்டாடி அன்றுமுதல் அவ்வாஸபத்திலேயே வசித்து வருகையில் சித்திநாமாதமடுத்தது பதினாநதாநதெயதியிற் கோபுரத்தினி நிழல் உதையகாலத்தற பொருந்திய இடத்திற் பெருமானுத்திரவினபடி துளவமுஞ் சந்தனமுங்கிடப்பதை அரசன கண்டு களித்தா ஒர்குளம் வெட்டிவித்தான் அதிலிருந்து கங்கை யமுனை சரசகவதி எனற் முன்று நதிகளும் வெளிப்பட்டன அன்றுமுத லப்பெருமானுக்கு அத்தீர்த்தங்களைபே பெடுத்து அபீடேகஞ்செய்ய ஏற்பாடு செய்தனன். இவ்வயபீடகம் நீழி நடந்தேற அருச்சகர்பரிசாரகா முதலானவர்களுக்குச் சாகவதமரண மானியங்களுமளித்தான். பேரின்பவீடுறறுனபோறகனித்துவாழ்வானாயினன்.

இவ்வாறு அதிலீர மன்னன் பூலோகத்திற் சிறப்புற்றுச் சிலநாள் வாழ்ந்து முடிவில் வைகுந்தஞ் சாராதனன். உடனே திருமால் அவனை உபசரித்துத் திருக்கைலைக் கழைத்துச் சென்று அவ்விடத்திலேயே சுகமாய வாழ்ந்திருக்கச்செய்தனன்.

முனிவர்களே முக்குண்ட தீர்த்தமென்றும் புருடோத்தம தீர்த்தமென்றும் போபெற்ற இத்தீர்த்தத்தின் பெருமை முழுதும் எடுத்துரைக்க வல்லவர் எவருமே யில்லை. இன்னுமோசரித்திர மித்திராத்தத்திறகுளளது அதையுஞ் சொல்லு கின்றேன கேட்டிராக, வென்று சூதமுனி சொல்லத்தொடங்கினார்.

ஆதிகாலத்தில் தேவரம்பையர் விபாழ பகவானை வணங்கி சுவாமி பூலோகத்திலிருந்து போர்த்தொழிலும் யாகாதி கர்மங்களுஞ் செயது வருகின்றவரைத் தழுவி வாழ்வதினால் அவர்களுக்குள்ள பாவங்களு மெங்களைச்சிறி துவ ருத்துகின்றது. அதனால் எங்கள் சரீரமெல்லா மங்கலுற்றது இந்நோய் தீர வொரு உபாயம் சொல்லியருள வேண்டிமெனக் கேட்டலும் குரு அவர்களை, நோக்கி நீவிர் யாவரும் பூலோகத்தில் ஆமலகவனத்தில் கங்கை யமுனை சரச்சவதி தீர்த்தமென்ற புருடோத்தம தீர்த்தத்தில் முழுகி அப்பெருமானையும் சுவாமி காகிபேச்சுரர் எரித்தாட்கொண்டவர் ஆகியகடவுளரையும்வணங்கிவழிபடித்திருமென்றான். உடனே அரம்பையர் பூலோகத்தில ஆமலகவனத்தில் வ



## ௩௫௮ புருடோத்தமதீர்த்தவசனச்சுருக்கம்

நது முககுண்ட தீர்த்தத்தில் நீராடித் திருமால் முதலான சடவுள ஸாவணங் தத் தங்கள் நோயனைத்தையும் போக்கிக் கொண்டனா. அன்று முதலனுதினமும் அம்மடநதையர் அத்தீர்த்தத்தில் நீராடிவருகின்றனர்.

தபோதனாகளே இந்தபுருடோத்தம தீர்த்தத்தின் பெருமையிற் சிற்சிலவே சொன்னேன. முழுவதுஞ்சொல்லவராலுமாகாது. இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி ஐபதபங்கள் தருமங்கள் தருபணங்கள் செய்தோரும் இககதைபைக் கேட்போரும் படிப்போரும் படிப்பிப்போரும் உலகிலுள்ள இனபமெல்லாமனுபவித்து முடிவிற சிவகதியும் பெறுவார்கள்.

முனிவர்களே என்னையொரு பொருளாக மதித்து நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி ஏழுவகையான தீர்த்தங்களுக்கும் இமைகளைச் சிற்றறிவுக்கெட்டியவரை சொல்லினேனென்று சூதமுனி சொல்வதைக்கேட்டு மறறைய முனிவர்கள யாவரும் அம்முனிவரை நோக்கிச் சிவபிரான திவ்விய சரித்திரமென்னுங்கடல்களைப் பருகிக்காய்ந்த பயிராகிய எங்கள் மேல் வருஷிக்கின்ற அருள்மேகமாடிய ஞான விளக்கமுறறகுணத்தவனே, கருணைகொண்டு யாங்களெல்லோரும் நமகதிபெற்று உய்யுமாறு சுவாமி காசிபேச்சுரர் சரித்திர மனைததையும் சொல்லியருளவேண்டுமெனச் சூதமுனி மேற்சொல்லத்தொடங்கினார்.

புருடோத்தம தீர்த்தச்சுருக்க வசனச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினாந்தாவது

காசிபேச்சுரச்சுருக்கம்.

அதிதிமா தவமும் பொருநையாள் வரமு மமர்த்தம் வயமுங்காசிபுரை—அதியுரீள் புனித காசிப தீர்த்தஞ் சொல்லுழிச் சொல்லினும் பொருரை—விதியினுல் வேத காசிப முனிவன் விபன மகம் புரிந்ததும் வேணி—மதியினா வேதி தனிவறுதித்தெழுந்த வண்மையும் வருத்தினி துரைப்பாம். (க)

வேறு.

கமலனார் மரபில் வந்த காசிப முனிவன் மேனார்

விமலமா றோர்மகத்தை விதிமுறை புரிவான வேண்டி  
யமலமார் முனிகுராதி யழைத்தனர் வருதி றொன  
நிமலமா மறைகற் பார்க்கு நிகழத்தின னவருஞ் செனரா. (1)

பேனமு நநதுமுந்நம் பெருநதுறைத் தடமுஞ்சோலைத்  
கானமுங் கறபினிற்பார் கருத்தெனக் கவினுமற்றைத்  
தானமு மல்கா நினற த்போதனர் தமக்கு நாகா  
வானவ றொவாக்கு மேவ வருத்தனா வருவதானா. (2)

பதஞ்சலி பரத்துவாசன் பராசரன விசுவா மிததிரன்  
ததிமகா முனிபுலத்தியன் சமதக்கினி சனாக குமாரன  
சுதியில் வியாதன் யாசன் துருவாச னிரைய வனமன்,  
கதமறு வியாக்கிர பாதன கௌதமன் கலைக்கோட் டியோகன்.

அகத்தியன் பிளாடி ரோமன் அத்திரி மார்க்கண்டேயன்  
சகத்துயர் வதிட்டன் பறபன் சச்சிதா னந்தன் கறகன்  
மகத்துவத் தியான காட்டன் வான்மீகி சனக யோகி  
வருத்த யாழ் முனியே ரண்டன் வரசுகன் சந்த கூனமன். (3)

தேசினர் துசிதர் விசுவே தேவனோ யனிலர் சாத்திய  
ராசர ருருத்திரர்மா ராசிக ரணிகணத்தா  
சாசர்குக் கியர்பூதாதி தந்திர ரரகக றொக்கர்  
கேசர ரரம்பை மாதர் கினனரர் சித்தராவோர்

சுரு

அம்பரத் தலைவர் நாக ராகம புராண வேத  
மிம்பரா ரரசோனோர் யாவருந் திரண்டு முத்தாற்  
செம்பொனான் மணிக டம்மாற சிறப்புறக் குயினற வேள்வி  
பும்பர்மன் டபத்திற் புக்கார் காசிப னுவப்ப மன்னோ. (4)

மூவகைத் தலத்தினார்க்கு முறைமுறை முகமன் கூறிப்  
பூவகை சொரிந்து போற்றும் புனிதரைப் போற்றி யுளளத்  
தாவலி னதிதி தன்னோ டமுதரீப பொருநர மூழிக  
காவண வேதி புக்கான காசிபன கழிகை கண்டான். (5)

எவனலா தினைய செவ்வே ளெழிற்புயம வள்ளி புல்லா  
ளெவனலா திறைவன் பூத்தே றோகுத லில்லையாகு  
மெவனலா லவுணர் பல்லோ ரீடழிந் திறவாதாவ  
றெவனலாற கருமயில்லை யவனகழ லேற்றறுறாள். (6)

அவிசொடு கிரகந்தானா வாயிக்கை சோம ராசா

சுவிபெறு சுருபுரோடா சம்மொடிந் தனங்காரானெய்  
விவிதமாம் பாதவந்தீதரல் விளங்கிய பொன்னான் மண்ணுந்  
குவிதரு கலங்க னெல்லாந் குறைவர நிரப்பல் செயதே. (ய)

வழியிதே யென்று முண்ண வருதிரீர் றொன்றும் வானத்  
துழிபுளார்க் குணர்த்தம், நினற வுயர்தரு ஆபந்தம்பத்  
தெழிவினா லளவால் வேண்டு மிலக்கணத் தமைநதவாநி  
யழிவினா திருபிறப்பி னணிபெறும் பசுக்க யாத்தே. (யக)

சேயவ னமல மூர்த்தி திருவரு ணடாத்து நெற்றி  
யாயவ னயனமென்ன வப்பிரான றகைவி னாக  
ணையவர் தெழலா லெனதும் பிறப்பிலான் தன்னை யின்ற  
தாயெனப் புகலச் செயதான் தழறழை யோம குண்டம். (யஉ)

காருக பத்தியந்தெக் கணக்கினி கருது மறறைச்  
சேருரு கவனீ யம்மாச் செப்பிய சுடர் விளங்க  
வீரிரு வகுப்பி னாரா லெழில்பெறு கிரியை பெல்லா  
மேருற வுதிதி யோடடக் கிருந்தன னெதிரி லாதான. (யக)

ஆகம மொருபா லாதி யாரண மங்க மோர்பால்  
வாகமர் புராண மோர்பால் வள்ளிய மிருதி யேகர்பால்  
பாடியல் இதமோர்பால் பாணிமத்தளங்க ளோர்பா  
சேரகை நாத் கவிகளோராபா லொழுங்குற முழங்குஞ்சாலை ( )

பருவநல் லவிச காட்டம் பான்ற வபை செய போடு  
சொரிதரு மணத்தாலவேதத் துயவரமுது செய்யுந்  
கருணையின் வாசந் தன்னுற கனிந்தவ ருவப்பச்சுடத்  
தருமலர் வேரி தன்னுற் றறாயெலா மடுக்குஞ்சாலை. (யரு)

மண்டபம் விளங்குஞ் செயய மாணிக்க மணியாற் றுங்கு  
தண்டா ளத்தானல்கு தக்கணைப் பசியபொனனான்  
மண்டனன் மூன்றற் கட்டு மதிமணித் தோரணததால்  
விண்டலம் புவனி பெல்லாம் விளங்குற விளங்குஞ் சாலை. ( )

செவ்விசே நுகை மெங்குஞ் செறித்தபல் னுயிர்களெல்லா  
மில்வுழிச் சிறந்ததாலே யிதுதியில் விளங்குகாரின்ற  
நவ்வினேர் நோக்கி பாகர் நறுமலர்ப் பாதமொத்த  
வவ்விிய மலித்தசிறந்தை யந்தனன் வேள்விச் சாலை (யஎ).

அத்தனா றொம்மையானு மனகனா றொல்லா மான  
சித்தனார் தாமே மூன்று திருவுரு வெடுத்தா றென்கோ

வைத்திதி கபர்த்த மூன்று வகுப்பின்மே லெழுந்த தென்கோ  
முத்தலைச் சூலமென்கோ மூவகைக் கனல்கடாமே. (௧௮)

அநதணர் சமுகமெல்லா மாணனம் வேதி நோக்கஞ்  
சந்தமர் னுணம்பாகு தருப்பை நீள் சடில மோங்கு  
கந்தவெண் மேம் பூதி தோரணங் கலங்களாகப்  
பந்தமின முனிவன் சாலை பசுபதி போன்ற தன்றே. (௧௯)

திசைமுக மறைக்கற்றூலுந் திருவகஞ் சிறத்தலாறு  
மிசைபெறத் துதிக்கையாறு மெதிரிச்சத் தியங்கையாறும்  
வசையறு விதிமால் யானை மாமுகன செவவேளென்ன  
நசையொடவ குவமை கூறு நலத்தது முனிவன்சாலை. (௨௦)

வேதமுங் காலமுன்றும் விரிஞ்சன்மா லுளமும் பஞ்ச  
பூதமுககடந்து நின்ற புனிதனே யுலகோ ருய்வா  
னாரத்தெழுந்து தோன்றற் காயதோ ரிடமீதாயி  
னேதமின் முனிவன் சாலை யெழிலெவ னிசைப்பதம்மா. (௨௧)

பல்வகை வகுப்பி னிற்பார் பகர்தரு வினாக்கட்கெல்லாஞ்  
சொல்வகை விடைக ணல்குந் தூயகா சிபமா யோகி  
நலவகைக் கிரியை யெல்லா நக்கனா யகர்க்கே யாகிச்  
செல்வகை செல்கவெனறே சிநதையிற நியானஞ் செய்வார். (௨௨)

பொற்புமர் மகத்தின் மேய புனிதமாம் பலனுள்ளத்  
தற்பெற விரும்பானாகிச் சகலமு மகிலமோடி  
கற்பனை கடந்து நின்ற கண்ணுதற் பெருமானாக்  
யற்பிதமாகச் செயதே யருணமுனி விளங்குந் சாலை. (௨௩)

பத்தரார்ப் பரித்துப்பாடப் பண்ணவர் லர்க வேச்  
சித்தரோ டிருவ ராவோர் சிறந்தகா ளோடேனை  
யெத்தரா தலத்தினுரு மிறைஞ்சிட மம்மையோடங்  
குத்தராக் கினியிலைய னுதித்தெந் தருளிணாண். (௨௪)

வள்ளத்தா னாயினான் மேல்மல் வாரணல் வேதி நாப்பண்  
வெள்ளத்தாழ் சடையா ளுரு விளங்குமோர் காட்சி நானுந்  
தள்ளத்தா னரியயோ ள்மாதிவி னுவப்பர் செய்ய  
வுள்ளத்தா மனாழ் லாங்கி யொளிந்தரல் சிவனு மன்றே. (௨௫)

அளிக்குமே லளிக்குமென்க ளம்மையோர் பாகமாக  
வொளிக்குமே லானியாத் தோன்று மொருவனை யுவந்துகாணத்

## காசிபேச்சுமச்சுருக்கம்.

தெளிக்குமேற் றெளிக்குஞ் சிமதைத் தேவரோ ஹுவரோ டி  
களிக்குமேற களிப்பி லாழந்தான காசிப முனிவன மாபோ. (1)

தினகரர் கோடிகோடி சிறந்தனர் சிறக்குகாட்சி  
யனகாத மருள்கொண மேனி யழகெலாங் கண்களார  
மனமுறப் பருகி யின்ப வாரிதி மூழகி மூழகிச்  
சனகரா தியரு ப்யாருந் தனவசமற்று நினரா. (28)

கோணுத மறைமால வேதன சூறித்தனா வணங்கி யின்றும  
பேணுத பெருமான தனைப பெரிதெதிர நோககி நோககிப  
பூணுத பரமானந்த பூதனகா சிபனே யானுன  
காணுத காட்சி கண்டார் காதலை யளக்கலாமோ. (29)

அநதிவெண பிறையோ டாறு மணிதரு பவளக்காடு  
செந்தழற ஈண்ணு நீறு சிறப்புறு னுதலு மியார்களு  
சந்ததங் கருணைநல்குந் தனமறி யிரவிககண்ணு  
மந்திரித தடியார வேண்டிம வரமெலா மளிக்கும் வாயும் (30)

நந்தணி செவியுஞ் செவவி நல்குசிறந் தருடதுமபு  
சுந்தர வதனமைந்துரு சூழகட லாலமுண்டு  
சுந்தகந்தரமுங் கண்டிமாலையுந் தலையுமெனபுஞ்  
சந்ததந் தமிழும வேயந்த தடம்புயத் தடமுமாரபும. (31)

கரு கணமு மாலுந் தீயுமோ பினுக் கில்லு  
மேய் மூத் தலையுனகோடு முடுக்கைகோடரியு மமபும  
பீடப டுமே லேந்திப் பிறங்கு பூங் கமலக்கையு  
மாடையிற் றித்தோல்கொண்ட வரையுனகோவணமுங்கீழும்.

படிவருக் கெலா ய் மாயோன பதமலுக் கரிதாயச சேறுங்  
கொடியவோர் கண்ணுக்குங் கூறதாய வாழ்த்து கிற்பார  
கடியவெம் பவபடே றுழி கடத்தபா ரதியாய நாயே ன  
முடியின்மேன முடியர் மூத்தி மூலமாய விளங்குசாரு ம. ௩௨

உதித்திடு கதிரோன வென் டவாளிகிளர் வணமும் பாகங்  
கதிதெழ முமையுமாகக் காட்டாத தருள்வான தனை  
விதித்தலை மகனமுன் சூழ்காந் ரிழிநணீர் சொரிந் காணுதி  
மதித்தலை கண்டதென்ன மகிழ்ந்தன புக்கழவதானுன (33)

நேறு.

அத்தனே யரனே யகிலநாயகனே யடியுட ரந்தரங்கத்து  
நிதகனே நிமலா நிற்குணுநத நீதமா யுலகலீா நிறைந்த

சுத்தனே சுகமே துரியமுங் கடந்து தோன்றுமோர் சுடரொளி  
சுடரோ—பித்தனே நினது காட்சி யான காணப் பெற்றிலேன  
கண்களாயிரமே. (கச)

மண்ணுமாய வனமாய வன்னியாய வனியாய வானமாயுல  
கெலா மாகிப, பெண்ணுமா யாணாயப் பின்னையா யணுவாயப  
பெருமையாயப பேரிரு ளொளியா, யெண்ணுமா யெழுத்தா  
யியமா யிதயத தெழுந்தெயரு ஞானமாயிலங்கும், கண்  
னுதானினது காட்சியான காண்பான கதித்திலேன் கண்களாயி  
ரமே. (கடு)

செய்யனே சிவனே சிவதலத்தருள்சேர் தீர்த்தனே மூர்த்  
திமாய்சசிறந்த, மெய்யனே வெள்ளி விபனமலை விளங்கும வீ  
ரனே யாரழலிருக்கும், கையனே கருணைக கடலெனு மூன்று  
கண்ணனே கடவுளா பிரானே, லையனே யுனது காட்சியான  
காண வாயிரங் கண்படைத் திலனே. (கசு)

விமலமார கடலில வினிமபுற நெருங்கி வீங்கிருள் புறம்ப  
டவுதிக்குங், கமலநா யகர்க்கும் கதிரொளி சிறிது காட்டிய  
கடவுணமா மணியே, நிமலனே நினைவார நினைவினின் றருளு  
நிருத்தனே யொருத்தனே நிகரி, லமலனே நினது காட்சியா  
னகாண வாயிரங் கண்படைத் திலனே. (கஎ)

வேறு மடகீது

ஆம்பரமா வுடையானே யாரணமா வுடையானே யருண்  
னெனனும், விம்பமுனத் தொளியானே வித்தாமுனத தொளி  
யானே வேதங்கூறு, நம்பனெனு முருத்திரனே ஞானவர முரு  
ததிரானே நாயேனுள்ளம், பம்பநிலைத் தாண்டவனே பரமநிலை  
த்சாண்டவனே பகவனியே. (கஅ)

பவனத்தார செவியானே பவனத்தார செவியானே பகரு  
தாரு, கவனத்தோ டேறருனே கவனத்தோ டேறருனே கதிக  
ளோபம, புவனத்தோ மேலானே புவனத்தோ மேலானே பு  
கழாது யானக, சிவனத்தா பரத்தானே சிவனத்தா பரத்தா  
னே கருணை செய்யே. (கங)

மாதங்கத்தூரியானே மாதங்கத்தூரியானே மலர்சீலத்தான்  
மா நரியங் கடந்தானே மாதூரியங்கடந்தானே வளர்த்துமபேறு  
சாதிருக்கும் பணியானே காதிருக்கும் பணியானே கால்கடிந்த  
பாதங்க நைத்தையானே பாதகநரைத் தலையானே பணிசொ  
ளவாயே. (க)

வேறு.

வண்மையிற் சாகர மானவ னேகர மானவனே  
யண்மையதாங்கழ லம்புய னேகழ லம்புயனே  
கண்மலை யார்தவர் கட்டுள னேதவர் கட்டுளனே  
யென்வண மாங்கலத் தேற்றவ னேகலத் தேற்றவனே. (சஉ)

வேறு தீர்ப்பு.

வரதா பரசங் கமர்கரத் தாய்கங்கை வார்சடையா  
யரதா பரசங்க மங்கலந் தாயுந்து மம்புலியா  
மிரதா பரசங்க மங்கழிந் தேயுனை யேத்துகின்றேன்  
பிரதா பரசங் கமழமாமி யத்தநின் பேரருட்கே. (சக)

சருப்பதோ பத்திரம்.

நீதா தாவே வேதா தாரீ—நாவா மீதா தாமீ வாதா  
தாமீ காவா வாகா மீதா—வேதா வாமா மாவா தாவே  
வேதா வாமா மாவா தாவே—தாமீ காவா வாகா மீதா  
நாவா மீதா தாமீ வாதா—நீதா தாவே வேதா தாரீ. (சங)

நான்காணாச்சக்கரம்.

காண வாரண வாசகா  
காச வாவில ராரக  
காச ராவணி நாயகா  
காய நாடி வானகா. (சச)

அஷ்டநாகபந்தம்.

தேவாதி தேவா வாகா மாமணியேத  
நாவா வாதா ராதனிமா நதவாச  
காவா நீதாதா கைலாச பதே நாதா  
மாவா முதலோகை நீ வாமா முதியோனே. (சரு)

உபயநாகபந்தம்.

பூதாதி யாபேதா போதா நிதா நாதா  
நாதா சுதாதார தாபூதி தாமேலா  
மாதான மாகாயூர வாகாதி காலோ  
வாதார பூதாதா யாளாக வாளுவையே. (சக)

கோமூத்திரி.

கூதி நாடக மாடிய மானவா  
பாதி நாயகி யாகிய பாதகா

சோதி யாடக மாங்கிய வானவா  
நீதி யாயத யாசெய நீரகா.

(௪௪)

முரசபந்தம்.

வான மாமலை யாடணி யாயினனே  
தான மாமலை யாடணி யாயினனே  
மாண மாமலை யாடணி யாயினனே  
வான மாமலை யாடணி யாயினனே.

(௪௫)

ஏகபாதம்.

மாவிலங்கணி யான வலத்தினு  
மாவிலங்கணி யான வலத்தினு  
மாவிலங்கணி யான வலத்தினு  
மாவிலங்கணி யான வலத்தினு.

(௪௬)

மாலேமாற்று.

காவா தேவா வாதே வாகா  
மாவா யாமா மாயா வாமா  
தாவா வேதா தாவே வாதா  
யாவா யாவா வாயா வாயா.

(௫௦)

வேறு.

தலைதொடர் சிகழிகை யணிபவ சரணர்  
தலைநடு கடையிலொர தனிமுதல சரண  
மலையொரு சிலையென வணிபவ சரண  
மரகத மணிபுடை மகிழ்பவ சரணங்  
கலைநதி யொளிந்தரு சடையவ சரணங்  
கதிர்மதி யனறிகழ விழியவ சரண  
மலைகடல விடமிட றணிபவ சரண  
மரகர சிவசிவ வரகர சரணம்,

(௫௧)

கடமலை புலியத லுடையவ சரணங்  
கயிலயின் மருவி கயிலயசரணம்  
படவர வணிநரு குழையவ சரணம்  
பசுபதி பவபய குலகர சரணந்  
திடமுறு புரமெரி நகையவ சரணந்  
தினமவை நடுநட மிடுபவசரண  
மடலெம னீயிரடு மடியின சரண  
மரகரசி வசிவ வரகர சரணம்.

(௫௨)



வேறு,

வாடார வில்வாறு பலபுகழ்நது மகிழ்வெயதி  
வேயான தோளிதனை விதக்களை வலஞ்சூழ்நது  
காயாத மலர் சொரிநது கண்களிலா னந்தவெள்ள  
மோயாதது காறாகி யொழுகவிரு கரங்கூப்பி. (௧௧)

முன்னிலையி நிற்றினற காசிபன்றன முகநோக்கி  
பெண்ணிலையும் பேராம லிருந்தருளி யேறறுகிறபா  
ருன்னியவாறு சூறுடாறறி னுறவளிகஞ் சொப்புவறி  
றன்னிகரும் பெருமானார் தகவோடி தருளவாரால. (௧௨)

ஒருநாறு முகத்தமல னுயர்மதலாய் நின்மகம் போற  
நிருநாளு மெமக்கமரர் செயதிலராற் நிருமானமுன  
பெருநாள மகாசொரிந்த பெற்றியினு நீசொரிந்த  
மருநாளின் மலர்பெரிதே மறறவனறன் விழியினுமே. (௧௩)

பூக்கண்ணிலைதாண்டி பேழான புவிதாண்டி  
போதங்க வணிதாண்டிப் பொலிவுறற பதத் தணிகள்  
வேதங்க ளறியாது வெவ்வேறு புகன்ற மொழி  
நீதங்க வெதிரீரோக்கி நிகழ்த்தியதற் கிணையாமோ. (௧௪)

மகத்தாறு மருச்சித்த மலராறு மெயப்பத்தி  
யகத்தாரு மனபாறு முன்போல் வனபாகி  
யிகத்தாரு முயவிப்பா னுமையோடிங் கெழுந்தனமாற்  
சகத்தாரும் புகழ்முனிவ வேண்டிவன சாறறென்றார். (௧௫)

அருளாள ருள்செய்த வழுதான மொழிகேட்டுத்  
தெருளான மகமுனிவன சிவபெருமான் முகநோக்கி  
விருளாகி யிருவகையு மினுமயகஞ் நினமாயை  
மருளாகி யடிபேனு டாயாது கொளல்வேண்டும். (௧௬)

முன்போது புவிபிறந்து மூவாத அயரொதிப்  
பின்போதங் கிறந்துபடும பிறதெயவம் வண்டுகாமே  
யன்போடங் கடிபார்க்கள் வேண்டிவன வருள்செயுநின்  
பொன்போன்ற பதமலரோ புனைமலராத் தரலவேண்டி. (௧௭)

இனபத்தி னிலையாக்கி யின்தாககிச் சிவமாக்கு  
நின்பத்தி யெஞ்ஞானு நீங்காது கொளலவேண்டும்  
அனபத்தி லிவ்வேழை அஞ்சிடினும் வினைநீக்கி  
யுன்பத்தி லொன்றாக வென்றாதங் குறல் வேண்டும். (௧௮)

என்பேரால் யானாடு மிந்நீத்த மித்தநக  
ரனபேறு நீவிளங்க வனுதினமும் வேண்டினனான்  
மினபேறு மிடையாட னுயிரானும் விதிமாய  
னெனபேறு னியானா யிவையாவு மீதிபெனறான. (௬௧)

இவ்வாறு தவமுனிவ னியம்புதல்கேட் டெழின்மேய  
செவ்வான நிகரவேணிச சிவபெருமான மாசவனைத்  
துவவாகத் தழுவி நினை யொருதொழும்பர் தொல்லுலகி  
லெவ்வாறாக னென்புகழநதா னுயா வரங்கன தரலானான். (௬௨)

தண்ணியமா மணிவிளங்கு தாமசாயா தனத்திருப்பான  
கண்ணியா மணிபான காசிபமா முனிவரநீ  
யொண்ணி யிவ னிசைத்தவெலா மினிதளித்தே மெமை நாடற  
குண்ணிலவு மெஞ்ஞான முறவளித்தேம் பிறமாதோ. (௬௩)

அடுத்தாவரு நலப்பததி லெனதுகலை யமிசத்தின  
மடுத்ததவக கயிலனெனும் வரமுனியா யுதிசதருளிக  
கடுத்தபவத அலகிடத்தா ரிருவினையிற் கலனகாது  
கடுத்தனேசாறு கியயோகந தனையுபதேசிப்பாரால். (௬௪)

காசிபநீ சொன்முறையே கடலாடை புடையுடுத்த  
காசினியி லித்தலமோ டுந்நீத்தவ கடுதெனபேர்  
காசிபமா புரமெனதுங் காசிபமா நீத்தமெனதுங்  
காசிபமா வரதொன்றுங் காலமெலா நிசுழதருமால். (௬௫)

நீசெய்த தவத்தாலே நின்கண்கள் கனிகூர  
வேசெய்த நயனியுட னிவகெழுந்தா மின்னுமுதற  
பூசெயச வடியார்க ளுளம்போலப் பொதுப்போலத்  
சேசெயது மறைபோலத் திருத்தியுட னிவகெருடே. (௬௬)

நின்னீதகந தனின்விதியி னீராடி நீறணிந்த  
நன்னீதத் தெனையாட்டி நறுமலராத பூசிதுகக்  
கன்னீத்த மடக்கொடியோ டெனைபுகழநது கதிரவனு  
ரனலீத்த நாளொருகா லனபோடி பணிநதார்க்கும். (௬௭)

ஆசத்தின் மறமுள்ள வருத்தத்தி னசையின்றி  
யூகத்தி னொருகலையின் வழியேற வுயிர்போக்கி  
மாகத்தி னொருநீனையின் வருகின்ற வருதுண்ணும்  
யோகத்தி லெனநாடி நிறகின்ற வுறுவர்க்கும். (௬௮)

வேலிடத்து மூசியினு மெல்லியதா னொன்றுன நி  
நாலிடத்து மன்னமுட்டி நாயிறுநோக் குத்திருந்து  
மேலிடத்த சோனைக்கும் வெய்யோற்கு மஞ்சாது  
சேலிடத்த தெண்ணீரும் பருகாத செயதவர்க்கும். (௬௩)

யாமிருக்கு மிக்கோயிற் கெப்பணிக ளியற்றினர்க் கங்  
காமியநிட் காமியமரய்க் கூருதிமக மியற்றினர்க்கு  
நாமமதி வாரமுத னவிலினற விரதமெலா  
நேமமுட னிருப்பார்க்கு நெறிமுறையி னடப்பார்க்கும் (௬௪)

என்னுமத் தொரு நாம மியம்பினர்க்கு மியம்பினரை  
முன்னாகப் பணிநதமுத மூட்டினர்க்கு முறையாக  
விந்ரானி லத்திடத்தி லெய்திட்ட பேறளித்தப்  
பின்னாலே நக்கதியும் பெறுமீறு புரிவிப்பாம. (௬௫)

அன்பாகே ளின்றுமுத லதிதியுட னரும்பொருளை  
யுன்பேரால் வினங்குதுறை யூடாடி யெனை நாடி  
மன்பாகு படுகின்ற காலமெலாம் வரன்முறையா  
வின்பாகு யூசையெலா மியற்றுவதே வினையாகி. (௬௬)

இத்தலமே தலமாக விடம்பெறுதி பென்னோடிந்  
கொத்தெழுமோர் மரகதத்தி னொளிவீச முமையான்பேர்  
நத்துபுகழ் மரகதத்தா னவன்பேரா னகரமிதற்  
கொத்தலமும் புகழம்பை யெனும்பெயரு மிசைத்தனமால். ( )

வேறு.

நின்றன் பேர்கொளிந் நீத்தத்தின் மூழ்குவார்  
கன்றுசன்மக் கடுந்துயர் நீக்குவார்  
நன்று மக்களுந் செல்வமு நன்னுவார்  
சென்று நற்கதி சேர்குவர் தின்னமே.

நீபுகழ்ந்த புகழ்ச்சி நிகழ்த்தினார்  
பாபமெய்திலர் பண்ணவ சாருவர்  
தாபமாம்பிற வித்துடர் சார்ந்திலார்  
சோபையாக் கயிலிப்பதி தன்னுவார். (௬௭)

பந்தமற்றெனையே பரமாக நீ  
யந்தரங்கத் திருத்தினை யாதலா  
லெந்தமாதவர் தம்மினு மென்றனோர்  
சொந்தமாதவத் தாயவ லீயரோ. (௬௮)

சோதி நாயகன் தூய்முனிக் கின்னன  
வோதி மாலய னுமபரோ டும்பரா  
ராதி யாரும் வாவுற னல்கியே  
வேதி மீது விளங்கிய வித்தகன். (எஅ)

மையில் வானவர் மாமலர் துறறிடப்  
பையின் மாலயன் போறறிடப் பாதலம்  
வையம யாவுந் துதித்திட மாமணிச்  
செய்ய விவகத திருவுரு வாயினான். (எஆ)

அண்ண லவ்வுரு வாதலு மமபிகை  
வண்ண நண்ணு மரகத மாமணிப்  
பெண்ணி னுபகி யாயிடம் பெறறனன்  
மண்ணும விண்ணும் வளாரது தழையவே. (அஅ)

வேறு.

இருக்கோது சிவபெருமான் சிவலிங்க வடிவாக வெல்லா மீ  
ன்ற—மருக்கோதை மலைமகளோர் மரகதப்பெண் வடிவாக வய  
ங்கா நின்ற—திருக்கோலந தனையமரர் முனிவொல்லாந் கண்  
னாரச் சேவித் தின்பப—பெருக்கோலக் கடல்குடைந்தா னொன்  
பதலால் வேறென்னை பேசுமாறே. (அக)

மணிவிங்கப பெருமானை மரகதப்பெண் னுபகியை மகிழ்ந்  
து போற்றிப்—பணிகின்ற நெடுமாலை நான்முகனுந் தேவர்களு  
ம் பகன் மாணிக்க—மணிகின்ற சூட்டிரக வேந்தர்களு முனிவர்  
களு மரனா ருள்ளம்—கணிகொண்ட தபோதனனும் காசிபனைச்  
சூழந்தனர்கள் களிப்புற ருராய். (அட)

தூய்செய்த வொருநானகு மறையாது மறிவரிய சோதியா  
ய—பேய்செய்த வரவகாடி பெம்மானை யுனனுலே பெரிது போ  
ற்றி—கோயசெய்த பவங்கடிந்தோஞ் சிவகதிமேற களிக்கின்  
றே றுவல்வ தென்னே—சீசெய்த மகம்போலிங் கார்செய்தா  
ரார் செய்தார் லிலத்திலம்மா. (அஃ)

விண்காணும் வேதண்ட மலைவிளங்கு வித்தகனை விமலன்  
றன்னைப்—பண்காணும் வேதமொலா மறியரத பண்ணுவனைப் ப  
ரமன் றன்னை—பெண்காணு மிடத்தானைப் பிறையேறு சடையா  
னைப் பெரிதெல்லோருந்—கண்காணு முறைசெய்தா யுனைப்  
போல வெமக்குரிமை கண்டார் யாரோ. (அஇ)

குழந்திருக்கு மெமைப்போன்றூர்க் கரிதான வுயிரான து  
ணைவ னீயே—யாழ்ந்திருக்கு மெங்கண்மனத் தனுதினமுங் குடி  
யிருக்கு மன்பனீயே—வாழ்ந்திருக்கும் பெருவாழ்வும் பெருநிதி  
யும் பெருந்தவமு மற்றனீயே—தாழ்ந்திருக்கும் சடைமுடித்த  
தபோதனர்க ளியாவருக்குந் தலைவனீயே. (அடு)

இன்னபல புகழ்ந்திடலுங் காசிபனாங் கெழுந்தருளி யென்  
னே யென்னே—யன்னசெய லெல்லாந் மற்புதனார் செயலாவ த  
ன்றிநொந்த—சின்னவொரு துரும்பினிலுந் துரும்பாவேன் செய  
லாமோ செப்பலாமோ—வென்னபல பலபுகளுறான மூவருட னா  
ல்வரோன விசைக்கும் பேரான். (அக)

வேறு.

இவ்வகை நிகழும்வேலை யிருடியர் பெருமான் மீண்டு  
தெய்வகை யோமஞ்செய்து தெறியுளார்க் கவிசு ணங்கிச்  
செய்வகை யாகமுறதித் தெக்கணைச் செம்பொ னென்றிற்  
கைவகை கூட்டிநல்கி யவவிருத தானஞ் செயதே. (அள)

அன்றுதொட் டதிதியோடங் காகம முரைத்தவாறு  
மன்றலங் குழலினுனை வரநனை வணங்கிப் பூசை  
நன்றுதப் புரிதலானான் ஞாலமுன் றுலகமெல்லா  
மொன்றுதஞ் சிவஞானத்தி னொருவாத வுறுவன் மாதோ. (அ)

வனத்துறை தவத்தீ ரிந்த மாக்கதை படனஞ் செய்தார்  
கனத்துரீன் சடிஸத்தெங்கள் கண்ணுத லாவார் கேட்பார்  
மனத்துற நினைத்தார் கைலை மன்னுவர் வழவரு விததார்  
தனத்துடன் றனையோடு தாரணி புகழ வாய்ந்தே (அக)

வெள்ளியங் கைலைசார்வார் வேறியா னுரைப்ப தென்னே  
புள்ளிய கருமமெல்லா மொருமுறை கேட்பார்க் கெய்துந்  
தென்னுமிச் சரிதந்தன்னிற் றிருந்துமோர் வரிகற் றுரும்  
வள்ளலாய் வாணோராகி மழுவலான் கைலை சார்வார். (அ)

காசிபன் மகமுமெங்கள் கண்ணுத லுதித்த வாறும்  
பேசினன் பேசினார்க்குப் பேறரு னிந்த லிங்கத்  
தீசனா ரொரித்தார்ப் கொள்ளு மிறைவரு மானொன்று  
தேசினார் குதயோகி செப்பது முனிவகொல்லாம். (அக)

நாதனா. மொம்மையானா நம்பனா ரொரித்தார்ப் கொண்டு  
வேதனோர் சரிதமென்னும் வியன்மறை யெதிர்நோக் குறத

சாதக மாஜேமென்னத் தாழ்த்தலு மொப்பிராத  
மேசரு ருதபேரதன் விளம்புத லாயினான்.

(௧௨)

காசிபேச்சுரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினேந்தாவது

காசிபேச்சுரச்சருக்க வசனச்சருக்கம்.

முனிவர்களே! முன் அநிதிமாதவஞ்செய்யப்பொருளை நாய  
கிவரமளித்ததும் வெற்றிபெற்ற தேவர் காசிபருடன் அநநாய  
கியை வந்து போற்றியதும் மற்றுமுள்ள கதைகளைத்தையும்  
காசிபதீர்த்தச்சருக்கத்திற் சொல்லினேன், இனிமேல் மலையாச  
லகன்னிகையாகிய அப்பொருளைமாதேவி உத்திரவிற்படி கா  
சிபமகாமுனிவன யாகஞ்செய்ததையும் சிவபிரான் ஆங்கெழுந்த  
ருளி வரமளித்ததையும் சொல்கின்றேன் கேளுங்கள்.

தாமரைமலரில் வாசஞ்செய்கிற பிரமாவின் காதலனாகிய  
காசிபன் முன் ஒப்பற்ற ஓர் யாகஞ்செய்யக் கருகித்தமது சீ  
டரை விடுத்த உலகத்திலுள்ள முனிவர்களையும் தேவர்முதலா  
னவர்களையும் அழைத்ததும், பதஞ்சலி பரத்துவாசன, பராசர  
ன், விசுவாமித்திரன் முதலான அளவற்ற முனிவர்களும் துசித  
ர், விசுவேதேவர் சூரியர் அனிலர் சரத்தியர் முதலானவர்களும்  
எண்டிகைக்காவலர்களும் மற்றுள்ளயாவரும் யாகசாலையந்து  
சேர்ந்தனர், உடனே காசிபன் அவர்களையுபசரித்து அநிதியுடன்  
பொருளைமுழி நலமுடூர்த்தத்தில்யாகசாலையுட்புகுந்து விரா  
யசரைப்பூசிததுவேண்டி, ரித்துக்களாவோர் வேதம்வல்லபரிசுத்  
தமுனிவர்களாகரியமிதது அவிசுகிரகமதானு சொமராஜாபுரோ  
டாசம் இந்தனம், நெய மண் மரம் பொன் இவைகளாற செய்ய  
ப்பட்ட கலங்கள் ஆகிய இவைமுதலிவன சித்தஞ்செய்து, வான  
வர் அவிபுண்ண வரும் வழியமைத்ததுபோல் யூபஸதம்பம் நட  
டி அதில் இலக்கணம் அமைந்த அழிவில்லாத யாகப்பசுக்களைக்  
கட்டி ஓமஞ் செய்தனன். முனிவர்களே! அந்தஓமருண்டத்திலிரு  
ந்து சொலிக்கும் அக்கினியின் சிறப்பைச்சிவபிரான் நெற்றிக்க  
கண்ணப்பேனோ? அப்பிரான்கைலேந்திய நீக்கொழுந்தான்பே  
கிண? அக்குண்டத்திற் சிவபிரான் உதித்தலால் பிறப பிறப்பற்

## கௌ. காசிபேச்சரச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

நகடவுளைப் பெற்றிட்டவோர் தாயென்பேனோ? யாதென்று சொல்லுவேன், காருகபதியம், ஐக்கனாக்கினி. ஆகவரீயம் என்ற மூன்றக்கினிகளிலும் ரித்துக்கள் வகுப்புறச்செய்யும் ஒமத்தினால் முச்சுடரும் விளங்க, அநிதியோடு காசிபமுனி இனிதிருநத மகச்சாலையில் வேதாகம புராணயிருதிசங்கீதம் பாணிமுதலானவாததியங்கள் எங்குமுழங்கின.

பருவத்தில் அட்ட அவிசுகளின்மணமும் நெய்கலந்தவபை ஒமத்தால் வருமவாசமும் பிராமணபோஜனத்திற்காக அட்ட பொறிககறிமணமும் அவர்களுக்குசுருட்டிமலர்மணமும் என்கு ம்விபாபிதன. யாகமண்டபத்திலுள்ள மரணிக்கமணிகளும் முததுமாலைகளும் தக்ஷணையின்பொருட்டுக்குவித்திருக்கும் பொற ருவைகளும் தோரணத்திற்கட்டிய சந்திரகார்த்தக்கற்களும் திரிலோகங்களும் விளக்கமுறச்செய்தன. உலகத்திலுள்ள மன்னு யிரா முழுதும் ஒருவழிவந்து மொய்த்தபடியால் அந்தயாகசாலை பிரளயாரத்ததில் உயிரனைத்தும் வந்தொடுங்கும் சிவபிரானடா தங்களை யொத்திருந்தது. அன்றியும் அம்முன்று அக்கினிகளும் சிவபிரான மூன்று திருவுருவெடுத்தது போலவும், அபபிரான் க பர்த்தமென்னும் சடாபாரத்தை மூன்று வகுப்பாயப்பிரிந்து மேல னுனிபாக்கிக்கட்டியதுபோலவும் அவர்கைலேந்திய முதத லைச்சூலம் போலவும் விளங்கிற்று. இன்னும் அம்முனிவன் யாக சாலை, அங்குச்சுழந்திருக்கும்பிராமணசமுகங்களேமுகங்களாக வும் ஒமாக்கினிகளே கண்களாகவும் னுண்களே புயங்களாகவும் தருப்பைகளே வேணியாகவும் ஒம னாமமே விபூதியாகவும் தோரணங்களே ஆபரணங்களாகவும் சிறப்புற்றுச் சிவபிராணை யொத்திருந்தது. இன்னும் அச்சாலை “ திசைமுகமறைக்கூற்றால பிரமணையும்” திரு அகஞ்சிறத்தலால் விஷ்ணுவையும் இசைபெற ததுதிக்கையால் கணபதியையும், எதிரிச்சத்து இயங்கையால் (சத் திக் ஆய்க்கையால்) சுப்பிரமணியரையும் ஒத்தது. வேதங்களுக்கு ம் முக்காலங்களுக்கும் விஷ்ணு பிரமாதியர் உள்ளத்திற்கும் ப ள்சு பூதங்கட்கும் அப்பால் நின்றருளும் புனிதனே உலககொஷ காரத்தமாக அங்கெழுந்தருள்வானானால் அம்மகச்சாலையின் சிற ப்பை எவ்வாறுகூறுவது?

இவ்வாறு காசிபமகாமுனிவன் செய்துவரும் யாகக்கிரியை யெல்லாஞ் சிவபெருமானுக்கே செல்லக்கூடவதாய்ச் சித்தித்துத்

நான் யாதொருபயனும விருமபாமல கண்ணுதல் மூர்த்திகடே ய  
நபிதமென அருளிநிறைகையில் சிவனடியாராயாவரும் வணங்கிப்  
பூரறதச்சிவபிரான மரகதாம்பிகைசமேதராய அநதயாக உதத்  
ராக்கினியினின்றும் மேலெழுநது விளங்கவற்றார்.

இவ்வாறு கடவுள் அடியார உள்ளசசெநதாமனாமேல் விள  
ங்குவதுபோல யாகாகவினிமேல் விளங்கிய சிவபெருமானைப்ப  
லவகைத்தேவா முனிவரோடு கரசிபன தெரிசித்து ஆனநதக்கட  
லில் மூழ்கலாயினன கேவாயாவரும்பரவசமுறநனா காசிபன  
கடவுளின் பாடாதிசேசம்வரை ஒவ்வொரு அங்கங்களைபும கண  
களாரத் தெரிசித்துப் பறபலவிதங்களாகப் புகழ்நது மலாசொ  
ரிந்து வணங்கினின்றனன. உடனே யருள்மூத்தி அம்முனிவனை  
நோக்கிக்காசிபா, பிரமாதிதேவாகருமுனைப்போல எனக்கு உ  
பசரித்திலர், விஷ்ணுவின் நயனாச்சனையிலும் நீசெய்த அரசச  
னைகளபெரிது வேதங்களும் உனனைப்போலெனனைக்கண்டு புக  
ழ்விலை. நீயெனனைமகத்தாலும் மனத்தாலும் அர்ச்சித்தமையா  
லிவகுளமுநதனம். வேண்டிவதெனனை, எனறருளலும், முனிவ  
ன், சுவாமி விஷ்ணு பிரமாதியனையும் மயக்குகின்ற மாயையிலே  
நான் மயங்காமல் பிறதெய்வங்களை வணங்காமல் உன்னையேவண  
ங்கிப்பத்திசெய்யல் வேண்டி, எனபேரால் நீயுமஇரத்திரத்தமு  
ம் இந்தப்பதியும் விளங்கவேண்டுமெனறனன.

கடவுள் முனிவனைத்தமுவிபுபசரித்து அவ்வரங்களெலாம்  
அருளிப்புகல்வதாயினர். காசிபா! உனக்கு ஞானோபதேசமுரு  
செய்தோம். ஆகையால் நீ அடுத்தகல்பத்தில் என் அமசமாய்க்  
கபிலமுனியாய உலகத்திலுபித்து நல்லோராயவருகும் சாங்கி  
யயோகத்தை உபதேசிக்கக்கடவை இன்றுமுதல்நீகேட்டுக்கொ  
ண்டபடி நம் பெயர் காசிபேச்சரா இத்திரத்தம் காசிபதீர்த்தம்  
இப்பதி காசிபேசபுரம் எனவிளங்கக்கடவது நீசெய்தவத்தா  
லே உலகமெல்லாம் உய்யும்பொருட்டு அம்பிகையுடன் நாம் இவ  
விடத்திலே விளங்கி வாழுகின்றோம். ஆகையால் நீ அதிதியுடன்  
இத்திரத்தத்தால் என்னை நீராட்டி அருச்சித்துவரக்கடவை. அம்பி  
கையின் பேரால் இத்தனம் அம்பையெனவும்பெயாபெறும், இத்  
திரத்தத்தில் மூழ்கினார் பிறவித்தயர் அனுகார், புத்திரபபேறுமு  
தலான சம்பத்துக்களும் அடைவார்கள் நீபுகழ்ந்த வாக்கியங்க  
ளால் என்மைப்புகழ்ந்தவர் சிவகதிபெறுவார்கள், நீயேநமக்கு



அந்தரங்கமாதவன னன்றருளித் தேவர்யாவரும்புகழ்கது போற்  
ற ஓமணிவினக சொரூபமாய அவவிடத்திலேயே வினங்கலாயி  
னா. அம்பிகையும் ஓமரகதமணித்திருவுருபபெற்றனள்.

இவ்வாறு திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளியபெருமானையும்  
அம்பிகையையும் யாவரும் வணங்கிக்களித்துக் காசிபமகாமுனி  
வணப்பற்பலவிதங்களாகப்புகழ்ந்தனர். உடனேகாசிபன் யாக  
மெல்லாமுடித்துத்தெக்கூணைநல்கி அவவிரதஸநானமுஞ்செய்து  
சுவாமி காசிபேச்சுரனாயும் அம்பிகையையும் பூசித்து வரலாயி  
னன்.

முனிவர்களே! இக்கதையைப்படனஞ்செய்தவர்கள்சிவசா  
ரூபமடைவார்கள் நினைத்தவரும் சிவபதிமுதலான சர்வாபீஷ்ட  
மும் பெறுவார்கள் என்றுசூதமுனிகூற மறையமுனிவர்கள் அ  
வரை மிகப்புகழ்ந்து எரித்தாட்கொண்டார்ச்சரிதமும் கருணைசெ  
ய்தருளுதல்வேண்டுமெனச்சூதமுனிமேற்கூறலாயினா.

காசிபேச்சுரச்சருக்கவசனச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினாறுவது.

எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

பொன்வந்த களம்பமெனும் புரத்தில் வாழ்ந்த பூசாரனும் பி  
ரமோதன பொறபூண் செலவம்—பின்வந்த வனுக்குளான பி ரி  
ததுகல்கான் பெரிதுபொருள் கவர்ந்தயலூர் பெயர்ந்தது வாழந்  
து—மின்வந்த மனைமக்கள் யமனூர் மேவ வேண்டுகிதி பெய்த  
வொரு வேயத்தன் னேறித்—தென்வந்து குயினகாஞ் சேர்ந்து  
சைவந் திருநதுமறை யவனோடு சிகேகஞ் செயதே. (க)

அவனிடமத் தண்டையடைக் கலத்தில் னல்கி யணிகொண்  
ட பொதிகை படர்ந்தரிய கும்பத்—தவவிடுமெயச் சுடநோந்திப்  
பொருளை தாழ்ந்து சானவிசென் மெழுந்தாங்கு மீண்டிடு தாழ  
நது—சிவனருளா னெல்லிவனப் பொருளைத் தீர்த்தஞ் சென்றெ  
ழுந்துசிவமறையோற் சேரநோக்கும—பவனமுயற் கதைகளை  
லாந தீபதீர்த்தச் சருக்கமதி லுணர்த்தனமேற பகரக்கேண்மின்.

வேறு.

கடியு மூப்பொழிந் திளமைகூர் காணையம் பருவ  
வடிவ வேதிய னட்டவன வரவெதிர் நோக்கி  
யடிக ளாலயத் தோருழி யிருந்தன னாக  
பொடிக்கொண மேனியவ வருசசக னிலைமையும் புகல்வாம். (௩)

களம்ப வேதிய னடைக்கல மாகவுட் கனகம்  
விளங்கு தண்டமன நீதலு மேயின னிலம்போ  
யுளங்கொ ளோருழிவைத்தன னுள்ளன வரியான  
வளங்கொண மக்கணன மனையுடன் வாழந்தனன் வருநாள் (௪)

வெயய தீவினை வலியினாற சைவவே தியறகு  
வைய மௌளுறு நல்குர வடித்ததால் வருநதிக்  
கையி லுள்ளன கழுத்தினி லணிவனவான  
செய்யபொன னெலாம் பசியெனுந தியவற் களித்தான். (௫)

உண்ணற கெனறுமற்று டிப்பதற் கென்றுமற் றுள்ள  
வண்ணக் கஞ்சத்தின் கலனெலா மாற்றின னயினாருன்  
மண்ணிற் செய்கலை வாங்கற்கும் வகையில னான  
னெண்ணற் காவதோ மிடிசெயுந கொடுமையி னியல்பே. (௬)

பெற்ற காதலன் குழவியு மனைவியும் பெரிது  
சுற்று தீயினிற் சூழ்தரு மிடியினுல் வேளைக்  
குற்ற போனக மினமையா லுடலெலாம் வாடி  
வறற லாயினா தானுமோர் துரும்பென வறண்டான். (௭)

சுற்ற லாமொரு முழமபடி துணிக்குமொர் கவளத  
துற்ற தாகிய வுணவுக்கு மலந்தன னெண்ணீரக  
கற்றை யஞ்சடைக் கண்ணுதற் பூசைகா ரணத்திற்  
பெற்ற நாடுரி யமுதொரு வேளையிற் பிரித்தே. (௮)

எட்டி மக்களுக் கறாயுண வெயதுமா றளித்து  
மட்டி ருந்தபூங் குழலியுந் தானுநீர் மடுத்து  
நெட்டு யிர்ப்புட னிரவெலா நித்திரா யின்றி  
கொட்டு நீர்விழி மலங்கிடக் குலைகுலைத் தயாவான். (௯)

அயன் மனைச்சிறு குழவிக ளணிமணிக் கழுங்கி  
மயல்கொண் மக்கடம வதனங்க ளோக்கிமாழ் குவனாங்  
செயலுங் காலமு நோக்கியோர் செயவினை செயற்கு  
கயல தாயது விதியெனி லாக்கமான் குறுமோ. (௧௦)

கௌக எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

கள்ளனே யென நகரவர் கடிந்திவ னெவனகொ  
றன்னுநீரென வுறவினர் சாரந்துநட் புறுவார்  
கொள்ளி நோபல் மொழிந்திட வுலக்களக் குகையில்  
வெள்ளி யாமென மனமெலா முருகிவிம் முவனால். (யக)

பித்த னெனநிடப் பேயெனப் பேதையே யெனனச  
செத்தி லாவுயிச சவமென விகழ்ந்திடத் திரிநதா  
னித்த ராதலத தெக்குலத் திடாவரோ யெனினு  
மதத மிலலரோ லழிவதே யழகினு மழகே. (யஉ)

இன்ன கன்னலோர யுகமெனவிவனகழித் திடுநாட்  
பொன்ன கச்சிலை யவர்க்குறு பூசனை யாற்றி  
யன்ன மாங்கருங் குழவிகட் களித்தக மேவிப்  
பன்னி யோடக டாரரோ பருகின னிருந்தான். (யக)

ஆந்தவேளைபொர் விருந்தின னந்தண னெருவன்  
சொந்தமானவன வருதலுந தொழுதெதிர நாடி  
முந்த வாதன மளித்தன னமுதிடு முறைமைக்  
கெந்த வாறெனக கலங்கமுற நிதயமாழ கினனால். (யச)

முன்ன லாயினன முன்னொரு மூப்பின னமபாற்  
றன்ன தாங்கரத் தடியடைக் கலத்தினிற் றந்தா  
னன்ன தறகுளே தேனுமொன் றிருப்பதற் கமையு  
மென்ன வெண்ணின் னெடுத்தன னிரட்டுறப் பிளந்தான். (யடு)

பிளத்த லும்பசும் பொன்னிறம் பிறங்குமா நிதியின்  
வளத்தை நோக்கினன் மகிழ்வெனும் வாரிதி யாழந்தான்  
களத்தைக் காணெனக் காட்டினன் மறறவள கண்டா  
ளுளத்தை யோடுனை வேர்தின னுள்ளன வெல்லாம். (யசு)

சொல்லு நாயகன மொழியெலாஞ் செவிசுடத் தோகை  
யில்லடைப்பொருள் கவாதர வெவர்க்குமே தீமை  
யல்ல தில்லையா னருகினுங் கொடியதீ தாமா  
னல்ல தில்லையித் காரிய நரகமே நல்கும். (யள)

காணக் கொல்லுமேர் விடமிது கருதவும படுமோ  
பேணிக் தேட்டிடிற் கொடுத்தவா பெரிதாரீர் தலைழ்  
நாணிக் கோட்டிட கழகதோ வுதினு நலிதன்  
மாணச் சீரிய தல்லவேச வெணப்பல வருத்தாள். (யௌ)

வேய்பி நங்கிய தோளிகொல் விதமெலாங் கணியான்  
சேய்பி நங்குபொற் காசெலாஞ் செலவிடத் துணிந்தான்  
பாய்பி நங்கலை வைப்பெலாம் பணமெனிற பினமும்  
வாய்பி நங்கிடப் பிளக்குமென் றுரைக்குமென் மற்மென். (௧௧)

பெருந்த னத்தொரு காசினு ஹைப்பொருள் பெருக்கி  
விருந்து மோமபின்ன் வெறுப்புற விழைவன் வெல்லார்  
திருந்த லாயினன் மலையெனத் திருமனை ருயின்றான்  
பொருந்து மக்கட முடம்பெலாம் பொன்மணி நிறைத்தான். ( )

கண்டு நேர் மொழிக் காதலி தனக்குங்கற் கண்க  
மண்டு பூண்பல வளித்தனன் வனைதியென் றுரைப்ப  
வண்ட லம்புகை வாங்கின னென்செய்வான் வனைந்தான்  
கொண்ட வன்மொழி மறுத்திடல் கோதெனக் குறிப்பாள். ( )

வேறு.

உண்ண லெலா மமுதான னுதிப்பதெலாம் பொற்ற  
லைய வுடுக்கை யானு—எண்ணலெலாம் பொருளானு னெழுத  
லெலாம் வாசிபெருக் கெழுத்தே யானு—எண்ண லெலாம் பெ  
றலானு னல்வருக்கு நடுவிருக்கு நலலோ னானு—மண்ணலெ  
லா மணியானு மதிப்பதெலாம் பொருளுடையார் மாட்டே  
யானு. (௨௨)

கரமிருந்து மிலனானு கண்ணிருந்துங் குருடானு கட  
ந்து செல்வானு—சரணிருந்து முடமானு காதிருந்துங் செவி  
டானு தடக்கை யேந்து—மிரவலருக் கிவதற்கு மின்னருளி  
னோக்குதற்கு மெழுந்து சென்று—பரவுதற்கு மவர்மொழியும்  
பழங்கண்மொழி யிற்சிறிது பறற்கும்மே. (௨௩)

நிலையான வுறவினரு நிறையான கட்பினரு நெறியின் னோரு  
மலையாத பெரும்புகழு மாகமபு ராணமுத லறிவுமெய்ம்மை  
குலையாத பெருந்தவமுந குணமுத மெஞ்ஞான்குருவுயியார்க்குந்  
தலையான பரவிவரும் பெறுவீடும் பொருளெனவே தருக்குற் று  
னல். (௨௪)

பாரிடத்தார் பரம்பனாயோர் தொழில் விடுத்தா னெனவி  
கழ்ந்து பழிப்பா னெனறே—சீரிடத்தோ ரணங்கெடுத்தார் தம  
க்குரிய பூசைமுறை செய்வ தானு—சீரிடத்தோ ரற்பருக்குச்  
செல்வமுறின் முன்விலைமை நினைத்தல் செய்யா—ராரிடத்தும்  
வணக்கமுற ரவர்க்கதுவே யமனன்றி யழைதற் குண்டோ. ( )

அளவேறு பெரும்பொருளிற் சிறிதாலே யணிகலனு மகழு  
மற்றும்—வினைநிலனும் பலகொண்டான்—மற்றதெலாம் புதைத்து  
வைத்தான் மேலுமாவல்—கிளைதரலாற் குயிலேச ராலயத்தம்  
பொருள்பலவுங் கிரகித் திட்டான்—கொளக் குளிர்ந்து பிறகு  
கொலு நஞ்சமெனச் சிறிதேனுங் குறித்திலாதான். (௨௬)

அகமேவு மன்பின்றித் தினப்பூசைக் கடனறுலைப்பச் சுடு  
நீராடி—நகைமேவு பொறகலனும் பொற்றாசும் வெண்ணீறு நல  
த்துவேய்ந்து—முகமாகவருவாளைப் பலர்விலக்கச் சிவத்துவி  
சன் முடுகிச்சென்று—பகல்வேட தாரியைப்போற குயிலேச  
ராலயத்திற படர்ந்தா னன்றே. (௨௭)

சன்னிதியில் வருகின்ற வருச்சகளைப் பிரமோதன் சார்ந்து  
கண்டுஞ்—சொன்னமணிப் பணியாலுந தூசாலு மிகப் பொலிந்  
ததோற் றத்தாலு—மின்னவனென் றறியாது மயக்கமுற்ற னு  
ழையுள ராலினிது தேர்ந்தான்—முன்னிலையி னிலையானுன முக  
நேர்ந்தான் சாசமொழி மொழிவதானுன். (௨௮)

வேறு.

ஆருயிர்க் குயிரோயான வன்பனே நீயுமற்றைச்  
சீருறு மனையா டாமுஞ் சிறுவருஞ் சுகமோ விற்தப்  
பாருளோர் புகழ்ந்து போற்றும் பண்பெலா மளிப்பதான  
வேருறு செல்வமல்லா மெய்தல்கேட் டகமகிழ்ந்தேன. (1)

நடந்திடும் பொழுது நோயா னலிதரும் பொழுதுங் கானம்(ந்து  
படர்ந்திடும் பொழுதுந்தெண்ணீர் படிந்திடும் பொழுதுஞ்சோர்  
கிடந்திடும் பொழுது மொன்று கேட்டுறும் பொழுதுமாறு  
கடந்திடும் பொழுதுமன்பா கருத்தைவிட் டகன்றிலையே. (௩௮)

எந்நெறியான் சென்றா லு மென்னகத் திருத்தி யாலே  
யென்னைவிட் டொருகாலத்து மினைபிரிந திலை யையா  
நின்னகத தெந்தநாளு நிலைத்துளே னாதலாலே  
நின்னையான் பிரிவதான நெறியெறகு மில்லை யாமால். (௩௯)

ஒன்றுயி ரிவர்க்கங் கென்னே வுடலிரண் டென்னத் தேரூன்  
மன்றலங் கமலத்தோன் முன் வருத்தனன் வளர்வ தானே  
மன்றிமற் றுண்டோ வையா வலைகட லுலகி னம்போ  
னன்றுறத் தொடர்வு கொண்டார் நவிலிதற் குள்ளா னோயோ. (4)

நின்னொரு விடைகொண்டார நீள்வரை முனிவன் நந்த  
மின்னிய சுடராற கங்கை மேயின னாவது மூழ்கி  
யிரங்கர்ப் பொருளை வந்தே னனாதிரை மூப்பி கந்தேன்  
தன்னிகா காளையான பருவமுந் தழைக்கப் பெறதேன். (௩௯)

உன்னுவ லீர்ப்ப வந்தே னில்லடை யாகவுன்பான  
முன்னு னுன்னித்த வெனறன் முழுதுயிப மொருளே யாகி  
மன்னுநின் திலங்குதண்டம் வழங்குதி யென்று னினன  
சொன்னுனை யாதிசைவ னோக்கினன சொல்ல லானான். (௪௦)

அந்தனு வெந்தஞ்ஞன் னபிதானம் யாதே திங்கண்  
வந்தவா வுன்னோடநநாள் வாஞ்சையிற் றெடாபு கொண்டா  
னெந்தன ரொவனே யிவனுநெந்தனா யானு ரொல்லா  
புநதியிற் றெளிந்து தானோபுகனறனை புகலிலாதாய. (௪௧)

சுகததையும் புரட்டவல்லாய் சாரநுனை யெனறே நினற  
ன்—முகத்தையான் கண்டேன முன்னே முறைமுறை நடபுற  
ளுன போன—மிகப்பசப் புறுததுகின்றாய விழித்ததுகொண்டிரு  
க்கும் போதம்—புகததையும் பரிபபாயபோலும் பாரத்திடி னி  
னைப்போ லினரூல (௪௨)

மததமோ கனவுகண்ட மயக்கமோ வறிவை மூடும  
பித்தமோ பிறப்பிறகொண்ட பேதமைக குண்டோ வல்ல  
வெத்தனோ வெவருமாமுக விரதிர சாலவ காட்டுந்  
சித்தனோ விவருண் யார்நீ செப்புதி விராவி னமமா. (௪௩)

இல்லடை தடித்தாநு மென்னுட னடபுறருளு  
மல்லல மலையையோகி வரத்தினுற காசிமேவி  
நல்லவிந் நகருறருளு நனாதிரை மூப்பிற ருளுந்  
சொல்லல நன்றுநன்று சூழ்ச்சியு நன்று நனரூல. (௪௪)

தொடர்புள னெனறு யின்னுஞ் சோதர னெனறு மல்கு  
மிடலுற யானுநீயென நியம்புகைவ போலுந் தெண்ணீர்  
படர்தரு முலகிலயாக்கும் பசிக்கனல கனறு மேலவ  
விடர்கெட விடோ சொல்வா நின்னமுரு சொல்வா ரனறே ( )

நின்னெத்தான் மயங்கெனென்று நோநதிடேன் பேரீதி போதி  
வெனனெத்தான் மயக்கமுறறு ரொத்தனை சோடியேயோ  
கொன்னத்தா னூசிகொண்டி கொல்லாதம் மறுகு மாறல (ன்  
புன்னத்தான் செல்வா ரொத்தாய பலிககுமேரீ பலியா தெனறு

## கஅய எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

கொடியனா மாதிசைவன் கூறிய மாற்றங் கேளா  
வடிவயிற் றெரிவுதோன்ற வம்பக மருவி சோர  
மடிதரு கலையும் பாம்பாய் மறறதுகடிக்கு மென்னு  
முடிவறி யாதுகெட்டே னெனமன முன்னி நொந்து. (சக)

களம்பனு மவனைநோக்கிக் கருவிழி யனையா யென்பேர்  
விளம்புபி ரமோதநன்றோ மேலைநா னீயு நாணும்  
வளம்பெறிக் கோயில்வைத்தே வாஞ்சையி னட்டோ மன்றோ  
வுளம்பெறு மறநிலீர்க்கி யோசனை புறுததல் வேணடும. (சஉ)

என்னைநி நயந்துமேனா ளில்லிடை யழைத்துச் செல்லப்  
பன்னியைப் புதல்வாதம்மைப் பார்த்தனன் களித்தே னன்றோ  
விந்நகரிருந்தார் யாரு யிங்கிவ ருடனு மஃதின்  
மன்னிய வுயிருமென்ன வழங்கிட வாழ்ந்தோ மன்றோ. (சங)

மற்றுமென் வரலாறெல்லாம் வருத்தன னுயிரும் வாழ்வும்  
பற்றுமித் தண்டமன்னப பகர்ந்தடைக் கலத்து நின்றா  
லற்றைநா ளளித்தே னன்றோ வசலமுற் றினிதுமீளப்  
பெற்றநா ளளித்தியென்னப பேசின னகன்றே னன்றோ. (சச)

உலாவழிப் பொதியின்மேலி யுறுவராற் காசிசென்று  
நலாவளர் திளையுமூப்பி னலிதனு மறவிக் குற்று  
வலாநிகர் புயத்து வாலா வாயந்தனன் வந்தே னஃதாற்  
புலையுள தென்னையயம் பொருந்துவ தெனனை யையா. (சடு)

உருவத்தால் வணக்கதா லையமோற்கு மேலுலா யாதுள்ளப்  
பருவத்தா ளொழுக்கத் தான்முன் பற்றிய ருறியா லுண்மை  
மருவத்தா னினையா தென்னோ வந்துபோகின்ற செல்வக்  
கருவத்தான் வெறுத்த லென்னோ கருநிலீ யளித்தி யெனறான். ()

அந்தன னாரைத்த வெல்லாங் கேட்டன னாதிசைவன்  
முந்தநம் முடனட்டானு மூங்கிலந் தடிநத் தானு  
முந்துமூப் பெறிந்து நல்ல வுலாவென முனைத்திட்டானும்  
வந்திடு மிவனேயென்ன மனனுந் தெளிந்தா னேனும். (சஎ)

வென்றியும் புகழு நல்கும் விரிதரு நிதியமெல்லா  
மின்றியா மென்றுமுன்ன றியம்பிய மொழிக ளெல்லாம்  
பொன்றிடு மெனவுந் தேர்ந்தான் புகன்றதே புகரைநிப்பான்  
கன்றிய மனத்தனாடிக் கடித்தன னுரைசெய்வானால். (சஅ)

ஞான மறையோ னியா னுகமமறையோன் பற்றுங்  
காரண முளதோ நின்றுக் கண்டதேயில்லைச் சாவச்  
ஞானம் புரிவே னின்னுஞ் சொல்வையே ஸுயாவேன் டிற்றற்  
ரோரண வாயிற் கப்பாற் றுலையென் றுரைத்தான் பாவி. (௪௯)

பாதகன் மாற்றங் கேளாப் படினென வயிற்றிற் செந்தி  
வேதனை வெதுப்பச் சோர்ந்த வேதியன் களம்பன் மீண்டுஞ்  
சாதனை புரியேல்லைத்த சரணிதி கவரோற் தே  
னாதவ னுன்னமட்டு மழிகா கழுந்திடாதே. (௫௦)

எனக்குநீ மறைத்தாயேனு மெங்கனு நிறைந்து நிற்பான  
றனக்குநீ மறைக்கலாமோ சாதயிங் கிழநது வாழ்வா  
ரினக்குல முளதோ வெல்லா மழியுமென் றெண்ணி லாயோ  
மனக்குள மனமே சான்று மறறது வேண்டி மேயோ. (௫௧)

அங்கமு னுயிரோபோல வரும்புழை நிறையச் செம்பொன  
றவகிய ஐறறுக்கோலைத் தரதநா னிருப்ப வென்று  
னென்குநீ தரதாயென்று யெனறபோ தடிவயிறிற  
பொறுகிய செந்திசும்மா போவதோ பொடிசெய யாதோ. (௫௨)

ஒழிதரும் பொருளவாவி வொழுங்கிலா வொழுங்கின் வவ்வற  
பழிதரு மழியாதான பாழ்படு மிசையு நாட்டு  
மழுதழு தரற்றுகின்றே னன்பநீ யிரங்கிலாயோ  
தொழுதனன் தருதியென்னச் சோர்ந்தவ னடிக்கீழ் வீழ்நதான்.

மாசறு ருணத்தான் ருண்மேல் வணங்கினன் கிடப்பச் சைவ  
நீசனுங் கணியான ருளா னெரிபட வுதைப்ப தானு  
காசது வருவா யுண்டேற் கண்டகர் நடடா ரோனும  
பாசனத தவரென்றாலும் படுகொலை புரிவ ரானரே. (௫௩)

உதைத்தலுங் களம்ப னெஞ்சத் துறுதெழு சினத்தெழுநது  
பதைத்திடப் பதத்தா னெஞ்சிற் பதகனை யுதைத்தான மூண்ட  
கதத்தினு லிவர்கள் செய்த கைக்கல கத்தைக் கண்டா  
நிதத்துரை தொடுததுவேறு விலக்கின ரியம்பு வாரால். (௫௫)

வழக்கெது முளதேற் கையின் வல்லமை காட்ட லென்னே  
வொழுக்கமா ரிய்ஐரொல்லா முணர்ந்தவ ரவைக்கன் சென்மின்  
மழுக்காத தம்லர்கோயில் உயிற்பொர ஸழகோ வென்ன  
விழுக்கனை யிழுத்தமன்றி லேகினன் களம்பன் சொல்வான். (௫௬)



## கஅஉ எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

வேறு.

புராரிதா டொழுவிர் பக்கமுற றுறாயீர் பொவிதரு கலை  
யெலாம் புகன்றீ—நிராகமோ டெவையு மவித்துளீர் வருவா ரி  
யலபெலா முகத்தினு லறிவீர—தராசெனு மொழியீர் தெயவநர்  
தழைக்குஞ் சபையுளீர் சார்ந்துயாங் கூறும்-பராவிய வழக்கினு  
ண்மையா தென்னப பகருக வென்னலும் பணிப்பார். (௫௭)

நற்பிர மோத வையனை நோக்கி நவினுதி வரன்முறை யெ  
ன்னப், பொற்புறு களம்ப முதித்ததும் வேற்றுர் புக்கதந த்  
னித்ததும் பொற்கா, சற்புறச் செறித்த வரைத்தடி கொண்டி  
வ் வமபையி லடுத்தது மடுத்தி, நிறபவன றொடர்வு நேரவில்  
லடையி னிதிசெறி தண்டளித் ததுவும். (௫௮)

வாரமா மலைபேரய் மாமுனி யளித்த வளர் சுடர் விளக்கினுற்  
கங்கை, நீரமே லெழுந்து மீண்டவண் மூழ்கி நிருமலப் பொ  
ருறைமே லெழுந்து, கோரமாஞ் சிராமும் பின்றியோ ரிளமை  
கொண்டதுங் கொடுத்தது கேட்ப, வாரடா வென்றங் கிகழந  
துதைத் ததுவு மறைந்தனன் விரிதர வமலன். (௫௯)

அங்கவை கேட்ட வவையுளார் சைவ வந்தணன் றனையுரை  
யெனன், விங்குவன றனனைக் கனவிடத் தெனினு மெங்கனுங்  
கண்டதே யில்லை, யெங்குநின் றவனோ தொடர்புள னெனமு  
ன் னிலலடைத் தண்டமீ யென்று, சங்கடம் புரிந்தான் கலகமு  
ஞ்செய்தான சார்ந்தன மிவ்வுழி யென்றான். (௬௦)

என்றது மவையோ ரியாவோ யெனினு மென்றெனந் தண்  
டளித் துளரோ, நன்றுநீ மொழிதி யெனனது முனனா நரை  
திரை மூப்பினு னலிந்தோன், சென்றெனைத் தொடர்வுற் றொ  
ருவெறு மூங்கிற, செல்லுணுந் தண்டளித் தினிய, தென்றலம்  
பொதியிற ககனறனன் வநதாற் றிருத்தமும் றளிப்பனென் று  
ரைத்தான், [௬௧]

உடுத்தவு முணவு மின்றிநீ யுழைந்த அலகெலா மறிதரு நி  
னக்கு, மடுத்திடு நிலனுஞ் செல்வமு மகமு மணிகளு மலிந்த  
தென செல்வர், தொடுத்திடு முயறசி சூழநததெ னென்னத்  
தொல்வினை றென்றனன் வினையுங், கொடுத்திடு வழியா தென  
றன ரொன்றுங் கூறிலன் றலைகுனிந் தனனால. (௬௨)

பொன்னிறை தண்டே யதுகவர்ந் ததினும் பொன்னனா யி  
ன்னிவ னென்ன, நன்னிலை தெளித்த மன்றுளோ ரளித்த நரனி

வ னுங்கொலோ வென்ன, முன்னிலை களம்பன் றனையறி கு  
றிகண் மொழியென வுள்ளன மொழித்தான், பின்னும்பன் னெ  
றியி லவையுளா லாயம பெரிதறத் துடைத்தனர் மொழிவார்.

களம்பனே யாதிசைவனே யொன்று கழறுதுங் கேட்டி  
ராற் றெயவம், விளம்பிய படிவ ரகத்தினி னுன்கு வேதத்தி  
ன் மேலவ ரவையில், வளம்பெற விளங்கு மென்பரா வியாங்  
கள் வருத்தலே மந்திரமாக, வுளங்கொடங் கொடுகவுள் ளி  
ரோ வென்ன வொழுது மென்றன ருரைப்பார், (கச)

மாசறு தவமு னுற்றிய வழியான் மழுவலாள் றனக்கு  
மா கமத்தின், பூசனை புரியு மகிமைகூர் சைவ பூசர னாயின  
பொய்மை, பேசுவ தெனைப்பொற் றண்டமே கவர்ந்தாய் பிர  
மோதனின் கிவனலா தில்லை, யாசறு நரகி லமுத்துறே லின்  
னே யளிக்குதி யறைந்தன மென்றார். [கரு]

ஒழுக்கமா ரவையோ ருரைத்தன கேட்டங் குறுத்தெழுந்  
தருச்சகன் கவர்தல், வழங்கமோ வென்றன் வழிவழித் தொ  
ழிலோ வருத்துயின் வலித்தெனை மதிகும, புழுககமோ வுனா  
ததீர் வேணடுமே லுண்மை புராந்தகன் சன்னிதி புகல்வா, மு  
ழுக்கவும் வெறுத்துத் தண்டமே யெனன மொழிந்தன னவையு  
ளார் மொழிவார். (கசு)

உண்மைநம பெருமான் சன்னிதானததி லுரைப்பலென்று  
ரைத்தனை யெளிதோ, வெண்மையா நீறு நீறவோ பொருளா  
ன மெய்யுயிர விதிதலென் லீமபோ, தண்மையா நினககோ  
ருறுதியா யினன சாறறின மெனப்பல புகன்றா, லொண்மையு ம  
தியா துண்மையே புகல்வ னென்றன னெரிமுழுக் குறுவான்.

கறையறு களம்பன் வினைவழி யாவுங் கதிக்குமென் றகத  
திடை கருதித், தறைபுக முவையீ ருண்மையே சாறறத் தக்கநா  
ள் குறிக்கவென் றுரைப்ப, மறைபுகழ காசி பேசரை யாத்து  
மற்றைநாட் சோமவாரத்தி, லறைகவென் றுரைப்ப வாங்கதே  
நலமென் றகமகிழந் தருச்சக னறைந்தான். (கஅ)

மன்றுளார் யாருஞ் சென்றனர் முன்னர் வருத்ததே வரு  
த்தா வழக்கில், வென்றன் மெனனுந் தருக்கிலாச சகனும்  
விதிமுறை செயததளி புருநதான், கனறிய மனத்துக களமப

## கஅசு எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

ஹமாலிக் கடன் செய வகன்றனன் கதிரோன், துன்றிய பதக  
எழிவுரைக் கொழுநதி சுட்டதாற் றெடுகடலருளித்தான். [ ]

வேறு.

நானைப் பொய்மை நவிலுகிற் பாண்பட  
மூளச் செந்தி யிதாமென முன்னோ  
வாளக் காரணி வானக மாகிய  
வாளக் காதருதி யாற்றுதல் செக்கோ.

[எய]

நஞ்சு மன்ன நின்ததில னட்டவ  
னெஞ்சி லாரிதி யாவும் கவர்ந்தவன்  
வஞ்சு மன்ன வளர்த்தவ னர்ச்சக  
னெஞ்சு மன்ன நிறைந்தது கங்குலே.

(ஏக)

கள்ளன் போலில் லடைப்பொருள் கைத்தலை  
கொள்ள லென்றுதன் கொண்கர்க் குரைத்தவள்  
விள்ளும் வானவெண் மீனிகர் கற்பின  
ளுள்ள மென்ன வுதித்தது திங்களே.

(எஉ)

புல்லர் கைபபடி பொன்சில போழ்தினி  
லிலலை யாவது போன்மதி யேகலு  
மல்ல டர்ந்ததங் காவது பாத்துணர்க்  
கொல்லை யலக லுடறறுதல போலுமே.

(எங)

அந்தி போயிரு ளாகிப் பினம்புலி  
வந்து போயது மற்றவக் கோயில்வா  
யிந்து சேகரர்க் கெய்திய பூசைசெய்  
மநதன் குழசுகி வழுத்துகிற பாமமோ.

[எஃ]

அநதி மாலையி லாலய மேவினான்  
முந்து பூசை முறையரை யாமமட்  
டெந்தை யாருக் கியற்றினன் பின்னினைந்  
திந்தவாறு மனத்தினி லெண்ணுவான்.

(எடு)

துயய னோடு தொடர்புள னன்றெனக்  
கையிற கோல்வெ றும் கரம்பிகழ கோலெனப்  
பொய்ய னென்னப் புகன்றனமென் செயவோ  
மையயோ வவை யோரறி வாகவே.

(எசு)

நெஞ் சறிந்திடு மெய்மைநீய நேர்கெடும்  
வஞ்சு கென்று மழுவுல னுலயத்

தெஞ்சி லாதுரை செய்குது மென்றனந்  
துஞ்ச லாய துறை நெறி சேர்த்தனம். (எஎ)

ஐயன் மேற்கொண் டறைந்திடிற் பொய்மையாந்  
அய்ய நீறிற் றுலேவது தின்னமாந்  
செய்ய பொறகுச் சிறந்தவொ ராருயிர்  
வெய்ய வரது துலைப்பது வீணன்றோ. (எஅ)

ஆவிக் கேயழி வுற்றயி னும்பொருள்  
பாவிக் கென்னை பயனுள தையையேர்  
காவிக் கேர்தரு கண்ணிநங் காதலி  
கூவிக் கூறல்கொ ளாதுகெட் டேமரோ. (எக)

வீற்றின் மன்றில் விளம்பிய கூற்றெலா  
மாறறிக் கூறல் வழக்கிலை கூறிடின்  
வேற்று ளாரொடு வேண்டினர்ப்பற்பல  
துற்று கிற்பர் அடித்துயிர் வாடவே. (அய)

என்ன செய்குது மெனறயர்ந் தேங்கின  
ஹனும யோசனை மேலுள மூன்றினன்  
பொன்னி னேர்சடைப் புங்கவர் லிங்கமேன்  
மன்னி ராவகை செயய மதித்தனன். (அக)

தந்து சுற்று நடக்கடத் தொன்றுநீர்  
சந்து போதலர் தந்தன னையனை  
மந்திரங்கள் வழாது புகன்றதில்  
வந்திருப்ப வரள முறை செய்தனன். (அஉ)

வஞ்ச றோனு மறைவழி யங்குறீஇக்  
கஞ்ச நெஞ்சிற் கருதுவ ராயிடின  
விஞ்சை மந்திர விததக னூரவர்  
நெஞ்சம் போல நிகழுவ னாதலால். (அங)

பம்ப ரத்தின் முலைச்சியொரா பாகமுஞ்  
செம்பொற கோயிலும பீடமுந் தெண்மணித்  
தம்ப லிங்கத தடமும் விட்டே யொரு  
கும்ப மேகுழ கனகுடி யாயினான். (அச)

சந்த தந்தவ மேதலை யாயினார்  
சுந்த னைக்கரி தாருமொர் தேவையும்த்

## கஅசு எரித்தாட்கொண்ட்சருக்கம்.

வந்தொர் ரும்பம் வயிற்பெற லாற்றுமேன்  
மந்தி ரத்தின் வலியெது வாய்கததே. (அடு)

மூவருக்கு முதறபெறு மூர்த்தியை  
யாவ கித்தக டததினை யாச்சகப்  
பாவி கைக்கொடு பைம்பொல னுருமக்  
கோவிலுக்கு வடாது கொழுத்த யோர், (அசு)

சிர்தத் தாரு வடித்தலை சேர்ந்தன  
னந்திற்கும்ப மதைப் புதைத் தாலயத்  
தெந்த வாயும பொறித்தன னேகினு  
னந்தகாரத் தகம்பறை கொட்டவே. (அஎ)

கண்டிக் காவலர் கைக்கொள்வ றோனமைத்  
தண்டிக் காது விடாொனத தங்கனோ  
ரொண்டிக் காதிக் களித்தன நிலையி  
மெண்டிக் கள்வ னெனப் புருந னுற்றனன். (அஅ)

பஞ்சின மேற்கிடை யாயிலும் பாதகன்  
றுஞ்சி லானினிச் சொல்லிய வாறுபொ  
யெஞ்சி லாதுரை கிற்பமென் மெண்ணினுன்  
கஞ்ச நாத னுதித்தல் கருதினான். (அசு)

வேறு.

ஆதி சைவன் செய்தி யின்ன வாக வேத வேதியான்  
சோதிசென் றடைந்த காலு தொல்வினைக் கடனமுடித்  
தேதமுற்ற பாவி பொய் யிசைத்தவாறு மாநிதி  
யாதுயிற்ற வாறு கெஞ்சிலெண்ணி யெண்ணி மாழகியே. (கடு)

உண்ண லின்றி யங்கொர் வீதி யுறையுண் முன்றில் வேதிகைக்  
கண்ணுறங்க லாயினன்க னுவினிற கரும்புநேர்  
பண்ணிலங்கு மொழியிடதத பள்ளிவிட்டொ ரநதணன்  
வண்ணமாடி யம்பை மேவு வரதர் வந்து தோன்றினார். (கஉ)

தோன்று கின்ற வேதியன் றுளங்கூறு மாகமு  
மான்ற னுலொர் ருண்டிகை யணிந்திலங்கு கைகளுந்  
தேன்ற தம்பு வேத கீதஞ் செப்புநாவி னணிமையு  
மூன்று பத்தி ரண்டி னகக முறையணிந்த மார்புமம். (கஉ)

கண்டனன் களம்ப னக்க னுவினிற் கனிந்தெநிர்  
தெண்ட லிட்டு நின்று நின மெரிசனத்தி னுயினேன்  
கொண்ட கொளகையாவு மெனகை கொண்டன னெனப்புகழ்ந்  
தண்டவாச னத்திருத்தி யலர்கலே லாழ்ததினா. (௬௩)

வாழ்ததுவாண யீசனா மறைபுகன்ற வேதிய  
னாழத்தலெனை யுனனிடத்தி லொன்றுசொல்ல வுனனினம்  
பாழத்தபாவி யுண்மையே பகர்வதா யுரைத்திருண்  
மூழத்த போன காசிபேச மூரதியா முதல்வனை (௬௪)

அளிபடைத்த வொருகடத்தி லாவகிததி லங்குபொற  
றனியிடத்து வடபுறத்து தளிாபடைத்து நிறபதோர்  
புளியிடத்தி னடியிடத்து புதைபுதைத்து வைத்தகவ  
களிபடைத்து சதனமூடு கடுகவநத டைநதனன். (௬௫)

ஆகையானீ நானையுண்மை யாதிசைவ னோதுகால  
சாகைமேவு சிந்தகந தழுவிறிப வேண்டிதி  
மூகைபோலி றோனினெண்ண முற்றுமென்ற ளித்தருள்  
வாகைமேவு நாதனா மறையவன் மறைநதனன். (௬௬)

கரத்தலும் விழித்தனன்க ளம்ப னிங்கு கண்டதெ  
னுரத்த தோர்க னாவதோமற றுள்ளதோர் நினைவதே.  
திரத்ததொன றுறெனெனத் தியங்கினன மெளரிநதனன்  
பரத்தினினறி லவகுநம்பா பான்மையென்ற வுண்மையே. [௬௭]

எழுந்தனன் குவித்தனன்கை யெந்தைநாத வேதமும்  
தொழுந்த கைத்தி லாததாடக மிகளுநச் சிவப்பநற  
கொழுந்தனத் தழைத்தநங்கை கொங்கைவிம்பி யாகமட்  
டழுந்தல் விட்டிங் கேகுமா றடிமையெனன செயததே. [௬௮]

வேறு.

யானொருபா தகன்பிறந்த காரணத்தா லொருகடத்தி லிட  
முங் கொண்டாய, மானொருபாற் றறநதிறவு வாராத வழிக  
டந்தென் மனத்திற் புக்காயத, தேனொருவகு சொரிகொனறைத்  
திருமுடியா யடியேன்செய ிமை போல, மீனொதுங்கு கடல்  
புடைகு முலகிடத்தி யாங்கெவரே மிகச்செய்தானே. (௬௯)

வல்லான முகைச்சியுமை வருடுதலுஞ் சிவப்பேறு மலர்த்  
தானாயென், கல்லான மனத்தினிடை நடநதனையென் கன்றிய

## கஅஅ எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

வோ கறங்கேபோலச், செல்லாறு படைத்தபொரு'ளிழந்தன  
ன்மீட் டருடியெனச் செப்பினேனே, வல்லாறிந் குறமெளி  
யேன செயதவினை யெவ்வினையோ வறிந்திலேனே. (க00)

எயதா நின்நிருவினையாட் டெவரறிவா னொன்ப்பலவு மியம்  
பா நிற்ப்ப், பொய்தானு மருச்சகன்ற னுளக்கடுமை புலைக்கு  
நிகர் போதா வென்னு, மைதாவு மிருட்படலம் கண்கையெவ  
நாயகனை வாழ்த்து கிறபார், வெயதான கவிநீங்கு விதம்போ  
லக் கதிருதிப்ப விலகிற்றன்றே. (க0க)

கனரியசெங் கதிருதிப்ப வருச்சகனாந் துயிலெழுந்து கடுக  
ச்செனது, மனறவரைச் சரதமொழி மொழிசுதுமியாம் வம்  
மினென மறித்தானாக, நன்றறியு மாங்கவருங் களம்பனுடன்  
மற்றுள்ள நகரத்தானும், வென்றிமழுப படைபுடையார் குயி  
லேச ராலயத்தின் மேயினூரால். (க0உ)

எண்மையிட மிலாதெவரு நெருங்குதல்கண் டருச்சகனு  
மெழுந்து தெண்ணீர்த், தண்மைபெறு பொருநையிலே மூழ்கி  
மணி யிலிங்கத்தைத் தழுவி நின்றங், குண்மையிலா வுண்டை  
சொல வொருப்படுங்காற பிரமோத னுறைத்துக்கவி, யண்  
மையருச் சகனையழைத் தினனவவை யோரறியவறைகிறபானால்.

இப்பெருமான் தனைத்தழுவிச் சரதமொழி நீயிசைத்தா லே  
ற்றுக்கொள்ளேன. செப்பரிய பாநகத்தா னினனோடி யான  
ரகரு சேறலவேண்டு, மபபுனிமா மார்த்தழி யறைதியென  
வவையோர்முன னளித்தவாதே, செபபுவனென றருச்சகனாந்  
குரைத்திடலு மனறவரித் திறஞ்சொலவாரால். (க0ச)

வெந்துழியிற புண்ணுளதேற் கொடிபுகுதப் பயமாம்புண  
வெம்மீதின்றே, லெந்நெறியிற புகுந்தாலென சரதமுள னாயி  
டினீ யிவ்விடத்தி, லிந்நெடிய மாரதழிவி யிசைத்திடலால் வ  
ருமேத மென்னை யின்றே, லன்னவனறன் பொருளனைத்து மீ  
தியென வறபுறுத்த லானார் மாதோ. (க0டு)

பொதுவிருந்த நெறியுணர்ந்தா ரொருவாறு புகன்றவெலா  
ம் பொருந்தக் கேட்டு, மதிகலங்கிச் சூழச்சியெலா மறிந்தன  
ர்கொ லிவொனன மயக்கமுற்றான், விதிநெறியின் வருவதுவே  
வருமெனன மனத்துற்ற மெலிவு தீர்ந்தா, னதினெறியே பு  
கலதுமெனனருச்சகனாந் கதுகேட்ட வவையோர் சொல்வார்

சீர்த்திபெறு கடவுளோர் சான்றாக வொன்றுசொல நீதே யாகு, பார்த்தவர்க்கும் பாவமுறும் நீசொல்ல வெறுமபொ யமைப் பாழாஞ் செவ்வத், தார்த்தியிஞ ஸழிநாருக் காளா கேல் கேட்டியென வரைந்தா சொல்லார், னூர்த்தன்மனத துற றிலையா லுண்மையதே சொல்வனெனத் துணிந்தானாகி. (கௌ)

கடித்தெழுந்தான திருநிரினித் தாருவினை யிருகரத்தாற க ட்டிக்கொண்டா, னடித்தபுர முனறினையும் பொடிசெயத வர னுனை யாணைசொன்னேன, கொடுத்தவனுமடுத்தவனு மிவனல லன கோலும் வெறுநு கோலேயானிநு, கெடுத்தமொழி பொ ய்மையதே லெனைசுகுடிக தெய்வமென விசைத்தான பாவி.

வேறு.

பொய்யான மெய்மையிவன புகறலோடு புரமுன்றும் பொ டியாகப் புன்னகைத்த, மெய்யானன கடுங்கோபம் விளநரு நெறநி விழிககனலே நாரபுறமும வினாநதுபறநி, வெய்யானு மரத்துடனே வெநது நீரு விநிமாறு சடசடென விம்பல் செ யது, மெய்யாறு மண்டமுதல் வையமேவு மன்னுயிரகண்டுநடுங் க வளாநத செநதி. (கௌ)

தீதானபாதகனும் புளியுஞ்சேரந் தீயநது கதிர தொன்பொ டியாத் தீர்ந்தாரோனும், பாதான முதலவானப் பரப்பமட்டிம் பரந்தெழுநாச சிறிதுகுறை பட்டதில்லை, வேதாரத தீகொ முநதின மேலிடத்து வித்தகனார் சென்னிமுதல் விளநருந்தோ ளாக, னோதாயிரத்தளவா போங்கா நின்ற வொரு விசுவ புரு டனொன வருகுகொண்டாரால (ககௌ)

தகுகடங்க ளுலகமெலாந் தழறபிழமபு தகித்திடலாற சற மெவனுந தரியாராகி, யங்கணவிசும புடையாரு மலாமேலா னு மரவண்மேற றுயிலவானு மகிலத்தாரும், வெங்கணரிப ப னனகரும் வேதண்டதது விளநருநரும் யுகாரதயிவண மேய தென்னச், சுவகைபடைத தகனழிந்தாரா தரணிமீது சங்கரனா செயல தெரிந்தாரா வரது சார்ந்தாரா. (ககௌ)

கதிரவர்க்கு காணக்கண கழுது கூசுங் கடவுளர்தந் திரு மேனி முழுதுங்காண, ரதிரதருசெந தீப்பிழம்பா லணுகலசெ ய்யா ராங்காநரு வெகுதுர மகனது நினரார், பிதிரொளிகேர் வாளினொடு பிறைவாயம்பு பினுகமழு முத்தவேவேல பிறவுநதா



ங்கிக, கொதிகொதித்த கொடுங்கோபக் கொள்ளையாலே கோ  
றல் குறி காட்டுகைகள் குலவக்கண்டார். (ககஉ)

நெற்றியினமேற் புருரமெலா நெறிததல்கண்டார் நிறப்பொ  
றிகள் விழிகளெலா நிரபபல்கண்டார்; முற்றெயிறு நெறு  
நெறென மூதண்டங்கண முகடிடிய முழங்குமொரு முழக்கங்  
கேட்டார், மறறிரண்ட புயப்படலம் வலத்திடதது வளிசுழல  
ச் சுழற்றுகின்ற வலிமை கண்டா, ஞாற்றுருறி காட்டுபதத் தி  
யல்புகண்டா நினனுயிருந தாமிருக்கு மிடனுங்காணார். (ககங)

சிலகரங்குள் படைதொடுக்குந் தெரிந்து சுட்டுஞ் சிலவிழி  
களனல் சொரியச் சினநது நோக்குஞ், சிலசிரங்கள் கீழ்நோ  
க்குஞ் சேணுநோக்குஞ் சிலபுயங்க ளுலகதிரச் சேர்த்துத்தாக்கு  
ஞ், சிலபதங்க ளுடகத்தின சிறப்பு நல்குஞ் சிலவாய்ப்பல் வி  
தழ் கடித்துச் செறுததல்காட்டுஞ், சிலபணிக ளாலாலஞ்சொ  
ரியச்சீறுஞ் சிலகருவி யிடிமுழக்கஞ் சிதைக்குமாதேர. (ககச)

அண்டசரா சரங்களெலா மழிப்பான் வேண்டியகோரபயங்  
கரருப மெடுத்தானைய—னெண்டிசைமே லெவன்புகுது மென்  
னாயாரு மேங்குறுகா லிரங்காதி நிருகை கூப்பித்—தெண்டனிட  
க்கருணை செயுந் தேவனென்று திருமகிழ்நன் செப்பிடலுஞ் செ  
யதுநினரூர்—மண்டலங்கள் புகழ்புருடோத் தமனா மாயோன்  
மலாக்கரங்கள் குவித்தினன வழங்கலானான். (ககரு)

போராரும் வலிபடைத்த புரத்தினுர்க்கும் புதுமலரின் க  
ணைசொரிந்த பொருவிலாக்கும்—பாராரு நரவரிக்கும் பரும்ப  
னறிக்குடி பாநதஞ்சு மூனறுமதம் படுங்கரிக்கும்—வாராத  
பெருங்கோபம் வந்த தெனனோ மறறுள்ளேந தீமையெனும் வள  
ர்ததிடடோமோ—காராரு மிடறறசே கடுததனீங்கிக் கருணை  
கொடு கடையோமைக காவாய நீயே. (ககக)

சுற்றுக்கடல் கொதித்தாலச் சூடு நீப்பச் சுத்தமுறு தண்ணீ  
ரொங் குளதே சூறு—பெற்றவளாங் கதைமுனிந்தாற பிறகுசா  
க்கும் பெற்றியின ராரோயோ பெரியாய நீயே—முற்றிடவே  
முனிந்தாலம் முனிவு தீபபார் மூதண்டத் துளரோயோ முதனீ  
யனறி—மற்றவொரு குளரோயோ வலியிழந்து மதிகலங்கு மெ  
னியாராக் காககமாதோ. (ககஎ)

ஆரணனே நீமுனியே லடியாக்கனப னுனவனே நீமுனியே லகிலபூத—காரணனே நீமுனியேல் கருணைபூத்த கற்பகமே நீமுனியே லாலகால—பாரணனே நீமுனியேற் பகரும் வேத பாரகனே நீமுனியேற பரமானந்த—பூரணனே நீமுனியேற புன்னகைத்துப்—புரமெரித்தாய நீமுனியேல் பொறுததாளவாயே. (௧௧௮)

வென்றிமழும் படையுடையாய நினரூள்போற்றி வேதாந்த வித்தகனே நினரூள் போற்றி—மனறினடம புரிந்தருளும் வரதாபோற்றி மறைநானரு மறிவரிய வடிவாபோற்றி—குண ஞோகைச்சிலையாகக் குழைத்தாயபோற்றி குணங்குறிக்கற பனை கடந்த சூழகா போற்றி—நன்றிதெனத் தீதிதென நயந்துதே று நாயினாக்கு மருள்சுரக்கு நாதாபோற்றி. (௧௧௯)

வேறு.

நீயே கதியென் நிவ்வாறு நெடுமால் புகழப் பிரமோதன வாயே சூழறப் பலதாதிகள் வழங்கி வணங்க வானவருஞ் சேயோ மணிபபன எனகராதி திரிலோகத்தா லொலாருந் தாயே நீயே கதியெனனத் தாழ்ந்து வணங்கச் சிவபெருமான, ) உள்ளக்கனிவானமகிழ்வெய்தியுறுத்தனீத்தாங்குமையொருபாற கொள்ளப் பரம சாந்தநிலை கொழிக்குமைநது முகங்காட்டி மள்ளல் விடைமே லெழுந்தருளி மந்தகாசந்த துமபநிறை வெள்ளக்கடலபோன் மேனியனைவிளித்தாங்குளல் புரிவானுல் மாயா கேட்டி யொருபாவி வஞ்சத்துண்மை வழுத்தியதாற னீயாலெரியப் புரிந்தோநீ செய்க புகழான மிகமகிழ்ந்தோ நீயா தரத்தின் வேண்டிவன நிகழத்தி பெனவ நெடுமாயன் சேயரா மலாததா மரைபபதங்கள் சிரமே லணிந்தவ கிளைவே ண்டும். (௧௨௨)

நினக்கே யடிமை யானாகி நினமுனனாரு நிலைநின்று வனக்கோ கனக மலாபபதங்கள் வணங்கல் வேண்டு மெனநி கனக்கோ கனக விமையோரு மியானுங்கலந்து போற்றியதா னுனக்கோர் பெயர்போற நீசசுரரா யுலகோர புகழ்ப்பெறவே ண்டும். (௧௨௩)

அருள்வாயென உமவையனைத்து மளித்தோமென்றங் கருணமூர் தீதி—தெருள்வாய் களம்பன தனைவேதச் \* செல்வா நினனாற்

பொயபுகன்ற—மருள்வாயப் பாவி தனையெரித்தோ மற்றச்  
செல்வ மவனகத்தோ-நிருள்வா யறைக்கீழிருப்பதுகண் டெடு  
த்தாளுதியா விட்தன் னி. (கஉச)

அன்பேர் தருமோர் குலமகளை யணிமா மணங்கொண் டம்  
பையிலே—யினபேர் தரநீ வாழ்ந்திடுகநின் னாலெரித்தாட் கொ  
ண்டவ ரொன—றெனபேருகை மேத்திடுக விசைத்தோ நினக்கு  
வேண்டுவன—முன்பே மோழிதி யருடுமென மொழிந்தான் க  
ளம்பன முடிவணங்கி- (கஉடு)

அடியேற்களித்த வரமனைத்து மடைந்தேனெனினு மென  
னாலே—பொடியாக கிடந்தா னெழல் வேண்டிம பொருந்தப் பு  
விமேல் வாழ்ந்தெனியேன்—முடிவாங்காலை நிற்பதத்தின் முய  
நகலவேனடி மளித்தியெனக்—கடியார் கடுக்கைப் பெருமானக்  
காதலனைத்து மளித்தருளி. (கஉசு)

விதிமால் புகழ விண்ணவர்கள் விரிமாமலரின் மழைபொ  
ழியசு—சுதிமா தவாகள புகழநதேதத தனயோன மேறருமுக  
நோககித—துதிமாலிங்கத் தொளிர்வடிவாயத் தோற்றஞ்செயதா  
னெதிர்முகமே—கதியாபபுருடோத தமனென்ற கருமாணிக்க  
ன கதித்தனனாள். (கஉஎ)

திருமாதவமே யாகி நின்றீர் தேவர்புகழு மெரித்தாட்கொ  
ள்—பெருமான் தனைச்சே விப்பதுவே பேராய் புருடோத் தம  
னென்ற—கருமாலெதிர்கொண் டேத்து தலை கண்டார பிறவித  
துயா காண—ரொருமான் கரத்தான தனைத்தொழுவாகக் கொ  
ன னும் பெருமை யளப்பதுவே. (கஉஅ)

நனறே புரியு னைமிசத்தீர நாதொரித்தாட் கொண்டருளு  
மன்றே யமரர் புடைசூழ வணுகும் புருடோத் தம்பெருமா  
ணினறே புகழந்த விடமேல்பா னேராயிடமாலையததாருஞ்  
செனறே பணியப் பெற்றாரே தீராப்பிறவி யற்றாரே. (கஉக)

ஈதிப்படியா னிசுழ்தரனு மிமையோர் மறையோர் முதற்ப  
லு—நீதிப்பிரமோ தனைப்புகழந்து நீடார் வரங்கள் கொடுதத  
கனறா—பூகிப்பொடியாக் கிடந்தவனும பொருக்கென் றெழந்  
தான பொயசொலிச்—சாதித்ததுவு மொருகடவு டண்டித்த  
தையு மனத்தினு. (கஉ௦)

மானமொருபா லுயிர்வருத மறையோன் களம்ப னடி  
வீழ்ந்த, ஞானமுடையாய் பொருண்சையா நறையுண்செரு  
ககா லைந்தெறியா, தினமதியாற புகன்றிட்ட வெல்லாம்  
பொறுத்தி யெனத்தொழுது, தானமுடைய வவையோர்க்குந்  
தண்டங்கோடி சமாப்பித்தான. (ககூக)

மின்னாககடம்பன் றனையழைத்துப் பேராவலினு லகத்தே  
பெ, பொன்னு மணியும் போதிபொரும புதுமா மனையும் வி  
னே நிலனு, நின்னசுளித்தே னென்புகல் நிலனு மனையு மல்  
லாத, மின்னு நிதியங் கைக்கொண்டான மேலாம புகழால் வீ  
யாதான, (ககூஉ)

பெற்ற நிதியிற் பாதி சிவ பெருமான் றனக்குப் பெரிதளி  
த்தது, மறநிதியான மணமுடித்தில லறத்தில் வாழ்ந்தா னாயி  
டினுவ, கறறைச்சடிஸ்ப பெருமானைக் காலநதோறுந் தெரிநி  
ப்பற, குறநவிரதங் கைக்கொண்டங் கொருவா தொழுகலாயி  
னனூல். (ககூங்)

வேறு.

கடிதான பிணிநீங்குவ கவலை நீங்குந் கனதனமு மகப்பே  
றுங் கதிப்பநல்கு, முடிதாங்கு மன்னவரின முதலவராககு  
முனவினையுந் தவிழ்க்குமரன முததி சோகரும், பொடியாரு  
மெரிதநாட்கொள புனிதற்கான புராணய்து பொறித்தாலும  
பூசித்தாலும, படிபித்து படித்தாலும படிப்பித்தாலும பத்தி  
யொடு கேட்டாலும பரவிமாதோ. (ககூச)

எரித்தாட்கொண்ட சருக்கம முற்றிற்று.

பதினாறாவது

எரித்தாட்கொண்ட சருக்க வசனச்சருக்கம்

முனிவர்களே! முனசொல்லிய களமபமென்னும ஊரில்  
வாழ்ந்த பிரமோதன எனற ஓர் அந்தணன தன அனுசனை வஞ்சி  
த்துக்கொண்ட நிதியுடன் வேற்றுநிற சென்று வாழ்ந்ததும்,  
அவ்வாறு வாழுகாலத்தில் மனைவிமக்கள்யாவரும் இறந்துபோ  
கத், தான்தனித்ததும், ஓர்முகங்குற்றண்டதிலவேனடும்நிரவிய  
ங்களைச் செறித்து மறறைய நிதிகளைத் தம்பிக்களித்துக் கடைசி  
டாய இரத அம்பைமா நகரத்தில் வந்து ஓர் ஆதிசைவனுடன்

ட்புற்றதும், பின்னர் அந்த ஆதிசைவனிடத்தில் அத்தண்டத்தை அடைக்கலமாக நல்கிப் பொதியமலையிற் சென்று அந்ததியமுனிவரைக்கண்டு தெண்டனிட்டு அம்முனி புங்கவராத கொடுக்கப்பட்ட ஓர்தீபத்தினால் பொருநரையில் மூழ்கி கங்கையின் மேலெழுந்து மீண்டும் அவ்விடத்தில் மூழ்கிப் பொருநரையி் லெழுந்து நடபுற்ற சிவத்துவிசன வரவு நோக்கி சுவாமி காசிபேசுரர் ஆலயத்தில் வந்திருந்ததும் ஆகிய கதைகளைத் தையுந் தீபதிர் ததச்சுருக்கத்திற் சொல்லினேன், இனி, மேலும் நடநக கதைகளைத் தையுந் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள்.

திராதமகிமையால் நனாதிரை மூப்பறறு யெளவன புருஷனான அந்தப் பிரமோதனென்ற வேதியன நட்பாளனாகிய ஆதிசைவன வரவு நோக்கிச் சுவாமி கோகிலேசுரர் ஆலயத்திலிருப்பதானான். இவரு இவ்வாறிருப்ப அந்த ஆதிசைவன் நிலைமையுமினிச் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள்.

அருச்சுக்கன் முனப் பிரமோதனிடத்தில் அடைக்கலமாகப் பொற்காசு நிறைந்த தண்டத்தைக் கைப்பற்றித் தன் வீட்டிற் சென்று பத்திரமாக ஓரிடத்தில் வைத்து வாழ்ந்து வருகையில் முன்செய்த தீவினையால் உலகம் பழிக்குந் தரித்திரமானது அவவாதிசைவனைச் சூழ்ந்து வருத்தத்தொடங்கிற்று. அதனால் அவன் கையிலும் கழுத்திலுமுள்ள செம்பொன்னெலலாம் பசியென்னு மொருபாதகனுக்கு அறபித்தஞ்செய்தனன். உடுக்கவும் உண்ணவும் கதியில்லாதவனாய்ப்பின்னும் வீட்டிலுள்ள வெண்கல்பாத திரங்களைத் தையும் கிரையஞ்செய்தனன். மேன மேலும் தரித்திரம் அதிகரித் ததால் மடகலங்களாவாகவும் வகையற்றவனானான். முனிவர்களே! தரித்திரஞ்செய்யும் கொடுமைபையாராலளவிடமுடியும் இவ்வாறு காட்டுத்தி வளைந்து கொண்டது போல் கணைச சூழ்ந்துகொண்ட தரித்திரம் செய்யுங்கொடுமையால் மனைவி மக்கள் யாவரும் வேளைக்கேற்ற போசனமிலலாமல் வாடி வறறலாக அவ்வாதிசைவனும் ஓர் துருமபுபோல் வறளலாயினன். ஒருமுழக்கநதலுக்கும் ஒருகவளச்சோறறு கரும் அலந்தவனானான். சுவாமி காசிபேசருக்குச் செய்துவரும் பூசை காரணத்தாற கிடைத்த நாடிரியரிசி பாகஞ் செய்தவைவேததியத்தை ஒரோ வேளையில தனது எட்டு மக்களுக்கும் பாகஞ்செய்து கொடுத்தததானும் தன்மனைவியும் வயிற்றத்தன்

ணீர் பருகி நெட்டியிர்ப்போடி இரவெல்லாம் நித்திரையில்லாம  
றகணணீர் சொரிய மயங்குககிடநது உயிராசுவையான. இன்னும்  
வ்வாதி சைவன அயலவீட்டிச சிறு குழந்தைகள் அணிந்துகொ  
ண்டிருக்கும் அணிகளைக்கண்டு தங்களுக்கும் வேண்டுமென அ  
முதுகொண்டு கேட்கும் தனது சிறுவா முகங்களைப் பார்த்துப்  
பார்த்து வருந்துவானாயினன. முனிவர்களே! விதி வேறு பாடா  
யிருந்தால செயலுங் காலமும் நோக்கி ஓர் தெரழில் செய்துமு  
டிக்க யாவரு லு முடியாதன்றோ? நனமையுமுறாதன்றோ? எ  
னைசெய்வான? அவவாதிசைவன மகா தரித்திரானுவிட்டனன்.  
ஆதலால் அநநகரத்தார யாவரும் கள்ளனெனவும், சுறத்தாரா  
யாவரும் கோபித்து இவன யார களாளுங்களுனவும், சிநேகித  
ரயாவரும் தீக்கொள்ளிககுச் சமானமான வசைமொழிகள் கூற  
வும் பொறுனாகி உலைக்களத்திலுள்ள வெள்ளிபோல மனநிலையு  
ருகி வெதுமபலுறறனன். மறறும் இவவுலகத்தார பித்தன் பே  
யன பேதை ஜீவப்பிரோதம எனப் பறபலவாக விகழ்ந்துபேசவு  
ம தரியாதவனாயினன். முனிவர்களே! இவவுலகத்திற்பொருளி  
ல்லாதவர்களுக்குச் சாவதைப்பார்க்கிலும் நனமை வேறெனநி  
ல்லையன றோ.

இவ்வாறு ஓர் நாழிகை யோர்யுகமாகக்கழித்து வரும் அ  
வ்வாதிசைவன ஓராள கோயிற்பூசை நடத்திக்கிடத்த நைவே  
த்தியத்தைத் தன் மக்கள் எனமருகரும் பாகஞ்செய்து கொடுத்த  
து வீட்டில வந்து மனையாட்டியுடன் தெண்ணீர்பருகி இருக்கி  
னறவேளையில், உறவினனாகிய வேர் அநதண்ண தனவீட்டில் வ  
ருதல்கண்டு உபசரித்து ஆதனத்திலிருக்கச்செய்து புரித்து, இனி  
விருந்து செயவித்தற கெனசெய்வோமென்று மனத்திற சஞ்சல  
ங்கொள்ளுகையில் முன்னோ அநதண்ண நமமிடத்தில் அடைக  
கலமாகக்கொடுத்த ஊன்றுகோலுள் ஏதாவது இருக்கக்கூடுமெ  
னக்கருதி அத்தண்டததையெடுத்தபபிளநதனன். அவ்வாறுபிள  
நதவுடன் அளவறற பொறகாச குவிந்து கிடத்தலைக்கண்டுகரி  
பபுறறு தனமனையாட்டியை யழைத்துப் பாரொனக்காட்ட உட  
னே அககறபிறகாசி நாயகனைநோக்கி அளவறற இநநிதிக குவை  
கிடைத்தறகுக்காரணம் யாதெனக் கேட்டலும், அருசகன உ  
ள்ளதெல்லாம் சொல்லினன். அவையனைத்துங் கேட்ட அம்மா  
து கணவனைநோக்கி ஐயயோ அடைக்கலப்பொருள கவாநதிட  
ல் கொடியபாவம், நரகமேகொடுக்கும், இப்பொருள் கொள்வ

தைப்பார்க்கிலும் சாவது மிகவும் நலம் கொடுத்தவர்வரது கேட்டகாலத்தில் தலைகவிழ்ந்து நிற்பது அழகோ? அழகிலை, ஆதலால் இந்நிதி நமக்கோரா விஷம்போனறது இதை நினைக்கவுகூடாது, எனப்பற்பலவிதமான நீதிமொழி கூறாநின்றனள். அர்ச்சகன மனைவியுரைத்த மொழியொன்றுங் கொள்ளாமல் பணமென்றும் பிணமும் வாயைப்பிளக்குமென்ற பழமொழிப் படி அந்நிதியமனைத்தையும் செலவுசெய்யத்தொடங்கி ஓர் காசினாலுயிர்க்கும் விருந்தாகும் வேண்டும் உண்பபொருள்க ளெல்லாங்குறைவா நிரப்பினன். சிலபொருளான மேடைவீடு பணிவித்தனன். நினைத்ததெல்லாம் பெறலாயினன். தன்மக்களமேனியெல்லாம் பொன்னுபரணங்களால் நிறைத்தனன். மனையாடடிக் குமபறபல நவரத்தினுபரணங்கள் அணிந்துகொள்ளுமபடி கொடுக்க அமமாமும் கணவன் மொழி மறுத்தல் தகாதெனக் கருதித்தரித்துக்கொண்டனன்.

அப்பால் அர்ச்சகன் உண்பதெல்லாம் பாலாகவும், உடுப்பதெல்லாம் பொன்னிழைகோத்த வஸ்திரங்களாகவும், எண்ணுவதெல்லாம் பொருளாகவும், எழுதுவதெல்லாம் வாசிபெருகருமெழுத்தாகவும் ஆயினன். இஷ்டம்போலெல்லாம் நிறைவேறப்பெற்றனன். சபைநடுவில்வீற்றிருக்கும் பெருமை பெற்றனன் அளவற்ற ஆபரணங்களால் விளங்குவானாயினன். பொருளுள்ளவனாயே மதிக்குந் தன்மைபுள்ளவனுமாயினன், அன்புமருளுமீகையும்ற்றவனும் சுற்றம் நட்பு கல்வி சததியம் ஞானம் தவம் குரு பரசிவம் மோகூடம் ஆகிய இவைகளெல்லாம் செல்வமென்றே மதிப்பங்கித் தாமத குணத்தில் மூழ்குவானாயினன். உலகத்தார் பரம்பரையோர் தொழிலவிட் தொழிநதானென்று பழிப்பதற்கஞ்சி சுவாமி காசிப வரதர் பூசைமுறைமாததிரமவிடாமல் மனத்தனயினறி யனுதினமும் நடத்திவருவானாயினன். பொருளாசை மேலுமேலும் வளாவதினால அக்கோயிற பொருள்களிலும் சிறசில கவாநது கொண்டனன். ஆதிசைவன் இவ்வாறு நிகழுமையிலோர்நாள சுடுகீராடி விபூதியணிந்து பல ஆபரணங்கள்பூண்டு எதிர்முகமாய வருபவர்களை ஏவலாளர் பலர்முன் சென்று விலக்கப்பகல்வேஷதாரியைப்போற கௌரவத்துடன் சுவாமி காசிபேச்சுரர் ஆலயத்துடசென்றனன்.

இவ்வாறு ஆதிசைவன் வருதலைப்பிரமோதன் பார்த்து இன்னொருவன் இன்னதெரியாது மயங்கினவனாகி பிறர்பாறகே.

ட்டறிந்து அவன முனவநது நின்று அவவருசசகணேராககி உன  
 மனைவி மககள யாவரும் சுகமோ, நான எவவிடத்திறசென்று  
 ம் நீ என அநதரங்கத்தை விட்டு நீங்கவில்லை, அவ்வாறு நானு  
 ம உன உள்ளத்தைவிட்டு நீங்கிலேன அன்றோ, நமமிருவருக்கும  
 உயிர் ஒன்றாயிருக்கப பிரமனுடலிரண்டாக வீணே படைத்தான  
 ஆவினுமவவாதே வளாவதானே இவ்வுலகத்தில் நமமைப்போ  
 ல நடப்புறவாக ஸொருவ' மில்லையன்றோ நான உன்னிடத்தில்  
 விடைபெற்றுப்பொருட்கையிற சென்று அகத்தியமுனிவரைத்தெரி  
 சித்து அவர்கொடுத்த விளக்கால் அவவிடத்துப் பொருநையில்  
 மூழ்கிக் கங்கையில் ஸ்ரோது மீண்டும் அவவிடத்தில் மூழ்கி நரை  
 திரை மூப்பினரி யெளவன புருஷனாக இப்பொருநையில்லமுந  
 தேன. அப்பொருநை நாயகி கொடுக்க வரம் பலபெற்றேன உ  
 டனே உனைக்காணுமாவல்லு இவ்விடத்தில் வநது உனைக்க  
 கண்டு களிப்புறேன. நான முன உன்னிடத்தில் அடைக்கலமா  
 கக்கொடுத்த என்னுயிராக் குயிராகிய அவனுன்றுகோலைத் தருவா  
 யாகவென்றன இவையனைத்த உட்கட்ட அருசசகன பிரமோ  
 தனை ரோகங் அநதனா' உனக்கு வந்தனா உன்பெயரென்ன இ  
 நகு வநத நாரண மெனனை உன்னுடன் நடப்புறறா யாவா இநத  
 லூ எநதலூ, இவையெல்லாம் நன்றாய்க்கெளிநததானேபறபல  
 வராததைகள் பேசாநின்றன, இவ்வுலகத்தையுங்கூடப்பூர்ட்ட  
 வல்லமையுள்ளவனே! நானு உன முகத்தையெககாலத்திற்கண்டே  
 ன விழித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவ்விழியையுங் கவா  
 நதுகொளவாய்போலும், உனைப்போல ஒருவனா இதுவனாயா  
 ன கண்ட நிலை, மசமோ களவுகண்ட மயக்கமோ அல்லது பித்  
 தமோ, பிறட்டமேல்காடை அநி' ளாதானே, அல ம பாரா  
 றுந்நொழிவடைவானே, அல்லது இநதிரசாலத்ததைக்காரனே  
 சி' தபுருஷநேரீயா, வினாவிந் சொல்லவாயாச என்னுடன்சிறே  
 கங்குகொண்டாளும அடைக்கலமாக ஸ்ரோதுகோல் கொடுக்காந்  
 ம மலையமலைக்குச்சென்று அகத்தியா கொடுத்த விளக்கினும கா  
 சிக்குப்போனும் உடனே யிங்குவநகாளும் நரைநிரை மூப்பி  
 ஸ்லாமறபோனும் இவன் சொல்வதெல்லாமன்றாயிருக்கிறது  
 நீ இவ்வுடனென்று சொன்னாய் என செல்வத்தை விருமபி எனச  
 கோநரென்னு சொல்லி அப்பால யானும் நீதானென்றே சொ  
 லவாய்போற ரோனறுகிறது, நீயென்னசெய்வயே இவ்வுலகத்தி  
 ற பசியுள்ளவர் அதுதீரும்பொருட்டு இதுவோ சொல்வாரா இந்



## நகசு அ எரித்தாட்கொண்டவசனச்சுருக்கம்.

ஹமெதுவேஹுமோ அஹைச்சொல்வார்களன்றோ, நீயெவ்விதவே மாற்றல செயதாலும்சரி யான அகப்படமாட்டேன். என னுடைய ஏமாற்றிலைகப்பட்டவர் பலராலா கொல்லாவிதியிலாசி விலைகூறுகின்றாய் என னிடத்திலொன்றும் பலியாதென்றான்.

இவ்வாறு பாதகனாகிய ஆதிசைவன் புகன்ற தெல்லாங்கேட்டு பிரமோதன அழுவயிற்றிற நீமுளவிமயி வெதும்பி அந்தோ உடுத்தவத்திரமும் பாம்பாயக்கடிகருமென்றறியாமற்கெட்டே னென்று அகமிகவாட்டமுற்றவனாய் அருச்சுகளை மோககி என அகண்மணிக்கொப்பான நடப்பனே! சற்று மறதியை நீக்கியோசி ததல்வேண்டும், முன்னாளில நீயும்நாணுமிக்கேயிலில்வையது நடப்புறேமன்றோ, உடனே உனவீட்டுக்கு நீயெனனை அழைத்துக்கொண்டுபோகவில்லையோ, உன்னுடையமனைவியையு மககளை யுங்கண்டு நானமகிழவில்லையோ, இந்நகரத்துள்ளார் யாவரும் புகழ்நது போற்றும் வண்ணம் உயிரு முடம்புமபோல நட்புற மவாழந்தோமன்றோ, அன்றியுமஎன்வரலாற்றை ததையுஞ்சொல்லி யுன னிடத்திலென்னுயிரும் வாழவுமீதென்று ஓர் ஊனறுகோலை அடைக்கலமாகக்கொடுத்தேனன்றோ, உடனே உன்னிடத்தில் விடைபெற்றுப் பொதிக்கென்று அகத்தியமுனிவராற காசிக் குப்போயிடுகெழுநது நகாதினா முப்பற்று யெளவன புருடனாய்விளங்கலுற்றனன், இதனாறுகஞ்ச் சமீபயம வநத் தெனனை ருப்பவித்தியாசத்தினால் எனபேரிற் சம்சயமிருக்குமானால் நடையுடை பாவனைகளாலுண்மை தெளிநதுகொள்ளா திருந்த லெனனே. இன்றிருநதுநாளையிலலாமற்போகும் செலவச்செருக்காலெனனை நீவெறுத்தலநீ தியாமோ, இனியாயினுமென்னுன்றுகோலை ககொடுப்பாயாகவெனநனன். இவையெல்லாங் கேட்டஅதிசைவன் நம்முடனமுன் நடப்புறவனும் அடைக்கலமாகஊன்றுகோலதந்தவனுமாகிய அப்பிரமோதனே இவனெனமனத்தினுள் தெளிநதானுமினும்கட்பெனனெழுப்புக்கொண்டாற பொருளனைந்தையுங்கொடுக்கநெரிடுமெனநும், முன்னுணர்ந்த சொற்க ளெல்லாமவீனாருமென்றுந், கருதிப்பிரமோதனைப்பார்த்துக் கோபித்துச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

ஓஅநதனா! நீ ஆரணமறையோன் நானாகமவேதியன் உனக்குமெனகடும் நட்புண்டாக யாதொரு காரணமுமில்லை. இனிமேலென்னிடத்திலேதாவது கேட்பாயானு ஹயிர்மாயுமபடி வதைசெயவேன் பிழைத்திருக்க எண்ணமுண்டானுந் வெளியே

போவென்றலும, பிரமோதன் அடிவயிறறிற் படுகொனத தீயுள  
 வெதுமபி மீண்டுமப்பாதகனை நோக்கிப் பொய்சொஸ்சிசாதி  
 ததலழகலல அடைக்கலப்பொருள் கவர்ந்த சந்திரஞ்ஞியர் உள  
 ளமட்டிம நரகத்திற்கிடநதுவருநதாதே, எவரும் நிறைநதுவிள  
 வரும் கடவுளை மறைக்கவெவராலுமுடியாது அவுலொலாமறிவா  
 ர், பொய்சொல்லவாழ்வார்குலமெவவிடத்திலுமிலை. மனசாட்  
 சிகு வினோதமாய நடக்கலாம்? அடைக்கலமாகப் பொருள்  
 கொடுத்தநாள்தொடங்கி நிறகுமபொழுதே உன்னைக்கண்டவன்யா  
 டென்று சொல்லுகிறாய், இப்பொழுதுதான் அடிவயிறறில் முண  
 டெளகின்ற தீக்கொழுந்தானது வீணையப்போகுமோ? சாம்பரா  
 க்கி விடாதோ? நிலையல்லாத செலவத்தைவழியில்லாத வழியி  
 லசம்பாத்தியனசெய்தால் பழிபாவம் அபகித்திஇவைகளைவிளை  
 க்கும். நான் இவ்வளவு கெஞ்சிக்கேட்டு முன்மன மிரங்கவில்லை  
 யா, என்னுயிர்த்தோழனையுன்னை வணங்குகின்றேன் என்றுபல  
 வாறு கூறி அவ்வாதிசைவன் காலில்விழுநதுவணங்கிக் கிடந்த  
 னன் இவ்வாறு வணங்கிக் கிடக்கூட பிரமோதனை ஒருசச்சகன்  
 கோபித்துக்காலாதுதைத்தனன் பிரமோதனு மனம்பொருத்த  
 முநது பொருள் கவர்ந்ததுமன்றி உதைக்கின்றனயாவென்று அந்  
 தோபத்துடன் அப்பாதகனமார்விலுதைத்தனன். இருவருடைய  
 கலகஞ்செய்யத்தொடங்கினா அவ்வேளையி லங்கிருந்தபலா இ  
 வாகளை விலக்கி உங்களுக்கு வழக்கேதுமுள்ளதாயின இவ்வூர்  
 ஞாயசபைக்கணசெல்லுங்கன் இக்கோயிலிற கலகஞ்செய்வதாரீ  
 தியிலீலையென்றனர், உடனே பிரமோதன ஆதிசைவனையிழுத்து  
 க்கொண்டு ஞாயசபையையச்சாராது தன் வாலா தலைதையுமு  
 றைத்தீதனன். அவ்வாணைதையுங்கட்ட பைபேடாரா ஆதிசைவ  
 னுரைத்தவைகையுங்கேட்டி, ஒருசச்சகனைபோலக் கடைசியாய்  
 உண்ணவும் உடுக்கவும்ல்லாமல் வருந்திய உனக்கு அளவற்றதிர  
 வியம் பெறுதற்குக்காரணம யாதென்றுகேட்டலும அருச்சக  
 ன்என் நல்வினையின்வழிவந்ததென்றனர். சபையோராஅந்த ந  
 ல்வினையும் எவ்வாறுபொருள்கொடுத்ததுஎன, அருச்சகன்வேறொ  
 ன்றுஞ் சொல்லவழியற்றவனாய் வாயொட்டிமொனமாயினான். உ  
 டனே சபையோரா இவ்வாதிசைவனே பொருள் கவர்ந்தவனெ  
 ன்று நன்றாய்தெளிந்தவர்களாய் அவ்வருச்சகனை நோக்கி நீ  
 யே பொருள்கவர்ந்தாய்இவனே அப்பிரமோதனென்பான்அடை  
 க்கலப்பொருளை உடனே நீ கொடுத்தவிடு என்றனர். இவ்வாறு

சபையோர் கூறியவைகளைக்கேட்ட ஆதிசைவன் அவர்களைநோக்கிக் களவும்புரட்டிமீள்வம்சுத்திலேகிடையாதென்றும் அடைக்கலப்பொருள் யான் கவரவில்லையென்றும், இவ்வாறு வேண்டுமானால் சுவாமி காசிபேச்சார் சன்னதியிற் பிரமாணஞ்செய்த தருகிறேனென்றுங் கூறினான். அதுகேட்ட சபையோர் அருச்சுனனோக்கி பிரமாணஞ்சொல்வது இலேசல்லவென்றும் கேவலமாயுள்ள பொருள் நிமித்தம் ரூலநாசஞ்செய்துகொள்வது சகாதென்றும் பலமுறை கூறியுங்கேளாமல் பிரமாணமேசொல்வேனெனதணிந்து ஆதிசைவன சாதிப்பதாயினன். இதுகண்ட பிரமோதன்சபையோரானோர்க்கிப் பிரமாணஞ்சொல்லாததருளிப் தினமடாதென, அவையோர் நாளையத்தினமாகியசோமவாரம் தகவராளெனச்சொல்லித் தங்கடங்குள் வீடுகளிற்சென்றனர். அருச்சுனனொன்படி சாதித்தோமெனக் களிப்புற்றுப் பூசைமுறை நடத்தச்சுவாமி காசிபேசர் ஜலயத்துட்சென்றனன். பிரமோதன் மாலைக்கட எட்ட ததிப் பசிபாலும் பொருளிறுந்த அயரத்தாலுமிகவருந்தி ஓமணையின் வெளிப்புறத்திண்ணையிறவிடநதனன். மாலைகாலமும் நிலவுமபோய மையிருளெங்கும்பரந்தது.

இங்கு இவ்வாறாகப் பொய்ப் பிரமாணஞ்செய்யத் துணிந்த அருச்சுனன் அருந்தசாமம்வரைப் பூசைநடத்தி யாவரும் தங்க ள் தங்குவிடங்களுக்குச் சென்றதின்பின்னர் தனியே அவ்வாலயத்திலோரிடத்திலிருந்து யோசிக்கலாயினன். அந்தோ நாமென்னகாரியஞ்செய்கோம் சபையோர்முன் பிரமாணஞ்சொல்வதாய் வீறுதோன்றப்பேசினோமேஇக்கடவுள்முன்பொய்கூறின லநம்மைப்பொடிபாக்காமல் விடுவாரோ, இழிவான செல்வத்தின்பொருட்டு அருமை உடன சீவனைப்போகருதல் மிகவும் பரிதாபமே இனிமேலென்னசெய்வோம் இனிப்பிரமாணஞ்சொல்லமாட்டோமென்று கூறுவதும் அழகில்லையே இவ்வாபத்தினின்றுதப்பவேறுவழியுங்காணோமே நமமணையாட்டியுரைத்த புத்திமதியுணர்த்தையுங்கேளாமற்போனோமேஎன்று, பலவாறுஎண்ணியெண்ணிவிதனமுறுக்கடைசியாய், இக்கடவுளின்த மகாலிங்கத்திலில்லாமற்செய்வதே உபாயமெனக்கருதி ஓர்ஈழப்பத்திலு அக்கடவுளை ஆவாதித்த அடுத்தவடபுறத்தில் சாகோபசாகையாய் வளர்ந்து, கிற்றுகோர்புனியமரத்தினடியிற் புதைத்துக்கோயில்வாயில்களைநீத்தையும் அடைந்துப்பூட்டி ஒண்டிக்கள்வன்போலதன்வீட்டிற்சென்றுருளியோதயமாவதைபெதிர்பார்த்திருந்தனன்.

ஆதிசைவன் செயதி இவ்வாறாக அங்கோர் தெருத் தின் னையிறகிடநதூறற்கும் பிரமோதன் கனவில் சுவாமி காசிபேசர் ஓர் அந்நணன் வடிவாய்த்தோன்றி அனபா பாதகளுள் அருச்சுன் சுவாமி காசிபேச்சுரரை ஓர் கடத்தில் ஆவாடித்து அடுத்திறம்கும் புளியமரத்தடியிற் புதைத்திருக்கின்றான், ஆகையால் அம்மரத்தைத்தழுவி நினைந்து அருச்சுனைப் பிரமாணஞ் சொல்லச்சொல்லவாயாக வென்றருளி மறைந்தனர். உடனே பிரமோதன விழித்தெழுநது தாங்கண்டது கண்டதானென்றும் இவ்வுடையுடையது சுவாமி காசிபேசர்தானென்றுத் தெளிந்து பரிதாபமுற்று சுவாமி மரகதாமபிகையுடன் திருப்பள்ளி மெத்தையிற கலந்த களித்திருக்குமின்பததை விட்டு அடியேன மனத்திலெழுந்தருளினீர்நான் செயத தெனையோ யானொருபாதகன் பிறககப் போவதாய இலங்கத்திருவுருவினின் தும் நீங்கி ஓர் கடத்துள்ளும் வீற்றிருக்குமபடியாயிறே என்னைப்போல் அபராதஞ்செய்தவாகள் இவவுலகத்திலெறுகுமில்லை. கல்லும்முள்ளும் நிறைந்த காட்டுவழிபோன்ற அடியேன மனத்திலெழுந்தருளிப் தேவரீர் பொறபாதங்கள்வாடிச்சிவநதனவோ, என்று பறபலபுகன்று தொழுதுகொண்டிருக்கையில் ஆதிசைவன் அந்தரங்கத்தில் நிறைந்திருக்கும் பெரிய மயமான காரிருளுக்கு அஞ்சி உலகத்திற் பரவிய இருட்படலம் சூரியனுதிப்ப நீங்கிற்று. உடனே அருச்சுன பிரமாணஞ் சொல்லப் பிரமோதனையழைத்ததும் அவன் சபையோருடன் சுவாமி காசிபேசர் ஆலயத்திறசென்றான் அதுகேட்ட அந்நகரத்தார் யாவரும் அவ்விடத்தில்வந்து கூட்டமிட்டனர். அருச்சுனன் பொருளையில்மூழ்கிப் பிரமாணஞ்சொல்லக் கோயிலுட்சென்று இலங்கத்தைத்தழுவிநின்றான். அதுகண்ட பிரமோதன ஆதிசைவனைச்சமீபத்திலழைத்து நீஇநத மகாலிங்கத்தைத்தழுவிப் பிரமாணஞ் சொல்லையேயானால் உனக்களிது இதுகண்டார்க்கும் கேடுவினையுமாதலால் அடுத்த நிறகின்ற இப்புளியமரத்தைத்தழுவிப் பிரமாணஞ்செபபுவாயாகவென்றான். அகையோரும் அப்படியே வந்துபுத்தினர். அருச்சுனன் நாம இரவிறசெய்த தீவினையனைத்தும் வர்கள் அறிந்தனர்போலு மென்று மனக்கலக்கமுற்று விதிவழி வருவது தவிராதெனத்தெளிந்து அவ்வாறே செய்கிறேனெனத் துணிந்த அப்புளியமரத்தைக்கட்டிக்கொண்டு திரிபுரமனைத்துஞ்சாமபராய்ப்போரும்படி எரித்தருளிய சிவபிரான்மேல் ஆனை

யிட்டதாய், நான் அடுத்த நிற்கின்ற இவ்வேதியனை நட்டபுறவில்லை, இவன்பாதொன்று மென்னிடத்திறதாலில்லை, முன்னொருவிருத்தவேதியன்கொடுத்தது ஒன்றுமில்லாத ஒருசொள்ளை மூலகிழ்கோல் இவைபொய்யாயின் தெய்வ மென்னை எரிக்கக்கடவது என்றுரைத்தனன்.

இவ்வாறு ஆதிசைவன் பொய்ப்பிரமாணமொழிந்த உடனே முன் சிவபெருமான் புன்னகையி லெழுந்து திரிபுரத்தைப் பொடிசெய்த அக்காலாக்கினியே மரத்துடன் ஆதிசைவனையுஞ் சேர்த்தெரிக்கலாயது. அப்பாதகனெரிந்து சாம்பராகியும் அப்பெருந்தீ மேலுமேலும் விருத்தியடைந்து ஆகாயத்திற்கும் புவிக்குமோரளவாய்நின்றது. அதனால் உலகமெல்லாம் நடுநடுங்கின, அத்தீக்கொழுந்தினமேல் சிவபெருமான் பலமுகங்களுங்கரங்களுங்கொண்ட ஓர்பயங்கரமான வடிவுடன் தோன்றி உலகமெல்லாம் சம்காரஞ்செய்வான்போல் அச்சமுறுத்த லாடின், அதுகண்ட பிரமன் முதலானதேவர்கள் யாவரும் என்ன செய்வோமென்று வருந்தலாயினர். திருமால் கிடுகிடுென்று நடுங்கி அச்சிவபிரான் சன்னிதியில் வெருதுரத்திற்கப்பால் நின்று அஞ்சலி பந்தனம்செயது அகமுருகி சர்வசக்தியுள்ள பராபரக்கடவுளாகிய தேவரீரே உலகங்களை யழிக்க நினைததாறமடுப்பவர்பாவொன்று, பற்பல புகழ்ந்துபோற்றலும் சிவபிரானகோபம் நீங்கி இடபாருடராய் மந்தகாசத்துடன் அப்புருடோத்தமமாயவனையருகிலழைத்து உனக்குவேண்டும் வரம் யாதென்ற ருளத்திருமால், சிவபிரானைவணங்கிக்கடவுளே உமமுடைய அடியவருள் யான் முதல்வனாகவேண்டும் உம்முடைய சன்னிதானத்தில் எக்காலத்தும் யான் தெரிசித்து வணங்கி நிற்கவேண்டும் தேவரும் யாழும் போற்றிசெய்ததால் திருப்போற்றிச்சூரர் என்ற ஓர் அபிதானமும் தாங்கள் அணிந்துகொள்ளல் வேண்டும் என ஐயன் அவை உரைத்தையும் கொடுத்தருளிப் பிரமோதனையழைத்து அன்பா உன்னுலே பொய்புகன்ற பாதகனை எரித்தோம் உன்செல்வமெல்லாம் அவுன்வீட்டில் புதைத்துவைத்திருக்கின்றனன் அவையனைத்தையுங்கைக்கொண்டு ஓர் கன்னியைவிவாகஞ்செய்து இந்நகரிலேயேதீழிவகிப்பாயாக, அன்றியும் உன்னால் எரித்தாட்கொண்டவனென்ற ஓர் பெயரும் யாம் பெற்றனம். வேண்டும்வரங்களும்கேட்பாயாக வென்றருளினர். உடனே பிரமோதன் ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவனாகி அப்பிரா

னைவனங்கி சுவாமி என்பொருட்டு சாம்பராய்த்தேவரீ ரொரித்த  
ருளிய ஆதிசைவன் உயிர்பெற்றெழுவேண்டும் அடியேன்முடி  
வில் உம்முடையபாதரவிர்த்தத்தையடைய வேண்டும் என்றன  
ன். இவைவனைத்துக்கேட்டருளிய சிவபிரான் அவ்வாறருளிய  
வ்விடத்திலேயே மேறகுமுகமாயோசிவலிங்கத்திருவுருக்கொ  
ண்டருளினர், அப்புருடோத்தமப்பெருமானும்பிரான்சன்னிதி  
யிலேயே வணங்கிற்ப ராயினர்.

முனிவர்களே முன்னர் தீச்சுடர்மேல் விளங்கிய சிவபெ  
ருமான்புருடோத்தமப்பெருமான் புகழ்ந்துரின்றவிடம் அக்  
கோயிலினமேல்பாலாகும். தெரிசனஞ் செயது நிற்குமிடம்  
அக்கோயிலிற் சன்னிதியாகும். அப்பால்அந்தப் பிரமோதனைத்  
தேவர்களும் முனிவர்களும் பற்பல புகழ்ந்து வரங்களுக்கித்த  
வகடங்களிடவகளிறசென்றனர். பொடியாய்க்கிடந்த ஆதிசை  
வனும் பிரமோதன் கேட்டுக்கொண்ட வரத்தின்படி உயிர்பெற்  
றெழுந்த மானமொருபால் மனத்தையருத்தப்பிரமோதன் மு  
னவந்து, பொருளாசையால் நான் உன்னைமதியாமலிகழந்த என்  
குற்ற மனைதையும் பொருத்தருளல் வேண்டுமென்று அவன்  
பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கித் தன்வீட்டுக்கழைத்துச்சென்றுவி  
டி விளைநிலம் அணி புதைத்தவைததிருத்த திரவியம் மற்றுமுள்  
ளபொருள்களனைத்தையும் நல்வினன். பிரமோதன் விடி விளை  
நிலமுதலானவைகளை அவ்வருச்சகனுக்களித்துப் பொன் விதிக  
ளைமாத்திரவகைக்கொண்டு அதிப்பாதி சிவபிரான் திருப்பணிக்  
களித்து மற்றத்திரவியந்தால் ஓர் பெண்மணியை மணந்த இஸ்  
சை வரழ்க்கையுற்று சுவாமி எரித்தாட்கொண்டவரைக் காலந்  
தோறும் தெரிசிப்பதே ஒப்பற்ற விரதமெனக்கருதி ஒழுருவா  
னாயினன்.

முனிவர்களான் இக்கதையை எழுதினவர்களும் பூசித்தவர்  
களும்படனஞ் செய்தவர்களும் படனஞ்செயவிதவர்களும் அ  
ன்புடன்கேட்டவர்களும் பிணி தீங்கு கவலை முதலானவைகளை  
யணுகார் இப்பூமிக்கும் அவர்கள் அரசராகி வானவர்க்கும்மே  
லான தலைமை பூண்டவராய் இன்பமெல்லாம் அனுபவித்து முடி  
விற்பெய்தியும் பெறுவார்கள் என்று சூதமுனி கூறி யருளினார்  
எரித்தாட்கொண்ட வசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று

பதினேழாவது

சிவசர்மா காசிபராயடைந்தசருக்கம்.

பவமற நோற்றுரின்ற பண்ணவச் சூதன் மன்னைத்  
தவமுயர் முனிவர் னோக்கிச் சாற்றிய வெரித்தாட் கொண்ட[ங்  
சிவபிரான சரிதங்கேட்டோந் தெவிட்டாத வினபததாழந்தோ  
கவர்தரு வினையு நீத்தோந் கண்ணுதம் காட்பட்டோமால். (க)  
இன்னுமொன் றுள்பார் கேட்டற் கியைந்தன மிமவானின்  
கன்னிதன் பாகத்தார்க்குக் காசிபமுனிவனபூசை  
முன்னரோ நடாத்துவின்றோ. நென்றனை யன்னோள் முத்தி  
நன்னிலை காறுமுள்ள கதையெலா நவில்தியென்றார். (உ)

உலகெலாஞ் சிவமாக்காண்பா ருணாத்தசொற் சூதன்கேளா  
வலகிலாக் களிகொண் டெனற னையனமீர் கேணமினப்பாற  
மலமெலாம் புகழுங்காசித் தடநகர் வசிப்போனுள்ளச்  
சலமெலா மொழித்தோன் றன்பேர் சாறறுவர் சிவசர்மாவே. (ஈ)

சொல்லிய சிவசர்மாவஞ் சூழ்தரு சீடரோடு  
மல்லிய லுலகத்துள்ள மகிமைகூர் நீததம்வாசத்  
தல்லியந் கொன்றை வேணி யனகஞ்ஞாலயநக  
ணலலியலாடிப் போற்ற நானிலம் வலஞ்சூழ்காலை. (சு)

தொண்டைமா நாடுநாண்டிச் சோளமண்டலமுஞ்சூழ்ந்து  
வண்டணி கூத்தற்செம்பொன் மாலையோர் மகளாக்கனனி  
கொண்டதன் னூட்டிலுள்ள கோயில்களேத்திப்பின்னர்  
மண்டலமளக்குந தென்றன் மலையமாமலையிறசென்றே (ரு)

கலையமா முனிவன்பாத கமலங்கள் சிரமேற் சூடிச்  
சிலதின மாக்கண் வைகித் தெய்வதப்பொருளையாற்றி  
னிலகியதுறைகளாடி யினர்செறி களவினீழ  
லுலகெலா மீன்றான்பாகத் தொருவனை வுணங்கியாங்கே. (க)

பப்பக லிருநது பின்னர் நெல்லிமா வுனத்தின் பாகநகர்  
மல்கிய கருணையெங்கள் வரதர்க்கா கமத்திற்பூசை  
யலகலி லாறறு கிற்போன காசிப வபிதானந்தோ  
னொல்கலில் தவத்தி னிற்போ நொவருன்வாழ் கின்றோனென்ன,

பப்பல ருணாப்பவாங்கு படர்தாச்சிவசர்மாவுந்  
கற்பவருடனெழுந்து கனகமு முத்துஞ்சித்திப்

பொற்பமா பொருளைமேய புண்ணி பத்துறைரீராடி  
யற்பொடா மலகச்சூழ லருந்தவன சாலு புக்கான. (அ)

தவஞ்செயுங் காசிபனரூள் தாழ்தலுமுனிவ னேன்கி  
யுவந்தெழுந் தினிமை கூறி யுறறவா னுரைத்தியெனன்ச்  
சிவந்திகழ முனிவநினைத தேசிக னெனயான கொண்டேன  
பவம்படா தருட்கண சற்றே பார்த்தெனைக காத்தி பெனரூன்.

என்றலு முனிவன கேட்டிங் செய்கீன யாதலாலே  
கனறிப பவங்களைல்லாங் கடந்தனை யித்தலம்போன்  
மனறலேழ நீத்தமேபோன் மறஞ்ஞரி மூர்த்தியேபோற  
அனறிப திகாருழ வைப்பிற சொல்லுதற கிலையாலெனீரூன் ( )

காசிப னுரைத்தல கேட்டுக காதலகா சிவசர்மாவு  
மாசிலா வவைகளைல்லா மடியனுக்கருடி யெனன்  
வாசிகேர் தலத்திறகேறறு மகிமைகருரைத்தேழாகப  
பேசுந்ததவகள் காட்டிப பெருமையும் பேசவானுல (கக)

திருவின லரசோனோ சிறையிப் பறையாகி  
வீடுவருந் தாடகதேவி யெழுந்ருள கூரது நாளும்  
பாங்குற நிறகினரூளாற பகாதருந் தேவிதீர்த்த  
மாங்கதின் மூழ்கவென்னசகீடோ டாடினாஸ்! (கஉ)

மற்றதோ ரரசனயாகம் வரநி யழிப்பவீங்கு  
பெற்றிடப் புரிந்ததான டீடுசேர் சாலா தீர்த்தத்  
அற்றதோர் பெருமை யாவ ருரைப்பவர் மூழ்கவென்னச்  
சுற்றியகீடோடு தோய்ந்தன்ன குணபாற் சென்றார் (கக)

இவனுள தொருவனநீப மேறதுகை யுடனமூப் பின்று  
யுவமையி லோருவாவா யுறறெழுந்ததின லிந்த  
வவனியோர் தீபதீர்த்த மாமெனப் புகழுவா னெனன்ப  
பவமறக் கறபாரோடு படிந்தன னப்பாற் சென்றார். (கச)

எனமனை யதிதி யென்பா ளித்திரன் வாகைகுட  
வன்மையார் தவங்கள் செய்து வரம்பல பெறரூள்யானு  
நனைமைகள் பெற்றே னென்பேர் நவிலுமிந்நீததமென்னத்  
தொன்மைசேர் கீடோடு தோய்ந்தன்ன றென்பாறுற்றார். (கரு)

பழுதிலா தலகங்காத்தபடர்புழு மேனியேந்தன்  
முழுதலு மாற்றயர்ந்த முழுப்பொலன் மேனியானுன்



உருகா சிவசர்மா காசிபனாயடைந்த சருக்கம்.

மருவலான சடிஸீத்த மாம்புழு மாறி நீத்தந்  
தொழுதிவண் டாழ்சுவென்ன மூழ்கினன குழலோடு (கக)

சித்திரன் குயிலாய் மேனாட் சென்றிதின் மூழ்கியெங்க  
ளத்தனைப் பணிந்து தேவனாயின ஞங்கிதன்பேர்  
ஞத்திர வினைகணிக்குங் கோகில தீர்த்தமெனனப்  
பத்தியா யெவருமாங்கு படிந்தனர் கூடபாற் செனாரர். (கஎ)

கங்கையோ டெழுனை மற்றைக் கலைகளெனுமநீத்த  
மின்றமும் குண்டமாக வெழுந்ததோ ராசர்க்கெனன  
வங்கதின் மூழ்கியாரு மருள்புரு டோத்த மப்பேர்  
செங்கணமா றனியிற்சென்றார் காசிபன் மீண்டு செப்பும். (க)

சரதமே யென்னப் பொய்மை சாற்றிய பதகன்றியா  
லெரிபடப் புரிந்தார்கோப மினிதுநீங்கிடக்கை கூப்பி  
விரிதரப் புகழ்த மாயோன் மேயினன வணங்க வென்ன  
வரியரி யென்று போற்றி யததனார் கோயில் புகார். (கக)

செவ்விய சிவசாமாயான் செயதமா மகத்தின்மேய  
நவ்வியங்கரத்துப் பெம்மா னறுமலர்ப் பதங்கள் போற்ற  
வெவ்விய வினைக டுந்து வியனகதி பெறுவாரென்னப்  
பவ்வனேர் டேடோடு பணிந்தனன் வடபாறுற்றார். (உ௦)

மூன்னோர் பொய்சொன்னான மூனெரி மடுப்பச்செய்த  
தன்னிகரொரித்தாட்டுகொண்ட சங்கர மூர்த்திகாண்டி (ச)  
பொன்னடிவணங்கில் வேண்டும் பொருளெலாமணிப்பொன்னச்  
சன்னிதி யெவரும் போற்றித் தாழ்த்தனர் கனிப்புறறால். (உக)

விளங்குமா லபத்திலுள்ள மீனாட்சி சுந்தரோசர்  
வளங்கெழு மூர்த்தியெல்லாம வகைவகை முனிவன் கூறி  
யுளங்கனித் தினிதுபோற்றி யருகிய சிவசர்மாவைத்  
தனந்திகழ துவச்சாவிக்குட் டகவுடனழைத்துச் சென்றான். ()

சென்றகா சிபனார் பாதஞ் சிவசர்மா வணங்கிப்போற்றி  
நின்றுமா னிடராய் வத்தோர் நிரந்தரம் புரிதல் வேண்டு  
கன்றுசேர் கருமமெல்லா நவில்கெனப் புலன்களெல்லாம்  
வென்றவன் முறைபா லெல்லாம் விரிதர வினம்பச்செய்தான்.

சிவசர்மா காசிபனாயடைந்தசருக்கம்முற்றிற்று.



## பதினேழாவது

சிவசர்மா காசிபராயடைந்த சநூக்க வசனர்கருக்கம்.

பந்தபாசமறத் தவஞ்செய்து சிறந்த பண்ணவனாகிய கு  
முனிவ ருரைத்தருளிய எரித்தாட்டுகொண்டார் நிவ்விப சரித்தி  
சமனைததையுங்கேட்டு ஆரந்த சாகரத்தில் மூழ்கிய கையிசவன  
த்து முனிவர்கள் யாவரும் மீண்டும் அச்சுதமுனிவரை நோக்கி  
முன்னோ சுவாமி காசிபேச்சரரைக் காசிபமுனிவர் பூசசெய  
து வருகின்றனர் என்றீர், அம்முனிவர் முத்தியடைந்தது வரை  
யுள்ள கதைக ளனைத்தையும் உரைத்தருளவேண்டுமெனச் சூத  
முனிவர் கூறுவா ராயினர்.

முனிவர்களே சுவாமி காசிபேச்சரரைக் காசிபமுனிவர்பூ  
சசெய்து வருகின்ற நாளில் புண்ணிய சூத்திரமொகிய காசி  
மா நகரில் வசிக்கின்றவனும் பற்றற்றவனுமாகிய சிவசர்மாவெ  
ன்னுமோர் அந்தணன் அளவற்ற சீடர்களுடன் பூலோகத்திலு  
ள்ள தீர்த்தங்களைத்தினும் நீராடிச் சிவாலயந்தோறுந்தெரிச  
னைசெய்யக்கருதிப்பூவலஞ்சூழ்ந்து அநேக நாடு நகரங்கள் கடந்  
து கடைசியாயப் பாண்டி நாட்டில்வந்து பொதிகையிற் சென்  
து அகத்தியமுனிவரைக்கண்டு தெரிசனஞ் செய்து இந்திரலேத்  
தலமாகிய பாவஞ்சமென்னுந்தலத்தில் வந்து ஸ்ரீ லோதாம்பி  
கை சமேதராய் விளங்காவின்ற சுவாமி பாபவிராசேஸ்வரரைவ  
ணங்கித்துதித்து வசித்துவருகையில் நெல்வினத்திற் தவத்தீற்  
சிறந்த காசிபொன்ற வேரர் முனிவர் சிவபிரானுவப்பக் கைவக  
ரியஞ்செய்து வருகின்றனொன்று பல முனிவர்களாற கேளவி  
யுற்றுச் சீடருடன் அந்நதி விருகரைகளிலுமுள்ள தீர்த்தகனி  
ல் விதிப்படி நீராடி சிவாலயங்க ளனைத்தையும் போற்றி  
செய்து ஆமலக வனத்தில் வந்து காசிபமுனிவர் ஜச்சிரமத்தி  
ற்புகுந்த தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கு மம்முனிவரை வணங்கி  
நின்றனன். காசிபர்நிஷ்டையிலீகவி வுணங்கிநிறகின்ற சிவசர்  
மாவையுபசரித்து வந்தகாரியமேதெனத், தங்களை ஆசிரியனாகக்  
கொள்ளவந்தேனென்று சிவசர்மா கூற இருவருங்கனிப்புற்றவ  
ராய் வாழுகையில் காசிபர் அம்பைத்தல மகிமை முழுவதுஞ்சி  
வசர்மாவுக்குரைத்து, அவ்விடத்திலுள்ள ஏழுவகைத்தீர்த்தங்களை  
புன் காண்பித்து மூழ்கச்செய்து சுவாமி காசிபேசர்\* எரித்தாட்  
கொண்டவர் ஸ்ரீ யீசுட்டி சுத்தரோசர் புருடோத்தமப்பெருமா

## உஞ் 'சிவசர்மா முத்திபெற்றசருக்கம்.'

ள் ளுடைய கடவுளா தெரிசன்களையுஞ் செயவிததுச் சரிததிரங்க ளானைததையு முறைத்துத் தான்வசிக்கும் பன்னசரலைக்கு ளைழ த்தவரலுமசிவசாமா காசிபரை வணங்கி முனிபுங்கவரோ! உலக கத்தில் மனிதராயப்பிறந்தோரா நாடோறு மனுட்டித்துவரவே ண்டி முறைமைகளானைததையும் அருளிச்செய்யவேண்டு மென்று பிரார்த்திக்கக் காசிபா அவைகளைபெயல்லாம் முறைப்படி கூறி யருளினா.

சிவசாமா காசிபராயடை நத சருக்கவசனக்கருக்க முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது

### சிவசர்மா முத்திபெற்ற சருக்கம்

செயிர் விண்ட மாதவர்க்கோர் சிரோமணியான காசிபனு ள் சிவசர்மாவு, முயிலொன்றா யுடலிரண்டா யாமலக வனத் திடத்தி லுவநது வாழ்நாட், கயிலொன்று பொருநையுள து றைகளெலா நீராடிக் காசி செலவான், செயலொன்று சிவச ராமா காசிபாதாண முடிசூடிச்செயினான். (க)

அன்னவனறன மொழிகேட்டுக காசிபனும விடையளிப்ப வடித்தாரோடி, தன்னிகரும் பொருநையிலே நீராடிக் குயிலே சர் தாளகளுக்குடி, வன்னிவடி வாயொளிநு மெரித்தாட்டுகாள வள்ளறனை மரகதப்பெண, கன்னிதனைத் திருமாலேக் கண்ணார ப்பருகியொரு கருத்துட் கொண்டான. (உ)

போத்தபத முன்னிர்ப்பப் பெரிதமனம் பின்னிர்ப்பப்பின் பாற சீடர், சீர்த்திசொலி வரப்பொருநையிருகையி னீத்தமெ லா சிறப்பினாடி, யார்த்திபெற வாயவகளை பலபோறறிக் கரி காத்த வாதிலுல, மூர்த்தியிரு தாளவணங்கித் தலவாச மிருநது தவ முறையிறசெயதே. (ங)

வானவர்கோன் மருதாடி நிழலளிப்ப வீற்றிருக்கும் வரத னாதந் தேனமரும் பதமலரோ சென்னிமிசை யணிமலராய்ச் செ யது மேலா, ஞானமுதச சிலதினமுற் றப்புறத்து நீத்தமெலா நானஞ்செயது. மீனமுறுஞ்சங்கமத்து நீராடி வுடதிசைக்களை மீண்டானாடி. (ச)

தெனமதுரை காளத்தி முதலான தலங்களெலாந் தெரிசி ன்ந்தேத்தி, கண்மலினை தவிழ்த்தானாங் கங்கையிலே நீராடிக்

கைலைவாழ்வைப், பொன்மயமாம் வில்லிதலை விசுவேச நாய  
களைப் புகழ்நது போற்றி, நன்மையுற் சிலதினமாவ இருந்த  
தென்பின் பிரயாகை கண்ணியப்பால். (டு)

மேலான பிரமகபா லத்தலம்போ புலகமெலாம் வெறுத்  
தானாடி, மாலான வர்க்கரிய பொருபரமன் சேவடியின் மன  
கலப்பச், சாலான நிட்டையிலே பலகால மிருந்துசிவ பத  
வி சார்ந்தான், தோலாத நிட்டையிலே சீடொலா மாங்காங்  
கு துலங்கினூரால். (சு)

முடியாத வைராக்ஷ நிட்டையினூர் சிவசர்மர் முத்தியெய்  
த, கடியாருஞ் சரிதமிழைக் கேட்டாரும் கைலைநிலை காண்பா  
ரெனன, நெடிதான மறைகளெலா நனிதேர்ந்த சூதமுனி நிக  
ழ்த்தக்கேட்டு, வடியாத கனிப்பினராய் முனிவொலாம் வணக்  
கமொடு வகுப்பதானார். (ஏ)

வேறு.

திருத்தமா முத்திசார்ந்த தெய்வதச் சிவசர்மாவின்  
சரித்திரங் கேட்டு வந்தோர் தமிழ்முனி பொதியின்மேவி  
யிருத்தன னென்று பெற்றனனெம்பிரான் மணத்தின்காட்சி  
யருத்தியிற் கண்டுகொண்டா னருங்கவென் றிடவஞ்சூதன் (அ)

வேதமா தவத்தீர் நன்று விளம்பினிர் முன்னோர் வேந்த  
னாதிநாட் காசிபேசர்க் கணிதிரு விழாநடாத்தும்  
போதினா மெட்டா நானிற் புங்கவன் சூதமுனிக்ருச்  
சோதிசேர் மணத்தின் காட்சி தந்தன னென்று சொற்றான். (க)

சொற்றது கேட்டு மற்றைத் தாய்தவொல்லா மீண்டு  
நற்றவச் சூதசொன்ன நறுவிழா வதனின்மேனாட்  
கற்றவர் புகழ்மந்தக் கலையமா முனிவன் காட்சி  
பெற்றது விரிக்கவென் னச் சூதமா முனிவன் பேசும். [ஐ]

சிவசர்மா முத்திபெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினேட்டாவது

சிவசர்மா முத்திபெற்ற சருக்கவசனச் சருக்கம்  
முனிவர்களே! அப்பாற் காசிபருஞ் சிவசர்மாவும் உயிரு

உக0 சிவசர்மா முத்திபெற்றவசனச்சுருக்கம்.

முடம்பும்போல அன்னியோன்னியமாய் அந்த ஆமலக வனத்தி  
ல் வாழ்ந்துவருகையில் ஒருநாள் சிவசர்மா காசிமா நகரஞ்செல்  
லரினைந்து காசிபமுனிவரை வணங்கி விடைபெற்றுப் பொரு  
டைமா நதியிலிருக்கையிலுமுள்ள தீர்த்தங்கனி ன மூழகிச் சிவா  
லயங்கடோறுந் தெரிசனஞ்செய்து யானையைக்காத்தருளிய ஸ்ரீ  
ஆதிமூலப்பெருமாள் திருவடிகளை வணங்கிச் சிலதின மவவிடத்  
தில்வசித்துத்திருப்புடைமருதுருக்குச்சென்று ஸ்ரீபுடாச்சுனே  
சுரரைத் தெரிசித்துத்தலவாசமாய்ச்சிலதினம்வாழ்ந்துசங்கமுக்  
ம்வரைநீராடி மதுரை காளத்தி முதலான தலங்களிற்சேவித்து  
க்காசிமா நகர் சென்று சுவாமி விசுவேசபபெருமானை வணங்கி  
'ச்சிலதின மவ்விடத்திலும் வாசஞ்செய்து உலகப்பற்றுத் தொ  
டுவகியு சித்தவிறுத்தி புடையவாய்ப பிரயாகையிற்சென்று சிவ  
பிரான் பாதாரவிந்தங்களைத் தியானித்துஆகார நித்திரையிலலா  
மல் வாங்காத வைராக்கியமுடன் அளவறற காலம் நிஷ்டையி  
லிருந்து கஷ்டசியாய்ச் சிவகதி சார்ந்தனன். மறறைச சீடாக  
ளும் சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தியானித்துத் தவமபுரிவாரா  
யினா.

முனிவர்காள்! இச்சிவசர்மாவின் சரிதங்கேட்டவரும் சி  
வகதிபெற்றுய்வார்கள் என்று சூதமுனியுரைத்தது கேட்டு மற  
றைய முனிவர்கள் யாவரும் ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவராய்  
அப்புராண முனிவனை வணங்கிச் சிவசர்மாவின் புண்ணிய சரித்  
திரங்களைநீதையுங்கேட்டு மகிழ்ந்தோம் முன அகத்தியமுனி  
வர் பொதியாசலைத்திற கெழுந்தருளிநா எனறனை அமமுனிவனு  
க்குச்சிவபிரான்திருமணக்கோலக்காட்சி பெவவிடத்தி ஸ்ருளிச  
செய்தனனொன்ச் சூதமுனி சுவாமி காசிபேசா கொண்டருளும்  
'எட்டார் திருவிழாவிற காட்சி கொடுத்தனர் என்று கூறலும்  
முனிவர்கள் யாவரும் அப்பிரான அகத்தியமுனிவருக்கு மணக  
கோலக்காட்டிய புனித சரித்திரம் சொல்லியருளவேண்டு மெ  
னச்சூதமுனி மேற்கூறுவாராயினர்.

சிவசர்மா முத்திபெற்றவசனச்சுருக்கம்

முற்றிற்று

பத்தொன்பதாவது

அகத்திய முனிவருக்குக்காட்சியளித்த சருக்கம்.

ஆகம முறைமையெல்லாங் காசிப னருள முன்றோ  
யாகஞ்செய வசுமனப்பே ரரசர்கோன் மாகதப்பெண்  
பாகமா ருயிலேசர்க்குப் பங்குனித் திங்கடன்னில்  
மாகமா ரும்ப ரிம்பா மகிழ்ந்திட விழாச்செயகாலை. (க)

எழுதினத் தடிமை கொண்டா ரிதையாம்ப ரத்துஞ்சொன்ன  
கெழுமணி வெளியிடத்துறு கிங்கினிப் பதமொன ழானறி  
வழுவுற நடனஞ்செய்யும் வரதனாரிரண்டு காலந  
தழுவுமந நகரஞ்சூழ்ந்து தனியெழுந தருளா நினருர், (உ)

எட்டாநா னெனக்கைய லிலங்குபைங் கோலனகொண்டு  
மட்டாருவ சூழலிபாக மருவிடப் பவனி கொள்வான்  
கட்டாருந் தபனமாதி கனவபி டேகந கொண்டு  
பட்டாரு மலருமற்றைப் பணிகளு மணிசெய தப்பால. (ங)

அடியவ ரரிதினலகு மழுதெலாங் களிப்பிற கொண்டு  
முடிவிலா வாசதியனகண முதுமறை முழக்கஞ்செய்ய  
மடுவிலாத னுபதீப வரிசைநற காட்சியெல்லாம  
படியவோ டெவருநகராணப் பராபரன கொறுவிலைவகி. (ச)

பவகாமீ யங்களைன்ற பற்றரும் படிவர் வேண்டச்  
சிவகாமி யமமையோர்பார் நிகழ்தரத் திருநடஞ்செ  
யுவமான மறற காட்சி யுலகெலாந் காணவெண்ணீர்  
நவமான விமரணமீதி னுயகன் வீற்றிருந்தே. (ரு)

ஆரண மாகமங்க ளணிபெறு முழுவம் வெள்ளை  
வாரணம் வீணையேதன வானவ ரிம்பர் நாகா  
நாரண விபாகன் கூறு நாமகீதனக ளார்ப்பத்  
தோரண வீதிதோறுந் சூழநிடைந செழுநதான மாதோ. (ர)

இங்கிலை யாகமுனனா ளிமாசல மகளை வேட்டுஞ்  
சங்கரணேவலாலே தமிழவரை சார்ந்தயோகி  
யங்குவந்துனக்கு யாமே யருண்மணக்காட்சி யினபம்  
பொருகிடத் தருதுமெனருர் போநதில ரினஹுமெனறே. (எ]

ஆவியுந் துடிக்கநொந்தா னையனே யந்நாளினரு  
போவெனப் புகுனரூய நீகொள புதுமணக்காட்சி தனனைப்

உகஉ அகத்தியருக்குக் காட்சியளித்தசருக்கம்.

பாவிநான பார்க்கலாகா தென்றவோர் பான்மைதானே  
சாவதா முயிர்சுமந்து தரித்தன லின்னுந்தானே. (அ)

மைக்கட்டி யணையநெஞ்சைப் புலன்செலும் வழியிற் போக்கிப்  
பொயக்கட்டி யணையமாதர் பொலம்புவி நாடித் தீமே  
னெயக்கட்டி யணைய நானு நெக்குரு கினனோவையா  
கைக்கெட்டி வாயக்கெட்டாது கடந்ததுன மணத்தின் காட்சி.

கண்ணுதா லுண்ணைக்காணுக் கண்களும் வாழ்த்தா வரையும்  
வண்ணரீள் புகழ்கேளாத செவிகளும் வணங்காக்கையு  
முண்ணிகழ் னுருகா நெஞ்சு முற்றவர் தம்மை நீரூழ்  
மணணிவஞ் சுமத்த லந்தோ வம்பினும் வம்பே யனறே. (க)

சந்திரப் பிறைவிளங்கு சடிலமுங் கருணைபூந்த்  
சுந்தர வதன மைந்தந தோகையோர் புறமும்பாச  
பந்தனை யறுத்தாட் கொள்ளும் பதங்களு நோக்கி நோக்கிச்  
சுந்தனை களிக்கப்பெற்றா சென்மமே சென்மமன்றே. (கக)

கோடானு கோடியான பிறப்பெலாம் ருறிப்பொனருகி  
வாடாத தவங்களுளும் வளர்ப்பவ ரப்பாலீண்டு  
பீடாரும் புனிதராகப் பிறந்தவ ரவனோ கண்ணுற  
றோடாரு மொருவன றன்னை நோக்கினா சுகித்து வாழ்வார்.

ஆதலா லிஃதொன்றில்லேற் காவதொன்றில்லை யென்ன  
வேதமா முனிவனுள்ளம் வெதும்பின லினிமேலீண்டு  
நாதனார் மணக்கோலத்தை நாடிடா திருக்கேனென்ன  
மூதெரி மூட்டிநாப்பன் லாவாத தவத்தி னின்றான். (கங)

வேறு.

மலமறு தமிழ்முனி மாதவ மின்னச்  
சிலதினம் புரிதலுந் தெரிநது கொன்றையார்  
விலமலி சடையினன் விரைந்து சென்றான்  
சலமறு முனிவரன் மனத்திற் சார்ந்தான். (கஉ)

அனபகே னின்றவத் தகழிழ்ந்தன  
முன்புனக் களித்தது முடிப்பவந்தனம்  
(பான்பபி லம்பையிற் பூமிகாவல  
னினபொடு திருவிழா வியந்து கின்றான். (கடு)

ஆங்கு காணிய வமரர் மாதவர்  
பூவகமலத்தவன் புனிரிமேலிய

னோங்கிய திரீபுவ னத்து முறமுனோரா  
தாங்கிய கனிப்புட னுங்குச சாராதனா. (45)

ரிய காதலின மகிழநது யாங்கொளத  
திருவிழா பறபலர் செயய நினறனா  
பெருவிழா விதற்கிணை பேசற நிலைமொற  
கருவிழி படைததவா காணுங் காட்சியே, (46)

என்டினத் திருவிழா வின்று யாமுமை  
யண்டையிற களித்திட வாவணநொறுங்  
கண்டவர் வினைகெடக் காட்சி நன்குதந்  
தொண்டரீ துணையுடன குழசசெனறிடின். (47)

நீடுநம் மணததொடு நித்தககாட்சியும்  
பீடுறக் கண்டுநற பேறு மெயதுவை  
வாடலென செலலென வகுத்தொரா நீளசிலை  
யாடகப பொறையின் எனகநரநனன (48)

கரந்தலும விழிகுதனை கடைய மாதவத  
திரத்தினி னீறுகினன சிவபிரானசெய  
துரத்தினி லானறின் னுணாவின் மா முனி  
சிரத்தினிற் கரத்துணை முகிழ்ததுச் சோத்தினன. (49)

பற்பல புகழ்ந்தனன் பணிநது போற்றினன  
தற்பா வெனக்குறின் காட்சி தநதிட  
வறபொடங் கழைத்தனை யகிலத தெனறுனை  
பொற்புள லிலொனப் புகனறு துளளிஞன். (50)

சேடரு மறமுள கவத்தின செல்வரு  
மேடணி குழலியு மெவரும பின்செலக்  
கூடமுங் குன்றமுங் கடநது கோலமாப  
பீடியர் சிங்கையிற பெயாந்து செனறனன. (51)

வாத்தியத தொனிகளும் வணங்குந்தேவாசொற  
ரோத்திரத் தொனிகளுஞ் சோத்திரம்புகக்  
காததிர முழுவதும புளகககஞ்சகம்  
போர்த்தனன் குழாத்தொடு விலாந்து பேர்யினுன்.)

தன்னக முன்செலச் சடலம் பின்செல  
வன்னதி நிழலென வடுததுச் சேடருமீ



௨௩௪ அகத்தியாருக்குக் காட்சியளித்தசருக்கம்.

பன்னியு முனிவரும் பார்த்து மனசெலக்  
கண்ணலம் வழி பல கடக்க லாடினன். (௮௪)

அள்ளிமே லினபகீரமப கந்தர  
வுள்ளமே லெமபிரா னுருவ மூன்றுறப்  
டள்ளமே நாடிமேற பநநது செலதுமோரா  
யெள்ளமே போனறன சமபை மேயினா. (௨௫)  
வேறு.

கற்பாரு மாதவருங் கற்பினுககோ ரரசாசிக கமழகினுருந்  
மற்பாரத் தொடர்ந்துவரக் குறியபெருந் தமிழுனிவ னமபை  
மேலிய, பொற்பாருந் கடைநகரு நடுநகருங் கடநதுமணி பு  
ணைநதமாட, மெற்பாடு தனைப்பெரினும் பகல்விரிக்கு முதனக  
ரத் தினிது வந்தான். (௨௬)

தாமநிறை தோரணமுந தீங்கரும்புங் கணிக்கதலித தாழும்  
வாசத, தாமமெலாம நிறைகினற தெக்கணமா வீதிதனிற சா  
ரமாலவேத, னேமமுறு முனிவ லொல்லாங் கரங்குவித்து வா  
ழத்தெடுபய விமவா னீனற, கரமவல்லி படாசிவமாவ கற்ப  
கத்தைப் புட்கமேற களிப்பக்கண்டான். (௨௭)

குதிகொண்டான சநிதியிற சென்றிருகை சிரமீது குவி  
த்துக்கொண்டா, னதிகொண்ட வெள்ளமென வருமினபக க  
ண்ணீரா னனைந்து கொண்டான், விதிகொண்ட நயமவியந்தா  
ன் மூன்றுமுறை வலஞ்சூழ்நது வியந்து போற்றி, நிதிகொண்  
ட வாதுரனபோன மதிகண்ட வாரிதிபோற களித்து நினறான்.

விண்ணுரு மீமாலயமும் விளங்குமணிப் பநதருழி விரிந்து  
நின்ற, வெண்ணுத வுயிர்த்தொகையு மெமபெருமான் பிராட  
டிகர மினிது பற்றிப், பண்ணுருங் கொலுவிருந்தவ கருளசுரந்  
தகாட்சிகளுந் பரமயோகி, கண்ணுர வந்தவிமா நத்திடத்திற  
கண்டினபக் கடலுளாழந்தான். (௨௮)

நினைவார்தந் நினைவிடத்தி னினைந்தபடி நின்றருளு நிமல  
மூர்த்தி, தனையாருங் குறுமுனிக்குத் திருமணத்தின காட்சியெ  
லாதநது போற்ற, வினையாவுந் துடைத்தருளுந் திருநடனத்  
திருவுருவம் விளங்கக் காட்ட, மனையாரு முனிவருடன தமிழ  
முனியச சபேசாதிரு வடிவங்கண்டான். (௨௯)

கொனறைமதி நதியவரு கொக்கிறகு நெருங்குசடை குறு

ங்கக கண்டா, னனறருளு நயனமுடன மறைநவிலு ௬ திருவா  
யி னலமுககண்டான, வெனறிமழு முழவினமு மயினயமு ம  
ருவுசரம் விளங்கக்கண்டான, மனறலங்கு விளமெனபோ ட  
ரவுசிர முதலணி கொள் மார்பங்கண்டான். (௩௧)

உழுவைதரு முடைகண்டா னுரகவரை ஞாணதினமே லொ  
ளி ரக்கண்டான், வழுவினமறை யொருநான்கு மறியாத பதம  
லாகண் மகிழ்ந்து கண்டான, விழுதுவிடு திருநீற்றின் முழுகக  
ணிநது விளங்குதிருமேனி கண்டான, ரெழுது தொழு துறுகி  
னற வானநதப பெருங்கடற்கோர் துறைகாணுதான். (௩௨)

பூவாரு நான்முகனு நாரணனு மறியாத புனிதவென்றுந,  
தேவாரு மொருகோடி மறைப்புலவர் தேடிவைத்த திருவேயெ  
ன்றுந, காவாரும பொதிகையிலவர் தழைத்தெனையாட்கொ  
ண்ட கரும்பே யென்று, நாவாரப்பலதுதித்துப் பரவசமுற்ற  
டிககமல நயநது நினருன். (௩௩)

நினருன்மே லருட்கடைககண் சிறிதளித்தங் கருகழைந்து  
நித்தநாதன், பொன்றாத தமிழமுனிவ வுனக்குரைத்த படிநம  
து புதுமணத்தி, னனருன காட்சியொடு நடனமிடு காட்சியே  
லா நல்கல செயதோ, மினருனி வேண்டுவர மளித்தருளவோ  
ங் கேட்டியென விசைத்தானெனதை, (௩௪)

ஐயனருண் மொழிகேட்ட முனிமகிழ்ந்து மீட்டுமவ னலா  
த்தாள்போற்றிச், செய்யவனே நினவருளாற பெருதன வொ  
ளநிலையெனினுஞ் செபபுகினதேன், வையமெலாம் புகழிந்த வ  
மபையிலே யாண்டிதொறும் வருமிநநாளி, லுயயவன தருட்  
காட்சி தந்தருளவேண்டி மெனரு னுணர்வின மிககான். (௩௫)

மகத்துவஞ்சோ குறண்முனிவ னுரைத்ததுகேட் டகிலேச  
ன் மகிழ்ந்து நோக்கி, யகத்தியநீ கேட்டவர மஃசளித்தோம்  
வேறுசில வருளவோங் கேட்டி, சகத்திலுளோ ரென்காடநி  
நீபெறுவடா லுன்காட்சி தனைக்கண்டாலு, மிகத்தினொடு பா  
த்திலுறு நலமனைத்து மினிதெயவ ரிசைத்தா மன்லே. (௩௬)

திருமணத்தின் காட்சியொடு திருநடனக காட்சியிவகு சி  
றப்பநிறஞ்சு, கருணையொடுதந்தளித்தோ மனபாநீ யினிப்பொ  
திகைக காணஞ்செனதே, யருமணஞ்சோ தமிழ்மொழியை வள

உகக ஆகத்தியருக்குக் காட்சியளித்த சருக்கம்.

ரத்தினிது வாழதியென வருளச்சிந்தை, புருகிமுனிவரன்பிரித  
ம கொளறுது மனவருத்த முறறுளேனும். (௯௭)

பரமனருட் பணிபெரிதென் றுளங்கொண்டான் பதமலரி  
ற் பணிந்து கொண்டா, னிருவிழியு மொருமனமு மப்பெருமா  
ன நிருவடிக்கே யெயத வைத்தான, சுரர்முதலோர புகழந்  
துமலா சொரிந்திடத்தென் மலையமலைச் சூழ னேக்கிந், திரு  
முனிவர் தனைச்சூழக குறுமுனிவன மேலாது செல்லும்காலை.()

கடைநகரி லிருப்பவரைப் பசித்தவன்போ'லமுதுதவக் க  
டைக்கணிப்ப, வடையிலமு தெடுத்தவர்கள் வரததாழ்த்தல் க  
ண்டனகனப்பாற் சென்று, னுடைநதவர்க டவஞ்செயலுக் கி  
ரங்கியவ னுற்றவர்க ளுதவுமன்னத். திடைதனது பதனகாட்  
டிவரமளித்துப் பொதிகையிற்சென் றினிதுவாழந்தான. )௯௯)  
வேறு.

கொண்டமா தவத்திரப்பாற் குறுமுனி பொதிகை சார்ந்தா  
னண்டர்கோன வீதிசூழந்தம் காலயஞ் சென்று னிந்த  
மண்டலந தன்னிலநாள் வருந்தொறுஞ் சபேசா காட்சி  
கண்டுதன னுழியிற் செல்வான கலையமாமுனிவன் மாகோ. (சம்)  
கண்ணுதற் பெருமாண் காட்டி கலையமா முனிகாண் போழ்தி  
லண்ணிநின் றேத்தி வந்த வடியவர்க் கமுத நல்கி  
யுண்ணிகழ்ந்துருகினினரே ருலகெலாம் புகழ வினப  
நண்ணிநின் தப்பாலெங்க னாயகன பதவி சார்வார். (சக)

மக்களும் பொருளுயின்ப மல்கிய வாழவுஞான  
மிக்கநல லறிவும்கீழி மேவுவர் குறுமுனிக்கு  
நக்கனா காட்சி நல்கு நன்மைசோ சரிதமிழ்தைத்  
தக்கவர் முகமாய்க் கேட்டோரா சநததமுலகின மன்னே. (சஉ)

ஆகத்திய முனிவருக்குக் காட்சியளித்த சருக்கம்  
முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது

ஆகத்திய முனிவருக்கு காட்சியளித்த சருக்க  
வசனச்சருக்கம்,

முனிவர்களே! திருவிழாமுறைபண்புத்தையும் கா  
சிபமுனிவர் முகமாய்க் கேட்டறிந்த மனமனச் சக்கரவர்த்திபா

னவன் ஆகமமுறைப்படி ஸ்ரீ மரகதாம்பிகை சமேதராகிய ஸ்ரீ காசிபேச்சுரருக்குப் பங்குனிமாதத்தில திருவிழாநடத்தநிச்சையிததுத் துவசரோகண முதலவரிசையாக நடத்தி வருகையில் ஏழாநதிருவிழாவன்று சுவாமி நடராஜபெருமான் இரண்டிகாலமெழுந்தருளி புனரூங்காலமாகிய ஊட்டாம்பாள பச்சைசாத திககோலங்கொண்டு சசலவாதியந்தருமுழங்க வெள்ளிவிமானத்தில் ஆரோகணஞ்செய்து அடியார்களியாவருக்குங் காட்சி கொடுத்தருந்த திருவிதவலமா யெழுந்தருளா நின்றனர்.

இங்கு இவ்வாறாக முன் இமாஸபன் குமாரத்தியைச் சிவ பெருமான் பாணிக்கிரகணஞ்செய்கையில் அப்பிரான உத்திரவினபடி பொதிகாசலத்தி லெழுந்தருளிய அகத்திய மகாமுனிவாநாயிவ விடத்தில் வந்து வெருகாலமாகியும் சிவபெருமானுத்தரவளித்தபடி திருமணக்காட்சி நமக்கு இன்னுமளித்திலர், எனறு மனவருத்தமுற்று அநதோ கடவுளே! என்னைத்தெற்கே செல்லென்றருளினதின் காரணம் உமது திருமணக் கோலத்தைப் பரவியாகிய நான காணக்கூடாதேனறுதானே, புண்கள்போம் வழியில் மணதைச் செலுத்திப் பெண்பொன புவி என்ற இவைகளையே நசுகி உளருருகப்பெற்றகாரணந்தானே, சுவாமி! உம்முடைய திருமணக்காணி அடியேனுகருகைக்கெட்டி வாய்க்கெட்டாமறபோனது. கண்ணுதம் பெருமானாகியகடவுளே! உம்மைக்கண்டு களிப்படையாத கண்களும் வரமுத்தாத வாயும் உம்முடைய திவ்விய சரித்திரங்கள் கேளாதசெவிகளையும் ரிட்டையில் நினைந்துருகாத மனத்தினையும் உடைய மனிதர்களை இவ்வுலகம் சுமப்பது வம்பே யன்றே. கடவுளே! றுமது சந்திரப்பிறை விளங்குகின்ற சடாமருடத்தைபும் கருணைபூத தழகுபொருதிய ஐந்து முகாரவீந்தங்களையும் உமாதேவி வீற்றிருந்தருளுகின்ற ஓர பாகத்தையும் பந்தபாச மறுத்தருளும் ஸ்ரீ பாதாவிந்தங்களையும் பார்த்துப்பார்த்துச் சிந்தனை களிக்கப் பெற்றவா எடுத்த ஜன்மமே ஜனமமன்றே, கோடானுகோடியான பிறவிகள்தோறும் விடாது செய்துவந்த தபோபலமுடையவரோ அச்சிவபிரானைக் கண்ணாக்கண்டு களிப்பவர. ஆதலால் எவ்வகைப் பலனுமில்லாத நாயேனுக்கப்பிரான் தெரிசனமெவ்வாறு கிடைப்பதாகு மென்று பறபலபுகன்று நெஞ்சழிந்து இனிமேல அப்பிரான் திருமணக்கோலத்தைக்கண்டு களிப்படையாமல் உயிர்தரித்து வாழுகிலெனெனத்துணிரது பஞ்சாக்கினி மத்தியினின்று அருமையான தவஞ்செய்யுத்தொடங்கினன்.

## உகது 'அகத்தியருக்குக் காட்சியளித்தசருக்க வசனச்சருக்கம்.

இவ்வாறு அகத்தியமகாமுனிவர் தவஞ்செய்தலை யறிந்த கருணாநிதியாகிய சிவபெருமான் அம்முனிவன் நிஷ்டையிற் புகுந்து ஓ முனிவரனே! உன்னுடைய தவத்திற்கு வந்தோம் நாமுரைத்தபடி திருமணக்காட்சி யருள நிறைந்தோம் ஓர் அரசன் நமக்கோர் திருவிழா அம்பைமா நகரத்தில் நடத்திவருகின்றனன் இன்று எட்டார்த்திருவிழா இதுபோல் நமக்குத்தேவர்களும் திருவிழா நடத்தியிருப்பதில்லை அவ்விடத்தில் விண்டு பிரமன் முதலான தேவர்களும் முனிவர்களும் வந்து நிறைந்திருக்கின்றனர் ஆகையால் நீ உண்ணைச்சேர்ந்தவருடன அவ்வம்பைமாநகரத்திற்கிப்பொழுதே செல்வாயாயின் நம்முடைய திருமணக்கோலமுந்திருநடனக் கோலமும் கண்டு தெரிசிக்கலாகும் சீக்கிரம் செல்லக்கடவை யென வுரைத்தருளி மறைந்தனர். உடனே முனிவன் நிஷ்டையினின்றும் நீங்கிச் சிவபெருமான் கருணையை வியந்து கைகுவித்து வணங்கிப்புகழ்ந்து சீடர்களும் உலோப முத்திரையும் மறமறைய முனிவர்களும் புடைசூழ மலையாசலத்தினின்றும் புறப்பட்டுச் சிங்கைமாநகர்க்கடநவருகையில்வாத்தியகோஷங்களும் தேவர்கள் கூறுந்தோத்திரமொழிகளுஞ் செவியிடத்திற்புகுதலுங் களித்து ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரியப் புளகப்போர்வைபோர்த்தவனாய்ப் பள்ளத்திற்பாயும் வெள்ளம்போற் சூழ்ந்துவருவாருடன அம்பைமா நகரத்திற்சென்று கடையிடை யென்ற நகரங்களைபுந்தாண்டி முதல் நகரத்திற் புகுந்து பற்பல அலங்காரத்துடன் விளங்குகின்ற தெற்கு வீதியிற் பிரமன் விஷ்ணுதேவர் முனிவர் முதலானோர் தொழுது வணங்க இமாசலத்தி லுண்டாகிய உமாதேவியானொன்ற காமவல்லி படரப் பெற்ற பரமசிவமாகிய கற்பகதரு ஓர் வென்னிப விமானத்தின்மே லெழுந்தருளி வருதலைக்கண்கள் ருளிரக்கண்டு குதிகொண்டு விரைந்தெதிர்சென்று சிரமேற் கரங்குவித்து ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருக்கி நல்விதியை வியந்து மும்முறை வலங்கொண்டு வணங்கித் தரித்திரனுக்கு நிதினைத்தது போலவும் பூர்ண சந்திரனைக்கண்ட சமுத்திரம்போலவும் களிப்புற்றான். அன்றியும் முனிவன் அவ்விமானத்தள்ளே இமாசலத்தையும் அவ்விடத்திலமைக்கப்பட்ட திருமணப்பந்தளையும் அதற்குணிறைந்த அளவற்ற உயிர் த்தொகைகளையும் எம்பெருமான் பிராட்டியை மணஞ்செய்து கொலுவிருந்தருள்கின்ற காட்சியையுங்கண்ணுரக்கண்டு ஆனந்தசாகரத்தின் முழுகினன், நினைவார் நினைவின்படி நின்றருளும்

ப்பெருமான் தனது திருநடனக்காட்சி கொடுத்தருள முனிவன் சூழவந்தவருடன் அநநராஜபெருமான திருவுருவனைத்தையும் நோக்கிப் பறபல புகழ்நது வணங்கினன். உடனே சிவபெருமான அவ்வகத்தியமுனிவனை யருகிலழைத்து மந்தகாசத்துடன் எனக்கன்பனான தபோதனனே! நாமுனக்கு முன்னுரைத்தபடி திருமணக்கோலக்காட்சி தந்ததுமனரித்திருநடனக் காட்சியுங் கொடுத்தோம் இனிமேலுனக்குவேண்டும் வரங்களைக்கேளென றருளினா. உடனே அம்முனிவனமீண்டுமக்கடவுளை வணங்கிச்சுவாமி யடியேனெல்லாவரங்களுந் தங்களால் முன்னரே பெற்றிருக்கின்றே னாயினும் இப்போழுது வேண்டும் வரமொன்றுளது அது யாதெனின் வருடந்தோறுவகொண்டருள மிததிருவிழாவி லித்தினததில் அடியேனுக்குக் காட்சி தந்தருள்தலே, எனக்கடவுள் அவ்வரமளித்ததுடன் உன்னை இநநாளில் தெரிசித்தவர்கள் நம்மைத்தெரிசித்த பலனடையக்கடவார்களென மறஞ்ந வரமுங்கொடுத்துப் பொதிகை செல்லவிடைகொடுத்ததும முனிவன கண்களு மனமு மப்பிரான்பாற கிடப்ப மனைவி சீடா முனிவர் இவர்களுடன் அநநகரத்தின் மேல்பாற கடை நகரிற்செ லலுகையில் அவருள்ள சிலரை நோக்கிப் பசித்தவாபோலமுது கொண்டுவரச்சொல்ல அவர்களது கொண்டுவாக்கால தாமதஞ் செயதபடியால் அகத்தியா அபபாறசென்றனர் பிறகு அமுது கொண்டந்தவர் அம்முனிவனை காண்பபெருமையால் வருநதித்த வஞ்செய்ய அகத்தியர் மீண்டு அவவிடத்திற கெழுந்தருளி அவர்களளித்த அன்னத்தின்மேற்றனது திருவடிகாட்டி அவாநருக்கு வேண்டும் வரங்களுங்கொடுத்து பொதிகையிற சென்று தமிழ வளர்ப்பாராயினர்.

நைமிசவனத்து முனிவர்களே அகத்தியர் பொதிகைசார்ந்தனா வீதிகொண்டருளிய மடராஜப் பெருமானும் ஆலயத்தி லெழுந்தருளினர் அன்றுமுதல் வருடந்தோறும் இவ்வம்பைமாநகரத்தில் கூடியிகாசிபேசருக்கு நடனதுவரும் திருவிழாவினை எட்டாம்நாள் அகத்தியமுனிவர் ஜவகெழுந்தருளிச் சேவித்துப் பொதிகாசலத்திறசெல்லுகின்றனர். கண்ணுதம்பெருமான்காட்சி அகத்தியமுனிவர் காணுங்காலத்திற முமுங்கண்டு சேவித்துச் சிவனடியார யாவாக்கு மமுதருத்தி மனமுருகப்பெற்றவா இம்மைமதுமைப்பலுக்கை யடைவார்கள் இச்சரித்ததைப் பெரியோர்முகமாயக்கேட்டவர்கள் புத்திரசம்பந்தும் செல்வமுமஇ

## உஉ௦ காசிபர்கபிலமுனிவராயவதரித்தசருக்கம்

ன்பமும் நீழி வாழ்வும் ஞானமும் கடைசியில் மோக்கமும்பெறுவாகள என்று சூதமுனிவர் கூறியருளினர்.

அகத்தியமுனிவருக்குக் காட்சியளித்த சருக்க வரணச்சருக்கம் முற்றிற்று.

### இருபதாவது

#### காசிபர் கபிலமுனிவராயவதரித்த சருக்கம்-

தண்ணூர் தமிழமுனிவன நற்பரனார் மணக்கோலங்  
கண்ணாரக் கண்டகதை கேட்டுள்ளன களித்தனமென  
முண்ணாரின முனிவரொலா மொருசூத முனிவரைப்  
பண்ணாரப் பறபலவாயப் புகழ்ந்தினன பணிபவரால். (க)

வாசமெலாங் கமழுகின்ற வாமலக் வனத்திடத்திற்  
பாசமெலா மறந்த பண்ணவர்க்கும் பண்ணவனாக  
காசிபமா முனிவரன்றன சரிதமெலாங் கருணையொழி  
பேசிடிக வென்றிடலுஞ் சூதமுனி பேசுவனா. (உ)

இவ்வாறு குயிலேசர் முருகணியி னெழினோக்கித்  
தெளவவாத வானந்த சாகரத்தி னடுமுழுகி  
யெவ்வாயுரு சிவமயமா யிதையங்கொண்டியாவருக்கு  
மொவ்வாத யோகத்திற் காசிபனும் குறறிடுநான். (ங)

வேதண்ட மலைவினங்கும்விததனார் சன்னிதியிற்  
பாதங்கண முடிசூடி யாமேந்திப்பகாவேத  
கீதங்கள் பலபாடிக் கிளாகின்ற நாரதனார்  
கீதங்கொண் முகநோக்கிக் கருணையுடன் செப்புவரால். (ச)

இசைமுனிவ பூதலத்தி லெழிற்பாண்டி நன்னூட்டிற்  
நிசையனைத்தும் புகழ்நெல்லித திருவனஞ்சே ரம்பைதனி  
னசையனைத்தும் வலிததென்னை நாதோறு நயந்துமுடி  
மிசையிடத்து மனத்திடத்து மிகவேண்டு கிற்பானாய். (ரு)

மாதவத்தோர் தலைவனுமாய வானவரும் புகழ்நதேத்த  
நீதவுத்த மத்தலையே நிற்பானாய விளங்கு கின்ற  
தீதவிதத சிந்தை நந்தரு செலவென்னுங்காசிபனை  
யாதரத்தி விவ்வுழிநீ யழைத்தினிது வருகெனார் (ஈ)

முயருக்கு முதலவனருண் யொழிமுடிதாய் கிசைமுனிவன  
பூவிருக்கும் புகழெல்லிப பொதுமருழி படுததுயாரந்  
காவிருக்குந் தேவருக்கு மமுதிமீடு கத்தவாகன  
யாவருக்கு மிதைவென்னுந் காசிபனவாழிடத்துறருன். (௭)

முனவந்த யாழமுனிபை மூவாத கவுமுனிவன  
பொனவந்த மலராலே சூசைமுறை முயறயாற்றி  
யின்வந்த புகழ்பேசி யேகதிடது மிசைமுனிவன  
மன்வந்த களிதுண்ட மறநின்ன வழுததுவனால  
வேறு. (௮)

விமலமாதவனே வேதபாரகனே வியனமகத தமரனாயோ  
ம்புங், கமலனா மரபிற கதிரொன விளங்குங் கடவுண்டா முனி  
வனே கயிலை, யமலனா நினமேற கருணைகொண்ட நங்க ணைமு  
ததினி வருகவென்றருளச், சுமமுலா மிந்தவனத்துழி நினடா  
ற ரேனாநின்ன வருதியெனறுரைதகான. (௯)

தெய்வகா ரத்தா நாரபொலாதேய நுனவெனச செவிவழி  
தேக்கி, மெயவளா புளகப போலவைகொண்டனவின மெழு  
கென வுளமெலா மினங், யுயவழியடிகத தெனவிழித் துணையி  
லொழிவற வினபநா சொரிநது, கைவகை குவித்து முடிமிசை  
யேறறிக் கைலவாழ வினைமனங் கருதி. (10)

பறபல புகழ்நது தியானமுறநிருநது பண்ணிசைக் கிழவ  
னே நோக்கி, யறபனைசகிவமு மழைத்ததோ செல்லற கவாவி  
னனென்றுரைத்தப்பாற, பொறபமா காசி பேச்சுர ரம்மை  
புகழ்பெறு தாககேச்சுரனார், தற்பரா மூலநாதர்மாலிவரைத  
தனித்தனி புகழ்நதழவணங்கி. (11)

பொருரைமாதேவி யிருபதம் வணங்கிப் புனிதமா தவாப  
ல புகழ்க், கருதியமனமுந் கண்களோ ரிரண்டிவகாசி பேச்சுர  
ர் பதங்கிடப்ப, மருமலரமார் மழைமொனசகொரிநது வாழத்  
திட மகிமைகூர் முனிவ, னுருகிசை முனிவ னுடனொரு மாள  
த் துற்றன னம்பரினெழுந்தான. (12)

எழுந்ததோர் மாணஞ் சககரமனைய வெண்ணரு மண்டல  
ங்கடந்து, வரும்பறு பிரம னுலகமுற திடது மறறவ னுபசரி  
த்துடன்போய, மழுங்கிலா மாயோன பதவிசேர்த்திடது ம  
ற்றவ னினிமைசெயதெவரு, தொழுநதகை நிவாந்த கயிலைப  
ஞ்சாரற் றொடர்புறச் சேர்த்தனனப்பால். (13)



உஉஉ காசிபர்க்கிலமுனிவராயவதரித்தசருக்கம்.

இந்நவநுமிதநகிப்பதததுணை சிவப்ப வெண்ணிலா வழிபலக  
டநக, பெருவரை முடிமேன் மேருவினவிளங்கும் பீடுசேராலப  
மடுததுச, செருமுனை கவரு நநதியட பெருமான நிருவடிவண  
நகியாகவனாற, குருமணி மயிலோர பாகமாய விளங்குவ கு  
முகனார் சனனிதி யடைநதார. (யச)

அடைநதகா சிபனாக் குறநவா னந்தத் தளவினை யளந்திட  
லாமோ, குடைநதன னின்பவாரிதி யெழுநது குதித்தனன  
குணங்குறி கடந்தான, ஞெடைமலர்ப பதங்கள் சூழனனாகித்  
தோத்திரம பலபல தொடுத்தான, விடையுளா னவனைக்கரு  
ணையாலநுதி லழைத்தருள் சொரிந்திவை விளம்பும். (யரு)

என்றுநா முவக்கு மாலய மாக விதையமா மலரிட மளித்த  
நன்றுசோ முனிவர் நாயக வடிமை நயந்தவா நினறுனை யெவ  
ரோ, யின்றுநம் பதவி தருகுவ லுலகி லிருன்படு மதமெலாம்  
புடைத்து, வெனறிகொண டினிது சைவமேல விளக்கும் வித  
தகர் நினையலாதினிலை. (யசு)

ஆதலாற் சிறிது தாழ்த்தன மினிநீ யலைகட லுலகினி லினை  
யில், வேதமா தவருசேர் கபிலமா தவனாய் விளங்கிட வவதரி  
த்திடுவான, போதுதியழைத்து முத்தியார நருது மென்னலு  
ம் போற்றிமா முனிவன. மாதலமடந்தை தவமெனக்கபில மா  
முனி யெனவவ தரித்தே. (யஎ)

பொய்யெலா நிறைந்த புறப்புறச் சமயப் புதையிரு ளொ  
ழிநதிடச்சிறகத, மெய்யெலாம் விளங்கு சைவமென் றுறாக்  
கும் விரிகதி ருலகெலாம் விளக்கிச், செய்யலா முடைமை யா  
வர்க்கு மினிது தெரிதர வநுளிந லுணர்த்தி, புய்யலாம வழி  
யுங் கரட்டின னாகி புயர்தர வினிதுவாமுந தனனல். (யடி)

இக்கதை படனஞ் செயதவர்கேட்டோர் ாமுதினோ ரினி  
துபுகித்தோர், தக்கதாய்ப் படனஞ் செயதவ நுவப்பத் தாழ்  
விலா நிதிபல தருவோர், மிககதா முலகி லின்பமுற்றிருந்து வி  
த்தகன் சேவடி பெறுவார், நக்கனூர்க் கினிய சரித்திரக் கோ  
வை நடுமணி யிக்கதையாமே, (யக)

முனிவர்கா ளம்பை நகர்க்குறு சரித முழுவது மொழிந்த  
ன மென்னக், கனிநரு குதன் கழறது மற்றைக், கடவுண்மா  
முனிவரொழுந்து, தனிமுதல்காசி பேச்சுசுரந்தையல் தாககேச்

சுரர்தமை வணங்கி, யினியன புகழந்து சூதமா முனிவ னினை யடி பரவியாஹ் கிசைப்பாரா. (உய)

நின்னநுளதனும் பாழ்வினை யறுத்தோ நீன்கதி பெறுநத கை நிலைத்தோ, முன்னினை யுளரோ வென்னலுஞ் சூத னுக ன்முன் யான்கதை யுரைத்தே, னன்னதோர் பயனல் வானக திபெறுமோ ராறுகண்டனென மொழிந்தா, னின்னவாயா நுந கனித்தனராகி யினிதுவாழ்ந திருநதனா மாதோ. (உக)

காசிபர் கபிலமுனிவராயவதரித்தருக்கம்முற்றிற்று.

**காசிபர் கபிலமுனிவராயவதரித்த சருக்க வசனச் சருக்கம்-**

நைமிசவனத்து முனிவர்கள், சூதமுனிவரை நோக்கி ஓ பு ராணமுனிவரே! அகந்தியமுனிவா சிவபிரான திருமணக்காட்சி பெறறநுளிய சரித்திரமனைத்தையுங் கேட்டுக் களிப்படைந்தோ ம இனி அநத ஆமலகவனத்திறறவஞ்செயதுகொண்டிருக்கும் கா சிபமுனிவா சரித்திரமனைத்தையுஞ் சொல்லியருள வேண்டியெ ன வினாவ்லுஞ் சூதா சொல்லத்தொடங்கினார்.

முனிவர்களே! கேட்பீராக, வசமனனென்ற அரகனல நட த்தப்பட்ட சுவாமிகாசிபேசர் திருவிழாச்சிறப்பினைத்தையுநதெ ரிசனைசெயது களிப்புறறுக காசிபமுனிவர் அநத ஆமலக வனத தில் வரசஞ்செயது வருகின்ற காலத்தில கைலாசகிரியி லெழுந தருளி விளங்காநின்ற ஸ்ரீ சிவபெருமான தன் சன்னிதானத்திற கானஞ்செயது நிற்கின்ற நாரதமுனிவரை நோக்கி இசைமுனிவ நீ இப்பொழுதே பூலோகத்திறகிந்த ஆமலகவனத்திற சென று நமககனபனான காசிபமுனிவனை இவ்விடத்திற் கழைத்துவர க்கடவையெனறருளலும் அமமுனிவனுடனே பூலோகத்திலவந து காசிபர் ஆச்சிரமம் புகுதலுங் காசிபர் அந்த யாழ முனிவனை வணங்கி யுபசரித்தனன் உடனே நாரதர் காசிபரை நோக்கி உன்னைக்கைலாசத்திற கழைத்துவரும்படி கடவுளுத்திர வனித்தெண்ணையனுப்பினொனக் காசிபர் களிப்புற்றுச சுவாமி காசிபேசர் மரகதாம்பிகை எரித்தாட்கொண்டார் திருமூலநாத ர் புநுடோத்தமர் பொருநைமாதேவி இவாகனை வணங்கித்துதித் து ஓர்விமானத்தில் நாரதமுனிவனோ டாரோகணித்துஆகாசவ ழியாய அநேகமண்டலங்கள் தாண்டிப் பிரமலோகஞ்சென்று பி ரமதேவனுல் உபசரிக்கப்பெற்றவராய அவ்விடத்து நின்று நீங்கி

## உ உ ச காசிபர்கபிலமுனிவராயவதரித்த சருக்க வசனச் சருக்கம்

வைஞ் நஞ்சார்ந்தனா. அதுகண்டு விண்டு அவர்களை யுபசரித்  
து கைலையங்கிரியிற் செர்த்தலும் அம்முனிவரிருவரும் விமானத்  
தினின்று மிறங்கி பாதசாரிகளாய் வெஞ்ஞாநடந்துசென்று ம  
காமேநுனாவதம் போலவிளங் துகின்றதிருக்கோயிலையடுத்து நந்  
திநாயகனுத்திரவுபெற்று உள்ளேசென்று ஸ்ரீபார்வதிசமேதரா  
ய ஸீதரிநுந்நுளும் ஸ்ரீபரமேசுவரனாகக் கண்ணூரக்கண்டிகனித்து  
வணங்கிப்புகழ்ந்து நின்றனா அக்காலத்திற் காசிப முனிவருக்  
குண்டான ஆனந்தததையாரா லுமளவிடத்தக்கதன்று.

இவ்வாறு கனித்துநின்ற காசிபமுனிவரைச் சிவபிரான் கரு  
ணையோடருக் கழைத்து அனபா உன்னைப்போல நமமைஉபாசித்த  
வர்க ளொருவருமில்லை நீயே நமது முக்கியபக்த்தன் உனக்குநம்  
முடையமோகக மிப்பொழுதே கொடுக்கரினைத்தேமாயினும்பூ  
லோகத்திற் சிறசில புறப்புறச்சமயங்கள் தலையெடுத்து வருகி  
னறன அவைகளை நீக்கிச்சைவத்தை விளக்கவல்லமை யுள்ளவர்  
வேயிலலை நீயே யதற்குத்தகுந்தவன் ஆதலாற்றின தாமுத்தன்  
ன பின்னர் நாமேயழைத்து நவகதியளிப்போம் இனிமேல நீ பூ  
லோகத்திற்கபிலமுனிவராயவதரித்து நமதுசைவத்தை விளக்கி  
நலவழிபாவாககு அநுளக்கடவாயெனனலும் காசிபர் அவ்வா  
றே பூலோகத்திற் கபில முனிவராயவதரித்துபுறப்புறச்சமை  
யங்களாகிய இருட்டடலங்களினைத்தையும் சைவமாகிய தினகர  
னாலகறி உலகமெலாம் நலம்பெறுமாறு நல்வழிகாட்டிச் சுத  
மாய வாழநதுகனிப்பராயினர்.

முனிவர்களை! இப்புண்ணிய சரிதங்களைப் படனஞ்செய்த  
வரும் கேட்டவரும் எழுதினவரும் படனஞ்செய்தவர்க்குப்பொ  
ருளுதவிசெய்தவரும் நிம்மைமறுமைப்பலன்களனைத்தையுமடை  
வாராகள். அம்பைமாநகரத்திற்குள்ள சரித்திர மனைத்தையுஞ்  
சொல்லினேனென்று சூதமுனிசுறலும் மற்றையமுனிவர்களப  
புராணமுனிவனைநோக்கி உனனாலே யாங்கன்யாவரும் கர்மபா  
சமனைத்தையுநீத்தோம நற்கதிபெறும்பேறறையும்பெற்றோமெ  
ன்னச்சூதரும் நானுங்களுக்கு இக்கதையுரைத்ததினும் கிருகாந்  
தனானேனென எல்லோருயிவ்விதமாயக்கனிப்புற்றுசுகழிவிகளா  
ய்வாழ்வாராயினா.

காசிபர்கபிலமுனிவராயவதரித்த சருக்கவசனச் சருக்கமுற்றிற்று.

அம்பைத்தலபுராணமுற்றிற்று.  
ஸ்ரீமரகதாம்பிகை சகாயம்.

# ஆம்பைத்தலபுராணம்.

பிழை கிருத்தம்.

பக்கம் பாட்டு வரி

பிழை

திருச்சம்

7	39	1	மோலோர	மேலோர
12	66	4	மேயக சூம	மேயகசூம
17	106	2	வண்ணரும	விண்ணரும
18	110	3	பாற	பாற
21	136	4	னெஙங்	னெஙங
23	150	2	குலத்தோர்	குலத்தோர்
37	வச	19	பை	பை
39	7	2	தனைப	தனைபப
43	வச	16	சங்கை	சங்க
48	செ	12	பிறந்தாமலு	பிறந்தாமலு
49	1	1	நட்டகக	நட்டக
55	54	4	னபேடக	னபேடக
55	49	4	கண்ணற	கண்ணற
56	55	5	கண்ணோன்ற	கண்ணோன்ற
57	60	4	சேர	சேர
62	வச	12	நாயனை	நாயகனை
65	10	3	துதல்	துதல்
70	24	4	தொடைத்	துடைத்
	25	3	ராவல	ருவல்
72	41	2	வளைத்த	விளைத்த
76	66	4	யெனன	யெனன
78	81	2	மயக்கண	மயற்கண
79	85	1	தரிகக	தரிகக
	86	4	காபாலிகன	காபாலிகன
	87	5	மேயினனல்	மேயினனல்
	87	3	இக்கிணி	யக்கிணி
80	93	1	துகல்	துனல்
	94	2	வளங்க	வழங்க
	செ	3	பொ	பொ
	செ	5	வரும	வரும
87	45	1	கிரங்கி	கிரங்கிப்
88	156	4	நக்கி	நக்கி
	153	4	கருளி	கருழ
91	வச	15	இசு	யசு
94	செ	28	ரிடத்தில்	ரிடத்தில்

# அம்பைத்தலபுராணம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம் பாட்டு வரி

பிழை

திருத்தம்

97	9	1	புன்னிகை	புன்னிகை
	9	3	தாளினை	தாளினை
103	53	4	தனனை	தன்னை
107	வச	7	சேனைகளை	சேனைகளை
116	55	2	மின்னியபள	மின்னியபன்
117	60	2	முத்தர்	முத்தர்
119	வச	13	யெவவாறு	எவவாறு
120	வெ	31	அவ்வாரே	அவ்வாரே
24	20	1	நீரும்	நீரும்
121	39	2	கோளர்	கோளர்
128	வச	4	அசுரர்களும்	அசுரர்களும்
129	வெ	10	பொருளாயகி	பொருளை நாயகி
	வெ	28	ளாற	ளாற
130	வெ	12	தமதமென்றும்	ததமென்றும்
141	26	2	தெழிப்து	தெளிப்து
143	48	2	ஊற	ஊற
144	வச	4	வராகரவ	வராகரவ
146	வெ	5	பத்திர	வத்திர
	வெ	10	சன்னிதான	சன்னிதான
	வெ	16	நிறைப்பி	நிரப்பி
148	வெ	17	கூறலர்னார்	கூறலர்னார்
150	13	4	கபகள்	கவகள்
155	வச	5	னெறி	னெறி
	வெ	16	இவ்வாரே	இவ்வாரே
168	74	4	கொத்த	கெத்த
170	85	4	திருக்குள்	திருக்கூறு
178	24	4	மல்லா	மெல்லா
189	107	2	சொல்ல	சொல்லல்
		4	வரைந்	வறைந்
191	120	3	மணிப்ப	மணிப்ப
	123	8	பேரற்றி	பேரற்றி
193	132	1	கடம்பன்	களம்பன்
195	வச	8	யாவருலு	யாவராலு
212	வெ	2	விடத்திற்	விடத்திற்